ABC Amber Palm Converter, http://www.processtext.com/abcpalm.html

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\S\Star Wars\Star Wars - Star republika - Zahn T. - Mezigalakticky let.pdb

PDB Name: Star Wars-Stará republika-Mezig
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXt
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 22.5.2007
Modification Date: 22.5.2007
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

DARTH MAUL
STAR WARS - STARÁ REPUBLIKA
MEZIGALAKTICKÝ LET

KAPITOLA 1

Lehká nákladní loď Bargain Hunter klouzala černým vesmírem a stříbřitě se leskla, jak její trup odrážel záři vzdálených hvězd. Světla měla ztlumená, navigační majáky vypnuté a ve většině jejích průzorů se zračila temnota okolního kosmu. Její motory však běžely na plný výkon.
„Držte se!“ štěkl Dubrak Qennto do burácení namáhaných motorů. „Už je tady zase!“
Jorj Car‘das zaťal zuby, aby mu přestaly cvakat, jednou rukou se chytil opěrky křesla a druhou zadal poslední souřadnice do navigačního počítače. Právě včas. Bargain Hunter sebou prudce smýkl doleva a kolem průzoru můstku proletěla dvojice zářivě zelených blasterových paprsků. „Car‘dasi?“ křikl Qennto. „Hoď sebou, hochu.“
„Házím, házím,“ zavolal Car‘das v odpověď. Byl v pokušení poznamenat, že tohle zastaralé navigační vybavení patří Qenntovi, ne jemu. A stejně tak i nedostatek smyslu pro diplomacii a zdravého rozumu, který je dostal do tohohle maléru. „Co takhle zkusit si s nimi promluvit?“
„Skvělý nápad!“ odsekl Qennto. „Nezapomeň Proggu pochválit za poctivost a obchodního ducha. To na Hutty vždycky zabírá.“
Poslední slovo podtrhl další příval blasterových střel, jež minuly loď ještě těsněji než před chvilkou. „Raku, motory nemůžou tuhle rychlost vydržet věčně,“ ozvala se Maris Ferasi z křesla kopilota. Její tmavé vlasy se zeleně zaleskly pokaždé, když kolem prolétla střela.
„Ani nemusí,“ zavrčel Qennto. „Stačí, když vydrží do té doby, než budeme mít nějaká čísla. Car‘dasi?“
Na Car‘dasově panelu se rozsvítila kontrolka. „Hotovo,“ zavolal a poslal ta čísla na konzolu pilota. „Nebude to moc dlouhý skok –“
Přerušilo ho zapraskání odkudsi ze zádě a blasterové paprsky nahradily zářící hvězdné čáry, jak Bargain Hunter skočil do hyperprostoru.
Car‘das pomalu nabral do plic vzduch a potom jej tiše vydechl. „Tohle ve smlouvě nebylo,“ zamumlal si pod vousy. Pro Qennta a Maris ještě nepracoval ani šest standardních měsíců, ale za tu dobu jim už podruhé šlo o život a museli před někým brát do zaječích.
A tentokrát proti sobě poštvali Hutta. Qennto, pomyslel si Car‘das nevlídně, má na získávání nepřátel skutečný talent.
„Jsi v pořádku, Jorji?“
Car‘das vzhlédl a zamrkal, aby si z oka vyhnal zbloudilou kapičku potu. Maris se otočila v křesle a upřela na něj starostlivý pohled. „Nic mi není,“ odpověděl a málem se lekl, když uslyšel, jak se mu chvěje hlas.
„Samo sebou,“ ujistil Qennto Maris a také se otočil, aby pohlédl na mladšího člena posádky. „Ty střely se k nám ani nepřiblížily.“
Car‘das sebral kuráž. „Víš, Qennto, možná bych to neměl říkat, ale –“
„Tak to neříkej,“ odsekl Qennto nevrle a otočil se zpátky ke svému panelu.
„Progga Hutt není někdo, koho chceš mít za nepřítele,“ řekl přesto Car‘das. „Chci říct, nejdřív tu byl ten Rodian –“
„Malá lekce z palubní etikety, hochu,“ skočil Qennto Car‘dasovi znovu do řeči, pootočil se a svraštil na něj jedno obočí. „Nehádej se s kapitánem. Nikdy. Pokud ovšem nechceš, aby tohle byla tvoje první a poslední cesta s námi.“
„Stačilo by, kdyby to nebyla poslední cesta mého života,“ zamumlal Car‘das.
„Cos to říkal?“
Car‘das se zašklebil. „Nic.“
„S Proggou si nedělej starosti,“ uklidňovala ho Maris. „Má sice mizernou náladu, ale nakonec ho to přejde.“
„Předtím, nebo potom, co nás tři natáhne na skřipec a stáhne z kůže?“ opáčil Car‘das a znepokojeně si prohlížel údaje hyperpohonu. Nestabilita mauvinového anulátoru se prudce zhoršovala.
„Ach, Progga by nás na skřipec nenatáhl,“ ušklíbnul se Qennto. „To by udělala až Drixo, kdybychom jí museli říct, že nám sebral její náklad. Náš další skok už máš doufám připravený?“
„Dělám na tom,“ řekl Car‘das a pohlédl na počítač. „Ale hyperpohon –“
„Pozor,“ přerušil ho Qennto. „Opouštíme hyperprostor.“

Hvězdné čáry se scvrkly do hvězd a Car‘das spustil úplný senzorový sken.
A trhl sebou, když kolem průzoru prosvištěla salva blasterových paprsků.
Qennto vyštěkl krátkou kletbu. „Co to kruci –?“
„Sledoval nás,“ řekla užasle Maris.
„A už je na dostřel,“ zasyčel Qennto a nutil Bargain Hunter do další série úhybných manévrů, ze kterých se Car‘dasovi zvedal žaludek. „Car‘dasi, dostaň nás odsud!“
„Snažím se,“ křikl Car‘das a pokoušel se přečíst data z počítačových displejů, které se mu klepaly a poskakovaly před očima. V žádném případě nestihne spočítat další skok dřív, než Qenntovi dojde štěstí a ten rozběsněný Hutt je konečně trefí.
Ale jestli Car‘das nedokáže najít místo, kam by mohli letět, možná dokáže najít všechna místa, kam by letět nemohli…
Nebe přímo před nimi bylo plné hvězd, ale byla mezi nimi také spousta prázdných černých míst. Vybral si tu největší mezeru a zadal do počítače příslušný vektor. „Zkus tenhle,“ křikl a poslal ho Qenntovi.
„Jak to myslíš, zkus?“ zeptala se Maris.
Frachťák se otřásl, když jej dvojice střel zasáhla přímo do zadního deflektoru. „To je jedno,“ řekl Qennto dřív, než mohl Car‘das odpovědět. Píchl prstem do svého panelu, a znovu se rozzářily hvězdné čáry a rozpily se do skvrnitého nebe hyperprostoru.
Maris podrážděně vydechla. „To bylo až příliš těsné.“
„Dobrá, zřejmě se na nás opravdu zlobí,“ připustil Qennto. „Takže, hochu. Jak říkala Maris, cos myslel tím zkus tenhle?“
„Neměl jsem čas pořádně spočítat skok,“ vysvětloval Car‘das, „a tak jsem nás prostě nasměroval do prázdného místa bez hvězd.“
Qennto se k němu otočil v křesle. „Myslíš do prázdného místa bez viditelných hvězd?“ zeptal se výhružně. „Do prázdného místa bez zhroucených hvězd nebo předhvězdných temných těles nebo něčeho skrytého za mračny prachu? Do takového prázdného místa?“ Mávl rukou k průzoru. „A navíc směrem k Neznámým oblastem?“
„Tím směrem stejně nemáme dostatek údajů pro řádný výpočet,“ postavila se Maris nečekaně za Car‘dase.
„O to nejde,“ trval Qennto na svém.
„Ano, jde o to, že nás zbavil Proggy,“ řekla Maris. „Myslím, že za to si zaslouží aspoň dík.“
Qennto obrátil oči v sloup. „Dík,“ řekl. „To poděkování ovšem vezmu zpátky, pokud vletíme do hvězdy, kterou jsi přehlédl.“
„Myslím, že je pravděpodobnější, že dřív nám vybuchne hyperpohon,“ varoval je Car‘das. „Vzpomínáte si na ten problém s anulátorem, o kterém jsem vám říkal? Myslím, že se zhorš–“
Přerušilo ho kvílení přicházející odkudsi z podlahy a Bargain Hunter s trhnutím poskočil vpřed jako giffa, která zvětřila kořist.
„Letíme na plný výkon!“ křikl Qennto, když se otočil zpátky ke svému panelu. „Maris, zastav motory!“
„Snažím se,“ překřičela Maris kvílení a prsty se jí roztančily po pultu. „Ovládací vedení vynechává – nemůžu tam dostat signál.“
Qennto se s kletbou vyvlékl z popruhů a zvedl své mohutné tělo z křesla. Rozběhl se úzkou uličkou dozadu, a když míjel Car‘dase, jeho loket jen taktak minul jeho hlavu. Car‘das přestal marně mačkat svá tlačítka, také rozepnul popruhy a vyrazil za Qenntem.
„Car‘dasi, pojď sem,“ zavolala Maris a ukázala k přídi.
„Možná mě bude potřebovat,“ řekl Car‘das, ale přesto změnil směr a vykročil na příď.
„Posaď se,“ přikázala a kývla stranou na Qenntovo prázdné křeslo pilota. „Pomoz mi s kontrolou polohovače – jestli se z tohohle vektoru odchýlíme dřív, než Qennto přijde na to, jak zastavit, potřebuju o tom vědět.“
„Ale Qennto –“
„Malá rada, kamaráde,“ skočila mu do řeči, oči pořád upřené na displeje. „Tohle je Rakova loď. Když jsou potřeba složitější opravy, provede je jen a pouze on.“
„I když se v některých systémech vyznám líp?“
„Zvlášť když se v nich vyznáš líp,“ odpověděla suše. „Ale v tomhle případě by ti to nebylo k ničemu. Věř mi.“
„Dobrá,“ povzdechl si Car‘das. „Tu důvěru ovšem vezmu zpátky, pokud vybuchneme.“
„Učíš se,“ řekla pochvalně. „Teď proveď systémovou kontrolu skenerů a podívej se, jestli se nestabilita nerozšířila i na ně. Pak udělej totéž s navigačním počítačem. Až se z toho dostaneme, chci si být jistá, že dokážeme najít cestu zpátky domů.“
* * *
Najít způsob, jak vypnout vzpurný hyperpohon a přitom ho neuškvařit, trvalo Qenntovi přes čtyři hodiny. Za tu dobu mu Car‘das nabízel pomoc třikrát a Maris dvakrát. Qennto všechny nabídky odmítl.
Z údajů, které přejížděly po displejích, Car‘das vyvodil, že někdy během první hodiny opustili poměrně dobře prozkoumané teritorium Vnějšího okraje a vklouzli do úzké části mnohem hůře zmapovaného teritoria známého jako Divoký vesmír. A na počátku čtvrté hodiny nechali za sebou i tuto zónu a překročili neostrou hranici Neznámých oblastí.
Od tohoto okamžiku neměli nejmenší tušení, kde jsou nebo kam přesně letí. Kvílení však nakonec utichlo a o několik minut později se nebe hyperprostoru rozložilo na hvězdné čáry a poté na hvězdy. „Maris?“ ozval se z komunikačního panelu Qenntův hlas.
„Jsme venku,“ potvrdila. „Právě provádím sken okolí.“
„Hned jsem tam,“ řekl Qennto.
„Ať už se nacházíme kdekoli, jsme pěkně daleko od domova,“ zamumlal Car‘das. Upíral pohled na malou, ale velice

jasnou kulovou hvězdokupu v dálce. „Z žádného světa Vnějšího okraje, na jakém jsem kdy byl, jsem nic takového neviděl."
„Já taky ne," souhlasila Maris vážně. „Snad se s tím počítač nějak vypořádá."
Když se Qennto vrátil na můstek, počítač stále ještě procházel údaje. Car'das si dal pozor, aby už byl tou dobou zpátky na svém vlastním stanovišti. „Pěkná hvězdokupa," poznamenal hromotluk a svalil se do svého křesla. „Jsou tu někde nějaké soustavy?"
„Ta nejbližší je asi čtvrt světelného roku daleko, přímo před námi," pokynula Maris k průzoru.
Qennto zasupěl a začal mačkat tlačítka na svém panelu. „Schválně, jestli se tam dokážeme dostat," řekl. „Na tak krátký skok by záložní hyperpohon pořád ještě měl mít dost šťávy."
„Proč nezkusíme opravit loď rovnou tady?" zeptal se Car'das.
„Mezihvězdný prostor nemám rád," odvětil Qennto nepřítomně, zatímco připravoval skok. „Je to temné, studené a opuštěné místo. A ta soustava by navíc mohla mít nějakou tu příhodnou planetu."
„Což by mohlo znamenat zdroj zásob pro případ, že tu zůstaneme trčet déle, než čekáme," vysvětlovala Maris.
„Nebo také místo, kde bychom si mohli na čas odpočinout od hluku a neklidu Republiky," dodal Qennto.
Car'dasovi se sevřelo hrdlo. „Snad tím nemyslíš –?"
„Ne, nemyslí," ujistila ho Maris. „Rak mluví o odpočinku vždycky, když má s někým potíže."
„Tak to o něm mluví nejspíš dost často," utrousil Car'das.
„Cos to říkal?" zeptal se Qennto.
„Nic."
„No proto. Tak do toho." Ozvalo se zaburácení, mnohem slabší, než jaké vydával hlavní hyperpohon Bargain Hunteru, a hvězdy se protáhly do hvězdných čar.
Car'das v duchu odpočítával vteřiny, téměř s jistotou očekával, že záložní hyperpohon každou chvíli vysadí. Jenže nevysadil, a po několika minutách napětí hvězdné čáry znovu zmizely a přímo před nimi se ukázalo malé žluté slunce.
„A jsme tu," řekl Qennto spokojeně. „Veškeré pohodlí jako doma. Už jsi zjistila, kde jsme se ocitli, Maris?"
„Počítač na tom pořád pracuje," odpověděla Maris. „Ale vypadá to, že jsme asi dvě stě padesát světelných let za hranicí neznámého prostoru." Zvedla na něj obočí. „Myslím, že až se konečně dostaneme na Comru, bude tam na nás čekat pěkně vysoká pokuta za zpoždění."
„No tak, děláš si zbytečné starosti," plísnil ji Qennto. „Opravit hyperpohon potrvá maximálně den, dva. Když na to šlápneme, nebudeme mít zpoždění ani týden."
Car'das se zašklebil. Pokud si vzpomínal, byl to právě spěch, co hyperpohon zničilo.
Komunikátor zapípal. „Někdo nám volá," oznámil, a když ho zapnul, zachmuřil se. Pohlédl na vizuální displeje, zapátral po neznámém volajícím –
A ztuhl úlekem. „Qennto!" vykřikl. „Je to –"
Přerušil ho hluboký burácivý smích z komunikátoru. „Takže, Dubraku Qennto," zahřměl až příliš dobře známý hlas v huttštině, „ty sis myslel, že mi utečeš tak snadno?"
„Tomu říkáš snadno?" zavrčel Qennto a zmáčkl přepínač. „A, nazdar Proggo," řekl. „Koukni, jak jsem říkal, já ti nemůžu ty kůže dát. Už mám smlouvu s Drixo –"
„Dej mi pokoj s kůžemi," skočil mu Progga do řeči. „Ukaž mi svou skrytou klenotnici."
Qennto se zachmuřeně podíval na Maris. „Cože?"
„Nehraj si na hlupáka," varoval ho Progga hlasem o oktávu hlubším. „Vím, co jsi zač. Neutíkáš před něčím, ale spíš někam. Tohle je jediná hvězdná soustava tímto směrem, a vida, jsi tu. Kam jinam bys utíkal než na svou tajnou základnu a do své klenotnice?"
Qennto ztlumil vysílač. „Car'dasi, kde je?"
„Sto kilometrů daleko na pravoboku," odvětil Car'das. Když spustil plný senzorový sken vzdálené Huttovy lodi, ruce se mu třásly. „A rychle se přibližuje."
„Maris?"
„Ten hyperpohon jsi vypnul opravdu důkladně," řekla napjatě. „Je úplně zablokovaný. Pořád ještě máme zálohu, ale jestli se pokusíme upláchnout a on nás dokáže znovu vystopovat –"
„Dokáže," zabručel Qennto. Zhluboka se nadechl a znovu zapnul vysílač. „Tak to vůbec není, Proggo," chlácholil ho. „Jenom jsme se pokoušeli –"
„Dost!" zahřměl Hutt. „Zaveď mě k té základně. Okamžitě."
„Žádná základna tu není," naléhal Qennto. „Tohle jsou Neznámé oblasti. Proč bych tu asi stavěl základnu?"
Na Car'dasově panelu se rozblikalo světélko. „Něco se blíží!" vyštěkl a oči mu kmitaly mezi displeji, jak se snažil postřehnout zdroj nebezpečí.
„Kde?" štěkl Qennto v odpověď.
Teď už to Car'das uviděl, bylo to dole, přímo pod Bargain Hunterem: dlouhá, tmavá střela letící přímo na ně. „Tamhle," bodl prstem pod sebe a nespouštěl oči z displeje.
Až potom si jeho mozek uvědomil, že z této strany po nich huttská loď nemohla vystřelit. Právě otvíral ústa, aby se o ten poznatek podělil s ostatními, když vtom se střela rozletěla na kusy a z její špičky vyletěl chomáč jakési hmoty. Chuchvalec se začal rozpínat, vytryskl ze střepin jako rychle rozkvétající rostlina, až se z něj stala průsvitná stěna více než kilometr široká.
„Vypnout energii!" křikl Qennto a vrhl se přes svůj panel k hlavním vypínačům. „Honem!"
„Co to je?" zeptal se Car'das a hmátl po vypínačích na svém panelu.
„Connorova síť nebo něco hodně podobného," procedil Qennto mezi zuby.

„Cože, takhle veliká?“ zeptal se Car‘das nevěřícně.
„Prostě udělej, co říkám,“ zavrčel Qennto. Stavová světélka, která až dosud červeně svítila, postupně zhasínala, jak závodili s blížící se sítí ocas.
Síť vyhrála. Car‘das stihl přepnout sotva dvě třetiny svých páček, když se po stranách lodi objevily její zvlněné okraje. Sbalily se k sobě a ovinuly můstek –
„Zavřete oči,“ varovala je Maris.
Car‘das pevně přitiskl oční víčka k sobě. I přes ně však spatřil náznak oslnivé záře, jak síť vypustila do lodi proud vysokého napětí, a po kůži mu přeběhlo elektrické mravenčení.
A když konečně znovu opatrně otevřel oči, všechna světélka, která předtím na můstku dosud zářila, vyhasla. Bargain Hunter byl mrtvý.
Zvenčí přišel záblesk od Huttovy lodi. „Zdá se, že dostali i Proggu,“ prohodil, jeho slova zněla v náhlém tichu nepřirozeně hlasitě.
„O tom pochybuju,“ zavrčel Qennto. „Jeho loď je dost velká, aby měla kolektory, které ho před takovýmihle triky ochrání.“
„Vsadím se, že bude bojovat,“ zamumlala Maris napjatě.
„Ano, to každopádně,“ řekl Qennto ztěžka. „Je to moc velký hlupák, než aby si uvědomil, že každý, kdo dokáže vyrobit takhle velkou Connorovu síť, bude mít v rukávu i spoustu dalších triků.“
Z Huttovy lodi vyšlehl zelený proud blasterové palby. Odpověděly mu zářivě modré záblesky ze tří různých směrů, útočící lodě však byly příliš malé nebo tmavé, takže nebyly z Bargain Hunteru vidět. „Myslíte si, že je Progga zaměstná natolik, že na nás zapomenou?“ zeptala se Maris s nadějí v hlase.
„Neřekl bych,“ odpověděl Car‘das a ukázal průzorem ven na malé šedé plavidlo, které se zařadilo vedle nich a mířilo jim přídí na levobok. Bylo velké asi jako raketoplán nebo těžký bombardér a mělo oblý, zakřivený tvar, jaký Car‘das nikdy předtím neviděl. „Nechali nám stráž.“
„To mě nepřekvapuje,“ řekl Qennto, krátce pohlédl na cizí loď a otočil se zpátky k zeleným a modrým záblesků. „O co, že Progga vydrží aspoň patnáct minut a vezme jednoho z útočníků s sebou.“
Ani jeden z ostatních na sázku nepřistoupil. Car‘das sledoval boj a přál si, aby fungovaly senzory. Během studia něco málo o taktice vesmírných bitev četl, ale strategie útočníků nepřipomínala nic, co si dokázal vybavit. Stále ještě nad tím dumal, když vtom se naposledy modře zablesklo a bylo po všem.
„Šest minut,“ pronesl ponuře Qennto. „Ať jsou kdokoli, jsou opravdu dobří.“
„Ani ty je nepoznáváš?“ zeptala se Maris a pohlédla ven na tichou stráž.
„Nepoznávám ani tvar té lodi,“ zabručel, rozepnul si popruhy a vstal. „Pojďme sečíst škody. A taky se musíme připravit, že budeme mít společnost. Car‘dasi, ty tu zůstaneš a budeš hlídat krám.“
„Já?“ Car‘dasovi se stáhl žaludek. „Ale co když – co když nám zavolají?“
„Co asi?“ zavrčel Qennto, když spolu s Maris zamířil na záď. „Odpovíš jim.“

KAPITOLA 2

Vítězové si s prohlížením zbytků huttské lodi dávali pořádně načas. Podle počtu manévrovacích trysek, které poblikávaly kolem, Car‘das usoudil, že na místě jsou pouze tři lodě, které se předtím zapojily do bitvy s Proggou, plus ta, která držela tichou stráž u jejich levoboku.
Connorovy sítě byly podobně jako iontové kanóny navrženy tak, aby loď spíše zneškodnily než zničily, a když se dala jejich stráž konečně do pohybu, Qennto a Maris už stačili většinu systémů znovu zprovoznit. „Qennto, on mění pozici,“ zavolal Car‘das do interkomu, zatímco sledoval, jak šedá loď beze spěchu míjí kokpit a natáčí se zádí k horní části přídě Bargain Huntem. „Vypadá to, že chce, abychom letěli za ním.“
„Už jdeme,“ ozval se Qennto. „Pošli do motorů čtvrtinovou energii.“
Když se Qennto a Maris vrátili na můstek, šedá loď už zamířila pryč. „Jdeme na to,“ zamumlal Qennto, vklouzl do svého křesla a vyrazil s lodí vpřed. „Kam to vlastně letíme?“
„Zbytek skupiny je pořád ještě u huttské lodi,“ poznamenal Car‘das. Protáhl se kolem Maris a vrátil se na své stanoviště. „Možná nás vede tam.“
„Jo, už to tak vypadá,“ přisvědčil Qennto a zvýšil výkon motorů. „Zatím nestřílejí. To většinou bývá dobré znamení.“
Když dorazili k troskám Proggova plavidla, skutečně je obklopovaly tři cizí lodě. Dvě byly velké jako stíhačky, přesné kopie jejich doprovodu, kdežto ta třetí byla o poznání větší. „Ale ne větší než republikový křiž-ník,“ podotkl Car‘das.
„Vlastně je poměrně malá, aspoň vzhledem k tomu, co právě udělala.“
„Zdá se, že nám otevírají hangár,“ řekla Maris.
Car‘das očima přeměřil otevírající se port. „Není tam moc místa.“
„Přídí se tam vejdeme,“ ujistil ho Qennto. „Až budeme vylézat, můžeme použít přední servisní dvířka.“
„My půjdeme na jejich loď?“ zeptala se Maris a hlas se jí nepatrně zachvěl.
„Pokud ovšem nechtějí přijít oni k nám,“ odvětil Qennto. „O tom rozhoduje ta strana, která drží v ruce blaster.“ Varovně zvedl prst. „Hlavní je mít celou dobu situaci pevně v rukou.“
Pootočil se ke Car‘dasovi. „To znamená, že mluvit budu já. Ledaže by se tě na něco zeptali. V tom případě jim jen odpovíš na otázku. Nic víc. Jasné?“
„Jasné,“ polkl Car‘das.
Následovali svůj doprovod k boku velké lodi a o několik minut později Qennto usadil příď Bargain Hunteru do dokovacího prstence. Sotva Qennto vypnul systémy a nastavil pohotovostní režim, začal se k servisnímu průlezu

vysouvat přechodový tunel, a než všichni tři slezli po žebříku ke dvířkům, senzory průlezu ohlásily, že tunel je na místě a je v něm vzduch. „Tak do toho," zamumlal Qennto, vypjal se do plné výše a odblokoval průlez. „Nezapomeňte, mluvit budu já."
Když se průlez otevřel, stáli za ním dva členové posádky: humanoidi s modrou kůží, svítícíma rudýma očima a modročernými vlasy, oblečení do navlas stejných černých uniforem se zelenými nášivkami na ramenou. Oba měli za pasem malou, ale nebezpečně vyhlížející pistoli. „Nazdar," pozdravil je Qennto a vykročil k tunelu. „Jsem Dubrak Qennto, kapitán lodi Bargain Hunter."
Humanoidi neodpověděli. Pouze se rozestoupili každý na jednu na stranu a ukázali do tunelu. „Tudy?" zeptal se Qennto, máchl jednou rukou před sebe a druhou uchopil Maris za paži. „Ovšem."
Qennto a Maris vykročili do tunelu, žebrovaný materiál se jim při každém kroku houpal pod nohama jako provazový most. Car'das šel těsně za nimi, a když procházel mezi oběma humanoidy, koutkem oka si je prohlédl. Kromě nezvyklé barvy kůže a těch svítících očí vypadali skoro jako lidé. Že by potomci pradávných lidských kolonistů? Nebo byli zcela samostatným národem a veškerá podobnost byla čistě náhodná?
Těsně za vstupem do vlastní lodi na ně čekali další dva humanoidi, oblečení a ozbrojení stejně jako první dvojice, až na to, že nášivky neměli zelené, ale žluté a modré. Když spatřili trojici lidí, s vojenskou přesností udělali čelem vzad a odvedli je do chodby s lehce zakřivenými stěnami z matně lesklého materiálu připomínajícího perleť. Car'das za chůze přejel špičkami prstů po stěně a snažil se určit, jestli je kovová, keramická, nebo z nějaké slitiny.
Jejich průvodci se po pěti metrech zastavili u otevřených dveří a každý se postavil na jednu stranu. „Tam dovnitř, hm?" zeptal se Qennto. „Jistě." Narovnal ramena způsobem, který u něj Car'das často viděl těsně před zahájením jednání. Qennto, stále držící Maris za paži, vešel dovnitř. Car'das se naposledy rozhlédl chodbou a také vstoupil.
Místnost byla malá a prostá, její nábytek sestával pouze ze stolu a půltuctů židlí. Je to konferenční sál, napadlo Car'dase, nebo možná jídelna pro ty, kdo mají právě službu. Za druhým koncem stolu seděl další humanoid s modrou kůží a žhnoucí rudé oči upíral na návštěvníky. Měl stejnou černou uniformu jako jejich doprovod, ale na rameni měl o něco větší nášivku vínové barvy a límeček mu zdobila dvojice propracovaných stříbrných proužků. Důstojník?
„Nazdar," řekl Qennto bodře. „Jsem Dubrak Qennto, kapitán lodi Bargain Hunter. Basikem náhodou nemluvíte?"
Humanoid neodpověděl, ale Car'das si všiml, že nepatrně zvedl obočí. „Možná bychom mohli zkusit některý z obchodních jazyků Vnějšího okraje," navrhl Qenntovi.
„Geniální nápad," řekl Qennto se stopou sarkasmu ve hlase. „Zdravím vás, vznešený pane," pronesl v sybištině. „Jsme cestovatelé a obchodníci z dalekého světa a nechceme vašemu lidu nijak ublížit."
Ani tentokrát se nedočkal odpovědi. „Mohl bys zkusit taarjaštinu," řekla Maris.
„Taarjaštinu moc dobře neovládám," odpověděl Qennto, stále v sybištině. „A co vy?" dodal a otočil se ke dvěma strážným, kteří je následovali do místnosti. „Umí někdo z vás sybisky? A co taarjasky? Meesecaulfsky?"
„Sybiština postačí," promluvil humanoid za stolem tiše v tomto jazyce.
Qennto se prudce otočil a zamrkal překvapením. „Řekl jste –?"
„Řekl jsem, že sybiština postačí," opakoval humanoid. „Prosím, posaďte se."
„Ach… děkuji vám," řekl Qennto. Přitáhl jednu židli pro sebe, druhou pro Maris a kývl na Car'dase, aby udělal totéž. Opěradla židlí byla tvarována trochu zvláštně, povšiml si Car'das, když si sedal, ale nebyla nepohodlná.
„Jsem velitel Mitth'raw'nuruodo z Chisské ascendence," pokračoval humanoid. „Toto je Springhawk, velitelské plavidlo Druhé hlídkové jednotky Expanzní obranné flotily."
Expanzní flotila. Car'dasovi přejel mráz po zádech. Znamenal ten název, že Chisská ascendence zahájila expanzi do zbytku galaxie?
Doufal, že ne. Hrozba zvenčí byla to poslední, co momentálně Republika potřebovala. Nejvyšší kancléř Palpatine dělal, co mohl, ale staré zažité postupy a korupce v coruscantské vládě se odstraňovaly jen obtížně. Dokonce ani teď, pět let po konfliktu na Naboo, nebyla Obchodní federace za svou nestydatou vojenskou agresi stále ještě potrestána, navzdory Palpatinovu houževnatému úsilí dostat ji před spravedlnost. V galaxii doutnala zlost a frustrace, a zvěsti o nových reformách či odtržení dalších planet byly takřka na denním pořádku.
Qenntovi to samozřejmě dokonale vyhovovalo. Pro drobné pašeráky, jako byl on, byla vládní byrokracie s desítkami nejrůznějších daní, poplatků za služby i přímých zákazů živnou půdou. A Car'das musel uznat, že za dobu, kterou strávil na Bargain Hunteru, jim jejich činnost vynesla velice slušný zisk.
Qennto však nechápal jednu věc – když je vláda nestabilní jen trochu, může se to hodit, ale když je nestabilní příliš, pak je to špatné pro pašeráky stejně jako pro všechny ostatní.
A válka v plném měřítku by byla ze všeho nejhorší. Pro každého.
„A vy jste…?" zeptal se Mitth'raw'nuruodo a upřel své svítící rudé oči na Car'dase.
Car'das otevřel ústa –
„Jsem Dubrak Qennto, veliteli," ozval se Qennto dřív, než mohl Car'das promluvit. „Kapitán lodi –"
„A vy jste…?" opakoval Mitth'raw'nuruodo s nepatrným, ale postřehnutelným důrazem na zájmeno, očí stále upřené na Car'dase.
Car'das pohlédl úkosem na Qennta, který nepatrně přikývl. „Jsem Jorj Car'das," představil se. „Člen posádky nákladní lodi Bargain Hunter."
„A tito?" ukázal Mitth'raw'nuruodo na ostatní.
Car'das znovu pohlédl na Qennta. Jeho výraz poněkud zkysl, ale přesto na mladšího člena své posádky znovu kývl.
„Tohle je můj kapitán, Dubrak Qennto," řekl Car'das veliteli. „A tohle je jeho –" Přítelkyně? Kopilotka? Společnice? „– jeho zástupkyně Maris Ferasi."
Mitth'raw'nuruodo je oba pozdravil kývnutím a pak se obrátil zpátky ke Car'dasovi. „Proč jste tady?"

„Jsme corellianští obchodníci, pocházíme z jedné soustavy v Galaktické republice," odpověděl Car'das.
„Corellianští," opakoval Mitth'raw'nuruodo, jako by si chtěl to slovo vyzkoušet na vlastním jazyku, „říkáte obchodníci? Tedy ne průzkumníci nebo zvědové?"
„Ne, vůbec ne," ujišťoval ho Car'das. „Přepravujeme na naší lodi náklady mezi hvězdnými soustavami."
„A to druhé plavidlo?" zeptal se Mitth'raw'nuruodo.
„Nějací piráti," vložil se Qennto do řeči, než mohl Car'das odpovědět.
„Právě jsme se jim snažili uletět, když vtom se nám porouchal hyperpohon a skončili jsme tady."
„Znali jste ty piráty?" chtěl vědět Mitth'raw'nuruodo.
„Jak bychom mohli –?" spustil Qennto.
„Ano, v minulosti už jsme s nimi měli potíže," přerušil ho Car'das. Když jim Mitth'raw'nuruodo položil tu otázku, v jeho hlase bylo cosi… „Myslím, že po nás šli záměrně."
„Zřejmě vezete cenný náklad."
„Nic zvláštního," řekl Qennto a varovně blýskl po Car'dasovi očima. „Zásilka kožešin a exotických luxusních šatů. Jsme vám vděční, že jste nám přišli na pomoc."
Car'dasovi se sevřelo hrdlo. Hlavní část jejich nákladu skutečně tvořilo luxusní oblečení, ale do filigránského límce jednoho kožichu byla zašitá kolekce pašovaných ohnivých drahokamů. Pokud se Mitth'raw'nuruodo rozhodne náklad prozkoumat a najde je, v blízké budoucnosti čeká Bargain Hunter velice rozzlobená Drixo Hutt.
„Nemáte zač," řekl Mitth'raw'nuruodo. „Docela by mě zajímalo, co vaši lidé považují za luxusní šaty. Rád bych, abyste mě před odletem provedli po vašem nákladovém prostoru."
„S radostí," řekl Qennto. „Znamená to, že nás pustíte?"
„Brzy," ubezpečil ho Mitth'raw'numodo. „Napřed potřebuji prohlédnout vaše plavidlo a ujistit se, že jste opravdu nevinní cestovatelé, za které se vydáváte."
„Ovšem, ovšem," řekl Qennto ledabyle. „Provedeme vás po lodi, kdykoli budete chtít."
„Děkuji," řekl Mitth'raw'nuruodo. „Bude to však muset počkat, dokud nedorazíme na mou základnu. Mezitím si můžete odpočinout v kajutě, kterou jsme vám připravili. Později mi snad dovolíte, abych vám ukázal, jak dovedou být Chissové pohostinní."
„Bude nám ctí i potěšením, veliteli," odpověděl Qennto s drobnou úklonou hlavy. „Jen bych vám rád připomněl, že máme velmi málo času a kvůli této nečekané zajížďce ho máme ještě míň. Ocenili bychom, kdybyste nás co nejrychleji propustil."
„Samozřejmě," řekl Mitth'raw'nuruodo. „Na základnu to nemáme daleko."
„Je v této soustavě?" zeptal se Qennto. Zvedl ruku dřív, než stihl Chiss odpovědět. „Pardon, pardon – nic mi do toho není."
„Přesně tak," přisvědčil Mitth'raw'nuruodo. „Nijak ovšem neuškodí, když vám povím, že je v úplně jiné soustavě."
„Ach," řekl Qennto. „Mohu se zeptat, kdy se tam vydáme?"
„Už jsme na cestě," odpověděl Mitth'raw'nuruodo klidně. „Přibližně před čtyřmi minutami jsme skočili do hyperprostoru."
Qennto svraštil čelo, „Opravdu? Neslyšel a necítil jsem vůbec nic."
„Možná máme lepší technologii hyperpohonu než vy," řekl Mitth'raw'nuruodo a povstal. „Nyní pojďte za mnou, prosím. Zavedu vás někam, kde si budete moci odpočinout."
Odvedl je chodbou ke dveřím, vzdáleným dalších pět metrů, a dotkl se pruhovaného panelu na stěně. „Až s vámi budu chtít znovu mluvit, dám vám vědět," oznámil jim, když se dveře otevřely.
„Budeme se těšit," uklonil se úsečně Qennto a táhl Maris ke dveřím. „Děkujeme, veliteli."
Oba zmizeli uvnitř. Car'das se veliteli také uklonil a vstoupil za nimi.
Místnost byla zařízena úsporně. U jedné stěny stála trojpatrová postel, u druhé skládací stolek a sedačková lavice. Vedle postele byly do zdi vestavěny tři velké skříně a po pravé straně se rýsovaly dveře, které zřejmě vedly do malé koupelny.
„Co s námi asi udělá?" zamumlala Maris, když se rozhlédla kolem sebe.
„Pustí nás," ujišťoval ji Qennto. Nahlédl do koupelny a pak se posadil na nejnižší postel, musel se přikrčit, aby se hlavou neuhodil o tu nad ní. „Spíš je otázka, jestli nám předtím nesebere ty ohnivé drahokamy."
Car'das si odkašlal. „Myslíš, že je dobrý nápad o tom teď mluvit?" zeptal se a významně se rozhlédl po místnosti.
„Jen klid," zavrčel Qennto. „Oni přece v basiku nerozumí ani slovo." Zlověstně přivřel oči. „A když už jsme u toho, proč jsi mu krucinál řekl, že jsme znali Proggu?"
„V jeho očích a hlase něco bylo," odpověděl Car'das. „Něco, co mi říkalo, že už o tom ví všechno a že bychom se raději neměli nechat nachytat při lži."
Qennto si odfrkl. „To je absurdní."
„Třeba přežil někdo z Proggovy posádky," hádala Maris.
„Ani náhodou," řekl Qennto rozhodně. „Viděli jste, jak ta loď vypadala. Byla roztržená jako obal výživné tyčinky."
„Nevím, jak je možné, že to věděl," trval Car'das na svém. „Ale věděl to."
„A čestnému muži by se tak jako tak nemělo lhát," zamumlala Maris.
„Cože? Ten a čestný?" vysmál se jí Qennto. „Tomu nevěř. Vojenští důstojníci jsou všichni stejní. A ti zdvořilí jsou podle mých zkušeností nejhorší."
„Já znám spoustu čestných vojáků," řekla Maris škrobeně. „A navíc jsem vždycky měla na lidi nos. Myslím, že tomuhle Mitth'raw… myslím, že tomu veliteli můžeme věřit." Zvedla obočí. „A ani já si nemyslím, že by byl dobrý nápad zkoušet ho podvést."

„Špatný nápad by to byl, jen pokud by nás při tom nachytal," odtušil Qennto. „V tomhle vesmíru dostaneš jenom to, co si urveš, Maris. Nic víc."
„Ty vůbec nemáš víru v lidi."
„Mám tolik víry, kolik potřebuju, holka," řekl Qennto tiše. „Prostě toho jen vím o lidské povaze víc než ty. O lidské i nelidské povaze."
„Pořád si myslím, že bychom s ním měli jednat na rovinu," řekla Maris.
„Jednat s někým na rovinu je to poslední, co potřebujeme. To každopádně. Ten druhý z toho pak má výhodu." Qennto kývl k zavřeným dveřím. „A tenhle chlapík zvlášť vypadá, že pokud ho necháme, bude nás zpovídat, dokud nezemřeme sešlostí věkem."
„Přesto by možná bylo dobré nějakou chvíli se tu zdržet," navrhl Car'das. „Proggovi lidé budou pěkně zuřit, když se k nim šéf nevrátí."
Qennto zavrtěl hlavou. „Nám to přišít nemůžou."
„Ano, ale –"
„Hele, chlapče, přemýšlet tu budu já, jasné?" přerušil ho Qennto. Hodil nohy na postel a lehl si s rukama za hlavou. „Teď buďte všichni chvíli zticha. Musím vymyslet, jak z toho ven."
Maris zachytila Car'dasův pohled a neznatelně pokrčila rameny. Pak se otočila a vylezla na postel nad Qenntem. Natáhla se, založila si ruce na hrudi a hloubavě se zahleděla na spodní stranu postele nad ní.
Car'das přešel místnost, sklopil stůl a jednu ze sedaček a posadil se. Celkem pohodlně se uvelebil mezi stolem a zdí. Loktem se opřel o stůl, podepřel si hlavu rukou, zavřel oči a snažil se odpočívat.
Vůbec si neuvědomil, že usnul, probudilo ho až nenadálé zabzučení. Vyskočil na nohy, právě když se otevřely dveře. Stál za nimi černě oblečený Chiss. „Velitel Mitth'raw'nuruodo vás pozdravuje," řekl humanoid sybištinou se silným přízvukem. „Máte se dostavit do Přední vizuální jedna."
„Výborně," řekl Qennto. Spustil nohy na podlahu a napřímil se. V jeho hlase i výrazu se zračilo předstírané nadšení, které u něho Car'das viděl tak často při různých smlouváních.
„Vy ne," řekl Chiss a ukázal na Car'dase. „Jen ten."
Qennto se prudce zastavil. „Cože?"
„Připravujeme pro vás občerstvení," oznámil Chiss. „Dokud nebude hotové, půjde jen on."
„Tak počkat," řekl Qennto a vykročil vpřed. „Buď půjdeme všichni, nebo –"
„To je v pořádku," přerušil ho Car'das. Chiss stojící ve dveřích se nepohnul, ale Car'das postřehl ve světle a stínech na chodbě malou změnu, která dávala tušit, že venku jsou mimo jejich zorný úhel ještě další Chissové. „Nic se mi nestane."
„Car'dasi –"
„Je to v pořádku," opakoval Car'das a přistoupil ke dveřím. Chiss ustoupil a Car'das vyšel ven do chodby.
U dveří skutečně čekali další Chissové – dva na každé straně. „Za mnou," řekl posel, když se dveře zavřely.
Vydali se kamsi točitou chodbou. Cestou minuli tři příčné chodby a několik dalších dveří. Dvoje dveře byly otevřené a Car'das neodolal a pokaždé do nich nenápadně nahlédl. Spatřil však pouze neznámé přístroje a další Chissy v černém oblečení.
Očekával, že Přední vizuální bude pouze další sál přeplněný moderní technikou. Dveře k jeho překvapení vedly do místnosti, která vypadala jako zmenšená verze vyhlídkové paluby linkové dopravní lodi. Před vypouklým průzorem, sahajícím od podlahy až ke stropu, stála dlouhá, zahnutá lavice, z níž byl nádherný pohled na zářící nebe hyperprostoru valící se kolem lodi. Světla v místnosti byla ztlumená, aby výhled byl ještě působivější.
„Vítejte, Jorji Car'dasi."
Car'das se rozhlédl. Mitth'raw'nuruodo seděl sám na vzdálenějším konci lavice a jeho silueta se rýsovala proti nebi hyperprostoru. „Veliteli," pozdravil ho a tázavě pohlédl na svého průvodce. Ten přikývl, ustoupil vzad a zavřel za sebou a zbytkem doprovodu dveře. Car'das, který se cítil víc než jen trochu nepříjemně, obešel konec lavice a vydal se podél ní směrem k Chissovi.
„Nádherné, není-liž pravda?" poznamenal Mitth'raw'nuruodo, když Car'das přistoupil blíž. „Prosím, posaďte se."
„Děkuji," řekl Car'das a z opatrnosti si od něj sedl metr daleko. „Smím se zeptat, proč jste si mě zavolal?"
„Abyste se spolu se mnou pokochal tímto výhledem, samozřejmě," řekl Mitth'raw'nuruodo suše. „A abyste mi odpověděl na několik otázek."
Car'dasovi se sevřel žaludek. Takže výslech. Jaksi tušil, že právě to ho čeká, ale přesto tajně doufal, že Marisin naivní a idealistický názor na jejich věznitele se ukáže jako pravdivý. „Ano, je to opravdu moc pěkný výhled," poznamenal, protože nevěděl, co jiného říct. „Jsem trochu překvapený, že se s takovou místností setkávám na palubě válečné lodi."
„Však má také praktický účel," ujistil ho Mitth'raw'nuruodo. „Její celý název zní Přední sál vizuální triangulace číslo jedna. Během boje sem umisťujeme pozorovatele, kteří sledují nepřátelská plavidla a koordinují některé z našich zbraní krátkého dosahu."
„Copak nemáte senzory?"
„Ovšemže máme," řekl Mitth'raw'nuruodo. „A obvykle postačují. Ale jistě víte, že existují způsoby, jak elektronické oči oklamat či oslepit. Oči Chissů jsou často spolehlivější."
„Nejspíš máte pravdu," řekl Car'das a zadíval se do rudých žhnoucích očí svého hostitele. Ve ztlumeném světle vypadaly ještě zlověstněji. „Musí být ale těžké dostat odsud informace ke střelcům dost rychle."
„Existují jisté způsoby," odtušil Mitth'raw'nuruodo. „Čím přesně se živíte, Jorji Car'dasi?"
„Kapitán Qennto už vám to přece řekl," odpověděl Car'das. Cítil, jak mu na čele vyráží pot. „Jsme kupci a obchodníci."
Mitth'raw'nuruodo zavrtěl hlavou. „Bohužel jsem obeznámen s ekonomikou hvězdné dopravy. Vaše plavidlo je příliš malé, než aby standardní náklad pokryl jeho běžné provozní výdaje, natož nouzové opravy. Proto si myslím, že máte

ještě nějaký vedlejší zdroj příjmu. Nemáte zbraně, takže nejste piráti ani korzáři. Jste pašeráci.“
Car‘das zaváhal. Co na to měl říct? „Předpokládám, že by bylo zbytečné poukázat na to, že naše a vaše ekonomika nemusí mít stejná měřítka,“ prohodil ve snaze hrát o čas.
„Tvrdíte snad něco takového?“
Car‘das zaváhal. Mitth‘raw‘nuruodo na něj už zase upíral ten vědoucí pohled. „Ne,“ přiznal. „Většinou se živíme jako obchodníci, jak říkal kapitán Qennto. Ale občas taky bokem něco pašujeme.“
„Je mi to jasné,“ řekl Mitth‘raw‘nuruodo. „Oceňuji vaši upřímnost, Jorji Car‘dasi.“
„Můžete mi říkat prostě Car‘dasi,“ řekl Car‘das. „V naší kultuře se křestním jménem oslovují pouze přátelé.“
„Vy mě nepovažujete za přítele?“
„A vy mě snad ano?“ opáčil Car‘das.
Sotva ta slova vypustil z úst, už jich litoval. Sarkasmus nikdy nebyl v takových situacích dobrou volbou.
Mitth‘raw‘nuruodo však pouze zvedl obočí. „Ještě ne,“ souhlasil nevzrušeně. „Jednou možná. Fascinujete mě, Car‘dasi. Jste daleko od domova a zajaly vás cizí bytosti. Přesto se nepoddáváte strachu ani hněvu a místo toho projevujete zvídavost.“
Car‘das se zamračil. „Zvídavost?“
„Když vás vedli na palubu, pozoroval jste mé válečníky,“ řekl Mitth‘raw‘nuruodo. „Ve vašich očích a tváři jsem viděl, že zkoumáte, přemýšlíte a hodnotíte. Totéž jste dělal, když vás odvedli do vašeho pokoje, a děláte to i teď.“
„Jen jsem se rozhlížel,“ ujišťoval ho Car‘das. Srdce se mu rozbušilo o něco rychleji. Byli špioni na Mitth‘raw‘nuruodově žebříčku nepřátel výš, nebo níž než pašeráci? „Nemyslel jsem tím nic zlého.“
„Uklidněte se.“ Mitth‘raw‘nuruodovi se do hlasu promítl náznak pobavení. „Neobviňuji vás ze špionáže. I já mám dar zvídavosti a oceňuji ho tedy i u ostatních. Řekněte mi, komu jsou určeny ty ukryté drahokamy?“
Car‘das sebou trhl. „Vy jste našel –? Chci říct… proč se mě na to potom ptáte?“
„Jak jsem říkal, vážím si upřímnosti,“ odpověděl Mitth‘raw‘nuruodo. „Kdo je má dostat?“
„Skupina Huttů v soustavě Comra,“ řekl odevzdaně Car‘das. „Konkurenti těch, které jste – kteří na nás zaútočili.“
Zaváhal. „Vy jste věděl, že to nejsou jen nějací obyčejní piráti. Věděl jste, že po nás šli záměrně.“
„Než jsme se dostali do pozice, ze které jsme mohli zasáhnout, monitorovali jsme vaše vysílání,“ řekl Mitth‘raw‘nuruodo. „Tomu rozhovoru jsme samozřejmě nerozuměli, ale když se mi později kapitán Qennto představil, vzpomněl jsem si, že jsem v Huttově řeči slyšel fonémy Dubrak Qennto. Závěr byl nasnadě.“
Car‘dasovi přejel po zádech mráz. Ačkoli šlo o rozhovor v cizím jazyce, Mitth‘raw‘nuruodo si z něj zapamatoval tolik, že v té nesmyslné změti zvuků rozpoznal Qenntovo jméno. Co jsou tihle Chissové vůbec zač?
„Vlastnictví těchto drahokamů je tedy nezákonné?“
„Ne, ale celní poplatky jsou absurdně vysoké,“ odpověděl Car‘das a přinutil se obrátit pozornost zpátky k výslechu. „Pašeráky si často najme ten, kdo se jim chce vyhnout.“ Zaváhal. „Vzhledem k tomu, od koho jsme ty drahokamy dostali, je rovněž možné, že jsou kradené. Ale Maris to neříkejte.“
„Prosím?“
Car‘das se zachvěl. Už zase si pustil pusu na špacír. Jestli ho po tomhle výslechu nezabije Mitth‘raw‘nuruodo, udělá to nejspíš Qennto. „Maris je tak trochu idealistka,“ řekl váhavě. „Myslí si, že pašování je jen způsob, jak dát chamtivým a hloupým republikovým byrokratům najevo, že něco není v pořádku.“
„A kapitán Qennto neměl zájem vysvětlit jí, jak se věci mají?“
„Kapitán Qennto má rád její společnost,“ řekl Car‘das. „Pochybuju, že by s ním zůstala, kdyby znala celou pravdu.“
„On tvrdí, že mu na ní záleží, a přesto jí lže?“
„Nevím, co tvrdí,“ odpověděl Car‘das. „Ale mám dojem, že idealisti jako Maris lžou často sami sobě. Pravdu má přímo před sebou, kdyby ji chtěla vidět.“ Znovu pohlédl do těch žhnoucích rudých očí. „Nás to samozřejmě nijak neomlouvá,“ dodal.
„Ne, neomlouvá,“ souhlasil Mitth‘raw‘nuruodo. „Jaké to pro vás bude mít následky, když ty drahokamy nedoručíte?“
Car‘dasovi se sevřelo hrdlo. Velitel Mitth‘raw‘nuruodo přece jen není tak poctivý a čestný, jak se zdálo. Ohnivé drahokamy mají zřejmě velkou cenu i tady. „Zabijí nás,“ odpověděl. „Nejspíš nějakým ohromně zábavným způsobem, třeba nás nechají sežrat zaživa nějakými velkými zvířaty.“
„A bude-li mít ta zásilka pouze zpoždění?“
Car‘das se zachmuřil a snažil se v mihotavé záři hyperprostoru vyčíst něco z Chissovy tváře. „Co přesně ode mě chcete, veliteli Mitthrawnuruodo?“
„Nic těžkého,“ řekl Mitth‘raw‘nuruodo. „Pouze si přeji, abyste mi nějakou dobu dělal společnost.“
„Proč?“
„Zčásti proto, abych se dozvěděl něco o vašem národu,“ odpověděl Mitth‘raw‘nuruodo, „ale hlavně proto, abyste mě naučil váš jazyk.“
Car‘das zamrkal. „Náš jazyk? Myslíte basic?“
„Je to přece hlavní jazyk té vaší Republiky, ne?“
„Ano, ale…“ Car‘das zaváhal a hledal způsob, jak se zeptat diplomaticky.
Mitth‘raw‘nuruodo mu zřejmě četl myšlenky. Nebo mu spíš četl v očích a ve tváři. „Neplánuji invazi, pokud vám dělá starosti tohle,“ pousmál se slabě. „Chissové nenarušují teritoria druhých. Dokonce ani neválčíme proti potenciálním nepřátelům, pokud na nás nezaútočí oni jako první.“
„No, rozhodně se nemusíte bát, že bychom na vás zaútočili my,“ řekl Car‘das rychle. „Momentálně máme dost vnitřních problémů.“
„Pak se tedy nemáme jeden od druhého čeho bát,“ řekl Mitth‘raw‘nuruodo. „Chci pouze ukojit svou zvídavost.“

„Rozumím," řekl Car'das opatrně. Věděl, že Qennto už by dávno smlouval, přesvědčoval, naléhal, vyvíjel nátlak a upřednostňoval své zájmy, aby z dohody vytěžil co nejvíc. Možná právě proto si Mitth'raw'nuruodo vybral raději méně zkušeného Car'dase.
Ale i on se mohl pokusit smlouvat. „A co bychom z toho měli my?" zeptal se.
„Vy byste ukojil svou vlastní zvídavost." Mitth'raw'nuruodo zvedl obočí. „Chcete se toho dozvědět víc o mém národu, nebo snad ne?"
„Moc rád," řekl Car'das. „Ale myslím, že kapitána Qennta by ta představa nijak zvlášť nelákala."
„A co třeba několik dalších drahokamů?" navrhl Mitth'raw'nuruodo. „To by zároveň pomohlo uchlácholit vaše klienty."
„Ano, trochu toho chlácholení budou rozhodně potřebovat," souhlasil Car'das zasmušile. „Malá kořist navíc by jistě neškodila."
„Ujednáno," řekl Mitth'raw'nuruodo a povstal.
„Ještě je tu jedna věc," dodal Car'das a také se zvedl z lavice. „Beze všeho vás naučím basic, ale také bych rád dostal lekce vašeho jazyka. Byl byste ochotný naučit mě na oplátku chisskou řeč nebo mi přidělit učitele?"
„Mohu vás naučit cheunštině rozumět," řekl Mitth'raw'nuruodo a zamyšleně přivřel oči, „ale pochybuji, že kdy získáte správnou výslovnost. Všiml jsem si, že ani mé jméno nevyslovujete správně."
Car'das cítil, jak mu rudne tvář. „Promiňte."
„Nemusíte se omlouvat," ujistil ho Mitth'raw'nuruodo. „Vaše hlasové ústrojí se povrchně podobá tomu našemu, ale zjevně jsou zde jisté rozdíly. Věřím však, že bych vás mohl naučit minnisiatštinu. Je to obchodní jazyk, hojně používaný v pohraničních oblastech našeho prostoru."
„To by bylo skvělé," přikývl Car'das. „Děkuji vám, veliteli Mitth – eh… veliteli."
„Jak jsem říkal, správná výslovnost vám bude činit potíže," řekl Mitth'raw'nuruodo suše. „Možná by pro vás bylo jednodušší, kdybyste mě oslovoval mým zkráceným jménem Thrawn."
Car'das svraštil čelo. „Je něco takového přípustné?"
Mitth'raw'nuruodo – Thrawn – pokrčil rameny. „To je sporné," připustil. „Úplná jména jsou zpravidla vyžadována při formálních příležitostech, od cizinců a od těch, kdo jsou v nižším společenském postavení."
„Myslím, že my splňujeme všechna tři kritéria."
„Ano," řekl Thrawn. „Ale já věřím, že takováto pravidla mohou být porušena, pokud pro to existují dobré a pádné důvody. A my je v tomto případě máme."
„Rozhodně nám to spoustu věcí usnadní," souhlasil Car'das. „Děkuji vám, veliteli Thrawne."
„Nemáte zač," řekl Thrawn. „A nyní jsme pro vás a vaše společníky připravili malé občerstvení. Potom se pustíme do studia jazyků."

KAPITOLA 3

Recepční položila komlink na přepážku a usmála se na muže a ženu, kteří se nad ní tyčili. „Nejvyšší kancléř vás přijme, mistře C'baothe," řekla.
„Děkuji vám," odpověděl mistr Jedi Jorus C'baoth chladným, upjatým hlasem.
Lorana Jinzler, stojící vedle něj, se v duchu zachvěla. Její mistr se hněval a za daných okolností mu to nemohla vyčítat. C'baoth si to však měl vyřídit se samotným Palpatinem a ne s pouhou recepční, která neměla odpovědnost ani vliv na nařízení, jež vydával Úřad nejvyššího kancléře. Neměl důvod vylévat si svůj vztek na ní.
Jenže C'baoth tímhle způsobem neuvažoval. Bez dalšího slova odkráčel od přepážky a zamířil ke dveřím do Palpatinovy kanceláře. Lorana se o půl kroku zdržela, a než vyrazila za C'baothem, pohlédla recepční do očí a věnovala jí povzbudivý úsměv.
Když se přiblížili ke dveřím, vyšla z nich dvojice Brolfů, žlutozeleně žíhaná rohovitá kůže se jim pod koženými tunikami chvěla rozrušením. C'baoth ani nezpomalil a pokračoval v chůzi přímo proti oběma Brolfům, takže mu museli rychle uhnout z cesty. Lorana se v duchu znovu otřásla a zrychlila, aby se příliš neopozdila za svým mistrem. Dostihla ho, právě když vcházel dveřmi do kanceláře.
Nejvyšší kancléř Palpatine seděl za svým pracovním stolem, za zády měl široké okno, ze kterého byl nádherný výhled na městské panorama Coruscantu. Vedle Palpatina stál mladý muž ve zdobném rouchu a vestě, nakláněl se k němu přes stůl s datapadem v ruce a tiše hovořil.
Když C'baoth a Lorana vstoupili, Palpatine vzhlédl a na tváři se mu
usadil jeden z jeho proslulých úsměvů. „A, mistr C'baoth," řekl a pobídl je, ať přistoupí blíž. „A vaše mladá padawanka, viďte – Lorana Jinzler, že? Oba vás rád vidím."
„Fráze můžeme vynechat, kancléři," pronesl C'baoth škrobeně. Z váčku za pasem vytáhl datapad a vykročil vpřed. „Já tu nejsem na zdvořilostní návštěvě."
Mladý muž vedle Palpatina se napřímil a v očích se mu zablýsklo. „S nejvyšším kancléřem nebudete mluvit tímto tónem," napomenul ho přísně.
„Dávej si pozor na jazyk, poskoku," zavrčel C'baoth. „Seber si své byrokratické nesmysly a vypadni."
Mladík se ani nepohnul. „S nejvyšším kancléřem nebudete mluvit tímto tónem," opakoval.
„To je v pořádku, Kinmane," uklidňoval ho Palpatine, utišil ho pohybem ruky a povstal za stolem. „Mistr C'baoth tím jistě nemyslel nic urážlivého."
C'baoth a Palpatine chvíli hleděli přes široký stůl jeden na druhého, ve vzduchu mezi nimi viselo téměř hmatatelné napětí. Potom k Loranině úlevě C'baoth ustoupil. „Ne, ovšemže ne," řekl o něco zdvořileji.

„Jak jsem říkal," přikývl Palpatine a přívětivě se na mladého muže usmál. „Mého nového asistenta a poradce ještě neznáte, viďte, mistře C'baothe? Jmenuje se Kinman Doriana."
„Je mi ctí a potěšením," odpověděl C'baoth tónem, ze kterého bylo jasné, že není ani poctěn, ani potěšen.
„Mně také, mistře C'baothe," odvětil Doriana. „Vždy je mi velkou ctí setkat se s člověkem, který zasvětil svůj život ochraně Republiky."
„I mně," přisvědčil Palpatine. „Co pro vás mohu udělat, mistře C'baothe?"
„Víte moc dobře, co pro mě můžete udělat," zavrčel C'baoth. Nečekal na vyzvání, posadil se do jednoho z křesel a položil datapad Palpatinovi na stůl. „Dvěma slovy: Mezigalaktická výprava."
„To jsem si mohl myslet," řekl Palpatine unaveně. Pokynul Loraně, ať se posadí vedle C'baotha, a znovu si sedl do svého křesla. „Co je to tentokrát?"
„Tohle." C'baoth mávl rukou a pomocí Síly poslal datapad přes stůl přímo před nejvyššího kancléře. „Finanční výbor Senátu mi opět snížil dotace."
Palpatine si povzdechl. „Co na to mám říct, mistře C'baothe? Nemohu Senátu nařizovat, co má dělat. A rozhodně není v mé moci přinutit zatvrzelou skupinu, jakou představuje finanční výbor, aby se na věc dívala z našeho úhlu pohledu."
„Z našeho úhlu pohledu?" opakoval C'baoth. „Takže teď je to najednou náš úhel pohledu? Vzpomínám si, že ještě docela nedávno jste z celého projektu nebyl vůbec nadšený."
„Možná byste měl zavzpomínat důkladněji," podotkl Palpatine poněkud ostře. „Posledních několik měsíců dává od Mezigalaktické výpravy ruce pryč Rada Jediů, ne já. Dokonce jsem nabyl dojmu, že také mistr Yoda změnil názor a nechce, aby se expedice zúčastnilo víc než jen pár příslušníků řádu."
„S mistrem Yodou si vše vyjasním, až to bude potřeba," řekl C'baoth pevně. „V tuto chvíli máte osud projektu v rukou vy."
„A udělal jsem vše, co bylo v mých silách, abych vám pomohl," připomněl mu Palpatine. „Máte své lodě – šest zbrusu nových dreadnaughtů, přímo z loděnic Rendili StarDrive. Máte centrální jádro pro zásoby, které jste žádal, stejně jako pylony turbovýtahů, připravené spojit celou tu věc dohromady. Máte obsluhu a kolonisty, jejichž výcvik probíhá na Yaze Minor –"
„Ha!" přerušil ho C'baoth a píchl prstem k datapadu, který dosud ležel bez povšimnutí před nejvyšším kancléřem. „Ve skutečnosti nemám žádné kolonisty. Nějaký pitomý byrokrat změnil profil posádky tak, aby se skládala pouze z obsluhy, bez rodin či jiných potenciálních kolonistů."
Palpatine zvedl datapad ze stolu, Loraně připadalo, že trochu neochotně. „Smyslem toho opatření bylo nejspíš snížit náklady," řekl, zatímco se probíral údaji. „Všichni ti lidé navíc by znamenali víc zásob a vybavení."
„Znamenalo by to zrušení celého projektu," opáčil C'baoth. „Jaký význam by mělo posílat expedici do jiné galaxie, když bychom neměli možnost založit tam kolonie?"
„Právě o to možná výboru jde," pronesl Palpatine tiše. „Od doby, kdy jste vy a Rada poprvé přišli s myšlenkou tohoto projektu, se politická situace podstatně změnila."
„A proto je nyní Mezigalaktická výprava ještě důležitější," prohlásil C'baoth. „Potřebujeme zjistit, jaké hrozby mohou číhat v Neznámých oblastech, nebo zda se na nás nechystá zaútočit někdo z jiné galaxie."
„Hrozby?" zopakoval Palpatine a pozvedl obočí. „Měl jsem dojem, že účelem Mezigalaktické výpravy je pátrat za našimi hranicemi po novém životě a potenciálních uživatelích Síly. Toto odůvodnění jste alespoň uváděli v původním návrhu."
„Není důvod, proč by výprava nemohla sledovat všechny tyto cíle," řekl C'baoth neústupně. „Myslel jsem, že když se projekt zaměří i na otázku bezpečnosti, bude tím pro Senát přitažlivější, a ne naopak."
Palpatine zavrtěl hlavou a šedobílé vlasy se mu zaleskly ve světle z okna za jeho zády. Lorana pamatovala doby, kdy byly jeho vlasy ještě hnědé, jen maličko prošedivělé na skráních. Nyní, po pěti letech, v nichž spočívala tíha Republiky na jeho bedrech, už byla hnědá barva vlasů téměř pryč. „Je mi líto, mistře C'baothe," řekl kancléř. „Pokud se vám podaří přesvědčit Senát, aby vám vrátil dotace, velmi rád vás podpořím. Ale v tuto chvíli pro vás nemohu udělat nic dalšího."
„Ledaže by mistr C'baoth dokázal vyřešit krizi na Barloku," vložil se do řeči Doriana.
„Nemohu udělat nic dalšího," opakoval Palpatine a varovně pohlédl na svého asistenta „Rada by ho do sektoru Marcol stejně neposlala, když je spousta naléhavých záležitostí přímo tady."
„Ne tak rychle," zaduněl C'baoth. „Co je to přesně za problém?"
„Ani to nestojí za řeč," odpověděl Palpatine zdráhavě. „Malá rozmíška mezi Korporační aliancí a jednou z regionálních vlád na Barloku kvůli jakýmsi těžebním právům. Ti dva Brolfové, kteří odešli, když jste přicházeli, nám právě přednesli svůj případ a požádali nás, abychom jim pomohli vyjednat dohodu."
„A vás nenapadlo obrátit se s tím na mě?" otázal se C'baoth suše. „Cítím se dotčen."
„Klid, mistře C'baothe," usmál se Palpatine. „Už tak mám na Coruscantu mnoho nepřátel. Nechci jejich řady rozšiřovat právě o vás."
„Tak uzavřeme dohodu," navrhl C'baoth. „Když urovnám tu rozmíšku, řeknete finančnímu výboru, aby vrátil Mezigalaktické výpravě všechny dotace?"
Lorana se neklidně ošila. Připadalo jí, že takovéto smlouvání má nebezpečně blízko k pokoutním obchodům, které v republikové vládě považlivě nahlodaly úctu k právu. C'baothovi se o tom však neodvážila zmínit, zvlášť ne v přítomnosti Palpatina a jeho asistenta.
„Nemohu vám nic slíbit," varoval C'baotha Palpatine. „Zvlášť pokud jde o Senát. Já však v Mezigalaktickou výpravu věřím, mistře C'baothe, a udělám vše pro to, aby se váš sen stal skutečností."
C'baoth dlouhou chvíli neodpovídal a Lorana znovu mezi oběma muži vycítila napětí. Potom zničehonic mistr Jedi krátce přikývl. „Tak dobrá, kancléři Palpatine," řekl a povstal. „Ještě dnes vyrazíme na Barlok."

Namířil na Palpatina prst. „A vy se postarejte, abych dostal své dotace, až se vrátím. A své kolonisty.“
„Udělám, co bude v mých silách,“ odvětil Palpatine a věnoval mu mírný úsměv. „Na shledanou, mistře C’baothe, padawanko Jinzler.“
Lorana počkala, dokud nevyšli z kanceláře do široké chodby, a až poté promluvila. „Co jste myslel tím, že ještě dnes vyrazíme na Barlok?“ zeptala se za chůze. „Není k něčemu takovému potřeba svolení Rady?“
„S Radou si nedělej starosti,“ odpověděl C’baoth rázně. „Když jsme šli do Palpatinovy kanceláře, zpomalila jsi kvůli těm dvěma Brolfům.“
Loraně se sevřelo hrdlo. „Nechtěla jsem do nich vrazit.“
„Nevrazila bys do nich,“ opáčil. „Mezera mezi nimi byla dost široká. Ani jeden z nich nám nemusel ustoupit z cesty.“
„Ale přesto ustoupili,“ podotkla Lorana.
„Protože se tak rozhodli z úcty k nám,“ řekl. „Zapamatuj si tohle, má mladá padawanko. Jednou se z tebe stane Jedi, se vší mocí a zodpovědností, kterou to obnáší. Nikdy nezapomínej, že jsme to my, kdo drží tuhle Republiku pohromadě – ne Palpatine, ani Senát nebo byrokrati. A už vůbec ne ty malicherné národy, které se ani na jediný den neobejdou bez toho, aby spěchaly na Coruscant se žádostí o pomoc. Musejí se naučit, že nám mohou důvěřovat – a důvěře vždy předchází úcta. Chápeš?“
„Chápu, že chceme, aby nás měli v úctě,“ odpověděla Lorana. „Ale proč by se nás měli bát?“
„Úcta a strach jsou dvě strany jedné mince,“ řekl C’baoth. „Pro občany dbalé zákona platí jedna strana té mince, a pro ty, kdo si libují v jeho porušování, platí ta druhá.“ Zvedl prst. „Ale ani před jednou z těch skupin nesmíš dát najevo slabost nebo nerozhodnost. Nikdy.“
Sklonil vztyčený prst a poklepal jím na světelný meč, který mu visel za pasem. „Někdy je výhodnější svou totožnost utajit – za takových okolností musíš svůj meč skrýt, stejně jako všechny ostatní znaky toho, co jsi zač. Ale když vystupuješ jako Jedi, musíš se jako Jedi chovat. Vždycky. Rozumíš?“
„Ano, mistře C’baothe,“ řekla Lorana, ale pravda to byla jen napůl. Jednotlivým slovům samozřejmě rozuměla, avšak některé z těchto názorů jí stále připadaly nepochopitelné.
C’baoth na ni chvíli upíral zrak, jako by vycítil její částečnou neupřímnost. K její úlevě se však bez dalších výtek odvrátil. „Tak tedy dobrá,“ řekl. „Půjdu do Chrámu a promluvím si s Radou. Ty mezitím zavoláš do kosmoportu a zařídíš nám dopravu do systému Barlok. Až to uděláš, půjdeš si sbalit.“
„Jak dlouho budeme pryč?“
„Kvůli prostému sporu o těžební práva?“ C’baoth se ušklíbl. „Cesta tam a zpátky plus tři standardní dny. Vyřeším ten problém, než se naděješ.“
„Ano, mistře,“ zamumlala Lorana.
„A pak,“ pokračoval C’baoth zpola sám k sobě, „zajdeme za mistrem Yodou kvůli jeho nepodloženým obavám.“ Zrychlil krok a vyrazil chodbou pryč.
Lorana pomalu zastavila a dívala se, jak poslíčci a byrokrati, pospíchající za svou prací, rychle uhýbají vysokému bělovlasému mistrovi Jedi z cesty. C’baoth ani jednou nezpomalil, jako by se vší samozřejmostí očekával, že před ním ostatní ustoupí.
Když vystupuješ jako Jedi, musíš se jako Jedi chovat.
Povzdechla si. Nepřipadalo jí to správné, tahle pevná víra v nadřazenost Jediů nad všemi ostatními bytostmi.
C’baoth však mnoho let pilně a neúnavně studoval, a jak rostla jeho moc, pronikal hluboko do nejrůznějších aspektů a tajemství Síly. Naproti tomu Lorana byla jen mladou padawankou, která po této cestě vykročila teprve nedávno. Sotva ho mohla v těchto věcech poučovat.
Ale ať už měl její mistr pravdu nebo ne, vydal jí rozkazy a ona je musela uposlechnout. Ustoupila ke stěně chodby, aby nestála spěchajícím chodcům v cestě, a vytáhla komlink.
Právě se chystala spojit s dopravní službou Chrámu Jediů, když na druhé straně chodby zahlédla jednu příliš dobře známou tvář.
Ztuhla a dech jí uvízl v krku. Očima, myslí a svými jediskými smysly se pokusila proniknout davem, který ji od něj odděloval. Během posledních několika let viděla toho muže mnohokrát, většinou ve veřejných prostorách senátní síně, ale příležitostně i na jiných místech. Byl mladý, možná o rok nebo dva mladší než ona, měl střední postavu, krátké tmavé vlasy a podivně hořce sevřené rty. Nikdy se k němu nedostala dost blízko, aby viděla, jakou barvu mají jeho oči, ale předpokládala, že jsou také tmavé.
A pokaždé, když ho spatřila, měla neodbytný dojem, že ji pozoruje.
Pozoroval ji i teď – sledoval ji koutkem oka, zatímco předstíral, že spravuje otevřený elektrický panel. Hrabat se v elektrických panelech nebo droidech ho vídala často, ale jestli je opravdu dokázal opravit nebo zda to byla jen záminka, aby se mohl držet poblíž, to se Loraně dosud nepodařilo zjistit.
Zpočátku se domnívala, že je to všechno jen náhoda. Ještě ani teď neměla žádný skutečný důkaz, že jde o něco jiného. Ale jak její jediské schopnosti rostly, dařilo se jí proniknout svými smysly k jeho myšlenkám i přes přeplněnou chodbu, jako byla tahle.
Podařilo se jí to i teď a vycítila v něm stejnou doutnající zášť jako vždycky. Zášť, mrzutost a vztek.
Na ni.
Byl to někdo, komu ublížila nebo koho urazila v minulosti tak vzdálené, že si na to ani nepamatovala? V Chrámu Jediů však žila už od doby, kdy byla nemluvně. Nemohl to tedy být někdo z nejediských zaměstnanců Chrámu? Její učitelé by jistě bývali zakročili, kdyby z něj vycítili jakoukoli hrozbu.
Muž pohlédl jejím směrem. Potom se k ní záměrně obrátil zády a veškerou pozornost věnoval elektrickému panelu.
Lorana se dívala, jak pracuje, a zápasila s přívalem vlastních nepříjemných pocitů. Neměla by za ním jít a zeptat se ho,

co proti ní má? Nebo by se nejprve měla podívat do senátních záznamů a pokusit se zjistit, kdo to je, a s konfrontací počkat, dokud o něm nebude vědět víc?
Anebo by bylo nejlepší nechat to být a předpokládat, že se pokaždé setkali jen náhodou a že jeho vztek je namířený proti všem Jediům všeobecně?
Když muž zavřel panel, posbíral si nářadí a odkráčel pryč, Lorana stále ještě váhala, jak se má rozhodnout. Došel na konec chodby, ohlédl se a zmizel za rohem.
Není emocí, je pouze mír. Loraně tuto poučku vtloukali do hlavy od prvních dnů v Chrámu, a ona se ze všech sil snažila podle ní žít. Nějakým způsobem ale věděla, že dokud nezjistí, co je ten člověk zač, úplného vnitřního míru nikdy nedosáhne.
A také věděla, že teď na to není ten správný čas. Zhluboka se nadechla, znovu zvedla komlink a spojila se s kosmoportem.
* * *
Když se za oběma Jedii zavřely dveře, Kinman Doriana ještě chvíli hleděl na místo, kudy odešli, a v ústech cítil hořkou pachuť. Téměř všichni Jediové mu připadali nafoukaní, arogantní a nesnesitelně sebejistí. Jorus C'baoth byl ovšem kapitolou sám pro sebe.
„Moc velký dojem na vás neudělal, že?" zeptal se Palpatine vlídně.
Doriana opět nasadil pečlivý neutrální výraz a otočil se zpátky ke kancléři. „Je mi líto, pane," řekl a myslel to vážně. Ať už byly jeho osobní pocity jakékoli, nikdy nebylo dobré nechat emoce proniknout na povrch. Zvlášť pokud šlo o Jedie.
„Republika nyní čelí spoustě jiných problémů a domnívám se, že velký objevitelský a kolonizační projekt by měl být odsunut do spodní třetiny seznamu priorit. A co se týče toho, jak mistr C'baoth trvá na tom, abyste s tímto projektem něco udělal vy osobně –"
„Trpělivost, Kinmane," přerušil ho Palpatine konejšivě. „Musíte pochopit, že lidem je nutné dopřávat jejich vášně. A vášní mistra C'baotha je Mezigalaktická výprava."
Pohlédl přes kancelář ke dveřím. „A i kdyby tam daleko neobjevili nic, co by za to stálo, je možné, že třeba jen pouhé zprávy o jejich expedici podnítí představivost lidí v celé Republice."
„Pokud s tím projektem vůbec někdy vyjdou na veřejnost," řekl Doriana. „Pokud vím, Rada Jediů kolem něj pořád dělá tajnosti."
Palpatine pokrčil rameny. „Jistě pro to má své důvody."
„Snad." Doriana zaváhal. „Chci se vám omluvit, pane, že jsem při jednání promluvil bez vyzvání."
„Netrapte se tím," ujistil ho Palpatine. „Vlastně to byl velmi dobrý nápad. Mistr C'baoth je zkušený zprostředkovatel a přesně někoho takového je na Barloku zapotřebí. Mě samotného to mělo napadnout."
Tiše se pousmál. „Upřímně řečeno, budu docela rád, když z Coruscantu na pár týdnů zmizí. Aspoň budu mít čas promyslet si, jak přesvědčím finanční výbor, aby vrátil Mezigalaktické výpravě dotace."
„A zároveň najít způsob, jak přesvědčit Radu, aby mistrovi C'baothovi dala tolik Jediů, kolik bude chtít?"
„S tím nesvedu nic," odpověděl Palpatine. „Pokud chce C'baoth víc Jediů, Yodu a Windua bude muset přesvědčit on sám."
„Ano, pane," zamumlal Doriana. „No… možná že na Barloku uspěje tak oslnivě, že nebudou mít jinou možnost než mu ustoupit."
„Anebo mu ustoupí prostě proto, aby od něj měli pokoj," řekl Palpatine suše. „Dotírá na ně stejně neodbytně jako na mě. Tahle záležitost je nyní tak jako tak ve C'baothových rukou. A když už mluvíme o naléhavých záležitostech, kdy vyrazíte na svou vlastní cestu?"
„Dnes večer," odpověděl Doriana. „Už mám zamluvenou loď a všechny potřebné složky a dokumenty jsou připravené a zabalené. Po práci se ještě musím zastavit ve svém apartmá. Sbalím si osobní věci a můžu letět."
„Výborně," kývl Palpatine. „Klidně běžte hned. Dnes už vás nebudu potřebovat."
„Děkuji vám, pane," řekl Doriana. „Budu vás informovat o všem, co se na jednotlivých jednáních bude dít."
„Ano, to bych rád," pozvedl Palpatine obočí. „A nezapomeňte guvernéru Caulfmarovi osobně doručit ty datakarty."
„Ano, četl jsem hlášení," přikývl Doriana. „Pokud všechno půjde podle plánu, možná mi dokonce zbude den navíc a budu se moci pokusit odhalit zrádce v jeho vnitřním kruhu. S vaším dovolením, samozřejmě."
„Ovšem," usmál se Palpatine. „Ale buďte opatrný. Šíří se zvěsti, že v tom sektoru roste nespokojenost."
„Takové zvěsti se objevují všude," odvětil Doriana. „Nic se mi nestane."
„Věřím, že ne," souhlasil Palpatine. „Ale přesto buďte opatrný. A vraťte se brzy."
Cesta do Dorianova bytu v Třetím prstenci obytných věží severovýchodně od senátního komplexu trvala v aerotaxi dvacet minut. Doriana tento čas rozdělil mezi svůj datapad a komlink a dolaďoval své cestovní plány a nevyhnutelné detaily, které se objevily na poslední chvíli. Taxi ho vyložilo na přistávací plošině na 248. podlaží a Doriana sjel turbovýtahem o deset pater níž do svého apartmánu. Odemkl dveře, vstoupil dovnitř, zamkl za sebou a zapečetil dveře, aby měl soukromí.
Palpatinovi řekl, že si ještě potřebuje sbalit zavazadla. Ve skutečnosti už ale byla sbalená a ležela v úhledné řadě za dveřmi obývacího pokoje. Prošel kolem nich, přistoupil ke stolu v rohu a posadil se. Z falešného dna pravé dolní zásuvky vytáhl holoprojektor a zapojil ho do počítače. Přístupový a bezpečnostní kód byl jednoduchou záležitostí dvanácti písmen a osmnácti číslic, zadal ho do počítače, znovu zvedl datapad a čekal.
Jako obvykle nemusel čekat dlouho. Necelé tři minuty poté, co vyslal signál, se nad holoprojektorem objevila zahalená tvář Dartha Sidiouse. „Hlášení," rozkázal Sidious skřípavým hlasem.
„Mistr Jedi C'baoth je na cestě na Barlok, můj pane," oznámil Doriana. „Měl by tam být za tři až šest dní – podle toho, jaký způsob transportu se mu podaří získat."

„Výborně," řekl Sidious. „Dokážeš se tam dostat dřív?"
„Bez problémů, pane," ujistil ho Doriana. „Moje kurýrní loď je rychlejší než cokoli, co mají Jediové k dispozici. A C'baoth se také bude muset zastavit v Chrámu a přesvědčit Radu, aby mu dala oficiální svolení, kdežto já můžu vyrazit hned. Všechno je na svém místě."
„Pak ho čeká vskutku vřelé přivítání," odtušil Sidious a rty se mu zkroutily ve spokojeném úsměvu. „A co kancléř Palpatine? Jsi si jistý, že si téhle tvé malé zajížďky nevšimne?"
„V harmonogramu jsem si zajistil dostatečně velkou mezeru," ubezpečil ho Doriana. „Na Barloku mohu strávit až tři dny, aniž bych se zpozdil. Pokud to bude trvat déle, v rozvrhu mám několik věcí, které bych měl zvládnout pomocí holonetové konference. To mohu udělat z Barloku nebo odkudkoli po cestě, aniž bych do těch soustav vůbec musel letět."
„Opět výborně," řekl Sidious. „Mám mnoho služebníků, Doriano, ale jen málo je jich tak chytrých a rafinovaných jako ty."
„Děkuji vám, můj pane." Doriana cítil, jak se mu tělem rozlévá hřejivý pocit. Darth Sidious, Temný pán ze Sithu, neměl ve zvyku plýtvat pochvalami.
„Bude skvělé, když se zbavíme Joruse C'baotha," pokračoval Sidious. „Všechno skutečně probíhá podle mého plánu."
„Ano, můj pane," řekl Doriana. „Ozvu se, jakmile dosáhneme vítězství."
„Postarej se, aby to tak opravdu dopadlo," řekl Sidious a varovný podtón jeho hlasu obrátil v Dorianovi slábnoucí teplo předchozí pochvaly v mráz. „Pokračuj ve své práci, můj příteli."
„Ano, můj pane."
Obraz zmizel. Doriana vypnul holoprojektor, odpojil ho od počítače a vrátil ho do úkrytu. Pak si strčil datapad do kapsy a vydal se zpět ke svým přichystaným zavazadlům. Ano, kdyby sithského lorda zklamal, trest by byl bezpochyby velmi přísný. Skoro tak přísný, uvědomil si, jako ten, který by ho stihl, kdyby se kancléř Palpatine dozvěděl, že má ve svém vlastním úřadě zrádce.
Ale pokud byla cena za selhání vysoká, zrovna tak vysoká byla i odměna za úspěch. Dorianovo apartmá, jeho postavení a jeho nenápadný, avšak dalekosáhlý vliv byl toho důkazem. Byla to sice riskantní hra, ale podle Dorianova soudu za to stála.
A navíc si ji opravdu užíval.
Vytáhl komlink a přivolal si taxi do kosmoportu. Pak vzal zavazadla a vyrazil s nimi k turbovýtahu.
* * *
Dveře do zasedací síně Rady Jediů se otevřely. „Pojďte dál," zvolal mistr Jedi Mace Windu.
Obi-Wan Kenobi narovnal ramena, zapřemítal, o co asi může jít, a vstoupil dovnitř.
A hned se zase zastavil, čelo zkrabacené překvapením. Když člověka povolají do síně Rady Jediů, je přirozené očekávat, že tam na něj bude čekat celá Rada. Jenže až na Windua, stojícího u oken na druhé straně místnosti a hledícího na město, byla síň prázdná. „Ne, nespletl jste se. Jste tu správně," řekl Windu. Pootočil se k Obi-Wanovi a věnoval mu mírný úsměv. „Potřebuju si s vámi promluvit."
„Jistě, mistře Windu." Obi-Wan, stále ještě zachmuřený, přistoupil k Winduovi. „Snad se to zase netýká Anakina?"
„Ne," odpověděl Windu a zvedl tázavě obočí. „Proč? Co zase mladý Skywalker provedl?"
„Nic," ujistil ho Obi-Wan rychle. „Aspoň nic zvláštního. Víte přece, jací jsou čtrnáctiletí padawani."
„Horliví, namyšlení a úžasně naivní," usmál se znovu Windu. „Přeju vám s ním hodně štěstí."
Obi-Wan pokrčil rameny. „Pokud něco jako štěstí vůbec existuje."
„Vy víte, jak to myslím." Windu se otočil zpátky k oknu. „Povězte mi, doslechl jste se o projektu zvaném Mezigalaktická výprava?"
Obi-Wan zapátral v paměti. „Nevzpomínám si."
„Podle původního návrhu to měla být velká objevitelská a kolonizační expedice," řekl Windu. „Šest válečných dreadnaughtů spojených do kruhu kolem centrálního jádra s vybavením a zásobami, vyslaných do Neznámých oblastí a poté do jiné galaxie."
Obi-Wan zamrkal. Do jiné galaxie? „Ne, o tom jsem nic neslyšel. Kdy má ta expedice odstartovat?"
„Je téměř připravená k odletu," odpověděl Windu. „Zbývá už jen spojit lodě dohromady a vyřešit několik sporů ohledně posádky."
„A kdo za tím vším vlastně stojí? Senát?"
„Oficiálně je to projekt Rady," řekl Windu. „Ale ve skutečnosti je jeho hlavní hybnou silou mistr C'baoth."
„Jorus C'baoth, mistr řízeného rozhovoru?" opáčil Obi-Wan. „A přesto se ten projekt nedostal do holonetového zpravodajství? To je neuvěřitelné."
„Neměl byste takhle mluvit o mistrovi Jedi," pokáral ho Windu naoko přísně.
„Nemám snad pravdu?"
Windu nepatrně pokrčil rameny. „Skutečnost je taková, že každý, kdo má s Mezigalaktickou výpravou něco společného, má své vlastní důvody, proč ji tajit před veřejností," řekl. „Kancléř Palpatine se obává, že by se lidem nelíbilo, že vynakládá čas a peníze na takový projekt, když Republika čelí spoustě jiných problémů. Stejné obavy má i Senát, který výpravě poskytl dreadnaughty."
Windu semkl rty. „A co se týče Rady, i my jsme měli důvod."
„Nechte mě hádat," řekl Obi-Wan. „C'baoth doufá, že se Mezigalaktické výpravě podaří zjistit, co se stalo s Vergere."
Windu po něm vrhl lehce překvapený pohled. „Vidím, že vám Síla propůjčuje čím dál větší jasnozřivost."
„Rád bych si to také myslel," odpověděl Obi-Wan. „V tomhle případě je to ale trochu jinak. Anakinovi a mně se nikdy nepodařilo vypátrat, jak to s tím jejím zmizením vlastně bylo, a navíc jsme ji při naší poslední cestě tím směrem ani

nedokázali najít. Bez ohledu na to, co chce C'baoth, já chci zjistit, co se s ní stalo."
„Opatrně, Obi-Wane," varoval ho Windu. „Nesmíte dovolit, aby se do vašich rozhodnutí pletly emoce."
Obi-Wan sklonil hlavu. „Omlouvám se."
„Emoce jsou nepřítel," pokračoval Windu. „Emoce všeho druhu. I ty vaše a C'baothovy."
Obi-Wan se zamračil. „Myslíte, že mistru C'baothovi ten projekt příliš přirůstá k srdci?"
„Upřímně řečeno nevím, co se s ním děje," připustil Windu zdráhavě. „Trvá na tom, abychom do Neznámých oblastí poslali silnou bojovou jednotku, která by měla za úkol Vergere najít a přivést ji zpátky. Proti tomu nelze nic namítat. Ale mistr C'baoth zároveň pořád mluví o tom, že Republika balancuje na hranici propasti a že bychom měli přesunout některé z nejlepších Jediů úplně mimo Republiku a založit pro ně nové kolonie v Neznámých oblastech, kam na ně coruscantská politika nedosáhne."
„O něčem takovém ale neuvažujete, že ne?" zeptal se Obi-Wan. „Už tak jsme roztroušeni po celé galaxii."
„Většina Rady by s vámi souhlasila," řekl Windu. „Většina si bohužel také myslí, že stopa Vergere už vychladla a pravděpodobně nebude možné ji najít. Z těch, kteří stále chovají naději, se velká část domnívá, že by stálo za to poslat tam malou pátrací skupinu. Něco většího, než byla tehdy vaše mise, ale mnohem menšího než to, co požaduje C'baoth." Svraštil čelo. „Závěr je takový, že C'baoth je jediný, kdo prosazuje úplnou Mezigalaktickou výpravu."
„Naznačujete, že by se mohl vzepřít Radě, pokud byste se pokusili projekt zrušit?"
„Myslíte, že by toho nebyl schopný?" opáčil Windu.
Obi-Wan se odvrátil a zahleděl se ven z okna. Na chvíli zavládlo ticho. „Takže co přesně po mně Rada chce?" zeptal se Obi-Wan nakonec.
„Mistr C'baoth a jeho padawanka Lorana Jinzler jsou právě teď na cestě do kosmoportu," řekl Windu. „Kancléř Palpatine se zmínil o jakémsi vyjednávání na Barloku, které uvázlo na mrtvém bodě, a C'baoth přesvědčil Radu, aby ho tam poslala jako prostředníka."
„Je to něco důležitého?"
„Možná ano," řekl Windu. „Korporační aliance versus místní vláda. A jak sám víte, poslední dobou je v popředí zájmu všechno, co se točí kolem velkých korporací."
„Ano," přikývl Obi-Wan. Pokud jde o ostře sledované vyjednávání, není divu, že C'baoth míří tím směrem. „Znovu se ptám: co chcete, abych udělal?"
Svaly ve Winduově tváři se napnuly. „Chceme, abyste letěl na Barlok a dohlédl na něj."
Obi-Wanovi poklesla čelist. „Já?"
„Já vím," souhlasil vážně Windu. „Ale jste tady a jste po ruce. A kromě toho s ním Skywalker vycházel docela dobře, když se posledně setkali. Možná se vám podaří celou tu záležitost zaonačit jako pokus ukázat svému padawanovi, jak má vyjednávat Jedi."
Obi-Wan si odfrkl. „Opravdu si myslíte, že na to C'baoth skočí?"
„Nejspíš ne," připustil Windu. „Ale pokud nepoletíte, budu muset letět já nebo Yoda. Myslíte, že by měl C'baoth méně výbušnou náladu, kdyby se tam objevil některý z nás?"
„Na tom něco bude," povzdechl si Obi-Wan. „Dobrá. Stejně teď nemáme nic na práci. A máte pravdu – na Anakina udělala C'baothova cílevědomost dojem. Když bude uctívat svůj idol, možná aspoň nebude mít čas na vylomeniny."
„Možná," řekl Windu. „Až se vy a Skywalker dostavíte do kosmoportu, bude tam na vás čekat loď."
„Nějaké další instrukce kromě toho, abychom ho sledovali?"
„Ne," odpověděl Windu. Sevřel rty a pohled jeho očí se vytratil do dálky. „Ale děje se tu ještě něco jiného. Hluboko v tom člověku se odehrává něco, co se mi nepodařilo přesně podchytit. Nějaké soukromé záměry, plány nebo… já nevím. Něco takového."
„Dobře," řekl Obi-Wan. „Dám si na to pozor."
Windu ho obdařil zvláštním shovívavým pohledem, na který byli mistři Jedi odborníci. „O všem nás informujte."

KAPITOLA 4

Thrawn řekl Car'dasovi, že od místa, kde jeho jednotka narazila na Bargain Hunter, není jeho základna daleko. Nezmínil se ale o tom, že cesta potrvá téměř tři standardní dny.
„Už bylo načase," bručel si Qennto pod vousy. Spolu s Car'dasem a Maris stál vzadu na můstku Springhawku a díval se, jak skupinka lodí prolétá ve formaci malým polem asteroidů. „Už jsem si myslel, že se ukoušu nudou."
„Můžeš se přidat ke mně a Maris a studovat jazyky," nabídl Car'das. „Velitel Thrawn je opravdu dobrý společník."
„Ne, díky," zavrčel Qennto. „Jestli vy dva chcete radit a napomáhat potenciálnímu nepříteli, poslužte si. Já ne."
„Tito lidé nejsou potenciální nepřátelé," řekla Maris přísně. „Což by sis také uvědomil, kdyby ses obtěžoval se s nimi seznámit. Jsou neobyčejně zdvořilí a velmi civilizovaní."
„No, víš, Huttové mají také civilizaci, nebo to aspoň tvrdí," opáčil Qennto. „Promiň, ale Chissové budou muset ukázat něco víc než jen dobré vychování, aby mě přesvědčili, že jsou neškodní."
Car'das v duchu zavrtěl hlavou. Už od první noci na palubě, kdy byl vynechán z vyjednávání, choval Qennto všeobecnou zášť k Chissům a jmenovitě vůči Thrawnovi. Car'das i Maris se ho pokoušeli přivést k rozumu, ale Qennto trucoval dál, a tak to po několika pokusech Car'das vzdal. A Maris nejspíš taky.
Thrawn stál na opačné straně můstku vedle člena osádky u čehosi, co Car'das předběžně identifikoval jako navigační stanoviště. Nyní se velitel otočil dozadu a vykročil k čekajícím lidem. „Tam," ukázal ven širokým průzorem, „ten velký asteroid, který se pomalu otáčí. To je naše základna."
Car'das svraštil obočí. Asteroid se vlastně ani neotáčel, spíš se jen zvolna kolébal ze strany na stranu. Očividně to

nebylo z pseudogravitačních důvodů, ze Springhawku bylo jasné, že Chissové mají umělou gravitaci. Proč si tedy vybrali rotující asteroid?
Maris zjevně přemítala o tomtéž. „Kvůli tomu kolébání na něm musí být těžké přistát," podotkla.
„Ano, skutečně to vyžaduje jisté umění," souhlasil Thrawn a lehce zvedl obočí jako učitel vybízející žáky, aby sami dospěli ke správné odpovědi.
Car'das pohlédl zpět na asteroid. Ztížil snad Thrawn přistávací proceduru záměrně, aby se tu mohli zacvičovat noví rekruti? Něco takového ale mohl připravit mnohem snadněji a bezpečněji na samostatné výcvikové stanici.
Ale co když byl tento asteroid právě takovým výcvikovým střediskem, a ne Thrawnovou hlavní základnou? Car'das nikde neviděl žádná světla ani jiné známky toho, že jde o základnu. Chtěl Thrawn, aby dospěli k tomuto závěru?
A pak mu to najednou došlo. „Na asteroidu máte pasivní senzorovou anténu," řekl. „Díky tomu kolébání neskenuje stále stejné místo, ale celou oblohu."
„Ale proč hýbat celým asteroidem?" zeptala se Maris zmateně. „Nešlo by otáčet pouze samotnou anténou?"
„Ovšemže šlo," zabručel Qennto. „Jenže potom by se na povrchu pohybovalo něco, co by mohl nepřítel zaměřit. Takhle vypadá všechno hezky tiše a mírumilovně, dokud asteroid nerostřílí nepřátelské lodě na kousky."
„V podstatě máte pravdu," řekl Thrawn. „Až na to, že nečekáme, že se tu nepřátelé skutečně ukážou. Přesto je moudřejší být připraven na všechno."
„A naši loď na kousky nerozstříleli," podotkla Maris a pro zdůraznění poklepala prstem Qenntovi na hruď.
Qennto po ní vrhl zamračený pohled. Car'das se rychle ozval: „Takže nyní se nacházíme v chisském prostoru?"
„Ano i ne," odpověděl Thrawn. „V současné chvíli je zde jen několik mapovacích a průzkumných týmů, takže je to stěží příklad řádné chisské soustavy. Druhá planeta je však docela dobře obyvatelná a během několika let ji nejspíše začneme kolonizovat. Od toho okamžiku bude oficiálně spadat pod ochranu a řád Devíti vládnoucích rodin."
„Doufám, že si nás tu nechcete nechat až do slavnostního otevření," zabručel Qennto.
„Ovšemže ne," ujistil ho Thrawn. „Říkám vám to pouze proto, kdybyste se sem chtěli někdy vrátit a podívat se, co jsme ze soustavy Crustai udělali."
„Vy už jste ji pojmenovali?" zeptala se Maris.
„Ta čest náleží prvnímu průzkumnému týmu," řekl Thrawn. „V tomto případě je Crustai zkratkou pro –"
„Crahsystor Mitth'raw'nuruodo," zavolal jeden z Chissů z opačné strany můstku. „Risficar tli claristae sufarimlsroca."
„Sa cras mi sout shisfla," odpověděl Thrawn řízně, odkráčel zpět ke svému velitelskému křeslu uprostřed můstku a posadil se. „Hos michfalliare."
„Co říká?" chtěl vědět Qennto. Chytil se křesla stojícího opodál, aby neztratil rovnováhu, protože Springhawk se prudce obrátil na levobok a začal zrychlovat. „Co se děje?"
„Nejsem si jistý," odpověděl Car'das. V duchu si znovu přehrál slova v cheunštině a pokoušel se vyznat v nejrůznějších předponách a příponách. Chisská gramatika měla logická pravidla a dala se naučit celkem snadno, jenže Car'das po pouhých třech dnech studia ještě neměl moc velkou slovní zásobu. „Jediné slovní kořeny, kterým jsem rozuměl, znamenaly ‚cizinec' a ‚utíkat'."
„Cizinec. Utíkat," procedil Qennto mezi zuby. Hvězdy za průzorem se právě protáhly do hvězdných čar. „Oni po někom jdou."
„Po někom, kdo není moc daleko," zamumlala Maris. „Není stae kořen, který znamená ‚blízko'?"
„Ano, myslím, že máš pravdu," souhlasil Car'das. „Možná bychom se měli vrátit do naší kajuty."
„Zůstaneme tady," rozhodl Qennto přísně. „Už jsme viděli, jak naložili s jednou lodí, která se zatoulala moc blízko. Chci vidět, co udělají s další."
„Proggu zlikvidovali jen proto, že vystřelil jako první," podotkla Maris.
„Jo," řekl Qennto. „Možná."
Několik dalších minut osádka můstku pilně pracovala na svých stanovištích, ticho jen občas přerušila poznámka nebo rozkaz. Car'das se přistihl, jak zírá zezadu na hlavu Thrawna, sedícího nehybně v křesle, a přemítá, jestli se má odvážit přistoupit k němu a požádat ho, aby mu vysvětlil, co se děje.
O několik vteřin později byl rád, že to neudělal. Ani ne minutu poté, co vstoupili do hyperprostoru, jej opět náhle opustili. „Tak brzy?" zamumlal Qennto překvapeně.
„Udělali mikroskok" řekl Car'das. I on měl potíže tomu uvěřit.
„To je směšné," tvrdil Qennto. „Mikroskokem se netrefíš ani do boku senátní budovy –"
Zničehonic se jim paluba otřásla pod nohama a málem upadli. Car'das reflexivně popadl jednou rukou Maris za paži a druhou se chytil nějaké trubky na zdi, takže oba zůstali na nohou.
Vzápětí kolem průzoru prolétla dvojice malých lodí, plivajících laserové výboje a řízené střely přímo na Springhawk.
„Myslím, že on by se do boku senátní budovy klidně trefil," vypravil ze sebe Car'das. Paluba se znovu otřásla.
„Vypadá to, že je přesně tam, kde chce být."
„Báječné," odsekl Qennto. „Jsem vážně rád, že tu chce být aspoň on."
Útočníci se vzdálili za hranici účinného dostřelu a otřesy polevily. Car'das upřel zrak na vizuální displeje. Obrazovky ukazovaly pouze tři lodě: dvě stíhačky, které se nyní obracely k dalšímu náletu, a jednu větší loď, která se nacházela mnohem dál. Velké plavidlo se zřejmě na rozdíl od stíhaček snažilo od bitevní zóny vzdálit, ne se k ní přiblížit.
„Už jsou tu zase," řekl Qennto.
Car'das znovu vyhlédl průzorem ven. Springhawk se otočil, aby čelil útočníkům, a Car'das v dálce zahlédl slabou záři, jak stíhačky zrychlily na plný výkon. „Držte se něčeho," varoval své druhy a znovu sevřel prsty trubku. Maris se jí také chytila. Když se stíhačky přiblížily, zrušily formaci, vyrazily k cíli každá z jiné strany a jejich lasery znovu promluvily. Zbraně Springhawku palbu opětovaly.

A oba útočníci se rozletěli na kusy.
„Jej!“ vykřikl Qennto. „Co to –?“
„Vybuchli,“ vydechla Maris. „Jediná rána, a oni prostě vybuchli.“
„Neraduj se předčasně,“ upozornil ji Car‘das. Springhawk se otáčel od rostoucích mraků trosek pryč a nabíral rychlost. „Ještě zbývá ta velká.“
Springhawk dokončil obrat, hvězdy se jim přestaly točit před očima, a Car‘das v dálce spatřil záři motorů velké lodi.
„Asi nebudeme mít tolik štěstí, aby byla neozbrojená,“ řekl Qennto.
„Thrawn by neozbrojenou loď nenapadl,“ prohlásila Maris s jistotou.
„Proč by ne?“ zavrčel Qennto. „Já bych to klidně udělal. Ty stíhačky zaútočily první. Tím pádem jsou z nich ze všech povolené cíle.“
„A nejspíš taky mrtvoly,“ zamumlal Car‘das.
Maris se zachvěla, ale mlčela.
Druhé lodi samozřejmě neuniklo, že se Springhawk blíží. Sotva se k ní dostal na dostřel, loď se částečně otočila na stranu a vypustila několik raket. Chisské lasery zablýskly v odpověď a střely vybuchly uprostřed dráhy letu. Nepřítel zareagoval tím, že se otočil o dalších devadesát stupňů a vypálil druhou salvu. I tyto střely Chissové v bezpečné vzdálenosti zneškodnili. Následovala třetí vlna střel, pak čtvrtá, všechny zničené dřív, než dorazily k cíli.
„Proč neskočí do hyperprostoru?“ zašeptala Maris.
„Myslím, že asi nemůžou,“ odpověděl Car‘das a ukázal na jeden z taktických displejů. „Vypadá to, že jim někdo vyřadil hyperpohon.“
„Kdy?“ zamračil se Qennto. „Nepamatuju se, že bych slyšel střelbu dřív, než zaútočily ty stíhačky.“
„Thrawn tu musel mít někoho, kdo ho sem přivolal,“ připomněl mu Car‘das. „Možná se mu podařil šťastný zásah.“
Ať už pro to byl důvod jakýkoli, bylo jasné, že druhá loď nikam nepoletí. Springhawk vzdálenost mezi oběma plavidly nadále zmenšoval, a když se přiblížil k neznámé lodi, Car‘das si poprvé všiml, že její trup pokrývají jakési oválné bubliny, široké dva a dlouhé tři metry. „K čemu jsou ty puchýře?“ zeptal se. „Qennto?“
„Nemám ponětí,“ odpověděl tázaný a natáhl krk. „Vypadá to na malé pozorovací výdutě. Možná součást navigačního systému.“
„Anebo průzory kajut,“ řekla Maris a hlas měla náhle napjatý. „Nemohla by to být dopravní loď pro cestující?“
„Se čtyřmi sadami odpalovačů střel?“ opáčil Qennto. „Ani náhodou.“
Chisský kormidelník navedl Springhawk k boku cizího plavidla, snadno se vyrovnával s jeho neohrabanými pokusy odpoutat se, a přitiskl Springhawk k jeho trupu. Ozvalo se několik rychlých tupých úderů, jak se aktivovaly magnetické zámky, a Thrawn stiskl klávesu na svém řídicím panelu. „Ch‘tra,“ zavolal.
„Jděte,“ přeložil Car‘das. „Zřejmě se chystáme vstoupit na jejich palubu.“
Velitel se zvedl z křesla a obrátil se k nim. „Přijměte mé omluvy,“ řekl v sybištině, když vykročil třem lidem vstříc. „Neměl jsem v úmyslu uvést vás tímto způsobem v nebezpečí. Naskytla se však příležitost, kterou jsem musel využít.“
„To je v pořádku, veliteli,“ ujistil ho Car‘das. „Vždyť jsme ani v žádném nebezpečí nebyli.“
„Nakonec se ukázalo, že ne,“ souhlasil Thrawn. Přistoupil k řadě skříněk u stěny, jedna dvířka otevřel a vytáhl z nich opancéřovaný skafandr. „Vaše ubikace jsou příliš blízko k místu, odkud vstoupíme na nepřátelské plavidlo. Nemuselo by tam být bezpečno, a tak vás žádám, abyste zůstali zde, dokud se nevrátíme.“
„Vy tam půjdete osobně?“ zachmuřila se Maris.
„Já těmto válečníkům velím,“ odvětil Thrawn, zatímco si jistými, zkušenými pohyby navlékal skafandr. „Sdílet s nimi nebezpečí patří k mým povinnostem.“
Maris pohlédla na Qennta. „Buďte opatrný,“ řekla Thrawnovi trochu rozpačitě.
Thrawn jí věnoval drobný úsměv. „Nemějte obavy,“ odpověděl. Zajistil poslední uzávěr skafandru a vytáhl ze skříňky přilbu a velkou pistoli. „To plavidlo má nejspíš jen minimální posádku a chisští vojáci jsou nejlepší z nejlepších. Brzy se k vám vrátím.“
* * *
Car‘das se zprvu divil, proč se nikdo z osádky můstku nevydal na palubu nepřátelské lodi spolu s Thrawnovým přepadovým oddílem, zvlášť když k nim chodbami a otevřenými dveřmi občas dolehly zvuky boje. Brzy však začalo být jasné, že osádka tu nezůstala sedět s rukama v klíně, ale že se věnovala jinému důležitému úkolu.
Jaký úkol to byl, Car‘das zjistil, teprve když začala přestřelka utichat a jemu se podařilo zachytit několik vět, které si osádka můstku vyměnila. Za použití senzorů Springhawku pomáhala přepadovému oddílu vypátrat nepřátelské bojovníky, ať už se schovávali, nebo připravovali léčku. Velitel Thrawn využíval všech dostupných prostředků i tehdy, když jako pirát vtrhl do nepřátelského plavidla.
Ovládnout cizí loď netrvalo Chissům ani hodinu. Uběhly ovšem další dvě hodiny, než se jeden z válečníků objevil na můstku s rozkazem převést trojici lidí na její palubu.
Dokud se Car‘das nespřáhl s Qenntem a Maris, moc toho nenacestoval. Většina jeho nedávných cest ho však zavedla do těch pustějších částí Republiky, a když vstupoval do spojovacího tunelu, byl si jistý, že ho nepřekvapí nic, co na druhé straně najdou.
Mýlil se.
Plavidlo vypadalo dost špatně už jen samo o sobě. Bylo zatuchlé a špinavé, celý jeho vnitřek jevil známky mnoha uspěchaných a odbytých oprav a ze směsice pachů, která se nesla jeho chodbami, se Car‘dasovi zvedal žaludek. Ještě horší byly desítky začernalých skvrn po střelách na stěnách a stropech, němé památky na krátkou, ale zuřivou bitvu, která se tu před okamžikem odehrála.
Ale ze všeho nejhorší byla mrtvá těla.

Car‘das už v minulosti mrtvoly viděl, ale pouze na pohřbech – úhledně uložené v pokojné poloze. Ještě nikdy neviděl mrtvoly rozházené po podlaze, kam je odhodily zásahy chisských zbraní, těla zkroucená ve smrtelné křeči do groteskních tvarů. Když je chisský válečník prováděl mezi mrtvolami, Car‘das se chvěl, nechtěl se na ně dívat, ale musel, aby na ně nešlápl, a doufal, že si neudělá ostudu a nepozvrací se.
„Klid, chlapče,“ ozval se přidušený Qenntův hlas vedle jeho hlavy, když dospěli k další skupině rozházených mrtvých těl. „Jsou to jenom mrtvoly. Nekousnou tě.“
„Já vím,“ zavrčel Car‘das a kradmo pohlédl na Maris. Dokonce i ona s tím svým vybraným vychováním a idealistickou přecitlivělostí to snášela lépe než on.
Před nimi se otevřely dveře a do chodby vstoupil Thrawn. Stále ještě měl na sobě skafandr, ale helma mu nyní visela na přezce u boku. „Pojďte,“ pokynul jim. „Chci vám něco ukázat.“
Už jen pár kroků. Car‘das se zhluboka nadechl, soustředil se na Thrawnovy svítící oči a překonal zbytek vzdálenosti.
„Co si o tom myslíte?“ zeptal se jich Thrawn, když k němu přistoupili, a ukázal na stěny kolem.
„Asi byli velmi chudí,“ řekla Maris klidným hlasem, ve kterém však bylo slyšet vzdor. „Je tu spousta míst, která museli opakovaně opravovat, aby plavidlo vůbec udrželi v provozu. Tohle není vojenská loď a už vůbec ne taková, která by mohla ohrozit Chissy.“
„Souhlasím,“ přisvědčil Thrawn a upřel na ni své žhnoucí oči. „Takže chudí lidé, říkáte. Nomádi?“
„Nebo uprchlíci,“ řekla a vzdor v jejím hlase ještě zesílil.
„A ty střely?“
„Nijak jim nepomohly, nebo snad ano?“
„Ne že by se je nesnažili použít.“ Thrawn se otočil ke Qenntovi. „A co vy, kapitáne? Co si o tom myslíte vy?“
„Nevím,“ odpověděl Qennto nevzrušeně. „A je mi to celkem jedno. Vystřelili první, ne?“
Thrawn nepatrně pokrčil rameny. „To není tak úplně pravda,“ řekl. „Když přilétali, jedna z mých zdejších hlídek byla náhodou natolik blízko, že se jí podařilo vyřadit jejich hyperpohon. Car‘dasi? Váš názor?“
Car‘das se rozhlédl po zašlých, spravovaných stěnách. Než utekl do vesmíru, možná nepobral mnoho vzdělání, ale pořád ho měl dost na to, aby poznal, kdy učitel stále ještě čeká na správnou odpověď. Jenže jak měla ta odpověď znít? Maris měla pravdu, tato loď opravdu vypadala, že se každou chvílí rozpadne na kusy. Ale Thrawn měl s těmi střelami také pravdu. Mohli mít uprchlíci takové zbraně?
A pak mu to najednou došlo. Obrátil se a prohlédl si pozorněji nejbližší mrtvolu. Znovu se podíval na stěnu a otočil se k Thrawnovi. „Ty opravy neprovedli oni, že?“
„Výborně,“ pousmál se Thrawn. „Ne, nebyli to oni.“
„Jak to?“ zamračil se Qennto.
„Tihle jsou příliš vysocí,“ vysvětloval Car‘das a ukázal na zeď. „Vidíte, jak má od tohoto místa těsnicí hmota jiný odstín? To proto, že ten, kdo ji sem nanášel, si musel dojít pro žebřík nebo repulzorovou plošinu, aby tam dosáhl.“
„A ať už to byl kdokoli, byl mnohem menší než ti, kdo vládli tomuto plavidlu.“ Thrawn se otočil zpátky k Maris. „Správně jste usoudila, že tato loď byla mnohokrát opravovaná. Ale ne jejich majiteli.“
Maris semkla rty do tvrdé, úzké linky, a když pohlédla za sebe na mrtvá těla, v očích se jí náhle objevil chlad. „Byli to otrokáři.“
„Přesně tak,“ řekl Thrawn. „Pořád se na mě zlobíte, že jsem je pobil?“
Maris zrudla. „Promiňte.“
„Rozumím.“ Thrawn lehce zvedl obočí. „Vaše Republika otrokářství také netoleruje, nebo snad ano?“
„Ne, ovšemže ne,“ ujistila ho Maris rychle.
„Většinu podřadných prací za nás dělají droidi,“ dodal Car‘das.
„Co jsou to droidi?“
„Mechaničtí pracovníci, kteří jsou schopni samostatného uvažování a jednání,“ vysvětloval Car‘das. „Jistě taky něco podobného máte.“
„Nemáme,“ řekl Thrawn a zamyšleně na Car‘dase pohlédl. „Ani žádná z cizích civilizací, které známe. Můžete mi nějakého droida ukázat?“
Qennto si vedle Maris varovně odkašlal. „Na tuhle výpravu jsme s sebou žádné nevzali,“ odpověděl Car‘das a hrozivého výrazu svého kapitána si nevšímal. Qennto ho několikrát varoval, aby o úrovni republikové technologie s Chissy nehovořil. Tohle však byla podle Car‘dasova názoru nepodstatná drobnost. A kromě toho už si Thrawn určitě prohlédl záznamy z Bargain Hunteru, ve kterých musely být desítky nejrůznějších typů droidů.
„To je škoda,“ řekl Thrawn. „Ale pokud v Republice otrokářství neexistuje, jak to, že víte, o co jde?“
Car‘das zkřivil tvář. „Známe několik kultur, kde stále ještě přetrvává,“ připustil zdráhavě.
„A vaši lidé s tím nic nedělají?“
„Republika nemá moc velký vliv na soustavy, které nejsou jejími členy,“ vložil se Qennto netrpělivě do řeči. „Heleďte, už jsme tady hotoví?“
„Ne tak docela,“ odpověděl Thrawn a pokynul jim ke dveřím, ze kterých před chvílí vyšel. „Pojďte se na něco podívat.“
Že by další mrtvoly? Car‘das se obrnil, rozhodnutý nepoddat se znovu nevolnosti, ani kdyby jich byla ta místnost plná, protáhl se kolem velitele a vkročil do dveří.
Zůstal stát jako opařený a ústa se mu otevřela úžasem. Místnost byla nečekaně veliká, s vysokým stropem, který se klenul nejméně dvě paluby vysoko.
Nebyla plná mrtvol. Byla plná pokladů.
A to pokladů nejrůznějších druhů. Byly tu hromady prutů vzácných kovů rozličných barev a lesku, úhledně naskládané do bezpečnostních sítí.

Byly tu řady truhel, některé přetékaly mincemi nebo pestrobarevnými drahokamy, jiné obsahovaly hranaté balíčky, v nichž mohly být pochutiny, koření nebo elektronika. V několika bytelných skříních u stěny byly nejspíš uloženy předměty, které pro otroky nebo snad i pro samotnou posádku představovaly příliš velké pokušení a bylo proto nutné je skrýt.
Nacházela se tu také spousta uměleckých děl: obrazy, sochy, tressly a další formy a styly, které Car'das ani nedokázal nikam zařadit. Většina jich byla uložena pohromadě, ale Car'das spatřil několik kusů porůznu i na jiných místech, jako by je ti, kdo je sem nanosili, nepoznali nebo jim bylo jedno, kam je dají.
Maris a Qennto, kteří vstoupili do místnosti za ním, se prudce nadechli překvapením. „Co to u všech světů –?" vydechla Maris.
„Pirátské plavidlo, převážející kořist z mnoha světů," řekl Thrawn. „Nebyli to pouze otrokáři, ale také lupiči a dobyvatelé."
Car'das se přinutil odtrhnout oči od nezměrného bohatství a obrátil se k Thrawnovi. „Zdá se, že už je znáte z dřívějška."
„Jen z doslechu," odpověděl Thrawn a rozhlédl se po místnosti. Jeho uhlazený hlas ostře kontrastoval s tvrdým výrazem jeho tváře. „Tedy alespoň doteď."
„Vyhlásili jste jim válku?"
Thrawn nepatrně svraštil čelo. „Ovšemže ne," řekl. „Vagaariové Chisskou ascendenci nijak neohrožují. Nemáme tedy důvod vyhlašovat jim válku."
„Ale znáte jejich jméno," podotkl Qennto.
„Jak jsem říkal, znám jejich pověst," řekl Thrawn. „V této části vesmíru se pohybují už alespoň deset let a tyranizují především slabší a technologicky primitivnější národy."
„A co jejich otroci?" zeptala se Maris. „Víte o nich něco?"
Thrawn zavrtěl hlavou. „Na palubě tohoto plavidla jsme žádné nenašli. Z toho a z této místnosti usuzuji, že se právě vraceli na svou hlavní základnu."
„Otroky vyložili proto, aby nezjistili, kde tu základnu mají?" hádal Car'das.
„Přesně tak," přisvědčil Thrawn. „I posádka byla méně početná, než bych u plavidla této velikosti očekával. Z toho plyne, že nečekali potíže, ale chtěli se vrátit přímo domů."
„Ano, už na můstku jste se zmínil, že tu bude jen minimální posádka," řekl Car'das. „Jak jste to věděl?"
„Vyvodil jsem to ze skutečnosti, že jejich obrana byla pomalá a neúčinná," odpověděl Thrawn. „V podstatě jen vypustili řízené střely, pokaždé se stejnými instrukcemi. Plavidlo s úplnou posádkou by mělo u laserových kanónů dělostřelce a měnilo by obranné vzorce svých střel. Očividně předpokládali, že je dokáže ochránit jejich doprovod."
„A šeredně se spletli," zamumlal Qennto. „Od začátku jste měl nad těmi stíhačkami navrch."
„Od začátku rozhodně ne," opravil ho Thrawn. „Ale pak jsem si všiml, že při obou jejich útocích předcházela laserová salva řízeným střelám v nezaměnitelném a předvídatelném vzorci. Když zahájili třetí útok, podařilo se mi opětovat palbu právě v okamžiku, kdy se otevřela ochranná dvířka jejich odpalovačů, a střely v nich vybuchly dřív, než mohly být vypuštěny. Stíhačky této velikosti nikdy nemají dost silný pancíř, aby vydržely tak silný výbuch uvnitř lodi."
„Vidíte?" řekl Car'das suše. „Nic na tom nebylo."
Qennto ohrnul rty. „Jo," zabručel. „Jasně."
„Co se bude dít dál?" chtěla vědět Maris.
„Nechám plavidlo odtáhnout zpět ke Crustai, kde ho řádně prozkoumáme," odpověděl Thrawn. Naposledy se rozhlédl po místnosti a otočil se ke dveřím.
„Dotaz," ozval se Qennto. „Car'dasovi jste řekl, že nám dáte odměnu za to, že vás naučí basic, nemám pravdu?"
„Takto jsem to neformuloval," řekl Thrawn. „Ale v podstatě máte pravdu."
„A čím déle zůstaneme, tím větší odměnu dostaneme?"
Thrawn se pousmál. „Snad by to šlo zařídit: Myslel jsem ale, že spěcháte domů."
„Ne, ne, nikam nespěcháme," ujistil ho Qennto a pomalu přejel obrovskou pokladnici očima. Car'das si všiml, že jeho někdejší netrpělivost je ta tam. „Ani v nejmenším."

KAPITOLA 5

„Pospěš si, padawanko," štěkl C'baoth a zamračil se přes rameno. „Přestaň se loudat."
„Ano, mistře C'baothe." Lorana přidala do kroku a zadoufala, že se jí při zvýšené rychlosti podaří proplést přelidněným ranním tržištěm, aniž by vrazila do některého z nakupujících. Kolemjdoucím Brolfům se zatím dařilo uhýbat C'baothovi z cesty, ale Lorana měla podezření, že je to částečně díky tomu, že ho bylo těžké přehlédnout – kráčel jejich středem jako bouřkový mrak. Ona bohužel zdaleka neměla jeho velitelské vzezření a několikrát se jen taktak vyhnula srážce.
Nejhorší na tom bylo, že vlastně vůbec nemuseli tolik spěchat – do začátku dnešního vyjednávání zbývala ještě spousta času. C'baoth měl zkrátka zlost: zlost na umíněné brolfské vyjednavače, zlost na představitele Korporační aliance, kteří byli umínění zrovna tak, a ještě větší vztek měl na nedbalé stylizátory smlouvy o těžbě nerostů, která připouštěla různé výklady.
A čím větší vztek C'baoth měl, tím rychleji kráčel.
Síla naštěstí stála při Loraně, a tak prošla bez nehody až k jedné ze širokých promenád, které dělily tržiště na několik částí. Ještě jeden úsek a už budou stoupat po schodech k širokému západnímu vchodu do městského správního střediska, v němž mělo být brzy zahájeno nové kolo vyjednávání.
C'baoth bohužel zareagoval na volný prostor kolem sebe tím, že ještě víc přidal do kroku. Lorana protáhla obličej a

zrychlila, jak jen mohla, aniž by se dala do běhu – věděla, že tím by si okamžitě vysloužila napomenutí, že popobíhání je nedůstojné a k rytíři Jedi se nehodí.
A pak se C'baoth zničehonic prudce zastavil.
„Co se děje?" zeptala se Lorana, a když se zastavila vedle něj, rozhlédla se pomocí Síly. Nikde poblíž necítila žádné nebezpečí ani hrozbu, pouze prudký nárůst C'baothova vzteku. „Mistře C'baothe?"
„To je typické," zavrčel a vlasy a vousy mu zašustily o roucho, jak otočil hlavou. „Jsou ustrašení a nedůvěřiví, jeden jako druhý. Pojď, padawanko."
Vyrazil k části tržiště, jež se nacházela po jejich pravici. Lorana se vydala za ním, natáhla krk, aby lépe viděla, a snažila se zjistit, o čem to C'baoth vlastně mluví.
A pak uviděla, jak se k nim davem blíží dva lidé: Jedi a jeho padawan. Oba jí připadali povědomí, sebejistě se ubírali mezi obyčejnými lidmi jako dvojice světel ve víru mrtvého listí.
Zachmuřila se, když její pozornost upoutal obraz, který jí právě vytanul na mysli. Vír mrtvého listí…
Proč ji pro všechno na světě v souvislosti s ne-Jedii napadlo právě takovéhle přirovnání? Rozhodně nebyla vedena k tomu, aby takto smýšlela o lidech, kterým se zavázala celý život sloužit. Pochytila snad ten postoj od někoho, s kým cestovala jako C'baothova padawanka? Mnozí lidé si zřejmě vedle těch, kdo nosí světelný meč, připadali méněcenní. Anebo to pochytila od samotného C'baotha? Uvažoval snad tímhle způsobem o lidech on?
C'baoth se zastavil několik metrů od kraje náměstí a čekal. Obě postavy se mezitím protáhly kolem poslední skupiny nakupujících a pokračovaly v chůzi směrem k nim, a Loraně se konečně podařilo přiřadit k jejich tvářím jména. „Mistře C'baothe," řekl Obi-Wan Kenobi a kývl na pozdrav, když před nimi stanul spolu se svým učedníkem, Anakinem Skywalkerem.
„Mistře Kenobi," pozdravil ho C'baoth zdvořile, za jeho slovy se však skrývalo ostří hrozby. „To je ale překvapení. Přiletěli jste až z Coruscantu, abyste nakoupili prišty?"
„Říká se, že barloční zahradníci vyšlechtili nejlepší odrůdy ze všech," odpověděl Obi-Wan klidně. „A vy?"
„Víte moc dobře, proč jsem tady," řekl C'baoth. „Povězte mi, jak se daří mistru Winduovi?"
Kenobimu zaškubalo v tváři. „Daří se mu dobře."
„To rád slyším." C'baoth obrátil pozornost k dospívajícímu mladíkovi po Kenobiho boku a koutky jeho rtů konečně zvlnil slabý úsměv. „Mladý Skywalker, že?" řekl už o něco přátelštějším tónem.
„Ano, mistře C'baothe," přisvědčil Anakin a Lorana se musela pousmát upřímné vážnosti v jeho hlase. „Je pro mě čest, že vás zase vidím."
„A pro mě je zase čest znovu se setkat s takovým slibným padawanem," odpověděl C'baoth. „Jak pokračuje váš výcvik?"
Anakin pohlédl na Kenobiho. „Pořád se mám co učit," řekl. „Mohu jen doufat, že dělám uspokojivé pokroky."
„Víc než uspokojivé," vložil se do řeči Kenobi. „Když to tak půjde dál, bude z něho rytíř Jedi dřív, než mu bude dvacet."
Lorana sebou škubla. Jí samotné už bylo dvacet dva a C'baoth se dosud vůbec nezmínil, že by ji někdy v blízké budoucnosti hodlal navrhnout na rytířku. Byl Anakin v Síle o tolik mocnější než ona?
„A to začal s výcvikem později, než je obvyklé," podotkl C'baoth a přívětivě se na chlapce usmíval. „Jeho pokroky jsou tedy ještě mnohem působivější."
„Vskutku," řekl Kenobi. „Myslím, že teď už je jasné, že se Rada rozhodla správně, když mně dovolila ujmout se jeho výcviku."
Na slovo mně položil Kenobi sotva postřehnutelný důraz a po C'baothově tváři na okamžik přeběhl temný stín. Poté se rozptýlil a on se znovu pousmál. „Rád bych si s vámi povídal dál," řekl. „Vyjednavači se však už začali scházet a já mám práci. Jistě mě omluvíte, odejdu-li a začnu se věnovat oficiálním záležitostem Rady."
„Zajisté," odpověděl Kenobi a tvář mu trochu ztuhla, když C'baoth naznačil, že on a jeho padawan tu vlastně kvůli oficiálním záležitostem Rady nejsou.
„Úplně jsem zapomněl na dobré vychování," pokračoval C'baoth. „Toto město přímo kypí životem a vy a mladý Skywalker jistě chcete poznat některé z jeho lákadel, když už jste tady." Pokynul rukou k Loraně. „Mé padawance Loraně Jinzler bude ctí dělat vám průvodkyni."
„Děkuji vám, ale nebude to nutné," řekl Kenobi a změřil si Loranu rychlým pohledem. „Neztratíme se."
„Trvám na tom." V C'baothově hlase nešlo přehlédnout velitelský tón. „Nechci, abyste se pletli do jednání nebo abyste se dostali do sporu s někým z vyjednavačů." Pohlédl na Anakina. „A navíc si myslím, že mladý Skywalker bude za společnost padawanky vděčný."
Anakin znovu pohlédl na svého učitele. „No…"
„A já osobně bych to také uvítal," dodal C'baoth a pohlédl opět na Kenobiho. „Loranu při vyjednáváních vůbec nepotřebuji a není tedy důvod, proč bych ji tam měl brát. I ona by jistě mnohem raději zůstala venku a já budu mnohem klidnější, když bude po městě chodit s někým spolehlivým."
Kenobimu zaškubal ret. C'baothova žádost mu žádnou radost neudělala – to Lorana dokázala vycítit i bez Síly. Neměl však na výběr a věděl to.
„Jak si přejete, mistře C'baothe," řekl. „Zůstat ve společnosti vaší padawanky nám bude ctí."
„Můžete s ní zůstat, jak dlouho budete chtít," řekl C'baoth. „Nyní už musím jít. Na shledanou." Otočil se a odkráčel pryč.
Lorana se dívala, jak odchází, a sevřelo se jí hrdlo. Během předchozích jednání byla úplně spokojená, když mohla sedět za C'baothem a poslouchat, a do této chvíle se zdálo, že to vyhovuje i C'baothovi. Udělala snad něco, čím se mu znelíbila?
Ať už byl důvod jakýkoli, měla své rozkazy, třebaže z větší části nevyslovené. Dodala si odvahy a otočila se zpátky ke

Kenobimu a Anakinovi.
Vyčkávavě na ni hleděli. „Takže," prohodila a hned se za to nanicovaté slovo v duchu pokárala. Padawanka Joruse C'baotha by měla být o poznání uhlazenější a výřečnější. „Jsem tu jenom den, ale v kosmoportu jsem si vzala turistickou informační kartu."
„My také," zvedl Kenobi lehce obočí.
Očividně jí to nehodlal usnadnit. „Mistře Kenobi –"
„Nevíš, kde dělají dobré taršové maxery?" ozval se Anakin s nadějí v hlase. „Umírám hlady."
Kenobi se na svého padawana usmál, a když se Lorana znovu střetla s jeho pohledem, cítila, jak se napětí mezi nimi vytrácí. „To není špatný nápad," souhlasil Kenobi. „Pojďme si dát něco k snědku."
* * *
Doriana seděl na balkoně svého hotelového pokoje a zamračeně sledoval makrodalekohledem, jak trojice beze spěchu zamířila do čtvrti s restauracemi střední třídy. Rada Jediů ho pěkně vypekla, když sem poslala Obi-Wana Kenobiho a toho jeho zázračného padawana, aby na C'baotha dohlédli. Tohle nebylo součástí Sidiousova plánu.
Ti dva byli zřejmě na takovéhle komplikace odborníci. Živě si dokázal vybavit, jaký vztek měl Sidious po incidentu na Naboo a nečekané porážce jeho spojenců z Obchodní federace. Jejich flotila měla okupovat Naboo celé měsíce nebo dokonce roky a uvrhnout tím Senát ve zmatek a nerozhodnost, kterou by Sidious a Doriana mohli se zničujícím účinkem využít.
Tohle všechno však bylo ztraceno, když se Skywalkerovi hloupou náhodou podařilo zničit řídicí loď droidů Obchodní federace. Smrt Dartha Maula z rukou Kenobiho a Qui-Gona Jinna byla také velmi bolestivou ranou a zabránila tiché vládě strachu, která by odváděla pozornost Jediů od Sidiouse a pomalu ořezávala okraje jejich pevně semknutého společenství.
A teď byli ti dva na Barloku a ohrožovali Sidiousův plán na zneškodnění Joruse C'baotha.
Pevně sevřel rty. Ne – tentokrát k ničemu takovému nedojde. Ne pokud k tomu má Kinman Doriana co říct.
V kapse mu zapípal jeho speciální komlink. Nespouštěl oči z Kenobiho a jeho společníků, vylovil přístroj z kapsy a zapnul ho. „Ano?"
„Obránce?" zeptal se chraplavý brolfský hlas.
„Ano, Patriote, jsem to já," odpověděl Doriana. „Vrátil jsem se, jak jsem slíbil, abych vám pomohl."
„Přišel jste pozdě," zavrčel Patriot. „Vyjednávání už začalo."
„Ale ještě nepadlo žádné rozhodnutí," podotkl Doriana. „Stále je čas ukázat jim, že brolfský lid se nenechá podvést. Připravili jste všechno podle mých instrukcí?"
„Téměř," zněla odpověď. „Poslední součásti už by měly být na cestě. Otázka zní, jestli jste vy přinesl to, co jste slíbil."
„Mám to u sebe," ujistil ho Doriana.
„Tak to přineste," řekl Patriot. „Třetí ulice na sever od Chessilské a Scrivské. Za dvě hodiny."
Ozvalo se lupnutí a spojení se přerušilo. Doriana schoval komlink a pohlédl na chronometr. Vynikající. Určené místo se nacházelo necelou půlhodinu chůze daleko, takže nebude muset spěchat, a než se tam dostaví, ještě mu zbude čas na pečlivou prohlídku okolí.
Nejprve však musí Kenobiho odkázat do patřičných mezí.
Naštěstí by to neměl být problém. Ať už tu byl z jakéhokoli důvodu, nejspíš neudělá nic, aniž by se předtím spojil s Radou Jediů. Stačí malý zásah do počítačového systému města, přístup na HoloNet se přeruší a další den či dva nebude možné na Barloku nic odeslat ani přijmout. Jemu a jeho brolfským přátelům to poskytne dostatek času k uskutečnění jejich plánu.
Sedl si ke stolu, zapnul počítač a dal se do práce.
* * *
Kantýna, kterou našli, zdaleka neměla tu nejslibnější výzdobu, jakou kdy Obi-Wan viděl. Jenže stejně jako v případě Dexovy jídelny na Coruscantu i zde mohlo zdání klamat, zvlášť pokud šlo o jídlo. Vzduchem se linula příjemná vůně pečeného tarše, maxery byly zlatým hřebem jídelního lístku a v Loranině informační kartě měla kantýna tříporkenové hodnocení. Celkem vzato to vypadalo jako dobrá volba.
Sotva si vybrali box s výhledem na ulici a posadili se, přitočil se k nim droid WA-2. „Vítejte u Pankyho," pozdravil zdvořile, přičemž svým elektronickým hlasem nějakým způsobem dokázal vyjádřit i skutečnost, že je nesmírně a nespravedlivě přepracovaný. „Co vám mohu nabídnout?"
„Dal bych si taršový maxer a bribbový džus," poručil si Anakin dychtivě.
Obi-Wan skryl úsměv. Anakin objevil bribbový džus při první výpravě, které se jako padawan zúčastnil, a od té doby si ho objednával při každé příležitosti, ať už se k danému jídlu hodil nebo ne. „Já si dám taky maxer, ale k pití mi přineste corellianské nepivo," řekl droidovi.
„A já bych prosila bribbový džus se salátem z prištů," doplnila Lorana. Obdařila Obi-Wana váhavým úsměvem. „Tady na Barloku prý mají ty nejlepší odrůdy."
„Taky už jsem o tom něco zaslechl," řekl Obi-Wan a pozorně si ji prohlédl. Byla středně vysoká, měla tmavé vlasy, hezký úsměv a zajímavé šedé oči. Z tváře jí vyzařovala inteligence a přehled, pramenící ze znalosti Síly. Všechno nasvědčovalo tomu, že se z ní brzy stane příkladná členka řádu Jedi.
Přesto na ní bylo něco, co mu připadalo zvláštní a působilo trochu uměle. Její důstojnost a sebedůvěra se zdála být upjatá, jako by to byla maska, kterou si nasazovala každý den, a ne skutečná součást její nejniternější osobnosti. Jejím úsměvem prosvítalo podobné napětí, skoro jako by se bála, že ji ten úsměv přivede do potíží.
Navenek se dokonale ovládala. Pod touto slupkou se však skrývala padawanka, která na sobě ještě musela hodně zapracovat.

„Dosud jsem nepotkal nikoho, koho cvičil mistr C'baoth," poznamenal, když droid odspěchal pryč. „Jaké to je, být jeho žákyní?"
Koutky Loraniných úst se sotva postřehnutelně stáhly. „Je to velmi cenná zkušenost," odpověděla diplomaticky. „Mistr C'baoth má takový rozhled a moc v Síle, že o něčem takovém mohu zatím jen snít."
„Aha," přikývl Obi-Wan. Vzpomněl si na svůj poslední rozhovor s mistrem Winduem. Možná má Lorana pravdu, ale také je možné, že C'baoth není zdaleka tak spřízněný se Sílou, jak si myslela. Možná ani tolik, jak si myslel sám C'baoth. Ale probírat mistra Jedi před jeho padawanem se považovalo za neslušné, zvlášť před jiným, mladším padawanem, jakým byl Anakin. „Určitě to zvládneš," pověděl jí. „Podle mých zkušeností může každý Jedi získat takový rozhled v Síle, jaký chce."
„V mezích jeho vlastních možností," řekla Lorana smutně. „Ještě nevím, kde leží moje hranice."
„To neví nikdo, dokud k té hranici nedospěje a nezkusí ji překonat," podotkl Obi-Wan. „Osobně nevěřím, že vůbec nějaké hranice existují."
Přispěchal k nim další droid a na nejistě vyváženém tácu jim nesl nápoje. Obi-Wan se odtáhl a připravil se v případě potřeby zachytit sklenice pomocí Síly, ale droid je postavil na stůl, aniž by vylil jedinou kapičku, a odporoučel se.
Obi-Wan uchopil sklenici se svým nápojem a pomalu se rozhlédl po místnosti.
Věděl, že podobné malé skromné podniky obvykle náhodní návštěvníci hledající okázalost a třpyt přejdou bez povšimnutí. A skutečně – většina hostů byli místní: Brolfové s rohovitou kůží v nejrůznějších odstínech žluté a zelené a jako jejich protiklad hrstka drobných stromových Karfů z rozlehlých tisvolltových pralesů, jež ze dvou stran obklopovaly město.
Bylo tu však zastoupeno i několik jiných ras, včetně tří dalších lidí. Doporučení v informační kartě možná mělo na množství klientely opravdu vliv. Pohled mu zvolna sklouzl na bar z pravého šerodřeva na druhém konci místnosti, kde vychrtlý Brolf s převážně žlutou kůží čepoval nápoje.
Obi-Wan se zamračil. „Lorano, ten člověk tamhle – černá vesta, šedivá košile, co mluví s barmanem. Už jsi ho tu někdy viděla?"
Otočila se a pohlédla tím směrem. „Ano. Když jsme včera skončili, byl ve skupině, která čekala před jednacím sálem. Ale nevím, jak se jmenuje –"
„Vy ho znáte, mistře?" zeptal se Anakin.
„Pokud se nepletu, tak je to Jerv Riske," řekl Obi-Wan. „Bývalý nájemný lovec, v současnosti hlavní pochop ředitele Korporační aliance."
„Co dělá takový pochop?" zeptal se Anakin.
„Prakticky cokoli, co mu Passel Argente řekne," odpověděl Obi-Wan. „Tělesného strážce, vyšetřovatele, a když někdo dlouho nesplácí dluhy, tak nejspíš i vymahače. Zajímalo by mě, jakou roli hraje tentokrát."
„Nejspíš tělesného strážce," soudila Lorana. „Ředitel Argente totiž tým vyjednavačů Aliance vede osobně."
Obi-Wana nepříjemně zamrazilo v zádech. Proč by hlava mocné galaktické organizace, jakou byla Korporační aliance, marnila čas bezvýznamným sporem o jakási těžební práva?
Pokud ovšem barlocký spor byl skutečně tak bezvýznamný, jak si všichni mysleli.
Pohlédl znovu na Riskeho. Stále mluvil s barmanem, oba se přes barový pult nakláněli k sobě a hlavy měli blízko u sebe. „Anakine, vidíš tu mísu s loupanými oříšky, co leží na barpultu vedle Riskeho?" zeptal se a postavil sklenici na stůl. „Běž a vezmi si z ní."
„Jasně," řekl Anakin. Zvedl se ze židle a začal se proplétat mezi stoly.
„Co máte v úmyslu?" zeptala se Lorana.
„Opatřit si záminku, proč jít k baru," odpověděl Obi-Wan, zatímco sledoval, jak Anakin prochází místností, a snažil se všechno co nejlépe načasovat. Ještě jeden stůl… teď. „Počkej tady," dodal, povstal a vykročil za svým padawanem.
Zaměřil se na rozhovor u baru a použil jediské techniky pro zesílení smyslů.
Na doslech se dostal právě v okamžiku, kdy Anakin došel k baru, vmáčkl se mezi jakéhosi Aqualishe a Rodiana a pustil se do oříšků. „– někde v Patameenské čtvrti," říkal barman tlumeným hlasem. „Ale pozor, jsou to jen klepy."
„Díky," řekl Riske. Jeho ruka přejela přes barmanovu, Obi-Wan zahlédl záblesk kovu, a barman se napřímil a sevřenou dlaň nenápadně spustil za bar. Brolfovy oči zalétly k Obi-Wanovi a rohovitá kůže se svraštila, jak se zamračil. Riske postřehl změnu jeho výrazu a otočil se, pravá ruka mu nedbale sklouzla k opasku a prsty nahmataly cosi pod vestou.
„To by stačilo, Anakine," řekl Obi-Wan klidným, ale přísným hlasem, když se vynořil za chlapcem a zvolna ho uchopil za rameno, přičemž si dával dobrý pozor, aby se nedíval ani na Riskeho, ani na barmana.
„Ještě jeden," škemral Anakin a otočil se k němu s velkým tashru v ruce.
„Tak dobře, ale až po obědě," řekl Obi-Wan přísně. Koutkem oka spatřil, jak Riske spustil ruku až k boku, a cítil, jak se jeho i barmanovo podezření vytrácí. „Neměl bys místo na hlavní jídlo."
Chlapec teatrálně vzdychl. „Tak dobře," řekl. Sevřel prsty kolem ořechu a začal se odvracet.
A jak se otáčel, ramenem zavadil o Aqualishe právě v okamžiku, kdy rozložitý cizinec zvedal svou sklenici k ústům. Vystříkla z ní světle červená tekutina a polila Aqualishovi masivní ruku.
Obi-Wan se zachvěl. Byla to jen drobná nehoda, jaká se mohla stát kdykoli, a její následky byly také jen minimální. O takovéto detaily se však popudliví Aqualishové většinou nestarali.
Tenhle nebyl žádnou výjimkou. „Ty – zlobivé lidské dítě –" zachrochtal svým rodným jazykem a otočil se tak rychle, že ze sklenice vylil další trochu nápoje. „Proč mě otravuješ?"
„Byla to nehoda," řekl Obi-Wan rychle a přitáhl Anakina zpátky před sebe. „Omlouvám se za jeho nepozornost."
„Není to žádné nemluvně v listoplenách, abys po něm žehlil jeho maléry," odsekl Aqualish a probodl Obi-Wana svýma obrovskýma očima. Pak pohlédl znovu na Anakina a ruka mu sjela k blasteru za pasem. „Musí se naučit slušnému

chování a kázni.“
Obi-Wan vycítil záblesk Anakinova hněvu a zesílil stisk na jeho rameni. Kázeň byla jedním z největších Anakinových kamenů úrazu a Obi-Wan mu ji musel připomínat snad dvakrát týdně. Tatáž lekce od nabručeného cizince byla to poslední, o co chlapec stál. „Klid, Anakine,“ varoval ho Obi-Wan, byl si dobře vědom toho, že hádku bedlivě sleduje každé oko v kantýně. Jeho drobné divadélko sice zaplašilo Riskeho počáteční podezření, že ho přišli tajně odposlouchávat, ale kdyby byl Obi-Wan nucen odhalit svou totožnost Jediho, toto podezření by se vrátilo s dvojnásobnou silou. „No tak, příteli,“ řekl smířlivě Aqualishovi. „Jistě znáš mnoho užitečnějších způsobů, jak spotřebovat svou energii. Dovol, abych ti koupil nové pití, a každý půjdeme svou cestou.“
Aqualish ho dlouhou chvíli provrtával očima a rukou zcela otevřeně svíral pažbu svého blasteru. Obi-Wan stál bez hnutí a v duchu se chystal na boj, v případě nutnosti připravený sáhnout pod tuniku a vytasit světelný meč.
A pak Aqualishovým hněvem cosi problesklo. „Likstro,“ spustil ruku z blasteru a ukázal na svou poloprázdnou sklenici. „Velké.“
„Jistě,“ řekl Obi-Wan. Aqualishova sklenice sice nebyla velká ani zdaleka, ale teď nebyl čas hádat se kvůli takovým podružnostem. Otočil se k barmanovi, smysly stále nastražené, kdyby se cizinec přece jen rozhodl zaútočit. „Velké Likstro,“ poručil a ukázal na Aqualishe.
Barman přikývl a obrátil se k pípě. Za okamžik už držel cizinec nápoj v ruce, barman držel v ruce zase peníze, a Obi-Wan s Anakinem zamířili zpět ke svému boxu.
„On předtím neměl velký nápoj,“ zamumlal Anakin cestou mezi stoly.
Obi-Wan přikývl. „Já vím.“
„To znamená, že vás okradl.“ Do Anakinova hlasu proniklo ostří výčitek. „Nejspíš to měl v plánu celou dobu.“
„Možná,“ připustil Obi-Wan. „A co má být?“
„Jsme Jediové,“ zabručel Anakin. „Takovéhle věci bychom si neměli nechat líbit.“
„Musíš se naučit vidět širší souvislosti, můj mladý padawane,“ napomenul ho Obi-Wan a rozhlédl se. „Tady nám šlo o to –“
Hlas mu uvízl v hrdle. Riske byl pryč.
A Lorana zrovna tak.

KAPITOLA 6

Zřejmě už je to mým životním údělem, pořád za někým pospíchat, pomyslela si Lorana, zatímco se prodírala davem na chodníku. Předtím to byl C’baoth, teď se pro změnu snažila udržet si na dohled Riskeho.
Musela však připustit, že jde o zajímavou studii protikladů. C’baothova metoda byla přímočará – naháněl ostatním strach, aby mu ustoupili z cesty. Riske dosahoval stejného výsledku tím, že využíval každé příležitosti k proklouznutí vpřed, aniž by ostatní chodce obtěžoval, a proplouval davem jako noční zvíře pralesem.
Mistr Kenobi se zmínil, že ten muž býval nájemným lovcem. A podle všeho velmi dobrým.
Bohužel ji nenapadlo zjistit si frekvenci Obi-Wanova komlinku, než odešla. C’baoth ji možná znal, ale ona se neodvažovala rušit ho během vyjednávání kvůli čemukoli, co se nerovnalo bezprostředně hrozící katastrofě.
V záznamech Chrámu Jediů na Coruscantu však Obi-Wanova frekvence musela být. Vyhnula se Ithorianovi, který šel proti ní, vytáhla komlink a napojila se přes městské komunikační středisko na vysílač HoloNetu.
„Velice se vám omlouváme, občane,“ řekl mechanický hlas z komlinku. „Všechna spojení mimo planetu jsou nedostupná. Prosím, opakujte volání později.“
Takhle to tedy nepůjde. Lorana vypnula komlink, vrátila ho na opasek a rychle se vyhnula dvěma velkým Brolfům, kteří jí zničehonic vstoupili do cesty. Prošli kolem ní a ona znovu vykročila vpřed. Natáhla krk, aby viděla nad hlavy kolemjdoucích.
A zjistila, že Riske zmizel.
Pospíchala vpřed a očima i Sílou prohledávala ulici. Po Riskem nikde nebylo ani památky.
Uklidni se, padawanko, zazněla jí v hlavě C’baothova častá výtka. Za krátkou dobu, kdy Riskeho ztratila z dohledu, se nemohl dostat daleko. Musel buď vejít do některého z desítek obchůdků, které lemovaly ulici, nebo vklouznout do jedné ze dvou úzkých uliček, jež nedaleko odbočovaly z hlavní ulice doleva a doprava.
Okamžik zvažovala své možnosti. Obchody by znamenaly omezení, prudce by snížily jeho svobodu pohybu. Usoudila, že Riske zamířil spíš do některé z uliček.
Došla na křižovatku a rozhlédla se na obě strany. Nikde nikdo. Když Riskeho zahlédla naposledy, nacházel se blíž k levé uličce, která byla tím pádem pravděpodobnější volbou. On jí však nepřipadal jako člověk, který dělá zjevné věci.
Protáhla se kolem dalších dvou chodců a vkročila do uličky napravo.
Ulička byla poměrně úzká, asi jeden a půl landspídru široká, a po jedné straně stály vysoké, ale úhledné řady odpadkových kontejnerů čekajících na odvoz. Zhruba v polovině ji přetínala další ulice, takže společně dělily tento blok na čtvrtiny. Pokud šel Riske tudy, uprostřed si mohl vybrat z dalších dvou směrů. Zajela rukou pod tuniku, sevřela světelný meč a vykročila do uličky.
Ke křižovatce dospěla bez nehody a rozhlédla se všemi směry. Riskeho bohužel stále nikde neviděla.
Zůstala chvíli stát, rozhlížela se příčnou ulicí sem a tam a v ústech cítila hořkou pachuť porážky. Nezbývalo jí než vydat se po vlastních stopách zpátky a doufat, že Kenobiho její selhání nerozčílí natolik, aby to oznámil C’baothovi.
Drobné zachvění Síly jí bylo jediným varováním, ale zareagovala na ně okamžitě. Uskočila stranou, otočila se na patě, vytasila světelný meč a zažehla ho.
Z uličky za jejími zády vylétl rotující disk. Odrazilo se od něj slunce, když změnil směr, aby znovu zamířil přímo k ní.

Oběma rukama uchopila světelný meč, sledovala, jak se disk blíží, a ptala se sama sebe, proč někomu stálo za to obtěžovat se s takovou pomalou zbraní.
O půl vteřiny později dostala odpověď. Disk se rozdělil na třetiny, horní a spodní část se staly kopiemi původního kotouče a rozletěly se do stran, aby na ni zaútočily každá z jiného směru.
Takže tři proti jednomu. Pořád žádný problém. O krok ustoupila a v duchu si načrtla pohyby, které proti nim použije. Disky s bzučením přilétly na dosah a ona švihla zářící čepelí jednou, dvakrát, třikrát vpřed a všechny tři kotouče rozťala ve dví.
A když kusy posledního disku se zařinčením dopadly na zem, zezadu jí ramena ovinula čísi ruka a pevně ji popadla pod krkem.
Prudce a rozmrzele se nadechla. Tak proto byl ten útok tak prostinký. Nešlo o nic jiného než o odlákání pozornosti, které ji mělo uvést do tunelového vidění boje, zatímco Riske vyklouzl z úkrytu mezi odpadkovými kontejnery a nepozorovaně jí vpadl do zad. Sevřela světelný meč pevněji a přemítala, jestli by stihla bodnout vzad dřív, než Riske vytáhne svou vlastní zbraň.
„Klid, holka," ozval se přívětivý hlas a cosi tvrdého se jí přitisklo ke krku pod pravým uchem. „Vypni to a dej to pryč. Jenom si chci promluvit."
„O čem?" chtěla vědět.
„Dej to pryč a řeknu ti to," odpověděl. „No tak, holka – nemá cenu nechat si kvůli tomu ustřelit hlavu."
„Jsem Jedi," upozornila ho. „Výhrůžky na nás neplatí."
„Na Jedie možná ne," souhlasil Riske téměř pobaveným hlasem. „Ale ty nejsi Jedi – dostal jsem tě až moc snadno."
Ruka kolem jejího krku nepatrně zesílila sevření. „No tak. Uklidni se a promluvíme si."
Lorana se zamračila na zeď před sebou. Sice se jí vysmíval, ale kdyby ji chtěl zabít, nejspíš by to už dávno udělal. „Tak dobře," odpověděla, vypnula světelný meč a strčila si ho zpátky za opasek.
„Vidíš, nakonec to nebylo tak těžké," řekl konejšivě a pustil ji.
„Jsem ráda, že jste spokojený." Lorana udělala krok vpřed a otočila se k němu tváří v tvář. „O čem si chcete promluvit?"
„Pro začátek třeba o tobě," navrhl Riske a vrátil malý kapesní blaster do úkrytu ve své tunice. „Proč ti C'baoth řekl, abys mě sledovala?"
„Mistr C'baoth s tím nemá nic společného," oznámila mu, sáhla po Síle a pokusila se z toho muže něco vyčíst. Byl chladný a bez emocí, ostražitý a tak trochu nad věcí jako mnozí jiní profesionální tělesní strážci, se kterými se setkala. Pod jeho klidem však vycítila určitou čest nebo alespoň ochotu dodržet dané slovo.
A skutečnost, že odložil svůj blaster, dávala tušit, že na oplátku očekává poctivost i od ní. Už jen kvůli tomu by ho měla vyslechnout.
„Takže ti to nařídil ten druhý Jedi?" zeptal se Riske. „Ten, který byl s tebou v té kantýně?"
Někdy je výhodnější svou totožnost utajit, připomněl jí C'baoth na Coruscantu. Na Riskeho to očividně nezabralo.
„Zajímal se o vás, to ano, ale sledovala jsem vás na vlastní pěst," odpověděla. „Divil se, proč významná osoba jako ředitel Argente vede vyjednávání osobně."
„Totéž bych mohl říct o mistru C'baothovi," odtušil Riske. „Ředitel Argente byl také velmi překvapený, když se tu C'baoth ukázal." Mávl rukou směrem ke kantýně. „A teď máme ve hře dalšího Jediho, který se pro změnu snaží odposlouchávat soukromé rozhovory. Co má Rada Jediů za lubem?"
„Pokud je mi známo, Rada nemá za lubem vůbec nic," řekla Lorana. „V takových sporech musíme zůstat nestranní."
Riske si odfrkl. „Stejně jako jste zůstali nestranní na Naboo?" řekl kousavě. „Všiml jsem si, že ta vaše ušlechtilá neutralita šla kupodivu stranou, když šlo o pomoc královně Amidale a její vládě."
„O tom nic nevím," odpověděla Lorana. „Jak jste správně uhádl, jsem jen padawanka. Můžu vám říct jen to, že Rada Jediů nás sem neposlala. Byl to nápad mistra C'baotha a Rada mu dala svolení jen velmi neochotně."
Riske se zamračil. „Takže on s tím vším přišel úplně sám?"
„No, podnět vlastně přišel od nejvyššího kancléře Palpatina," upřesnila Lorana. „Ale tak jako tak to nebyl nápad Rady."
„Palpatine," zamumlal Riske a zamyšleně se poškrábal na tváři. „Zajímavé."
„A teď já," řekla Lorana. „Proč se potloukáte po městě?"
„Proč asi? Snažím se udržet ředitele Argenta naživu," odpověděl Riske a hlas mu potemněl. „Rád jsem si s tebou popovídal, padawanko. Buď tak hodná a nepleť se mi do cesty, ano?" S těmito slovy se otočil a spěšně odkráčel pryč.
Lorana hleděla za ním, dokud jí nezmizel na druhém konci ulice v záplavě chodců. Povzdechla si a vydala se zpátky, odkud přišla. Věděla, že mistr Kenobi nebude mít z těchto novinek žádnou radost.
* * *
Jelikož neexistoval žádný snadný způsob, jak Loranu vypátrat, a jelikož by se s ní stejně nejspíš minuli, Obi-Wan rozhodl, že na ni počkají na lavičce v malém parku naproti kantýně.
Anakin právě dojídal svůj taršový maxer, když se konečně vrátila.
„Zajímavé," poznamenal Obi-Wan, když jim pověděla, co se stalo. „Takže ředitel Argente je v nebezpečí?"
„Riske si to alespoň myslí," odpověděla Lorana. V očích měla pohled člověka, který se připravuje na ostrou důtku.
Když ji Obi-Wan pohlédl do očí, napadlo ho, že se v nich ten výraz objevil až příliš samozřejmě. C'baothovy výcvikové metody byly zřejmě stejně despotické jako jeho osobnost. „Nezdálo se Riskemu, že Argentovi to nebezpečí hrozí od tebe nebo mistra C'baotha?" zeptal se.
„Ne, ale ptal se, co má v plánu Rada Jediů," řekla Lorana. „Nejspíš si chtěl jen ověřit, jestli Rada nezkouší politikařit. Myslím, že by ke mně nebyl zdaleka tak upřímný, kdyby si opravdu myslel, že jsme se proti Argentovi spikli."
„Tomu říkáš upřímnost?" ušklíbl se Anakin. „Narážky a výhrůžky?"

„Když jí řekl, aby se mu nepletla do cesty, nemusel to nutně myslet jako hrozbu," řekl Obi-Wan. „Profesionální tělesní strážci jako Riske mají vždycky obavy, že se jim náhodní kolemjdoucí nebo amatéři s dobrými úmysly budou plést do cesty."
„On nás má za amatéry?"
„V některých ohledech jimi skutečně jsme," řekl Obi-Wan bez obalu a otočil se zpátky k Loraně. „Jaký z toho máš pocit? Je Argente opravdu v nebezpečí?"
Po tváři jí přelétl záblesk překvapení. C'baoth, napadlo Obi-Wana, se jí nejspíš moc často na názor neptal. „Nevím," odpověděla. „Ale když se Korporační aliance pokusila ovládnout zdejší doly, nadělala si tím spoustu zlé krve."
„To si dovedu představit," odtušil Obi-Wan. „Víš, ve kterém hotelu se Argente ubytoval?"
„V hotelu Jasná hvězda," odpověděla Lorana. „Je to asi kilometr na východ od středu města."
„Ale tam Riske nejde," podotkl Obi-Wan, „On má namířeno do Patameenské čtvrti."
„Do Patameenské čtvrti?" opáčil Anakin.
„Zaslechl jsem, jak se mu o ní zmínil barman," odpověděl Obi-Wan. „Je to jedna z největších městských částí a zasahuje jak do velmi chudých, tak i do velmi bohatých oblastí. Nejlepší bude, když začneme pátrat právě tam."
„My mu pomůžeme?" protestoval Anakin. „Myslel jsem, že Korporační aliance chce Brolfům ukrást těžební práva."
„To se má rozhodnout při vyjednávání," připomněl mu Obi-Wan. „Tak jako tak to není naše starost. Jsme Jediové a naším úkolem je chránit život v celé Republice."
„Já nevím," řekla Lorana váhavě. „Mistr C'baoth nebyl zrovna nadšený, když vás tu potkal. Asi by se mu nelíbilo, kdybychom podnikali nějaké kroky. Zdá se, že Riske a jeho lidé mají situaci pevně v rukou – neměli bychom je nechat, ať se o to postarají sami?"
„Ale my žádné kroky nepodnikáme," namítl mírně Obi-Wan a povstal. „Jdeme si prohlédnout město, přesně jak nám mistr C'baoth doporučil. Nemůžeme přece za to, když se náhodou do něčeho připleteme."
* * *
Nejbližší okraj Patameenské čtvrti byl deset minut chůze daleko. Obi-Wan se nepřestával rozhlížet, doufal, že Riskeho zahlédne někde v davu. Ale tělesný strážce už se jednou nechal nachytat a nyní už byl jistě ostražitý a nehodlal něco podobného dopustit podruhé.
„Tohle by měla být hranice čtvrti," řekl Obi-Wan, když dospěli k nízké zdobené zdi a prošli branou pro pěší. „Anakine, nezapomínej, že jsme se sem přišli pouze porozhlédnout."
„Jistě," odpověděl Anakin a očima už zkoumal okolí, působil dojmem loveckého darokila vzpínajícího se na vodítku. „Můžu jít napřed?"
„Dobře, ale ne moc daleko před námi," řekl Obi-Wan. „Nechci, aby ses nám ztratil."
„Dám si pozor." Chlapec se protáhl mezi dvojicí Karfů a zmizel v davu.
„Jste si jistý, že se mu nic nestane?" zeptala se Lorana.
„Postará se o sebe," ujistil ji Obi-Wan. „Je sice trochu lehkomyslný, ale je s ním mocná Síla a většinou se dovede chovat slušně."
„Máte v něj velkou důvěru," řekla tiše Lorana.
Obi-Wan na ni úkosem pohlédl. Z jejího hlasu vycítil zvláštní smutek. „Ty se u C'baotha tak velké důvěře netěšíš?"
„Mistr C'baoth už za svůj život ve službách řádu vycvičil několik padawanů," odpověděla opatrně. „Ví, co dělá."
„Ano, samozřejmě," řekl Obi-Wan. „Je to velmi dominantní osobnost,že?"
„Svou pověst si právem zaslouží." I tentokrát Lorana volila slova velmi opatrně. „Je zkušený, moudrý a vzdělaný. Mnoho jsem se od něj naučila."
„Ale občas toho po tobě chce trochu moc?"
„Tak bych to neřekla," odpověděla o něco chladnějším hlasem.
„Ovšemže ano," opáčil Obi-Wan a věnoval jí povzbudivý úsměv. „Občas jsem si to myslel o svém mistrovi i já. A vím, že Anakin si to myslí zase o mně."
Na okamžik zaváhala a pak mu téměř zdráhavě úsměv oplatila. „Někdy si říkám, jestli se mnou vůbec někdy bude spokojený," připustila.
„Znám ten pocit," řekl Obi-Wan. „Měj na paměti, že i tohle jednou skončí. Až z tebe bude rytíř Jedi, tvým úkolem už nebude chovat se ke spokojenosti jednoho nebo několika mistrů. Tvým úkolem bude dělat to, co je správné."
„Právě to mi připadá nejtěžší," přiznala. „Jak vůbec poznám, co je správné?"
Obi-Wan pokrčil rameny. „Až budeš cítit mír," řekl. „Až budeš v souladu se Sílou."
„Pokud se mi to vůbec někdy podaří."
Obi-Wan svraštil čelo. Na jedné straně byl Anakin, který šel za svým s takovou nedočkavostí, že neustále překračoval dané meze, ačkoli Obi-Wan musel připustit, že chlapec měl na kontě mnohem víc úspěchů než selhání. Na straně druhé byla Lorana, natolik ohromená C'baothovou osobností a pověstí, že se bála projevit byť jen náznak vlastní iniciativy. Někde mezi tím musí ležet zlatá střední cesta.
Několik dalších minut kráčeli mlčky a proplétali se mezi ostatními chodci a nakupujícími. Obi-Wan kmital očima sem a tam, pátral po známkách Riskeho či potíží, které tu zřejmě očekával, a dával pozor, aby jim Anakinova hlava zůstala na dohled.
Vlevo před nimi byla opravna landspídrů s otevřeným výkladem plným vystavených lesklých součástek a temnější dílnou vzadu, v níž pracovalo několik zpola skrytých postav. Hlouček Brolfů si prohlížel vystavené zboží, většinou byli dospělí, ale Obi-Wan mezi nimi spatřil i jednoho mladíka přibližně v Anakinově věku. Změřil si ho pohledem a všiml si jeho červenohnědé pracovní vesty s mnoha kapsami. Většina Brolfů se bez tolika kapes snadno obešla, tento chlapec zřejmě patřil k těm, kdo rádi nosí všechny své poklady s sebou.

V duchu se pousmál. Jedi, který putuje galaxií s většinou svého majetku v batohu na zádech nebo na opasku, má sotva právo ukazovat si na toho mladíka prstem. Věnoval chlapci ještě jeden, poslední pohled a chystal se odvrátit.
K jeho překvapení však cosi přitáhlo jeho pohled zpět. Možná to bylo mladíkovo držení těla, nebo snad způsob, jakým se rozhlížel kolem sebe.
Anebo to možná bylo jemné vnuknutí Síly. Svraštil obočí, a zatímco se spolu s Loranou blížili, neustále chlapce pozoroval.
Uviděl, jak mladý Brolf přistoupil těsně k regálu s raketovými tryskami a v ruce se mu jako mávnutím kouzelné hůlky objevily štípací kleště. Vrhl kradmý pohled po řemeslnících v zadní místnosti, obratně přestřihl závěsná lanka dvou trysek a jednu po druhé si je schoval pod vestu. Štípačky vzápětí zmizely tam, co trysky, a vteřinu na to se chlapec nenápadně vytratil z obchodu. Otočil se k přicházejícím Jediům zády a vmísil se do davu.
Obi-Wan uchopil Loranu za rameno. „Brolfský mladík v červenohnědé vestě," řekl tlumeným hlasem a ukázal na místo, kde mu chlapec zmizel z očí. „Vezmi Anakina, najděte ho a sledujte ho."
„Cože?" zeptala se Lorana a vyjeveně se na něj zahleděla.
„Najděte ho a sledujte ho," opakoval Obi-Wan a rozhlédl se. Vpravo ústila na nákupní zónu úzká ulička, vinoucí se mezi dvěma desetipatrovými budovami. „Běž."
Lorana byla očividně stále zmatená, ale přesto přikývla a vyrazila vpřed. Obi-Wan zahlédl, jak chytila Anakina za paži, a pak už odbočil z nákupní zóny, vyhnul se několika kontejnerům a došel až doprostřed úzké uličky. Střechy okolních budov se nacházely nějakých třicet metrů vysoko, tak vysoko by nedokázal vyskočit ani s pomocí Síly.
Byly však i jiné způsoby. Rozhlédl se uličkou oběma směry, aby se ujistil, že ho nikdo nevidí, přivolal si Sílu a skočil. Jeho boty se dotkly pravé zdi čtyři metry nad zemí. Ohnul kolena, aby ztlumil náraz, a než začal padat zpátky dolů, odrazil se směrem k levé zdi. Tímto skokem získal další čtyři metry, pak se odrazil znovu k pravé zdi a tak pokračoval vzhůru.
Když dospěl na vrchol, jedinou známkou jeho únavy bylo to, že ho trochu píchalo v kolenou a ve svalech na nohou. Doběhl na okraj střechy, lehl si na břicho a podíval se dolů.
Ulice odsud vypadaly stejně přeplněné jako zdola. Vytáhl komlink a spojil se s Anakinem. „Skywalker," ozval se Anakinův hlas okamžitě. „Co ten kluk v hnědé vestě provedl?"
„Ukradl dvě raketové trysky tam z té dílny," vysvětloval Obi-Wan, jednou rukou si zaclonil oči a pokoušel se mladého zloděje vypátrat v davu.
„Myslíte trysky, jaké se používají v závodních kluzácích a swoopech?"
„Ano," přisvědčil Obi-Wan. „Také jsou oblíbenou pohonnou jednotkou podomácku vyrobených řízených střel."
Z komlinku vyšlo tiché syknutí. „Rozumím," řekl Anakin náhle ponurým hlasem. „Viděl jste, kterým směrem se vydal?"
„Z dílny vyrazil směrem na západ," odpověděl Obi-Wan. „Ale docela dobře mohl odbočit – počkej." Naklonil se přes okraj střechy ještě o trochu víc, dole spatřil malý červenohnědý flíček, který mu vzápětí zmizel pod plátěnou střechou. Zahleděl se na její druhý konec a skvrnka se za okamžik znovu objevila. „Vidím ho," řekl Anakinovi. „Teď míří na sever."
„Jakou ulicí?"
„Netuším," připustil Obi-Wan. „Kde vy dva jste?"
„Právě jdeme kolem budovy s velkou modrozlatou reklamou na nějaké léky," odpověděl Anakin. „Z domu na druhé straně ulice visí velký zelený plakát –"
„Ano, už vás vidím," přerušil ho Obi-Wan, když je zahlédl. „Na příští křižovatce zahněte doprava a uvidíte ho přímo před sebou, asi jeden blok daleko."
Sledoval, jak Anakin a Lorana přidali do kroku, a obrátil pozornost zpět ke zloději. Zalitoval, že si s sebou nevzal makrodalekohled. Anakin ho u sebe měl, ale to teď Obi-Wanovi nijak nepomůže.
„Obi-Wane?"
Obi-Wan znovu zvedl komlink k ústům. „Poslouchám."
„Zahnuli jsme na sever," hlásil Anakin. „Myslím, že už ho vidím."
„Zůstaňte stát," přikázal Obi-Wan. Z jednoho obchodu vyšel jakýsi podsaditý Brolf a vykročil zloději vstříc. „Myslím, že se chystá předat svůj úlovek dál. Dej mi Loranu."
Následoval okamžik ticha. „Ano?" zazněl v komlinku Loranin hlas.
„Pokračujte v chůzi," řekl jí Obi-Wan. „Náš zloděj má s někým dostaveníčko – lehce obtloustlý Brolf v bleděmodré tunice s tmavomodrou šerpou."
„Vidím ho," potvrdila Lorana. „Jde blíž… zdá se, že spolu mluví…"
„Předává mu chlapec ty trysky?" zeptal se Obi-Wan. „Přes dospělého Brolfa nic nevidím."
„Ani já," řekla Lorana napjatě. „Nedokážu – už se rozcházejí."
„Zatraceně," zamumlal si Obi-Wan pod vousy, když se oba Brolfové od sebe oddělili, mladík pokračoval na sever, zatímco dospělý se vydal na západ. „Dal mu ty trysky?"
„Neviděla jsem," řekla Lorana. „Omlouvám se."
Obi-Wan sledoval, jak oba Brolfové odcházejí každý jiným směrem. Dospělý měl rozhodně čas i příležitost trysky převzít. Jenže co když si pouze ověřil, že krádež proběhla úspěšně a chlapce nikdo nepronásleduje, nebo mu vydal nějaké nové pokyny?
A ať už ta schůzka skončila jakkoli, celé to mohlo být jednoduše součástí běžných kriminálních aktivit Barloku. S Passelem Argentem a Ris-keho obavami o jeho bezpečnost to nemuselo souviset ani v nejmenším.
Jenže Riske šel pátrat právě sem. A Obi-Wan skutečně objevil něco podezřelého. Rozhodně to stálo za prověření.
A Obi-Wan teď trčel na střeše o několik domů vedle.

„Takže je budeme muset sledovat oba," rozhodl a rozhlédl se po okolních střechách. Kdyby se mu podařilo přeskočit na sousední střechu a pak na tu za ní a potom najít turbovýtah nebo schodiště, kterým by se dostal zpátky na ulici… Ne. Za bílého dne uprostřed přelidněného města by si jeho akrobatických kousků mohl snadno někdo všimnout a zjistit, co je zač. Jakmile by si potenciální útočníci uvědomili, že po jejich stopě jde Jedi, zahrabali by se pod zem tak hluboko, že už by je nevyhrabal ani profesionál jako Riske.
„Souhlasím," odpověděla Lorana. „Vezmu si na starost toho dospělého."
Obi-Wan zaváhal. Lorana byla z obou padawanů starší a tedy teoreticky schopnější. On však věděl, co Anakin dovede, a nepochyboval, že chlapec si dokáže poradit s každým problémem, na který narazí.
Jenže pokud se Loraně něčeho nedostávalo, pak to byla sebedůvěra. Nijak by jí neprospělo, kdyby ji Obi-Wan poslal za mladíkem, zvlášť když Anakin byl také na příjmu.
A toho Brolfa bude Lorana koneckonců pouze sledovat, nebude mu čelit tváří v tvář, ani s ním bojovat. Mělo by to být poměrně bezpečné.
„Tak dobrá," řekl jí. „Vezmi si Anakinův komlink – je napojený přímo na ten můj – a dej mu svůj. Jaká je tvoje frekvence?"
Nadiktovala mu číslo. „Už se musíme rozdělit," dodala. „Zavolám vám, jakmile ten dospělý někam dojde."
„Dobře," řekl Obi-Wan. „Vyřiď Anakinovi, že ho doženu co nejrychleji–"
Vypnul komlink a zvedl se. Naposledy pohlédl ze střechy dolů a pak se otočil a poklusem vyrazil ke schodům. Ano, jeho padawan si dokáže poradit s každým problémem.
Snad.

KAPITOLA 7

Než se Obi-Wan dostal do správné ulice a dostihl svého učedníka, Anakina kupodivu ještě žádné potíže nepotkaly. Mladý Brolf pokračoval v chůzi a očividně si nebyl vědom toho, že ho někdo sleduje.
Obi-Wan už si všiml dříve, že Patameenská čtvrť se skládala jak z bohatší, tak i z chudší části, kde se nacházely skromnější domy pro dělníky. Mladík zamířil do jedné z chudších částí a nakonec vstoupil do domku v jednom zchátralém domovním kruhu.
Domovní kruh byl standardní brolfskou stavební jednotkou. Skládal se z několika domků nebo bytových domů s dvorem uprostřed. Dvůr měl být společným prostorem určeným k odpočinku, ale mezerou po zříceném domě Obi-Wan spatřil, že z tohoto dvora se stalo cosi, co spíš připomínalo šrotiště.
Anakin sklonil hlavu a také pohlédl do dvora. „Tady to vypadá jak u Watta," poznamenal. „Pracují tam přinejmenším na třech strojích."
„Hodily by se jim raketové trysky?" zeptal se Obi-Wan.
„Těžko říct," odpověděl Anakin. „Tam vlevo –"
„Počkej," přerušil ho Obi-Wan tiše. Právě ucítil zachvění v Síle…
„Hledáte něco?" zeptal se podezřívavý hlas za jejich zády.
Obi-Wan zvedl ruce tak, aby na ně bylo vidět, a otočil se. Přicházeli sem tři dospělí Brolfové v prostých a obnošených, ale zároveň upravených a čistých tunikách. „Ne, díky," odpověděl zdvořile. „Jen jsme si všimli těch rozebraných strojů a přemýšleli jsme, na čem se tu asi pracuje."
„Proč vás to zajímá?"
„Tady můj mladý přítel kdysi stavěl závodní kluzáky," vysvětloval Obi-Wan. „Tyhle věci ho vždycky zajímaly."
„Neříkejte," utrousil jeden z Brolfů a změřil si Anakina pohledem od hlavy až k patě. „Vyznáte se v lapačích vzduchu Split-X?"
„Sám jsem je nikdy nepoužíval," řekl Anakin, „ale můžu vám je namontovat nebo opravit, pokud potřebujete."
„Neříkejte." Brolf se nadechl a vykřikl z plných plic: „Duefgrine!"
Následovala krátká pauza a pak se v mezeře po zříceném domě objevil mladík, kterého stopovali. „Ano, strýčku?" zavolal.
„Jsou tu dva lidé, kteří tvrdí, že znají systém Split-X," řekl Brolf. „Pořád ještě s ním máš problémy?"
„Nevím," odpověděl chlapec a nedůvěřivě si Obi-Wana s Anakinem prohlížel. „Právě jsem sehnal nový měnič komprese. Třeba mi pomůže."
Obi-Wan potlačil úšklebek. Takže tohle dělal s tím dospělým na tržišti. Chlapec mu předal ukradené raketové trysky a dostal za ně měnič komprese.
Pokud ovšem neukradl měnič spolu s tryskami. Potom by ty trysky mohl pořád ještě mít.
„Jestli má tvůj Split-X potíže se stabilitou, měnič ti nebude k ničemu," řekl Anakin. „Jaký tam máš držák? Dvojitý, nebo trojitý?"
„Dvojitý," odpověděl Duefgrin. „Na trojitý nemám peníze."
„Podívám se ti na to," nabídl se Anakin a vykročil k němu. „Smím?" dodal a ohlédl se na Obi-Wana.
Obi-Wan tázavě pohlédl na tři dospělé Brolfy. „Jistě, jen do toho," mávl rukou Duefgrinův strýc. „Čím dřív ten kus šrotu opraví a odveze, tím dřív si sousedé přestanou stěžovat."
„Díky," řekl Obi-Wan a v duchu tyto tři Brolfy vyškrtl ze seznamu podezřelých. Pokud byli ochotni dovolit cizincům, aby se volně pohybovali po okolí, pak nejspíš nic nekalého neskrývali. „Tak dobře, Anakine, ale ať ti to netrvá dlouho."
„Jasně," zavolal Anakin přes rameno. Obi-Wan si všiml, že on a Duefgrin už se zabrali do čistě technické diskuse. „Za chvíli budu hotový a můžeme jít."

„To už jsem někdy slyšel," zamumlal si pro sebe Obi-Wan a vydal se za nimi na dvůr. Samotný Duefgrin se koneckonců také mohl zaplést do nekalých piklí a jeho strýc o tom nemusel vědět. Zatímco budou oba chlapci pracovat, neuškodí, když Obi-Wan domovní kruh trochu obhlédne a pokusí se ze Síly vycítit případné známky vražedných úmyslů. Potom Anakina odežene od práce na Duefgrinově stroji, ať už to měl být závodní kluzák nebo něco jiného, a půjdou se podívat, jak si vede Lorana.

* * *

Mladý brolfský zloděj, povšimla si Lorana, odešel ze schůzky uvolněným krokem. Podle všeho neměl nejmenší tušení, že ho někdo sleduje, a dokonce se zdálo, že ho taková možnost vůbec netrápí.

Ale dospělý Brolf, to byla úplně jiná konvice giju. Čišela z něj tak silná nervozita a podezíravost, že si to klidně mohl napsat na ceduli a pověsit na krk. Každých deset kroků vrhl přes rameno rychlý pohled a mezi každými dvěma křižovatkami alespoň jedenkrát přešel z jedné strany ulice na druhou. Na každém druhém rohu změnil směr a tu a tam se zastavil u výkladní skříně a předstíral, že si prohlíží zboží, ale ve skutečnosti pozoroval chodce za sebou.

Bylo to tak absurdní, až to bylo k smíchu. Loraně však rozhodně do smíchu nebylo. Riske byl profesionál a podle toho se také choval: nenápadně, rafinovaně. Tento Brolf byl jeho pravým opakem: nešikovný, nezkušený amatérský spiklenec. A právě amatér – nekalkulující, neuvažující, nevypočitatelný – často býval tím nebezpečnějším protivníkem. Naštěstí to byl také právě amatér, koho bylo snazší oklamat. Během svého mnohaletého jediského výcviku už Lorana pochytila několik triků, které se při sledování lidí hodily, a v průběhu následující hodiny je použila všechny do jednoho. Přibližovala se k Brolfovi a zase se od něj vzdalovala, proplétala se ulicemi a postranními uličkami, aby mu stačila, a pravidelně měnila své vzezření tím, že si nasazovala a sundávala kápi nebo si pomocí šňůrky stahovala vlasy do ohonu.

Nakonec se Brolf poněkud uklidnil, jeho klikatá cesta se napřímila a zamířil na severozápad. Lorana zachovávala tak velký odstup, jak jen to šlo. Výzdoba a hodnota domů a obchodů postupně klesala, jak se nořili stále hlouběji do chudších částí čtvrti. Zatímco v bohatých oblastech oddělovaly jednotlivé domy metr vysoké zídky či ploty, zde hranice pozemků tvořily husté nízké keře nebo prostě jen záhony s okrasnými rostlinami. Většina chodců, které tu potkávala, na sobě měla tuniky se znaky těžebního cechu, a když procházela mezi nimi, mnozí na okamžik ustali ve své činnosti a pozorně si ji prohlíželi.

Několikrát uvažovala o tom, že zavolá Obi-Wanovi a požádá ho o radu nebo pomoc. Ještě častěji si říkala, jestli by nebylo nejlepší jednoduše se otočit, vrátit se do bezpečí dobře známého městského centra a všechny pikle a intriky přenechat těm, kdo se v nich lépe vyznají.

Pokaždé se však pomalu nadechla, aby se uklidnila, spolehla se na Sílu a pokračovala vpřed. Jedi by se nikdy neměl zaleknout žádné cesty jen proto, že se zdá obtížná a nebezpečná.

Právě procházela kolem dalšího živého plotu, když vtom ucítila varovné zachvění Síly.

Odolala nutkání zastavit se a pokračovala v chůzi. Matný pocit nebezpečí byl stále příliš neurčitý, a kdyby zničehonic zůstala stát, zbytečně by svým neznámým protivníkům dala najevo, že o nich ví. Ještě pár kroků, trocha neopatrnosti z jejich strany, a možná se jí podaří obrátit celou situaci proti nim.

Trpělivost se jí vyplatila. Po několika krocích se pocit nebezpečí zničehonic zaostřil. Za jejími zády se rychle, ale tiše vynořili dva Brolfové, oba sálali podezřívavostí. Zaslechla zašustění kovu o oblečení –

Prudce se zastavila, přičemž rukávem roucha zavadila o živý plot, a otočila se k nim tváří v tvář. „Ano?" zeptala se vlídně.

Brolfové sebou překvapeně trhli a trochu rozpačitě zůstali stát několik kroků od ní. Loraně neuniklo, že menší z obou Brolfů si k boku tiskne starožitný blaster, jako by doufal, že ho tím před ní schová. Ten vyšší měl méně důmyslnou, ale o to ošklivější zbraň: těžařský čtvrtkrumpáč. „Co tady děláš?" chtěl vědět ten menší.

„Tohle není veřejná ulice?" zeptala se Lorana.

„Nepatříš sem," zavrčel ten vyšší, vykročil k ní a neklidně přejížděl prsty po krumpáči. „Co tu pohledáváš?"

„Je tu snad něco, co by stálo za to hledat?" opáčila a cítila, jak se jí zrychluje tep. Tohle je ono. Nebyla si jistá, jak to ví, ale neměla nejmenších pochybností, že tohle je ta hrozba, kterou se Riske snažil vypátrat.

Otázka byla, co s tím má Lorana dělat. Tito dva Brolfové – stejně jako ten, kterého sledovala – byli nejspíš jen špičkou ledovce. Kdyby na ně vytasila světelný meč, nijak by jí to nepomohlo zjistit podrobnosti o spiknutí ani to, kdo za ním vlastně stojí. Potřebovala, aby ji zavedli ke skutečným vůdcům.

A aby byli ochotní to udělat, musí je přesvědčit, že je neškodná.

„No dobrá," prohodila, o krok ustoupila a stále se držela těsně u živého plotu. „Když chcete, abych šla, tak půjdu."

„Ne tak rychle," řekl menší Brolf, kterému její předstíraná nervozita zřejmě dodala odvahy. „Kam tak spěcháš?"

„Nikam," odpověděla Lorana. Udělala další krok vzad a doufala, že se nedostane příliš blízko ke konci živého plotu. „Jenom už bych ráda odešla, to je celé." Úkosem pohlédla na nejbližší blok domů. Kéž by věděla, ze kterého domovního kruhu ti dva Brolfové přišli…

Její pohled očividně mířil správným směrem. „Vissfile, chyť ji," štěkl menší Brolf, vytáhl blaster a nervózně ho na ni namířil. „Ona něco tuší."

„Já nic nevím," zaprotestovala Lorana, když Vissfil vyrazil proti ní s krumpáčem zdviženým vysoko nad hlavou, a udělala ještě jeden, poslední krok vzad. „Prosím – neubližujte mi." Zvedla ruce proti krumpáči, jako by chtěla odrazit hrozící úder.

A jakmile Vissfil upřel zrak na její zvednuté ruce a svým tělem nevědomky zabránil svému společníkovi ve výhledu, natáhla se Sílou, vyňala světelný meč z tuniky a strčila ho do živého plotu vedle sebe.

„Seber jí komlink," přikázal menší Brolf, když si Vissfil přehodil krumpáč do jedné ruky a druhou rukou Loraně částečně rozhalil tuniku.

„No jo, já vím," zabručel Vissfil. Navzdory své velikosti a hrubosti se očividně cítil nesvůj, když jí bázlivě přejel rukou po těle. Našel její komlink a schoval ho do vnitřní kapsy své tuniky, potom jí ještě ulehčil od opasku včetně váčků s jídlem a vybavením. „Žádné zbraně," oznámil a odstoupil od ní. „Co s ní uděláme?"
„Zavedeme ji k Obránci," rozhodl druhý Brolf a pokynul k domovnímu kruhu, na který Lorana před chvílí letmo pohlédla. „Ten si s ní už poradí. Tudy, ženská."
Právě přecházeli ulici, když vtom za sebou Lorana zaslechla tiché zapípání. Ohlédla se a spatřila, jak menší Brolf vytahuje z tuniky svůj komlink. „Co se děje?" zamumlal.
Nezaslechla, co mu hlas z komlinku odpověděl, ale Brolfův náhlý neklid nebylo možné přehlédnout. „Jistě," zamumlal a pak přístroj vrátil do kapsy. „Změna plánu," oznámil, přistoupil k Loraně a přitiskl jí k zádům hlaveň Masteru. „Jdeme tam do toho domu." Ukázal na modré stavení po jejich levici.
Loraně se sevřelo hrdlo. Ten dům totiž vypadal, jako by byl celé roky opuštěný. Mohli ji tam vést jen z jediného důvodu – buď ji chtěli důkladně vyslechnout, nebo trvale umlčet.
Na druhou stranu ale nevěděli, koho vlastně zajali. Možná že kdyby jim odpovídala na otázky, čekala na svou příležitost a dávala pozor na varovná znamení, že hra se blíží ke konci –
Brolfovy úmysly halila úzkost, a tak Loranu zcela zaskočilo, když ji do zad zasáhl omračující výboj. Než vůbec mohla zahájit obranné techniky, které ji učili, přelila se přes ni umrtvující vlna a Loranu pohltila temnota.
* * *
„Tak co?" zavrčel Brolf, který si říkal Patriot.
Doriana se neobtěžoval s odpovědí. Stál u okna a sledoval, jak Vissfil a jeho bratr nesou bezvládné tělo padawanky Lorany Jinzler po hrbolatém chodníku do zchátralého modrého domu.
Chybělo málo a ti dva pitomci by ji zavedli přímo sem. Kdyby se Doriana náhodou nepodíval z okna a nespatřil je přicházet…
Čekal, dokud skupinka nezmizela uvnitř. Pak se záměrně pomalu otočil k Patriotovi. „Jestli vaše ochranka takhle funguje vždycky," řekl a pečlivě odděloval každé slovo, „divím se, že všichni dávno nevisíte na pranýři."
„Vždyť se nic nestalo," bránil se Patriot. „Je to jen jedna žena, která ani nestihla varovat své kamarády."
„Měla u sebe nějakou zbraň?"
„Ne," odpověděl Patriot.
Doriana se zamračil. „Vůbec žádnou?"
„Nejsme malé děti, Obránce," zavrčel Patriot. „Víme, jak člověka prohledat."
„O tom nepochybuji," řekl Doriana a cítil, jak mu naskočila husí kůže. Jinzler musela nechat světelný meč u Kenobiho a Skywalkera, věděla, že by mohl prozradit její pravou totožnost. Znamenalo to snad, že ti dva jsou nablízku a chystají se ve vhodnou chvíli zasáhnout?
Teď už bylo na změnu plánů tak jako tak pozdě. „Máte poslední dvě raketové trysky?" zeptal se.
„Jhompfi je před chvílí přinesl," odvětil Patriot. „Předal je Migressovi, který už je nese tam, kde stavíme střelu. Do hodiny je namontují."
„Tuším správně, že Jhompfi byl ten, kterého sledovala ta lidská dívka?"
Patriot přimhouřil oči. „Už jsem vám přece řekl, že nám ta holka nemůže zkřížit plány. Jakmile splníte svou část dohody, tento domovní kruh opustíme. Všechno je v pořádku."
„Samozřejmě," řekl Doriana. Ano, všechno je v pořádku, ovšem až na to, že Jinzler ví, jak Jhompfi vypadá, a zřejmě ho také viděla s těmi tryskami…
Znovu se nadechl, aby se uklidnil, a nechal si své připomínky pro sebe. Ano, Patriot a jeho kolegové spiklenci jsou pitomci. Věděl to přece od samého začátku.
„Pořád nechápu, proč je potřeba tolik trysek," řekl Patriot a do hlasu mu prosáklo podezření. „Běžná střela potřebuje jenom dvě."
„Běžná střela by přelétla vysoko nad tržištěm a Argentovy bezpečnostní oddíly by ji snadno zničily," řekl Doriana. „Střele, kterou jsem navrhl pro vás, se říká slídil: je to projektil, který vletí metr nad zemí hlavním vchodem do správní budovy a prokličkuje chodbami do jednacího sálu, kde vybuchne a zlikviduje všechny zrádce i potenciální zrádce."
„To tvrdíte vy," odpověděl Patriot stále ještě podezřívavým hlasem. „Nikdy jsem neslyšel o zbrani, která by dokázala najít cestu budovou bez droidí řídicí soupravy."
„Žádná zbraň, o které jste slyšel, neměla můj zvláštní naváděcí systém," prohlásil Doriana a vytáhl z kapsy datakartu. „Najde vchod a vypátrá své cíle, i kdyby se skrývaly kdekoli."
„Nepodaří se jim zaměřit její senzorové emise?" zeptal se Patriot a opatrně vzal kartu do ruky.
„Nedokážou je ani zaměřit, ani zablokovat," ujistil ho Doriana. „Senzorové frekvence, které budou bezpečnostní jednotky monitorovat, můj systém nepoužívá."
Ve skutečnosti samozřejmě karta nepoužívala vůbec žádné senzory. Nešlo o nic jiného než o zadavač zeměpisných souřadnic, který povede střelu přesně po stejné dráze, kterou Doriana pečlivě změřil a prošel při své předchozí návštěvě na Barloku. Rozhodně nebyla schopná vypátrat vyjednavače jako takové – kdyby se C'baoth zítra ráno zničehonic rozhodl vést jednání v jiné místnosti, střela by vybuchla na úplně špatném místě. Nejenže by to byla ostuda, znamenalo by to katastrofu.
Něco takového však bylo stejně nepravděpodobné jako možnost, že si Patriot a jeho přihlouplí spiklenci uvědomí, že jim Doriana věší na nos bulíky. Nic neudělá na hlupáky větší dojem než pocit, že mají k dispozici exotickou technologii.
„V tom případě je naše vítězství jisté," řekl Patriot a s téměř nábožnou úctou přejel prsty po kartě.
„Přesně tak," souhlasil Doriana. „Ještě nám zbývá vyřešit jednu záležitost. Chystali jste se dnes večer odejít na noc domů?"

„Samozřejmě," zachmuřil se Patriot. „Potřebujeme se pořádně najíst a vyspat –"
„Najíte a vyspíte se co nejdál od domova," přerušil ho Doriana. „Od této chvíle se musíte držet od svých rodin a přátel tak daleko, jak jen to půjde."
Patriot trhl celým tělem, nejprve nohama a nakonec hlavou. „Co to říkáte?"
„Říkám, že až budou zítra v poledne ředitel Argente a cechmistr Gilfrome mrtví, do vašich domovů vtrhne policie," odpověděl Doriana chladně. „Vás a vaše přátele tam nesmějí najít a nikdo nesmí vědět, kam jste zmizeli."
„Jak dlouho budeme muset být pryč?"
„Tak dlouho, jak to bude nutné," odpověděl Doriana. „Nic si nenalhávejte, Patriote. Z vás a ostatních se stanou uprchlíci a budete se muset skrývat před těmi, jejichž životy a majetek jste se rozhodli chránit třeba i za cenu svého vlastního Života." Zvedl obočí. „Jestli nemáte sílu tu cenu zaplatit a chcete se zřeknout svého slibu, máte poslední příležitost."
Patriot se napřímil a v jeho tváři se zračilo odhodlání. „Pro náš cech a lid uděláme vše, co bude potřeba," řekl pevně. „Zaplatíme tu cenu za všechny."
„Pak jste skutečně úctyhodný Brolf," řekl Doriana vážně. Některé lidi by představa života na útěku přiměla k důkladnějšímu zamyšlení. Pro Patriota a jeho přátele však takovéto neradostné vyhlídky pouze umocňovaly šlechetnost a kouzlo jejich šíleného plánu.
Což byl také důvod, proč si je Doriana k tomuto úkolu zvolil. Tito rozhněvaní, manipulovatelní hlupáci byli ideálními pěšáky pro jeho plán. Úkol bude splněn a Doriana zmizí dřív, než někomu z nich dojde, co se doopravdy stalo. Pokud jim to vůbec někdy dojde. „Společně jsme stanuli na cestě, po níž vykročíme vstříc slávě a osudu," pokračoval. „Zítra v poledne se tato zrádná vyjednávání obrátí v prach, zmizí v propadlišti dějin a drahocenné suroviny Barloku zůstanou navždy v brolfských rukou."
„A ti, kdo se nás chystají zradit, zjistí, jaká se za zradu platí cena," přizvukoval Patriot vážně. „Brolfský lid u vás má velký dluh, Obránce. Přísahám, že jednou ten dluh splatíme."
„A já zase přísahám, že si tu splátku přiletím vybrat," odvětil Doriana, ačkoli ho momentálně nenapadalo nic, co by bylo méně pravděpodobné. „Až budou raketové trysky namontovány, musím na střele provést ještě jednu malou úpravu a pak vás opustím, abych se připravil na svou vlastní úlohu při osvobozování brolfského lidu. Postarejte se, aby střelu uložili přesně na určené místo. Jen tam bude v senzorovém stínu, díky kterému ji naši protivníci nezaregistrují." A jen odtamtud, dodal v duchu pro sebe, ji předprogramovaná trajektorie zanese tam, kam je třeba.
„Dohlédnu na to," slíbil Patriot. „Zvítězíme, Obránce."
Doriana se pousmál. „Ano," řekl tiše. „Zvítězíme."
* * *
Když nedávno přilétali k Thrawnovu asteroidu poprvé, Car'das si všiml, že vlastní základna je pozoruhodně dobře ukrytá. Zjistit, jak toho velitel dosáhl, se mu ovšem podařilo až nyní, když se k asteroidu přiblížili podruhé.
Základnu nepostavili na povrchu, ale uvnitř asteroidu.
Přesněji řečeno uvnitř asteroidu na konci dlouhého, točitého tunelu, do kterého kormidelník navedl Springhawk mnohem precizněji, než bylo skutečně potřeba. „Působivé místo," pronesl Car'das hlasitě ve snaze zamaskovat svou nervozitu, zatímco se díval, jak skalnaté stěny uhánějí kolem. „Je takováto architektura pro Chissy typická?"
„Naopak," řekl Thrawn, a když se zadíval ven průzorem, hlas mu zněl trochu zvláštně. „Většinou stavíme přímo na povrchu. Chtěl jsem, aby se do této základny potenciální nepřátelé jen tak snadno nedostali."
„Není to nic převratného," vložil se do řeči Qennto. Hlas měl lhostejný, ale bedlivě pozoroval kormidelníkovy manévry a Car'das spatřil v jeho očích náznak napětí. „Ztížíte přístup, abyste útočníka zpomalili. Pro vaše lodě bude samozřejmě zrovna tak těžké dostat se ven, ale taková už je za to cena."
„Tento problém je možné odstranit," řekl mu Thrawn. „Chisská obranná flotila v současnosti buduje podle stejného schématu ještě jednu další, mnohem větší a sofistikovanější základnu. Zajímavé."
„Co?" zajímal se Car'das.
„Vzorec barevných světel mezi směrovkami," odpověděl Thrawn a ukázal na stěnu přímo před nimi. „Znamená to, že máme hosty."
„To je dobře, nebo špatně?" zeptala se Maris.
Thrawn pokrčil rameny. „Záleží na tom, co jsou ti hosté zač."
O tři minuty později proletěli poslední zatáčkou a tunel vyústil do velkého podzemního sálu. Protější skalnatá stěna se třpytila koordinačními světly a průzory, a v jejích dokovacích stanovištích se nacházelo osm lodí. Pět z nich byly chisské stíhačky, které už Car'das viděl v akci, další dvě byly malé transportní raketoplány a osmá loď byl křižník velký asi jako Springhawk. Na rozdíl od oblých vojenských lodí bylo toto plavidlo samá přímka, rovná plocha a ostrá hrana.
„Á," řekl Thrawn. „Náš host pochází z Páté vládnoucí rodiny."
„Podle čeho jste to poznal?" zeptala se Maris.
„Podle tvaru a označení plavidla," odpověděl Thrawn. „Také mohu říci, že tento návštěvník je přímým, ale okrajovým příslušníkem rodu."
„A to je dobře, nebo špatně?" zeptal se Car'das.
„Většinou ani jedno," odpověděl Thrawn. „Pátá rodina má v této oblasti nějaké zájmy, takže nejspíš jde o rutinní obhlídku. Někdo ve vyšším postavení, a to buď z První, nebo Osmé rodiny, by mi nepochybně přiletěl udělit důtku."
Car'das se zamračil a pohlédl úkosem na Maris. Důtku?
„Všechny vás samozřejmě zvu na uvítací ceremonii," pokračoval
Thrawn, zatímco Springhawk zamířil k prázdnému dokovacímu stanovišti.
„Jistě vám bude připadat zajímavá."

* * *

Zajímavá bylo podle Car‘dasova názoru příliš slabé slovo.

Už jen samotný uvítací sál byl naprosto úchvatný. Nacházel se přímo za dokovacím stanovištěm a zpočátku vypadal jako obyčejná šedivá místnost bez jakékoli výzdoby, avšak po stisknutí skrytého tlačítka se všechno změnilo. Ze zdí se vysunuly barevné panely, otočily se a znovu dosedly na místo. Z otvorů skrytých\ve stropě se spustilo několik drapérií a vlnitých krápníkovitých útvarů, které Car‘dasovi připomínaly úlomky zmrzlé polární záře. Dlaždice na zemi se neotočily ani nepřekonfigurovaly, pod jejich průhledným povrchem se však objevily složité zářící obrazce, přičemž některé zůstaly nehybné a pomalu pulzovaly, zatímco jiné měnily tvar a vyvolávaly tak dojem tekoucích řek.

Zastoupena byla každá barva spektra, ale žlutá měla naprostou převahu.

Byl to impozantní pohled a Chiss, který se vzápětí objevil v průchodu, byl impozantní zrovna tak. Vkráčel do místnosti v doprovodu dvou mladých Chissů v tmavožlutých uniformách s pistolemi za pasem, jeho vlastní oděv sestával z propracovaného vrstevnatého šedého roucha s žlutým límečkem a bohatým žlutým lemováním. Třebaže nebyl o mnoho starší než Thrawn, působil velice vznešeně a hrdě jako rozený vládce. Jeho doprovod se pohyboval úsporně a elegantně a Car‘das nabyl dojmu, že tito dva Chissové a čtyři válečníci v černém, které sem s sebou vzal Thrawn, spolu vzájemně soupeří o to, kdo bude vypadat profesionálněji.

Thrawnův pozdrav a návštěvníkova odpověď proběhly samozřejmě v cheunštině a Car‘das ani tentokrát nerozuměl víc než jen několika slovům. Způsob a tón řeči spolu s formálními posunky a úklonami však dávaly tušit, že se jedná o jakýsi starodávný rituál, a Car‘das tím byl zcela unesen.

Na jeho společníky obřad bohužel zdaleka tolik nezapůsobil. Maris, která chovala filozofický odpor vůči zkorumpované byrokracii Republiky, by očividně neměla pochopení pro sebepoutavější oficiální rituál a všechno to pozorovala se zdvořilým nezájmem. A Qennto už zase vypadal, že se nudí.

Obřad skončil, oba žlutě odění Chissové ustoupili každý na jednu stranu od vstupu do lodi a Thrawn pokynul svému hostu a zavedl ho ke trojici přihlížejících lidí. „Dovolte, abych vám představil aristokru Chafornťbin-trana z Páté vládnoucí rodiny,“ přešel z cheunštiny do sybištiny. „A toto jsou k‘rell‘nští obchodníci, návštěvníci z dalekého světa.“

Chaf‘orm‘bintrano cosi příkře zavrčel. „Prosím, mluvte raději sybisky, aristokro,“ řekl Thrawn. „Oni cheunštině nerozumějí.“

Chaf‘orm‘bintrano něco odsekl, opět v cheunštině, a Thrawn viditelně zaťal zuby. „Aristokra Chafornťbintrano si s vámi v tuto chvíli nepřeje mluvit,“ přeložil. „Jeden z mých válečníků vás zavede do vašich pokojů.“ Oči mu zalétly ke Car‘dasovi. „Přijměte mé omluvy.“

„Nic se nestalo, veliteli,“ řekl Car‘das, krátce se uklonil Chaf‘orm‘bintranovi a ucítil, jak se mu sevřelo hrdlo. „Neměl jste za co se omlouvat.“

* * *

Pokoje, které jim Thrawn nechal připravit, byly rozvržené podobně jako jejich kajuta na palubě Springhawku, až na to, že byly o něco větší. Tentokrát navíc dostali místo jedné hned dvě ložnice se společnou koupelnou uprostřed. Qennta a Maris zavedli do jednoho pokoje a Car‘das dostal ten druhý. Když se rozhlédl kolem, ke svému příjemnému překvapení zjistil, že už mu sem z jeho kajuty na Bargain Hunteru přinesli oblečení a osobní věci a úhledně je naskládali do několika skříní. Thrawn měl zřejmě v plánu si je tu nějakou dobu nechat.

Chvíli přecházel po místnosti sem a tam a snažil se nemyslet na Chaform‘bintrana a jeho neskrývaný nesouhlas s jejich přítomností v chisském teritoriu. Asi za hodinu mu mlčenlivý válečník přinesl na podnose jídlo. Car‘das chvíli zvažoval, že se půjde podívat za Qenntem a Maris, ale pak si řekl, že pokud stojí o jeho společnost, vědí, kde ho najdou, a najedl se o samotě.

Potom se posadil k počítačovému terminálu a zkusil si vyhledat slovník cheunštiny, jak ho to naučil Thrawn na palubě Springhawku. Stejný postup fungoval i na tomto počítači a Car‘das se znovu pustil do studia.

Za pět hodin, když už nad počítačem pomalu usínal, ho další Chiss konečně přišel vyzvednout.

Zavedl ho do sešeřelé místnosti, která byla věrnou kopií Předního sálu vizuální triangulace na Springhawku. V tomto případě však nebylo za širokým průzorem vidět nic než veliký dokovací sál asteroidu a Car‘das v dálce zahlédl záři motorů, nějaké plavidlo mířilo do přístupového tunelu. „Dobrý večer, Car‘dasi,“ promluvil Thrawn z řady křesel na jedné straně místnosti. „Hádám, že jste měl dnes napilno.“

„Docela ano,“ přisvědčil Car‘das, přistoupil blíž a posadil se vedle Thrawna. „Připravoval jsem se na další lekce vašeho jazyka.“

„Ano, já vím,“ řekl Thrawn. „Chci se vám omluvit za to, jak se k vám aristokra Chaf orm‘bintrano choval nezdvořile.“

„Mrzí mě, že jsme se mu protivili,“ odpověděl Car‘das diplomaticky. „Uvítací ceremonie se mi moc líbila a rád bych poznal i další chisské zvyklosti.“

„Nebylo v tom nic osobního,“ ujistil ho Thrawn. „Aristokra se domnívá, že svou přítomností ohrožujete Ascendenci.“

„Smím se zeptat proč?“

Thrawn nepatrně pokrčil rameny. „Pro někoho znamená neznámo automaticky totéž co nebezpečí.“

„Často to tak skutečně je,“ připustil Car‘das. „Ale vy Chissové na druhou stranu vypadáte, že se o sebe v boji dokážete postarat.“

„Možná,“ odtušil Thrawn. „Občas o tom pochybuji. Povězte mi, znáte koncept zneškodnění potenciálního nepřítele, dřív než na vás zaútočí sám?“

„Myslíte preventivní útok?“ zeptal se Car‘das. „Samozřejmě.“

„Je tedy mezi vašimi národy rozšířený?“

„Nejsem si jistý, jestli rozšířený je to pravé slovo,“ zaváhal Car‘das. „Vím, že někteří považují preventivní útok za

nemorální.“
„A vy sám?“
Car‘das svraštil čelo. Bylo mu teprve třiadvacet let a pracoval pro pašeráka, jehož koníčkem bylo šlapat Huttům na kuří oka. Co vlastně o vesmíru věděl? „Myslím, že než se do něčeho takového pustíte, musíte se dokonale ujistit, že potenciální nepřítel skutečně představuje hrozbu,“ pronesl pomalu. „Chci říct – musíte mít důkaz, že vás opravdu chce napadnout.“
„A co když se jedná o někoho, kdo nechce napadnout přímo vás, ale neustále útočí na někoho jiného?“
Car‘dasovi bylo okamžitě jasné, kam tím Thrawn míří. „Tím myslíte Vagaarie?“
„Přesně tak,“ potvrdil Thrawn. „Jak už jsem vám říkal, na chisské teritorium ještě nezaútočili a podle vojenské doktríny je tedy musíme ignorovat. Mají utlačované národy právo na naši vojenskou pomoc, anebo se musíme držet stranou a přihlížet, jak je Vagaariové vraždí a zotročují?“
Car‘das zavrtěl hlavou. „Ptáte se na věci, o kterých se vedou spory od zrodu civilizace.“ Kradmo pohlédl ze strany na velitele. „Předpokládám, že vy a aristokra Chaf omťbintrano se v této otázce neshodnete.“
„Já a celý chisský národ se v této otázce neshodneme,“ upřesnil Thrawn se stopou smutku ve hlase. „Nebo mi to tak často připadá. Je úleva slyšet, že všichni nemají na tento problém tak jednoznačný názor jako naše Vládnoucí rodiny.“
„Řekl jste aristokrovi o té vagaarijské lodi?“ zeptal se Car‘das. „Podle všeho tam byla kořist z mnoha různých světů.“
„Řekl, a moc velký dojem to na něj neudělalo,“ odpověděl Thrawn. „Podle jeho názoru naše obranná doktrína nepřipouští žádné výjimky.“
„A co kdyby mezi oběťmi byly národy, které znáte?“ nadhodil Car‘das. „Přátelé nebo obchodní partneři? Znamenalo by to nějaký rozdíl?“
„Sotva,“ pochyboval Thrawn. „S cizinci obchodujeme jen výjimečně. Přesto by mohlo být užitečné prohlédnout si ten poklad pečlivěji.“ Naklonil hlavu ke straně. „Chtěl byste se toho také zúčastnit?“
„Samozřejmě,“ odpověděl Car‘das. „I když nevím, jak bych vám mohl pomoci.“
„Třeba některé z těch artefaktů poznáte,“ řekl Thrawn a povstal. „Pokud Vagaariové plení i světy ve vaší Republice, vaše znalosti by se mohly hodit.“
„V tom případě byste měl přizvat i Qennta a Maris,“ podotkl Car‘das a také se zvedl. „Nacestovali toho mnohem víc než já.“
„Dobrý nápad.“ Thrawn vykročil ke dveřím. „Kapitán Qennto současně dostane příležitost vybrat si, co si bude chtít ponechat.“ Nepatrně se pousmál. „Což nám zároveň pomůže stanovit relativní cenu jednotlivých artefaktů.“
„Vy vůbec nejste cynický, že ne, veliteli?“ řekl Car‘das.
„Pouze se snažím pochopit, jak druzí uvažují a reagují,“ odpověděl Thrawn a úsměv zmizel. „Možná proto je pro mě tak těžké přijmout filozofii, která nařizuje čekat, když je třeba jednat.“
„Možná,“ řekl Car‘das. „Jestli vám to pomůže, myslím, že lidé, kterým byste svým jednáním pomohl, by v tom sotva viděli něco nemorálního.“
„To je pravda,“ souhlasil Thrawn. „Ačkoli vděčnost je většinou pomíjivá.“
„Někdy ano,“ připustil Car‘das. „Ale ne vždycky.“

KAPITOLA 8

Obi-Wan s povzdechem vypnul komlink a vrátil ho zpátky za opasek. „Pořád nic?“ zeptal se Anakin.
„Ne,“ zavrtěl hlavou Obi-Wan a letmo pohlédl na oblohu. Začínaly vycházet první hvězdy a v domech všude kolem se rozsvěcely lampy, jak se rodiny scházely k večeři.
Anakin si pro sebe něco zabručel. „Měli jsme jí zkusit zavolat dřív.“
„Vždyť jsme jí zkoušeli zavolat,“ opáčil Obi-Wan. „Ty sis ale zrovna hrál s Duefgrinovým swoopem, a tak ti to úplně uniklo.“
„Promiňte, mistře, já jsem si nehrál, ale pracoval,“ ohradil se Anakin škrobeně. „Brolf, kterého hledáme, se jmenuje Jhompfi, bydlí v domovním kruhu Krytochvost a údajně chce ty raketové trysky použít k opravě spídrové motorky, s jejíž pomocí pašuje risslové tyčky Karfům.“
Obi-Wan se na svého padawana překvapeně zahleděl. „Kdy ses to všechno dozvěděl?“
„Když jste se toulal po okolí a hledal důkazy,“ odpověděl Anakin. Nebylo snadné vypadat dotčeně a zároveň samolibě, ale chlapec to přesto dokázal. „Ve vaší přítomnosti by mi Duefgrin nic neřekl.“ Nakrčil nos. „Myslím, že dospělákům moc nevěří.“
„Měl jsi mi dát vědět, jakmile jsi to zjistil,“ řekl Obi-Wan ostře, vložil do datapadu turistickou informační kartu a zadal vyhledávání podle domovních kruhů. „Copak tě nenapadlo, že Lorana má nejspíš potíže?“
„Ne, ale napadlo mě, že kdybychom odešli příliš rychle, Duefgrin by mohl zavolat Jhompfiho a varovat ho,“ odpověděl Anakin.
„Nebuď drzý, padawane,“ varoval Obi-Wan chlapce. Poslední dobou mu připadalo, že tohle napomenutí uděluje Anakinovi čím dál častěji.
Anakin si teatrálně povzdechl. „Omlouvám se, mistře.“
Na datapadu se objevila mapa s vyznačenou trasou k domovnímu kruhu Krytochvost. „Tady to je,“ řekl Obi-Wan a natočil datapad k Anakinovi.
„On ale po schůzce s Duefgrinem vyrazil jiným směrem,“ podotkl Anakin znepokojeně.
„Já vím,“ přisvědčil Obi-Wan nevesele. „Ale jiné vodítko v tuto chvíli nemáme. Pojďme se tam podívat.“
* * *

Okolí domovního kruhu Krytochvost se podobalo mnoha jiným sídlištím, která Obi-Wan na svých cestách Republikou navštívil. Byla to chudá, ale čistá část města, jejíž obyvatelé si vydělávali na živobytí těžkou prací a stejně těžce bojovali i o to, aby si zachovali hrdost a důstojnost.
Věděl, že někteří Jediové pohlížejí na takováto místa a lidi s pohrdáním nebo dokonce s odporem. On sám je však měl mnohem raději než obyvatele vrchních pater Coruscantu s nesrovnatelně větším bohatstvím a pochybnou morálkou. Lidé, kteří žili na těchto prostých místech, byli většinou mnohem přátelštější a upřímnější, neskrývali tajné politické záměry a nelačnili po moci a povýšení.
A když už chtěli někomu vrazit nůž do zad, použili k tomu skutečnou dýku a ne falešný úsměv.
„Kde začneme?“ zeptal se tlumeně Anakin, když se zastavili u živého plotu naproti Krytochvostu.
„Co začít třeba tím, že se mi přestanete plést do cesty,“ ozval se jakýsi hlas za nimi.
Obi-Wan se otočil a ruka mu zalétla pod tuniku pro světelný meč. Zpoza živého plotu, který právě minuli, se vynořila čísi tvář.
Stačil mu jediný pohled. „Riske,“ pronesl a přestal svírat světelný meč. „To je ale náhoda, že vás tu potkáváme.“
„Mohl bych říct totéž,“ opáčil Riske kysele a pokynul hlavou za sebe. „Nechcete na chvíli do mojí kanceláře?“
Obi-Wan se rozhlédl. V houstnoucím šeru spatřil jen několik Brolfů a žádný z nich se nedíval jejich směrem. Stiskl Anakinovi paži a rychlým skokem vzad se přenesl přes živý plot. Přistál v podřepu a Anakin ho vzápětí následoval.
„Jste vytrvalí, to se musí nechat,“ poznamenal Riske, když se skloněnou hlavou vykročil kolébavou chůzí k nim. „Co tu děláte?“
„Hledáme Brolfa jménem Jhompfi,“ sdělil mu Obi-Wan. „Dnes odpoledne pro něj někdo ukradl dvě raketové trysky. Chtěli jsme se ho zeptat proč.“
„Tak to se ho rovnou zeptejte i na výbušniny, co zmizely z dolu, ve kterém pracoval jeden z jeho blízkých přátel,“ řekl Riske ponuře. „Nebo na stabilizační jednotku, kterou si další jeho kamarád půjčil ze swoopu svého šéfa, a na kovová válcová pouzdra, která se ztratila z jednoho staveniště. Chápete, co to znamená?“
Obi-Wan se zachmuřil. „Někdo podomácku staví řízenou střelu.“
„Nebo několik,“ řekl Riske. „Jenže Jhompfiho už se na to nejspíš nezeptáme, protože po něm i všech jeho přátelích se slehla zem.“
„Báječné,“ odtušil Obi-Wan a opatrně vyhlédl přes okraj živého plotu.
„Jo, přesně to jsem si taky říkal,“ pronesl Riske. „Proč se o Jhompfiho tolik zajímáte?“
„Naše přítelkyně – ta padawanka, na kterou jste předtím narazil – ho sledovala,“ odpověděl Obi-Wan. „Zmizela a nezvedá komlink.“
„Škoda jí,“ řekl Riske. „I když neuměla moc bojovat, byla to docela hezká holka.“
„Ještě ji nepohřbívejte,“ zavrčel Obi-Wan. „Máte představu, kam se Jhompfi mohl vypařit?“
„Kdybych to věděl, rozhodně bych tady nestál,“ opáčil Riske. „Moji lidé právě prověřují střediska těžebního cechu, ale pokud se Jhompfi nevrátí domů, pochybuju, že bude tak hloupý, aby šel tam.“
„Takže co uděláme?“ zeptal se Anakin.
„Já se vracím do hotelu zkontrolovat bezpečnostní opatření,“ řekl Riske. „Předpokládám, že to vypukne dnes v noci – durabetonoví červi vždycky zmizí těsně před tím, než vám barák spadne na hlavu.“
„Anebo zaútočí až zítra ve správním středisku,“ spekuloval Obi-Wan.
„Nepravděpodobné,“ mínil Riske. „Jhompfi nebude útočit na místo, kde jeho vlastní cechmistr prosazuje jeho zájmy. Ne. Dojde k tomu v hotelu, nebo možná ráno cestou do správního střediska.“
Riskeho analýza dávala bohužel smysl. „Dobrá,“ řekl Obi-Wan. „Vy se postaráte o tohle a my budeme pokračovat v pátrání po Loraně.“
„Hodně štěstí.“ Riske potřásl hlavou. „Víte, měl jsem sto chutí přilepit na ni sledovací maják, abych se ujistil, že mi nezkříží cestu. Lituju, že jsem to neudělal.“
„Taky toho lituju,“ řekl Obi-Wan. „Budeme to zkrátka muset zvládnout sami.“
„Jediové jsou prý v takových věcech dobří,“ řekl Riske. Vytáhl z kapsy datakartu a podal ji Obi-Wanovi. „Tady máte přímé spojení na můj komlink, včetně šifrovacího kódu. Když něco zjistíte, zavoláte mi, ano?“
„Dobře,“ slíbil Obi-Wan a strčil si kartu do váčku s komlinkem.
Riske přikývl a odvrátil se. Dospěl ke konci živého plotu, krátce přes něj pohlédl na druhou stranu, obešel ho a rychlou chůzí vyrazil pryč. „Co teď?“ zeptal se Anakin.
„Raději dáme mistru C’baothovi vědět, co se stalo,“ řekl Obi-Wan váhavě. „On a Lorana mají k sobě možná natolik blízko, že by mohl dokázat vycítit v Síle její stopu.“
„Snad,“ odpověděl Anakin pochybovačně. „Víte, možná že bychom měli sledovací majáky nosit všichni.“
Obi-Wan na něj úkosem pohlédl. „Znám minimálně jednoho člověka, který by ho měl mít pořád,“ zamumlal si pod vousy.
„Co jste říkal?“
Obi-Wan zavrtěl hlavou. „Ale nic.“
* * *
Když se jim konečně podařilo dovolat C’baothovi, mistr Jedi neměl z vyrušení žádnou radost. A když vyslechl jejich příběh, nadšený byl ještě míň. „Prozatím přejdeme skutečnost, že jste proti mému přímému rozkazu zasáhli do situace na Barloku,“ hřímal C’baoth. Obi-Wan si dokázal živě představit, jak se mu blýská zpod huňatého obočí. „Podstatné je v tuto chvíli to, že jste uvrhli mou padawanku do nebezpečí.“
„Chápu váš hněv, mistře C’baothe –“ začal Obi-Wan.
„Hněv?“ skočil mu C’baoth do řeči. „Hněv není, mistře Kenobi. Jedi nic takového nezná.“

„Omlouvám se," řekl Obi-Wan a ze všech sil se snažil potlačit svou vlastní zlost. To ho nenapadne nic lepšího než recitovat kodex Jedi? „Zvolil jsem nesprávné slovo."
„To už je lepší," zaduněl C'baoth. „A co ty, padawane Skywalkere? Máš k tomu něco?"
Obi-Wan naklonil komlink ke chlapci. „Vlastně ani ne, mistře C'baothe," odpověděl Anakin. „Hlavně si dělám starosti o Loranu. Bojím se, že už možná nežije."
C'baoth chvíli neodpovídal. „Ne, není mrtvá," řekl nakonec. „Vycítil bych to v Síle."
„Takže jste ji našel?" zeptal se Anakin s nadějí ve hlase.
„Jedno neznamená automaticky druhé," odpověděl C'baoth. „V tuto chvíli bohužel nedokážu v Síle zjistit, kde se nachází. Mistře Kenobi, říkal jste, že jste mluvil s chlapcem, který ukradl ty trysky. Mohl by vědět, kde jsou Jhompfího oblíbené úkryty."
„To bych neřekl," promluvil Anakin znovu. „Myslím, že ho do vlastního spiknutí nezasvětili."
„Ale zná Jhompfího a možná si v minulosti všiml něčeho, co by nás navedlo správným směrem."
„Pochybuju, že o tom bude chtít mluvit," řekl Obi-Wan. „S cizinci určitě ne."
„Ptal jsem se snad, jestli bude chtít?"
Obi-Wanovi se sevřelo hrdlo. „Navrhujete, abych mu to vyčetl z mysli násilím?"
„Ne, ovšemže ne," ujistil ho C'baoth. Obi-Wan však věděl, že tato slova byla určena pouze Anakinovi. C'baoth totiž ve skutečnosti navrhoval právě to. „Jsme ochránci slabých, ne utlačovatelé. Současně byl ovšem na rytířích Jedi spáchán zločin. Taková věc nesmí zůstat bez trestu. A to ani v případě, že se padawanka Jinzler rozhodla vzdát bez boje," dodal ponuře.
Obi-Wan se zamračil. „Co tím chcete říct?"
„Neobjevily se žádné zprávy o tom, že by někdo ve městě zahlédl světelný meč, mistře Kenobi," vysvětloval C'baoth trpělivě. „K mým uším se nedonesly ani žádné zvěsti o useknutých končetinách. Lorana Jinzler je sice jen padawanka, ale rozhodně jsem ji v boji vycvičil líp, než aby se nechala porazit tak snadno."
„Ovšem," řekl Obi-Wan. Najednou ho něco napadlo. Pokud měl C'baoth pravdu a Lorana se únoscům vzdala dobrovolně… „Děkuji vám za váš čas, mistře C'baothe."
„Až se ráno setkám s ředitelem Argentem a cechmistrem Gilfromem, chci mít padawanku po svém boku," varoval ho C'baoth.
„Rozumím," řekl Obi-Wan. Přerušil spojení a vrátil si komlink zpátky na opasek.
„Jak ji najdeme?" zeptal se Anakin.
„Vodítko nám dal sám mistr C'baoth," odpověděl Obi-Wan. „Má pravdu: kdyby se Lorana útočníkům bránila, určitě bychom se o tom doslechli. Z toho vyplývá, že se nebránila."
„Dobře," řekl Anakin, „ale co to znamená?"
„To znamená, že usoudila, že když se vzdá, získá tím víc, než když bude bojovat," odvětil Obi-Wan. „Nejspíš doufala, že ji zavedou k lidem, kteří stojí za tím spiknutím. Ale."
Nechal to slovo viset ve vzduchu, doufal, že Anakin pochopí, kam tím míří. „Ale byli by to blázni, kdyby zavedli Jediho ke svým vůdcům," řekl chlapec pomalu. „Třeba i jen padawana."
„Přesně tak," přikývl Obi-Wan. „A jak se dá nejrychleji poznat, jestli je Lorana Jedi?"
„Podle světelného meče," řekl Anakin a v jeho hlase zazněla stejná opatrná naděje, jakou cítil i Obi-Wan. „Takže se ho musela zbavit!"
„Správně," přisvědčil Obi-Wan. „A nejspíš se ho zbavila pod tlakem okolností poblíž místa, kde ji unesli."
„Někde, kde bychom dokázali vycítit jeho ilumský krystal," dodal Anakin vzrušeně. „Ale stejně se k němu budeme muset dostat hodně blízko, že?"
„Ano, ale na ulici se nám to aspoň může podařit," podotkl Obi-Wan. „Kdyby byla i se světelným mečem někde v domě, krystal bychom sotva vycítili, určitě ne zvenčí." Ukázal dozadu do ulice, až na slabou záři pouličních světel už v ní byla tma. „Začneme tady u Krytochvostu. Jhompfi byl sice natolik chytrý, aby se nevrátil do svého domu, ale možná byl zároveň tak hloupý, že zůstal někde poblíž u známého. Pokud nic neobjevíme, vydáme se pátrat do chudších částí Patameenské čtvrti."
„Protože na takové podmínky je Jhompfi zvyklý?"
„Protože tam jednotlivé pozemky neoddělují zdi, ale živé ploty," odpověděl Obi-Wan. „Světelný meč neschováš do kamenné zdi, aniž by si tě někdo všiml. Pokud ji tam nenajdeme, půjdeme do bohatších částí a potom do jiných čtvrtí."
Anakin se zhluboka nadechl. „Dobrá. Souhlasím."
„Výborně," řekl Obi-Wan. „Pročisti svou mysl, můj mladý padawane. Máme před sebou dlouhou noc."
Ulicemi se plahočili už celé hodiny, když Obi-Wan konečně ucítil v Síle zachvění, na které čekal.
Ilumský krystal Loranina světelného meče nebyl daleko.
Vrhl pohled na Anakina a čekal, až ho chlapec také vycítí. Výcvik byl součástí padawanova života i uprostřed naléhavé situace.
Když ušli dalších pět metrů, Anakinův pravidelný krok zničehonic zakolísal. „Tam," řekl chlapec. „Vlevo přímo před námi."
„Výborně," řekl Obi-Wan uznale a přejel zrakem okolí. Do úsvitu zbývaly dvě hodiny, v domech kolem bylo ticho a tma a obyvatelé spali.
Nebo alespoň většina z nich. Ti, o které se zajímali, budou jistě vzhůru. „Ne, nepřibližuj se k němu," pošeptal Anakinovi, když chlapec vykročil podél živého plotu k místu, kde se skrýval Loranin světelný meč, a chytil ho za paži. „Sem, na druhou stranu – pojď, rychle."
Společně obešli konec plotu, přikrčili se a zmizeli za ním. „Sleduje nás někdo?" zeptal se tlumeně Anakin, když se

Obi-Wan zastavil několik metrů od světelného meče.
„To hned zjistíme," odpověděl Obi-Wan. „Řekni – co bys udělal, kdybys uprostřed noci hlídal vězně a najednou by se za oknem stalo něco divného?"
„Nevím." Anakin zamyšleně svraštil čelo. „Asi by to záleželo na tom, jak moc divné by to bylo."
„Tak to pojďme zjistit." Obi-Wan vyslal Sílu a zdálky svou myslí zažehl Loranin světelný meč.
Ozvalo se tlumené klap-bzzz a temnotu noci proťala oslnivě zelená čepel. Na zem se sneslo několik lístků odseknutých z větviček, ale rukojeť vězela pevně na místě a nespadla. „Schválně, kdo tady v okolí ještě nespí," poznamenal Obi-Wan.
Nemuseli čekat dlouho. Ani ne za minutu se otevřely dveře jednoho domu na druhé straně ulice, opatrně z nich vyhlédl osamělý Brolf a rychle se rozhlédl napravo a nalevo. Když nikoho nespatřil, vykročil přes ulici k zářícímu světelnému meči.
Chvíli si ho nejistě prohlížel. Pak bázlivě sáhl do spleti větviček a vyprostil zbraň z plotu. Držel ji daleko od těla a opatrně ji obracel v ruce, očividně se snažil přijít na to, jak ji vypnout.
„Dovolte," promluvil Obi-Wan a zvedl se za plotem. Vyslal Sílu a s její pomocí světelný meč vypnul.
Brolf byl opravdu rychlý. Jednat začal téměř ještě dřív, než čepel zmizela, uskočil stranou, vrhl světelný meč Obi-Wanovi do tváře a z tuniky vytasil blaster.
Byl rychlý, ale také hloupý. Obi-Wan byl Jedi a jako takový měl i odpovídající reflexy a svůj vlastní světelný meč držel připravený v ruce dřív, než se Brolf vůbec odlepil od země. Natáhl volnou ruku, chytil Loraninu zbraň, zažehl svou vlastní a plynulým pohybem odrazil střelu Brolfova blasteru k noční obloze.
Brolf zaputile pokračoval v palbě, znovu a znovu tiskl spoušť s pošetilou neústupností bitevního droida. Obi-Wan zaujal bojový postoj. Soustředil se, nechal Sílu, aby vedla jeho ruce, odrážel výstřely stranou a postupoval k útočníkovi.
A potom skrz tunelové vidění boje matně vycítil, že na protější straně ulice se něco děje. Brolf si toho také všiml, na okamžik přestal dávat pozor a oči mu kmitly tím směrem.
Nic víc Obi-Wan nepotřeboval. Udělal dlouhý krok vpřed a krátkým pečlivým seknutím přeťal Brolfův blaster vedví. Brolf zahodil zbytek blasteru stejně pohotově, jako předtím zaútočil na Obi-Wana, a utíkal pryč, co mu jeho zavalité nohy stačily. Obi-Wan uvažoval, jestli ho má pronásledovat, pak to zamítl a otočil se k domu, ze kterého předtím Brolf vyšel.
A teprve pak si uvědomil, že Anakin už tu s ním není.
„Zatraceně!" zavrčel polohlasem a rozběhl se k domu. Odkudsi zevnitř probleskovalo kalné namodralé světlo, a když přispěchal po chodníku k otevřeným dveřím, zaslechl dobře známé bzučení padawanova světelného meče. Zrychlil ještě víc a vtrhl dovnitř.
Anakina objevil v jednom z pokojů. Stál nad Loraniným bezvládným tělem a světelný meč držel napřažený proti dvěma Brolfům krčícím se v koutě. Třetí Brolf ležel bez hnutí na podlaze a zbytky jeho blasteru vedle něj. „Mistře," řekl Anakin, očividně se snažil, aby to znělo nenucené, ale moc se mu to nedařilo. „Našel jsem ji."
„Vidím," odvětil Obi-Wan, vypnul světelný meč a klekl si k tělu mladé ženy. Dech i tep měla pomalý, ale pravidelný. „Co jste jí dali?" otázal se Brolfů schoulených v koutě.
Neodpovídali. „Když jsem přišel, nic jsem neviděl," ozval se Anakin.
„Takže to musejí mít u sebe," usoudil Obi-Wan. Obešel Anakina, zažehl světelný meč a pomalu vykročil k Brolfům. Podobně jako Brolf, se kterým se vypořádal před domem, ani tihle dva si nechtěli hrát na hrdiny. „On to má," promluvil rychle jeden z nich a píchl palcem svého kolegu do boku.
„Ano, tady to je," potvrdil druhý Brolf, vylovil z tuniky hyposprej a hodil ho Obi-Wanovi k nohám.
„Děkuji vám," řekl Obi-Wan zdvořile. „Položte k němu na hromádku i své komlinky, ano? A všechny zbraně samozřejmě také."
Za okamžik k hypospreji přibyly dva komlinky a pár dlouhých nožů. „Co s nimi uděláme?" zeptal se Anakin.
„To záleží na tom, čím ji omámili," řekl Obi-Wan hrozivě, znovu vypnul světelný meč a zvedl hyposprej. Samozřejmě byl neoznačený. Použil jediskou techniku pro zesílení smyslů, kápl si trochu tekutiny z hypospreje na rukáv a přidržel si ho u nosu.
Jedno přičichnutí mu bohatě stačilo. „Je to v pořádku," ujistil Anakina a vrátil své smysly do normálu. „Není to jed, pouze silné sedativum. Jakmile jeho účinky odezní, bude zdravá jako dřív."
Pokynul rukou k oběma Brolfům. „Což znamená, že nebudou obviněni z vraždy." Naklonil hlavu ke straně. „Tedy alespoň dokud nevybuchne jejich řízená střela."
Oba zajatci sebou při slově střela viditelně trhli. „My za to nemůžeme," bránil se jeden. „Přišel s tím Filvian. Filvian a ten člověk."
Obi-Wan se zachmuřil. On je do toho zapletený i člověk? „Jaký člověk?" otázal se. „Jak se jmenuje?"
„Říká si Obránce," odpověděl Brolf. „Nic víc nevím."
„Jak vypadá?"
Brolf bezradně pohlédl na svého druha. „Jako člověk," řekl druhý Brolf a neurčitě mávl rukou.
„Mám jim domluvit, mistře?" zeptal se Anakin vážným hlasem.
Obi-Wan skryl úsměv. Podle jeho zkušeností byly výhrůžky od čtrnáctiletých chlapců málokdy přesvědčivé. Oči mu sklouzly k mrtvému Brolfovi na podlaze. Na druhou stranu, možná že v tomto případě přesvědčivé skutečně byly. „Neobtěžuj se," řekl Anakinovi. „Oni asi opravdu nevědí, jak ho popsat."
„Vsadím se, že Riske by z nich něco dokázal dostat," nadhodil Anakin.
Obi-Wan byl dlouhou chvíli v pokušení. Cílem vražedného spiknutí koneckonců byl ředitel Argente. Bylo by jen a jen

spravedlivé, kdyby je předali Argentovým lidem k výslechu.
Jenže Jediové tímto způsobem nepracují. „Předáme je městské policii," oznámil Anakinovi a vytáhl komlink. „A pak budeme muset počkat, dokud se Lorana neprobere. Možná nám řekne víc."
„My tu budeme čekat?" zamračil se Anakin.
„Ovšem," odpověděl Obi-Wan a napjatě se pousmál. „Jhompfi, Filvian nebo Obránce by se tu přece jen mohli zastavit."
„To ano," přisvědčil Anakin. „Když budeme mít štěstí."
* * *
Vagaarijská loď byla ukotvená k asteroidu s crustaiskou základnu ve vzdálenosti zhruba čtvrtiny obvodu od vstupního tunelu. Thrawn spolu s trojicí lidí nasedl do raketoplánu, pilotovaného chisským válečníkem, a o chvíli později přistáli v jejím hangáru.
Ke Car'dasově zděšení nebyly mrtvoly Vagaariů odklizeny. Stále ještě ležely zhroucené tam, kde padly.
Qennto z toho také zřejmě nebyl vůbec nadšený. „Snad to tu uklidíte, ne?" zeptal se znechuceně, když procházeli chodbami k sálu s pokladem.
„Nakonec určitě," ubezpečil ho Thrawn. „Nejprve však potřebujeme získat maximum informací o strategii a taktice nepřítele, a proto potřebujeme vědět, kde přesně se každý bojovník nacházel a co dělal v okamžiku své smrti."
„Nebylo by lepší odtáhnout loď někam, kde nebude tolik na očích?" zeptala se Maris. Car'das si všiml, že při chůzi pevně svírá Qenntovu paži, očividně už to tentokrát snášela hůř než při minulé návštěvě. Díky tomu se cítil o trochu líp.
„Časem ji přesuneme do základny," odpověděl Thrawn. „Předtím se však musíme ujistit, že její motory a zbraně nevykazují nebezpečnou nestabilitu."
Stejně jako v chodbách, ani v pokladnici se od zajetí lodi nic nezměnilo, až na to, že mezi hromadami cenností procházeli dva Chissové, kteří zřejmě pořizovali skeny jednotlivých položek. „Porozhlédněte se tu," pokynul Thrawn lidem. „Zkuste najít něco, co vám bude připadat povědomé."
„Myslíte jako různé druhy peněz?" zeptal se Qennto, když se rozhlédl po sále.
„Nebo drahokamy?" dodala Maris.
„Měl jsem na mysli hlavně umění," odpověděl Thrawn. „Z uměleckých děl toho zjistíme mnohem víc než z platidel či klenotů."
Qennto si odfrkl. „Myslíte, že na nich budou účtenky?"
„Narážel jsem spíš na jejich původ." Thrawn ukázal na bednu plnou tresslů. „Například tyto kousky pravděpodobně patřily bytostem, které mají mezi zápěstím a loktem ještě jeden kloub a vidí především v modré až ultrafialové části spektra."
Qennto a Maris si vyměnili pohledy. „Frunčáci, co myslíš?" hádala Maris.
„Jo, přesně," zasupěl Qennto. Podezřívavě si Thrawna změřil, pak pustil Marisinu paži a přistoupil k tresslům.
„Kdo jsou Frunčáci?" zeptal se Car'das.
„Frunchetten-saiové," vysvětlovala Maris. „Na Vnějším okraji mají několik kolonií. Rak jim říká Frunčáci, protože –"
„Ať visím," zamumlal Qennto. Nahýbal se nad tressly s hlavou nakloněnou na stranu.
„Co se stalo?" chtěla vědět Maris.
„Má pravdu," řekl Qennto užasle. „Jsou podepsané formálním frunčáckým písmem." S podivným výrazem se otočil zpátky k Thrawnovi. „Myslel jsem, že jste říkal, že jste se do prostoru Republiky ještě nedostali."
„Pokud vím, tak ne," odpověděl Thrawn. „Avšak tělesná charakteristika autora je při pohledu na jeho dílo zřejmá."
„Vám možná," zavrčel Qennto a pohled mu znovu zabloudil k tresslům. „Mně rozhodně zřejmá není."
„Mně taky ne," přidala se Maris.
Thrawn povytáhl obočí na Car'dase. „Car'dasi?"
Car'das se zadíval na umělecká díla v bedně a snažil se odhalit nepatrné náznaky, kterých si všiml Thrawn. Ale nedokázal to. „Je mi líto."
„Možná to byla jen náhoda," prohodil Qennto, nechal tressly být a klekl si k propracované modrobílé soše. „Copak to tu máme… ano, myslel jsem si to." Ohlédl se přes rameno na Thrawna. „Co tahle?"
Thrawn si chvíli mlčky prohlížel sochu, oči mu občas zalétly do jiných koutů místnosti, jako by hledaly inspiraci.
„Autor je humanoid," řekl nakonec. „Má jiné proporce než lidé a Chissové – buď širší trup, nebo delší paže." Lehce přivřel oči. „V jeho pocitech je jistý rozpor. Řekl bych, že prostředí, v němž žije, ho jednak přitahuje, jednak odpuzuje, nebo v něm dokonce vzbuzuje strach."
Qennto prudce vydechl. „To není možné," vypravil ze sebe. „Ano, to jsou celí Pashviové."
„Myslím, že je neznám," ozvala se Maris.
„Mají soustavu na okraji Divokého vesmíru," řekl Qennto. „Párkrát jsem tam byl. Po jejich umění je menší, ale stálá poptávka – hlavně v Korporačním sektoru."
„Co velitel Thrawn myslel tím strachem z prostředí?" zeptal se Car'das.
„Jejich svět je posetý tisíci skalních jehel," vysvětloval Qennto. „Nejchutnější ovoce roste na jejich vršku. Bohužel tam žijí i nebezpeční draví ptáci. Celkem to odpovídá – vlastně to odpovídá prakticky všemu, co právě řekl."
„A to jste všechno vyčetl z jediné" sochy?" zeptala se Maris Thrawna a upřela něj zvláštní pohled.
„Vůbec ne," ujistil ji Chiss. „Je tu – okamžik – je tu ještě dvanáct ukázek jejich umění." Ukázal na dvě další místa v sále.
„Jste si jistý?" zeptal se Car'das a zamračil se na příslušné sochy a obrazy. „Nepřipadají mi ani trochu podobné."
„Vytvořili je různí umělci," odpověděl Thrawn, „ale patřili ke stejnému druhu."
„Celé je to přitažené za vlasy," zakroutil hlavou Qennto. „Jako nějaká šaráda rytířů Jedi."

„Rytířů Jedi?“ opakoval Thrawn tázavě.
„Jsou to strážci míru,“ pověděla mu Maris. „Bez nich už by se Republika nejspíš dávno rozpadla. Jsou to velmi mocní a velmi šlechetní lidé.“
Qennto zachytil Car‘dasův pohled a nepatrně nakrčil nos. Car‘das věděl, že o rytířích Jedi nemá zdaleka tak vysoké mínění jako jeho přítelkyně.
„To zní zajímavě.“ Thrawn kývl směrem k soše. „Tito Pashviové asi nekladou Vagaariům moc velký odpor, že?“
„Žádný,“ potvrdil Qennto zasmušile. „Jsou nekonfliktní. Neumějí bojovat.“
„Proč je vaše Republika a tito Jediové neochrání?“
„Jediů je na celou galaxii málo,“ řekl Car‘das. „A Divoký vesmír navíc ani není součástí Republiky.“
„Ale i kdyby byl, vláda je zaměstnána svými vlastními intrikami a na drobnosti jako záležitosti života a smrti nemá čas,“ dodala Maris hořce.
„Rozumím,“ řekl Thrawn. „Tak tedy dobrá. Pokračujme v průzkumu. Pokud objevíte něco dalšího z vaší části vesmíru, dejte mi prosím vědět.“
Pohlédl na Maris. „A mezitím mi možná povíte víc o těchto rytířích Jedi.“

KAPITOLA 9

„Cechmistr Gilfrome je tu,“ zašeptal Anakinův hlas z Obi-Wanova komlinku. „Právě jde po schodech k východním dveřím.“
„Ředitel Argente už je tu také,“ odpověděl Obi-Wan, zatímco sledoval ze západních dveří správního střediska, jak Argente obklopený ochrankou stoupá po schodech na této straně budovy. „A z tržiště přicházejí mistr C’baoth a Lorana.“
„Takže to je všechno?“ zeptal se Anakin.
Obi-Wan se zamyšleně poškrábal na bradě. K předpokládanému útoku na ředitele Argenta nedošlo ani v noci, ani cestou sem na konferenci. Teď, když se na scéně objevil zástupce horníků, spiklenci propásli poslední příležitost a další se jim naskytne nejdřív v poledne, až si vyjednavači odskočí na oběd. „Prozatím asi ano,“ sdělil Anakinovi. „Ale zůstaň ve střehu.“
Argente a jeho lidé vystoupali ke dveřím a Obi-Wan se zdvořile uklonil. Skupina se protáhla kolem něj, aniž by ho vzala na vědomí, a zmizela uvnitř. Obi-Wan potlačil záchvěv zlosti a obrátil pozornost k C’baothovi a Loraně, kteří právě také vyrazili po schodech vzhůru. Všiml si, že Lorana je pobledlá a kráčí trochu nejistým krokem. Výraz však měla odhodlaný, a když oba dospěli na vrchol schodiště, rozpačitě se na Obi-Wana usmála. „Mistře Kenobi,“ kývla na pozdrav. „Ještě jsem vám nestačila poděkovat za to, co jste pro mě vy a Anakin včera udělali.“
„A teď na to také není čas,“ přerušil ji C’baoth. Když se s Obi-Wanem pozdravil úklonou hlavy, v očích se mu přesto objevil záblesk souhlasu. „Vyjednavačům i samotnému jednání stále ještě hrozí nebezpečí. Zůstaň s mistrem Kenobim zde a dávej pozor, jestli v davu neuvidíš známé tváře.“
„Ano, mistře C’baothe,“ řekla Lorana.
C’baoth naposledy kývl na Obi-Wana, rázně vkročil do dveří a nechal ho ve společnosti Lorany. „Jak ti je?“ zeptal se Obi-Wan.
„Teď už mnohem líp, díky,“ řekla Lorana. „Opravdu nevím, jestli vám tu k něčemu budu,“ dodala, když se otočila k tržišti, které se rozkládalo dole před nimi, „Viděla jsem jen tři spiklence.“
„To je o tři víc než my,“ podotkl Obi-Wan. „Samozřejmě pokud nepočítáme ty, které už jsme zajali.“
„Jejich zatčení možná ostatní odradilo.“
„Možná je odradilo od vypuštění střely, ale oni se přesto jen tak nevzdají,“ mínil Obi-Wan. „Jsou posedlí myšlenkou, že Korporační aliance chce ožebračit jejich planetu, a jakmile je někdo posedlý, logika už pro něj mnoho neznamená. Když už nic jiného, k vykonání jejich činu je dožene pouhá setrvačnost.“
Lorana zavrtěla hlavou. „Obávám se, že takovéhle uvažování nedokážu pochopit.“
„Musíš se to naučit,“ řekl jí Obi-Wan. „Před posedlostí není v bezpečí ani ten nejsilnější člověk s těmi nejlepšími úmysly.“ Ukázal kolem sebe. „Ale když my dva hlídáme tyhle dveře, Anakin a Riske ty druhé a bezpečnostní jednotky Korporační aliance sledují oblohu, mělo by se nám podařit zabránit čemukoli, s čím přijdou.“
„Snad máte pravdu,“ zamumlala Lorana. „Pokud ne, mistr C’baoth nám to nikdy neodpustí.“
* * *
Doriana seděl na balkoně svého hotelového pokoje a usmíval se na jeviště pod sebou. Aktéři se shromáždili a přišel čas zahájit představení. Vytáhl komlink, zapnul ho a vyťukal aktivační kód. Pak přístroj odložil, pohodlně se usadil a čekal.
* * *
I když se Lorana soustředila v Síle, jediným varováním jí byl náhlý rozruch na jednom konci tržiště: zákazníci se zničehonic začali od jednoho stánku hrnout pryč. „Něco se děje,“ křikla a ukázala vpřed.
Sotva to dořekla, stánek vybuchl v záblesku světla a oblaku dýmu. „Pozor!“ štěkl Obi-Wan a za Loraninými zády se ozvalo klap-bzzz jeho světelného meče.
Lorana také tasila meč, zažehla ho a očima se snažila proniknout rostoucím mrakem kouře. Pokud mohla říct, nic jiného se nestalo. „Vpravo!“ křikl Obi-Wan.
Lorana se otočila a ke svému zděšení spatřila, že z jiného stánku vylétl stříbrný válec, pohyboval se sotva metr nad zemí.
Letěl přímo k nim.

„Mám ho," řekla, skočila mu do cesty a pozvedla světelný meč do útočné pozice 3. Obranu proti neživým cílům jí C'baoth vtloukal do těla jednu úmornou hodinu za druhou. Ucítila, jak Obi-Wan za jejími zády ustoupil doprava a zůstal vzadu jako záloha. Pravidelně dýchala, sledovala blížící se střelu a snažila se nemyslet na to, co by se stalo, kdyby svým útokem hlavici odpálila…
Střela už byla skoro u ní, když vtom se její kuželovitý předek rozpadl v oblaku kouře a jisker a na Loranu vystříkla sprška černé tekutiny.
Rychle zavřela oči a instinktivně uskočila ke straně. Cítila, že střela právě prolétá kolem, a co nejprudčeji švihla světelným mečem proti ní.
Skok stranou ji však připravil o rovnováhu, a že byla příliš pomalá, věděla ještě dřív, než její čepel proťala prázdný vzduch. Za sebou zaslechla, jak bzučení Obi-Wanova meče změnilo výšku, když také zaútočil. Hučení střely však zesílilo, jak se spustily nové trysky, a když se přes ni převalila horká vlna výfukových plynů, Lorana věděla, že minul i on.
„Rychle!" vykřikl. Jeho ruka ji popadla za paži a vzápětí už utíkali rozptylujícím se žárem a kouřem za střelou. Zamrkala a otevřela oči. Zaštípala ji v nich černá tekutina, ale ona na to nedbala a spatřila střelu, jak kličkuje širokou hlavní chodbou jako droid hledající cíl. Zahlédla, že dveřmi na druhém konci chodby dovnitř vtrhli Anakin a Riske, Anakin třímal zažehnutý světelný meč a Riske marně pálil z blasteru. Obi-Wan pustil Loraninu ruku, zajistil meč, aby zůstal zapnutý, a hodil ho za střelou.
Ale sotva se k ní vířící zelená čepel přiblížila, střela zatočila ostře doleva. Lorana cítila, jak se Obi-Wan upíná k Síle a snaží se navést světelný meč zpátky za cílem. Zároveň však také cítila, že to nestihne.
Takže už mohli udělat jen jednu věc. Zavřela oči, ponořila se do Síly a upřela své myšlenky ke svému mistrovi. Mistře C'baothe, vyslala naléhavě k místnosti za průchodem. Nebezpečí. Nebezpečí. Nebezpečí. Střela zmizela v průchodu a Lorana se přidala k ostatním a vyrazila chodbou za ní. Obi-Wana dohonila těsně před průchodem a společně zahnuli za roh.
Naskytl se jim velmi zvláštní pohled.
Zástupci horníků a Korporační aliance, usazení naproti sobě u stolu, se otočili v křeslech a se směsicí překvapení, úžasu a hrůzy civěli na střelu, která narušila jejich posvátné vyjednávání. Mezi nimi stál s planoucím zrakem C'baoth, napůl se zvedl z křesla a ruku držel dlaní proti střele.
Střela už se však nepohybovala. Visela ve vzduchu na půl cesty mezi průchodem a stolem a její trysky marně dštily oheň ve snaze překonat C'baothův silový stisk a popohnat projektil vpřed.
„Nemusíte si dělat starosti," promluvil mistr Jedi mocným, autoritativním hlasem. „Takže jistí jedinci věří, že vědí, co je pro Barlok nejlepší a nejspravedlivější? Že toho dosáhnou, když nás zabijí? Že násilí má větší moc než spravedlnost?"
Trysky naposledy zakašlaly a utichly, ale střela stále visela ve vzduchu. „Děkujeme vám, mistře C'baothe –" začal Obi-Wan a vykročil ke střele.
„Zůstaňte stát, mistře Kenobi!" přikázal C'baoth ostře. „Ti, co na nás zaútočili, tomu věří, řediteli Argente a cechmistře Gilfrome," pokračoval a na obě strany stolu vrhl přísný pohled. „Vy tomu také věříte?"
Argentovi se vrátila řeč jako prvnímu. „Ne, jistěže ne," řekl třesoucím se hlasem a zrak upíral na střelu, která jim všem málem způsobila nečekanou a násilnou smrt.
„Tak proč chcete barlocký lid okrást o jeho zákonná práva?" opáčil C'baoth. „A vy," dodal a otočil se znovu ke Gilfromovi na druhé straně stolu. „Proč chcete Korporační alianci odepřít protihodnotu za čas a peníze vynaložené na těžbu surovin, které by jinak navždy zůstaly nevyužité hluboko v půdě vašeho světa?"
Gilfrome se naježil. „Poslouchejte, mistře C'baothe –"
„Ne, to vy poslouchejte," okřikl ho C'baoth a znovu pohlédl na Argenta. „Vy oba. Už mám dost vašich sporů, vašich postojů a vaší sobecké malichernosti. Teď je tomu všemu konec."
Pomalu sevřel nataženou ruku v pěst. S hlasitým zapraštěním namáhaného kovu se celá střela promáčkla a zkroutila.
„Barlocký lid žádá poctivé a spravedlivé rozhodnutí," dodal už o něco klidnějším hlasem, přičemž pokynul Obi-Wanovi, ať jde blíž. „A já vám řeknu, jaké rozhodnutí to bude."
V místnosti se rozhostilo ticho. Obi-Wan přistoupil ke zničené hlavici, pozvedl ruku a pomocí Síly ji od C'baotha převzal. Otočil se a s hlavicí před sebou vykročil zpátky k průchodu. Lorana tázavě pohlédla na C'baotha, a když nepatrně přikývl na souhlas, také se otočila a vyrazila za Obi-Wanem.
Až nyní si všimla Anakina, který stál vedle průchodu a obdivně hleděl přes celou místnost na C'baotha. „Ten jim panečku ukázal," řekl tlumeně, když k němu Lorana a Obi-Wan došli.
„Pojďte," řekl Obi-Wan, pohlédl na chlapce a čelo mu zbrázdila vráska. „Zaneseme to policejním pyrotechnikům."
* * *
„Hlášení," rozkázal hrobový hlas Dartha Sidiouse, jakmile se nad holoprojektorem ukázala jeho tvář zahalená kápí.
„Barlocká operace skončila stoprocentním úspěchem, můj pane," oznámil Doriana. „Oběma stranami útok tak otřásl, že je C'baoth snadno přiměl k dohodě."
„A veškeré zásluhy samozřejmě připisuje sám sobě?"
„Vzhledem k tomu, co je C'baoth zač, to bylo od začátku jisté," řekl Doriana. „Celá planeta mu je naštěstí ze srdce přeje. Ještě den dva, a bude z něj hrdina celého sektoru. Jak ho znám, do týdne nejspíš zorganizuje vítězný pochod Coruscantem."
„Odvedl jsi dobrou práci," řekl Sidious. „A co nečekaný zásah Kenobiho a Skywalkera?"
„Zanedbatelný," odpověděl Doriana a znovu žasl nad tím, jak je možné, že toho sithský lord vždycky tolik ví. Doriana se před ním o Kenobiho nežádoucím příletu na Barlok ještě ani nezmínil, ale Sidious už o něm přesto věděl. Očividně měl vynikající zdroje informací. „Stačilo přidat do hlavice rozprašovač, díky kterému se jim nepodařilo střelu zastavit,

dokud nedospěla do jednacího sálu, kde pak C'baoth předvedl svůj hrdinský kousek."
„A ani on, ani Kenobi netuší, že jsi zmanipuloval události?"
„Ani v nejmenším, můj pane," odvětil Doriana. „Podle mých zdrojů sice policejní vyšetřovatelé poznali, že rozprašovač byl přidaný na poslední chvíli, ale došli k závěru, že to byla reakce nikoliv na Kenobiho, ale na C'baothův vstup na scénu."
„Nechci, aby Kenobimu připadla sebemenší zásluha," varoval Sidious. „Nesmí oslabit C'baothův triumf a věhlas."
„Nic takového se nestane," ujistil ho Doriana. „Kenobi není z těch, kteří by usilovali o veřejné uznání. A C'baoth už vůbec není z těch, kteří by se o ně s někým chtěli dělit."
„Všechno se tedy vyvíjí podle plánu," usoudil Sidious spokojeně. „Opozice vůči C'baothovu vysněnému projektu se v Senátu i v Radě Jediů rychle rozpustí před žárem rostoucího významu jeho osobnosti."
„A pokud ne, mám záložní plán, který C'baothův význam ještě zvětší," řekl Doriana. „Stačí zašeptat správné slovo do Palpatinova ucha."
„Ano," řekl Sidious. „A když už mluvíme o Palpatinovi, raději už bys měl Barlok opustit a vrátit se ke svým oficiálním povinnostem. A také chci, abys našel způsob, jak se stát osobním kancléřovým zplnomocněncem pro závěrečné přípravy Mezigalaktické výpravy."
„To bude hračka, můj pane," ujistil ho Doriana. „Palpatine je zaměstnaný spoustou jiných záležitostí a tuhle mi jistě rád přenechá."
„Výborně," řekl Sidious. „Vedl sis dobře, můj příteli. Až se vrátíš na Coruscant, spojíš se se mnou a probereme poslední detaily."
Obraz zmizel a Doriana ukončil spojení. Napadlo ho, že méně důvtipný muž, třeba i mistr temné strany jako lord Tyranus, by se možná pokusil C'baotha zneškodnit přímo, prostřednictvím skutečného atentátu provedeného schopnějšími spiklenci.
Ale jak už podotkl samotný Sidious, Doriana byl rafinovanější. Proč se zbavovat nebezpečného nepřítele, jako byl Jorus C'baoth, když jste se mohli zbavit jak jeho, tak i všech dalších Jediů, které C'baoth přesvědčí k účasti na Mezigalaktické výpravě?
Doriana se v duchu pousmál a začal rozkládat holoprojektor. Jorus C'baoth, mistr Jedi a potenciální hrozba vůči plánům, které si pro Republiku přichystal Darth Sidious, byl mrtvý.
Jen to ještě nevěděl.
* * *
V přípravném středisku skončil další z nekonečné série únavných dnů, které se táhly minulostí až na počátek času, a když Chas Uliar odemkl dveře svého apartmá, snad už posté se ptal sebe sama, jestli mu to všechno vůbec někdy bude stát za to.
Když se poprvé setkal s náborovými agenty Mezigalaktické výpravy, právě dokončil školu a v záchvatu mladického nadšení a optimismu se agentům okamžitě upsal. Avšak nyní, po dvou letech vyčerpávajících příprav a narůstajících odkladů, začal lesk rychle slábnout. Podle posledních zvěstí se finanční výbor Senátu rozhodl vyškrtnout z posádky všechny rodiny, čímž by se Mezigalaktická výprava v podstatě zredukovala na obyčejnou vojenskou průzkumnou expedici.
Což celý projekt samozřejmě připraví o jedinou věc, díky které byl výjimečný. Na něčem tak přízemním, jako je zápis do dějin, sláva nebo plány pro budoucnost Republiky, zkorumpovaným byrokratům Coruscantu zjevně vůbec nezáleželo.
Osvětlovací panely ve společenské místnosti byly zhasnuté, ale než je rozsvítil, všiml si, že pod dveřmi obou ložnic se rýsuje slabý proužek světla. Alespoň dva z jeho tří spolubydlících jsou tedy doma. Projektanti úmyslně natěsnali rekruty k sobě, aby tím simulovali podmínky, které po startu Mezigalaktické výpravy budou na palubách všech šesti dreadnaughtů. Někteří lidé, zvláště ti z řídce osídlených světů Prostředního okraje, se nedokázali smířit se ztrátou soukromí a odhlásili se, ale Uliar s tím žádné problémy neměl.
Avšak pokud Senát prosadí svou a všechny rodiny půjdou pryč, pomyslel si kysele, pak nejspíš bude mít apartmá této velikosti sám pro sebe.
Právě nahlédl do spíže a váhal, co si má dát k večeři, když vtom se za ním otevřely dveře. „Hej, Chasi," zavolal Brace Tarkosa za jeho zády. „Slyšel jsi, co se stalo?"
Uliar zavrtěl hlavou. „Celý den jsem byl na D-pět kvůli nějakému problému s palivovým potrubím," řekl a obrátil se. „Nech mě hádat: Senát se rozhodl zrušit nás úplně?"
„Přesně naopak," zakřenil se Tarkosa. Byl to rozložitý muž o dva roky starší než Uliar a údajně jeden z první stovky lidí, kteří se k projektu přihlásili. „Nejenže nás nezrušili, ale dokonce nám vrátili všechny dotace, schválili závěrečné propojení dreadnaughtů a rozhodli se rodiny neškrtat."
Uliar na něj vyvalil oči. „Ty si děláš legraci," řekl. „Že by coruscantští byrokrati konečně prozřeli?"
Tarkosa zavrtěl hlavou. „Podle drbů je to všechno práce mistra Jedi C'baotha. Předevčírem se vrátil z nějakého vyjednávání s takovou slávou, že to bez problémů nacpal výboru do chřtánu." Zvedl prst. „A možná dostaneme i nějaké další Jedie."
„Kolik?"
„Nevím," pokrčil rameny Tarkosa. „Zřejmě tolik, kolik jich bude C'baoth chtít."
„To by bylo něco," zamumlal Uliar. Ucítil slabý záblesk naděje. Zdejší klepy byly spolehlivé asi jako technické vybavení jejich dreadnaughtů a on jim rozhodně nebyl připravený bezvýhradně věřit. Ale pokud Jediové projekt skutečně podpořili, pak se karta možná konečně obrátí. Všechny sluneční plachetnice koneckonců pohání solární vítr a každý ví, že Jediové vždycky dostanou to nejlepší. „Kdy má k tomu všemu dojít?"
„Každým dnem," ujistil ho Tarkosa a pousmál se. „No tak, nebuď takový pesimista. Pojď – skočíme pro Keelyho a

zajdeme do kantýny na pořádnou večeři.“
„Jděte sami,“ odpověděl Uliar, obrátil se zpátky ke spíži a vytáhl z ní balíček lodních potravin. „Já s oslavou počkám, dokud tu Jedie neuvidím na vlastní oči.“
* * *
„Šest?“ opakoval Obi-Wan nevěřícně.
„Ano, včetně samotného C’baotha,“ potvrdil Windu, zatímco nehybně zíral oknem síně Rady na večerní panorama Coruscantu. „A přihlásilo se i jedenáct rytířů Jedi.“
Obi-Wan svraštil čelo. Šest mistrů Jedi plus jedenáct rytířů Jedi nebylo v těchto čím dál temnějších časech bezvýznamné číslo. „Myslel jsem, že jste mu vy a mistr Yoda řekli, že dostane nanejvýš dva Jedie.“
„To bylo před Barlokem,“ odpověděl Windu kysele a otočil se k němu čelem. „Ale po Barloku… nu, řekněme, že ani Rada není vůči nátlaku zcela imunní.“
„Ano, něco už jsem o tom slyšel,“ kývl Obi-Wan. „C’baoth své argumenty vnucoval každému, kdo byl ochotný ho poslouchat.“
„A když chce, tak umí být opravdu přesvědčivý,“ souhlasil Windu. „Jen jsem nečekal, že svým nadšením dokáže nakazit i tolik dalších.“
Obi-Wan se zachmuřil. Mistr Jedi Mace Windu byl v Síle mocnější než kterýkoli jiný Jedi v Republice… a přesto nedokázal vytušit takto dramatický zvrat? „Nemohli jste jim to zakázat?“
„Jistěže mohli,“ odpověděl Windu. „Bojím se ale, že by to způsobilo jen další rozkol. Něco takového si v těchto neklidných časech nemůžeme dovolit. A upřímně řečeno, pro zesílenou účast Jediů v Mezigalaktické výpravě opravdu existují dobré důvody.“ Odmlčel se a zadíval se Obi-Wanovi do tváře. „Povězte mi, podařilo se vyšetřovatelům na Barloku vypátrat člověka, který brolfským spiklencům podle jejich výpovědi pomohl s přípravou útoku?“
„V době, kdy jsme s Anakinem odlétali, ještě ne,“ odpověděl Obi-Wan. „Nic jsem o tom neslyšel ani pak. Proč?“
„Dělá mi to starosti,“ řekl Windu. „Tu střelu pomohl odpálit člověk a další člověk ji pak v poslední vteřině zneškodnil. Náhoda?“
Obi-Wan cítil, jak mu obočí vylétlo doprostřed čela. „Naznačujete, že C’baoth možná celou tu věc nastrojil sám?“
„Ne, ovšemže ne,“ odpověděl Windu, ale neznělo to moc přesvědčivě. „Takové chladnokrevné manipulace by byl schopný jen Jedi, který se obrátil na temnou stranu Síly. Nedokážu uvěřit, že by to udělal. Ani kvůli něčemu, na čem mu tolik záleží.“
„Na druhou stranu ale máme podezření, že někde tam venku by mohl být Sith,“ podotkl Obi-Wan. „Možná že… ne. Ne, ani já tomu nevěřím.“
„Přesto nesmíme nic ponechat náhodě,“ řekl Windu. „Proto jsem vás požádal, abyste sem dnes večer přišel. Chci, abyste vy a Anakin vyhledali C’baotha a řekli mu, že s ním chcete také letět. Ne až do jiné galaxie,“ dodal rychle, když spatřil, jak Obi-Wanovi poklesla čelist. „Jen do Neznámých oblastí.“
„Cesta Neznámými oblastmi by mohla trvat celé měsíce,“ protestoval Obi-Wan. „Mám práci na Sulorinu.“
„Nejdůležitější povinností Jediho někdy bývá zůstat stát a čekat,“ opáčil Windu mírně. „Předpokládám, že Anakinovi to občas také připomenete?“
Obi-Wan se zamračil. „Nanejvýš dvakrát denně,“ přiznal. „Napadá vás, jak potom C’baotha na okraji galaxie přesvědčíme, aby obrátil loď a vzal nás zpátky?“
„Takový rozhovor bych si opravdu rád poslechl,“ řekl Windu suše. „Napadlo mě připravit vám na palubu jednoho dreadnaughtu Deltu-dvanáct Skysprite. Je to větší, dvojmístná verze Delty-sedm Aethersprite, se kterou jste létal při výcviku, ale nemá žádné zbraně. Výrobce Kuat Systems ji chce během několika měsíců uvést na civilní trh.“
„Předpokládám, že nemá vestavěný hyperpohon?“
Windu zavrtěl hlavou. „Používá stejný prstenec hyperpohonu TransGal-Meg jako Aethersprite.“
„Já nevím,“ zapochyboval Obi-Wan, když si všechno v hlavě propočítal. „Na tak malou stíhačku to bude strašná dálka. Zvlášť když v ní budeme dva.“
„Nebude to snadné, ale půjde to,“ ujistil ho Windu. „Zvlášť když vy i Anakin můžete pomocí jediské hibernace šetřit zásoby jídla a vzduchu.“
Obi-Wan rozpřáhl paže. „Pokud si to Rada přeje, já i Anakin ji samozřejmě poslechneme. Tedy pokud nás C’baoth neodmítne.“
„Prostě se dostaňte na palubu,“ řekl Windu a oči mu potemněly. „Ať už to budete muset udělat jakkoli.“

KAPITOLA 10

„Jaké je vaše povolání?“ zeptal se Thrawn v cheunštině.
„Jsem kupec a obchodník,“ odpověděl Car‘das co nejpečlivěji ve stejné řeči, ale nezvyklé zvuky mu šly přes jazyk a rty jen stěží.
Thrawn zdvořile pozvedl obočí. „Jste rybářská bárka?“ zeptal se, tentokrát v basiku.
Car‘das pohlédl na Maris. „To jsi opravdu řekl,“ přisvědčila s pobaveným úsměvem ve tváři.
Pozvedl ruku a zase ji nechal klesnout do klína. „Jsem kupec a obchodník,“ vzdal to a přešel do minnisiatštiny.
„Aha,“ řekl Thrawn stejným jazykem. „Jste kupec a obchodník?“
„Ano.“ Car‘das zakroutil hlavou. „Opravdu jsem řekl, že jsem rybářská bárka?“
„Pohskapforian, Pohskapforian,“ vyslovil Thrawn zřetelně. „Slyšel jste ten rozdíl?“
Car‘das přikývl. Rozdíl mezi p s přídechem a bez přídechu ve druhé slabice opravdu postřehl. Sám ho ale vyslovit nedokázal. „A to jsem si to cvičil celý večer,“ zabručel.

„Varoval jsem vás, že cheunština bude nejspíš nad vaše fyzické schopnosti," připomněl mu Thrawn. „Přesto už naší řeči rozumíte velmi dobře, zvlášť když se jí učíte pouhých pět týdnů. A v minnisiatštině děláte přímo znamenité pokroky. Udělali jste na mě dojem." Svítící rudé oči se obrátily k Maris. „Vy oba," dodal.
„Děkujeme vám, veliteli," řekl Car'das. „Od vás je to opravdu velká poklona."
„Teď mi lichotíte," upozornil ho Thrawn s úsměvem. „Je to správné slovo? Lichotit?"
„Slovo je správné," potvrdil Car'das. Ať už on a Maris dělali jakékoli pokroky, Thrawn je ve studiu jazyků dalece předčil, což bylo vzhledem k tomu, jak málo času na basic měl, ještě úctyhodnější. „Ale s jeho použitím nesouhlasím," dodal. „Lichocení dává tušit zveličování nebo dokonce faleš. Já jsem však mluvil pravdu." .
Thrawn sklonil hlavu. „V tom případě vaši pochvalu přijímám." Otočil se k Maris. „A nyní, Ferasi, můžeme přejít k vaší zvláštní žádosti."
Car'das se zamračil. „Zvláštní žádosti?"
„Ferasi mě požádala, abych si připravil popis některého uměleckého díla z vagaarijského pirátského plavidla," odpověděl Thrawn.
Car'das na ni pohlédl. „Ale?"
„Chci se trochu pocvičit v abstraktních výrazech a přídavných jménech," řekla a chladně mu pohlédla do očí.
„Dobrá, jasně," řekl Car'das rychle. „Jen mě to překvapilo."
Opětovala jeho pohled ještě zlomek vteřiny a pak se otočila zpátky k Thrawnovi. „Smím se zeptat, jaké dílo jste zvolil?"
„V žádném případě," napomenul ji s úsměvem. „To budete muset vyvodit z mého popisu."
„Ach." Zdálo se, že ji to na okamžik uvedlo do rozpaků. Úkosem pohlédla na Car'dase a pevně zaťala čelist. „Dobrá. Jsem připravena."
Thrawn se zahleděl na druhý konec místnosti a jeho oči dostaly nepřítomný výraz. „Proměnlivé barvy připomínají duhu, která se klene přes vodopád zalitý sluncem…"
Car'das naslouchal melodickému proudu slov v cheunštině, snažil se udržet s Thrawnovou řečí krok a po očku pozoroval Maris. Viděl, že ani ona občas nestíhá, pohybuje rty a opakuje některé složitější výrazy. Ale když pohlédla na Thrawna, připadalo mu, že za soustředěním spatřil v jejích očích i něco dalšího.
Nedívala se na něj jako studentka jazyků na svého učitele. A už vůbec na něj nehleděla jako zajatec na svého věznitele. V žaludku se mu rozhostil nepříjemný pocit. Snad se do Thrawna nezamilovala? Přece by se nenechala svést jeho inteligencí, zdvořilostí a kultivovaností?
Protože ona koneckonců nebyla pouze Qenntovou společnicí a kopilotkou. A třebaže Car'das ještě nikdy neviděl, že by Qennta popadl záchvat žárlivosti, byl si jistý, že není o co stát.
„…s hlubokým pocitem osamělosti a neshodami mezi umělcem a jeho lidmi."
„Nádherné," zašeptala Maris, a když pohlédla na Thrawna, oči se jí rozzářily ještě víc. „Je to ten obraz s vyřezávaným okrajem, že? Krajinomalba s temnotou, která směrem vzhůru stále sílí?"
„Správně," potvrdil Thrawn. Pohlédl na Car'dase. „Také jste ho dokázal určit?"
„Já – ne," přiznal Car'das. „Soustředil jsem se hlavně na význam vašich slov."
„Někdy se na jednotlivá slova soustředíme tolik, že nám pak unikne smysl celé věty," podotkl Thrawn. „Což se může stát v jakékoli oblasti života. Nikdy nesmíte ztratit ze zřetele celkový obraz." Pohlédl na sérii světel na zdi nad dveřmi a povstal. „Dnešní lekce skončila. Musím přivítat svého hosta."
„Hosta?" zeptala se Maris, když ona a Car'das také povstali.
„Admirál Chisské obranné flotily přiletěla převzít vagaarijské plavidlo," řekl Thrawn a všichni společně vykročili ke dveřím. „Nemusíte se tím nijak znepokojovat."
„Můžeme uvítací ceremonii přihlížet spolu s vámi?" zeptal se Car'das. „Tentokrát už snad budeme rozumět, co se bude říkat."
„Věřím, že to půjde," řekl Thrawn. „Admirál Ar'alani už o vás jistě slyšela od aristokry Chaf omťbintrana a bude vás chtít poznat osobně."
„Jsou oba ze stejné rodiny?" zeptala se Maris.
Thrawn zavrtěl hlavou. „Starší důstojníci Obranné flotily nepatří do žádné rodiny," řekl. „Jsou zbaveni rodového jména i výsad a začleněni do hierarchie flotily, aby mohli nezaujatě sloužit všem Chissům bez rozdílu."
„Takže vojenské velení není možné získat díky rodinným stykům, ale je nutné si ho zasloužit?" zeptala se Maris.
„Přesně tak," přisvědčil Thrawn. „Důstojníci jsou zařazeni do hierarchie, jakmile prokáží své schopnosti, a Vládnoucí rodiny si z nich vyberou meritní adoptáty."
„Co jsou to meritní adoptáti?" zajímal se Car'das.
„Chissové, kteří nejsou s danou Vládnoucí rodinou příbuzensky spjati a kteří obohatí, zpestří nebo oživí její pokrevní linii," odpověděl Thrawn. „Meritními adoptáty se stanou všichni válečníci, jakmile vstoupí do Obranné nebo Expanzní flotily." Poklepal si prstem na vínovou nášivku na rameni. „Proto každý válečník nosí barvu jedné z Vládnoucích rodin."
„Jaká je ta vaše?" zeptala se Maris.
„Osmá," řekl Thrawn. „Mé postavení se ale od většiny válečníků liší, protože mě má rodina jmenovala Zkoušeným. Většina válečníků po odchodu z vojska o své postavení automaticky přijde, kdežto můj titul s sebou nese možnost, že mě uznají způsobilým a natrvalo mě přiřadí k Vládnoucí rodině. Možná mi dokonce udělí titul čestného dědice, díky čemuž se mí potomci a má pokrevní linie stanou součástí rodiny."
„To zní složitě," poznamenal Car'das.
„Zní to rozumně," opáčila Maris. „V Republice by se to mělo také zavést – je to daleko spravedlivější než brát ohled pouze na svou vlastní rodinu nebo na nejvyšší nabídku."

„Hm," zamumlal Car'das nezávazně. Na debatu o republikové politice teď nebyla vhodná chvíle. „Říkáte, že těchto Vládnoucích rodin je devět?"
„V současnosti ano," odpověděl Thrawn. „Jejich počet se ovšem mění v závislosti na politické situaci a událostech. V průběhu minulých staletí kolísal mezi třemi a dvanácti."
Dospěli do uvítacího sálu, který už byl připravený pro nového hosta. Stěny i strop zdobily úplně jiné panely, než když přiletěl aristokra Chafornťbintrano, a Car'dasovi tato výzdoba připadala méně honosná. Ani starší vojenský důstojník zřejmě nebyl tak významný jako vzdálený příbuzný některé z Vládnoucích rodin.
„Obřad bude o poznání kratší a méně formální než ten, kterého jste byli před pár dny svědky," řekl Thrawn a pokynul jim, aby se postavili dva kroky za něj. „Myslím, že mu budete rozumět." Na okamžik se zamyslel a pak je obdařil drobným úsměvem. „Admirálův vzhled vás možná trochu překvapí," dodal. „Rád si pak poslechnu vaše dojmy."
Otočil se ke dveřím a kývl na jednoho z válečníků. S melodickým zacinkáním, které Car'dasovi připomnělo vodní zvonkohru, se dveře otevřely, dovnitř vkročili čtyři Chissové v černých uniformách a rozestoupili se na obě strany.
Car'das v duchu zapřemítal nad tím, co mohl Thrawn myslet zvláštním vzhledem jejich hosta, a napřímil se ve své nejlepší nápodobě vojenského pozoru, když vtom se ve dveřích ukázala vysoká chisská žena.
Neměla na sobě běžnou černou uniformu. Její oděv byl od límce až po boty oslnivě bílý.
Car'das zamrkal překvapením, žena mezitím vstoupila mezi svůj doprovod do uvítacího sálu. Každý chisský válečník, kterého Car'das až dosud viděl, byl celý v černém, tedy až na rodinné stráže, které doprovázely Chaf omťbintrana. Bylo to proto, že spadala pod Obrannou a ne pod Expanzní flotilu?
Admirál došla doprostřed místnosti a zastavila se. „Jménem všech, kdo slouží chisskému lidu, vás vítám, admirále Ar'alani," pronesl Thrawn a vykročil k ní.
„Přijímám váš pozdrav a také vás zdravím, veliteli Mitth'raw'nuruodo," odpověděla admirál. Její slova byla určena Thrawnovi, ale Car'das si uvědomil, že její oči se upírají na něj a na Maris. „Zaručujete se za mé bezpečí i za bezpečí mé posádky?"
„Zaručuji se za vaše bezpečí svým životem i životy svých podřízených," řekl Thrawn a hluboce se poklonil. „Vstupte v míru a s důvěrou."
Aťalani mu poklonu oplatila. „Kdo jsou ti za vámi?" zeptala se změněným hlasem.
A tím obřad zřejmě skončil. „Návštěvníci z dalekého světa," odpověděl Thrawn a pootočil se, aby je pobídl vpřed. „Car'dasi a Ferasi, dovolte, abych vám představil admirála Ar'alani."
„Je nám ctí, admirále," řekl Car'das v cheunštině a zkusil se uklonit stejně jako před okamžikem Thrawn.
Ar'alani ustoupila. „Aristokra Chafornťbintrano mi neřekl, že ovládají cheunštinu," řekla a do hlasu jí pronikla nelibost.
„Aristokra Chaform'bintrano to nevěděl," odvětil Thrawn zdvořile. „Strávil tu jen krátký čas a o mé hosty neprojevil žádný zájem."
Aťalaniny oči k němu na okamžik zalétly a pak se upřely znovu na Car'dase. „Podle jeho zprávy tu mají být celkem tři."
„Ten třetí má jinou práci," řekl Thrawn. „Mohu ho nechat zavolat, pokud si to přejete."
Ar'alani povytáhla obočí. „Vy jste mu dovolil, aby se svobodně potuloval po základně Chisské expanzní flotily?"
Thrawn zavrtěl hlavou. „Všichni tři jsou pod neustálým dozorem."
„Takže vy je studujete?"
„Ovšem," řekl Thrawn, jako by se to rozumělo samo sebou.
Car'das potlačil kyselý úšklebek. Od začátku věděl, že to byl jeden z důvodů, proč si je tu Thrawn nechal. Přesto bylo trochu zneklidňující slyšet, jak to říká nahlas.
„A co jste se dozvěděl?" zeptala se Aťalani.
„Spoustu věcí," ujistil ji Thrawn. „Toto však není na takovou diskusi vhodný čas ani místo."
Aťalani kmitla očima k Thrawnovým válečníkům, kteří dosud stáli v pozoru u stěny uvítacího sálu. „Souhlasím," řekla.
„Předpokládám, že si budete chtít zajaté plavidlo prohlédnout, než ho odtáhnete pryč," pokračoval Thrawn. „Raketoplán už je připravený."
„Výborně," řekla Ar'alani a dotkla se oblého chisského komlinku, který měla připevněný na opasku. „Přivolám svého pasažéra a půjdeme."
Thrawn přivřel oči a Car'das poprvé spatřil v jeho tváři záblesk překvapení. „Žádné pasažéry jste neohlásili."
„Jeho účast nebyla oficiálně posvěcena Obrannou flotilou," odpověděla Ar'alani. „Vzala jsem ho s sebou, abych prokázala laskavost Osmé vládnoucí rodině." Za ní se objevil mladý Chiss, jehož krátké roucho a vysoké boty pokrýval vzor šedé a vínové barvy. Na tváři mu hrál drobný úsměv.
Thrawn strnul. „Thrassi!" vydechl. Když mladý muž vstoupil do sálu, vykročil mu vstříc a setkal se s ním na půl cesty. Pravou rukou ho pevně uchopil za pravý loket a druhý Chiss mu gesto oplatil. „Vítej," usmál se Thrawn. „To je opravdu překvapení."
„Překvapit tě se mi podaří jen málokdy," odpověděl druhý Chiss a uklonil se. Stále ještě se usmíval, ale když mu pohled sklouzl za Thrawnovo rameno, Car'das kolem jeho očí spatřil napětí.
Thrawn si toho očividně také všiml. „To jsou mí hosté," řekl, pustil Chissovu ruku a ukázal na oba lidi. „Car'das a Ferasi, k'rell'nští obchodníci z Galaktické republiky."
„Aristokra Chafornťbintrano je nevystihl zrovna nejlépe," poznamenal Thrass, když je přejel pohledem od hlavy k patě. „Zvlášť co se týče oblečení."
„Pravidelná módní zásilka z Csilly má zřejmě zpoždění," řekl Thrawn suše. „Car'dasi a Ferasi: toto je syndik Mitth'ras'safis z Osmé vládnoucí rodiny." Úsměv se mu ještě o něco rozšířil. „Můj bratr."
„Váš bratr?" vydechla Maris.
„Oni ovládají cheunštinu?" řekl Mitth'ras'safis a hlas mu trochu potemněl.

„Jakž takž," odpověděl Thrawn. „Chystali jsme se s admirálem Ar'alani navštívit zajaté pirátské plavidlo. Poletíš s námi?"
„To je hlavní důvod, proč jsem tady," řekl Mitth'ras'safis.
„Hlavní důvod?" opáčil Thrawn.
Jeho bratrovi zaškubal ret. „Jsou i další." „
„Chápu," řekl Thrawn. „Promluvíme si o nich později. Račte prosím tudy, admirále."
* * *
Cesta kolem asteroidu proběhla z větší části v tichosti. Když se přiblížili k pirátské lodi, Thrawn prohodil několik technických poznámek o jejím designu. Ani admirála, ani Mitth'ras'safise to zřejmě příliš nezajímalo, a tak reagovali pouze strohými komentáři a příležitostnými otázkami. Admirálův doprovod neříkal vůbec nic, jak se na správné válečníky slušelo.
Car'das si několikrát všiml, že Mitth'ras'safis při pohledu na něj a na Maris vraští čelo, jako by se snažil přijít na to, proč vzal Thrawn s sebou i ne-Chisse. Na vysvětlení se však nezeptal a Thrawn mu ho sám od sebe nenabídl.
Mrtvoly už byly z lodi dávno odstraněny, ale stále tu zůstalo mnoho jiných detailů a náznaků, a když skupina procházela chodbami, Thrawn z nich dokázal vyvodit nejrůznější podrobnosti od pravděpodobné tělesné charakteristiky tří různých zotročených druhů až po vybavení, které jim jejich vagaarijští páni dovolili používat.
Car'das dosud nic z této analýzy neslyšel a fascinovaně naslouchal velitelovu monologu. Ar'alani a Mitth'ras'safis i tentokrát vstřebávali všechny informace mlčky.
Až do chvíle, kdy dospěli do sálu s pokladem.
„Á – tady jste," zaduněl Qenntův hluboký hlas odkudsi z kouta. Kapitán na ně zamával jednou rukou, zatímco ve druhé svíral cosi, co vypadalo jako starý zdobený bojový štít.
„Co tu dělá ten cizinec?" chtěla vědět Aťalani.
„Pomáhá mi pořídit soupis těchto předmětů," odpověděl Thrawn. „Některé ze soustav vypleněných Vagaarii se nacházejí v teritoriu Republiky, takže má jistou představu o jejich původu a hodnotě."
„Co říká?" zavolal Qennto na Maris.
Tázavě pohlédla na Thrawna. „Mluvte prosím sybisky," řekl velitel a přešel do téhož jazyka, „aby admirál a syndik rovněž rozuměli."
„Ano, veliteli." Otočila se zpátky ke Qenntovi a přeložila mu předchozí Thrawnovu poznámku.
„Přesně tak, opravdu pomáhám se soupisem," řekl Qennto a podezřívavě si příchozí změřil. „A také si vybírám předměty, které si s sebou odvezu domů."
„Co je to za předměty?" zeptala se Ar'alani v cheunštině a žhnoucí oči se jí zúžily. „Veliteli?"
„Mluvte prosím sybisky, admirále," připomněl jí Thrawn.
„Tohle není žádný mezidruhový konverzační kroužek," odsekla Ar'ala-ni, aniž by vyhověla jeho žádosti. „Co přesně jste těmto cizincům slíbil?"
„Jsou to kupci a obchodníci," připomněl jí Thrawn o něco škrobeněji. „Některé z těchto předmětů jsem jim slíbil jako odškodné za jejich mnohatýdenní službu."
„Za jakou službu?" otázala se Aťalani přísně a upřela svůj zamračený pohled na Car'dase, Maris a nakonec na Qennta. „Poskytl jste jim jídlo a přístřeší, naučil jste je cheunštině – a za to mají ještě dostat odškodné?"
„My zase učíme velitele našemu jazyku," namítla Maris.
„S chisským admirálem se nemluví, pokud vás sám neosloví," okřikla ji Ar'alani.
Maris zrudla. „Omlouvám se."
„Je tu toho dost jak pro naše hosty, tak pro Ascendenci," řekl Thrawn. „Následujte mne, prosím, rád bych vám ukázal strojovnu." Vykročil ke dveřím –
„Okamžik," řekla Ar'alani a oči upřela znovu na Qennta, který dosud vzdorovitě třímal štít. „Kdo rozhodne, které předměty si tihle vaši lidé budou smět ponechat?"
„Měl jsem v úmyslu nechat to rozhodnutí na kapitánu Qenntovi," odpověděl Thrawn. „Na soupisu pracuje už několik týdnů a o jeho obsahu má výborný přehled. Než odletíte, mohu vám poskytnout kompletní seznam."
„Seznam toho, co je tu nyní?" zeptala se Aťalani. „Anebo toho, co tu zbude, až odnese, co si vybral?"
„K dispozici budou oba soupisy," ujistil ji Thrawn a udělal další krok ke dveřím. „Namátkovou kontrolou jsem si ověřil, že seznamy i popisy jsou dostatečně přesné. Tak jako tak budete mít cestou domů spoustu času prohlédnout si oba seznamy i samotné poklady."
„Nebo bych si je mohla prohlédnout hned teď," řekla Aťalani a mávla na jednoho ze svých dvou válečníků. „Vy – vezměte ten seznam. Myslím, veliteli, že si raději pořídím svůj vlastní soupis."
„Jak si přejete, admirále," řekl Thrawn. „Bohužel vám s tím nebudu schopen pomoci. Mou pozornost si žádají administrativní záležitosti."
„Obejdu se i bez vaší asistence," řekla Ar'alani. Car'das měl z jejího tónu pocit, že je jen a jen ráda, že se jí Thrawn nebude dívat přes rameno. „Až skončím, postarejte se, abych tu měla raketoplán, který mě zaveze na mou loď." Oči jí zalétly k Thrawnovu bratrovi. „A myslím, že bude rozumné, když tu se mnou syndik Mitth'ras'safis zůstane. Samozřejmě jen pokud s tím syndik souhlasí."
„Nemám žádné námitky," ujistil ji Mitth'ras'safis. Car'dasovi připadalo, že se zatvářil trochu znepokojeně.
„V tom případě se těším, až si spolu promluvíme příště," řekl Thrawn. Zachytil Car'dasův pohled a kývl ke dveřím.
Car'das se odvážil promluvit, až když byli v chodbě dvacet metrů daleko. „Vás ve skutečnosti nečekají žádné administrativní záležitosti, že ne?" zeptal se tlumeným hlasem Thrawna. „Jen jste se chtěl na chvíli dostat pryč od admirála."

„Takové příkré obvinění," řekl Thrawn měkce. „Ještě kvůli vám klesnu ve Ferasiných očích."
Ve Ferasiných –? Car'das se ohlédl a zjistil, že Maris je opravdu následovala ven ze sálu s pokladem. „Ach. Ahoj," řekl neohrabaně.
„Myslím, že se pleteš, Jorji," poznamenala. „Velitel Thrawn admirálovi neutekl. Nastrojil to tak, aby se sama rozhodla zůstat."
„Co vás přivedlo k tomuto závěru?" zeptal se Thrawn.
„Řekl jste, že Rak pořizuje soupis pokladu už několik týdnů," odpověděla. „O něčem takovém by se mi určitě zmínil."
„Ale nepopřel to," podotkl Thrawn.
„Protože tato část rozhovoru byla vedena v cheunštině," řekl Car'das, když mu to konečně došlo. „A on jí nerozumí."
„Výborně," pokýval hlavou Thrawn. „Vy oba."
„Takže co přesně se děje?" zeptala se Maris.
Zahnuli za roh a Thrawn zničehonic přidal do kroku. „Dostal jsem hlášení o dalším vagaarijském útoku, který dosud probíhá," řekl. „Poletím se tam podívat."
„Jak je to daleko?" chtěl vědět Car'das. „Ty poklady neudrží jejich pozornost věčně."
„Asi šest hodin," odpověděl Thrawn. „Očekávám, že mi admirál Aťalani po mém návratu udělí přísnou důtku, pokud tu ovšem ještě bude. Prozatím mi ale stačí zaměstnat ji pouze na tak dlouho, abychom odtud mohli v tichosti vyklouznout."
Car'dasovi se sevřel žaludek. „Vy ty Vagaarie neletíte jen pozorovat, že ne?"
„Účelem výpravy je zhodnotit situaci," řekl Thrawn na rovinu. „Ale pokud usoudím, že nastala vhodná příležitost tuto hrozbu vůči Chisské ascendenci zničit…" Větu nechal nedokončenou, ale o jeho záměrech nebylo pochyb. Chystal se zaútočit.
A protože vytáhl ze sálu s pokladem i Car'dase, zjevně očekával, že se jeho jazykový lektor zúčastní výpravy spolu s ním.
Car'das se zhluboka nadechl. Už prošel více vesmírnými bitvami, než mu bylo milé, a zaútočit na po zuby ozbrojenou vagaarijskou přepadovou jednotku rozhodně nebylo nic, o co by stál. Ale snad měl stále ještě možnost z tohoto podniku elegantně vycouvat. „Určitě uděláte, co je správné," řekl diplomaticky. „Hodně štěstí, a –"
„Mohu letět s vámi?" přerušila ho Maris.
Car'das po ní vrhl polekaný pohled. Jeho oči se střetly s jejími a spatřily v nich přísné varování. „Svědek by se vám mohl hodit," pokračovala. „Zvlášť takový, který nemá styky s žádnou Vládnoucí rodinou."
„Souhlasím," řekl Thrawn. „Proto s sebou vezmu Car'dase."
Car'das se zachvěl. Teď už se z toho elegantně nevykroutí. „Veliteli, moc si vaší nabídky vážím –"
„Dva svědci by byli ještě lepší," řekla Maris.
„Qennto by byl mnohem lepší volbou než Maris nebo já," zkusil to Car'das znovu. „On má –"
„Teoreticky ano," souhlasil Thrawn s očima upřenýma na Maris. „Jenže ať už bitvu naplánujete nebo provedete sebelépe, boj vždycky obnáší riziko."
„On má tenhle druh vzrušení opravdu rád –"
„Létání s Rakem také," opáčila Maris. „Jsem ochotná to risknout."
„Můžu ho přivést z místnosti s pokladem –"
„Ale já to riskovat nehodlám," opáčil Thrawn stejným tónem. „Nechci pak oznamovat vašemu kapitánovi, že vás zranili nebo zabili."
„Pokud budeme spolu na můstku, nebudete muset," podotkla Maris. „Když zemřu, vy nejspíš také, a tak ten úkol připadne někomu jinému." Ukázala palcem ke Car'dasovi. „Zdá se, že Jorj by tu stejně radši zůstal. Říct mu to pak může on."
„Na to zapomeň," řekl Car'das, rázem rozhodnutý. Viděl už Thrawnovy bojové schopnosti i Qenntovy výbuchy vzteku a dobře věděl, která možnost je bezpečnější. „Jestli poletí Maris, tak já taky."
„Vaší důvěrou jsem poctěn," řekl Thrawn, když vstoupili do hangáru raketoplánů. „Ať při nás stojí válečná štěstěna."

KAPITOLA 11

„Za minutu opustíme hyperprostor," zvolal kormidelník.
„Rozumím," odpověděl Thrawn. „Válečníci, připravte se."
Car'das za velitelským křeslem kradmo pohlédl na Maris. Její tvář nad širokým límcem skafandru byla trochu pobledlá, ale oči měla jasné a bradu odhodlaně vystrčenou vpřed. Nejspíš už se těší na další ukázku Thrawnovy ušlechtilosti a čestnosti, pomyslel si kysele. Nemůže se dočkat, až Thrawn v jejích očích stoupne do nadoblačných výšin. Ach, ty ženy.
Tak co tu kruci dělá on?
„Pokud jsou naše hlášení přesná, měli bychom se vynořit na bezpečném místě poblíž okraje bitevní zóny," řekl Thrawn a oči mu sklouzly k přilbám, které svírali v rukou. „Přesto by bylo moudřejší, kdybyste si přilby nasadili už teď."
„Když je budeme potřebovat, dokážeme si je nasadit včas," ujistila ho Maris.
Thrawn zaváhal a pak kývl. „Tak dobrá. Buďte ve střehu."
Znovu se otočil vpřed. Car'das sledoval časový odpočet, v ústech měl nepříjemné sucho, a když odpočet dospěl k nule, z oblohy hyperprostoru vytryskly hvězdné čáry a smrskly se do hvězd.
A naskytl se mu ten nejhrůznější pohled, jakého byl kdy svědkem.
Nebyl to prostý pirátský útok, který očekával, jako třeba tři nebo čtyři vagaarijští nájezdníci rabující frachťák nebo

dopravní loď. Na bojišti před nimi se nacházelo alespoň dvě stě lodí nejrůznějších velikostí, za nimiž se pomalu otáčel modrozelený svět posetý bílými mraky. Paprsky zuřivé palby a stopy střel spojovaly lodě do dvojic, trojic i větších skupin. V dálce za obzorem planety spatřil Car'das třpytivé body další stovky lodí, které tiše čekaly, až na ně přijde řada.
A vírem boje klouzaly trosky a vraky dalších dvou desítek plavidel.
Tohle nebyl pirátský útok. Byla to válka. , „Zajímavé," řekl tlumeně Thrawn. „Zřejmě jsem se přepočítal."
„To tedy ano," vypravil ze sebe Car'das a jeho vlastní slova mu zněla jako žabí zaskřehotání. Chtěl od toho masakru odtrhnout oči, ale zjistil, že to nedokáže. „Musíme odsud zmizet, než si nás někdo všimne."
„Ne, vy mi nerozumíte," řekl Thrawn. „Věděl jsem, že bitva bude takto rozsáhlá. Jenže jsem si neuvědomil, co jsou Vagaariové opravdu zač." Ukázal na vzdálený shluk plavidel. „Vidíte tamty lodě?"
„Ty, které čekají, až si také zabojují?"
„Nepřiletěly bojovat," opravil ho Thrawn. „Jsou plné civilistů."
„Civilistů?" Car'das se upřeně zadíval na vzdálené svítící body. „Podle čeho jste to poznal?"
„Podle toho, že utvořily obrannou formaci a skutečná válečná plavidla jsou rozmístěna kolem nich, aby je kryla," řekl Thrawn. „Můj omyl, o kterém jsem se zmínil, byl ten, že Vagaariové ve skutečnosti nejsou pouze mohutnou, dobře organizovanou pirátskou flotilou. Jsou to kočovníci."
„A v tom je problém?" zeptala se Maris. Car'das si s odporem všiml, že při pohledu na bitvu zachovává naprostý klid, skoro takový, s jakým procházela mezi hromadami mrtvol na vagaarijské lodi s pokladem.
„To bych řekl," přisvědčil Thrawn ponuře. „Protože z toho vyplývá, že všechny jejich konstrukční, podpůrné i údržbářské prostředky lze snadno převézt z místa na místo."
„Takže?" zeptal se Car'das.
„Takže nám nijak nepomůže, když některého z útočníků zajmeme, abychom se pomocí jeho navigačního systému pokusili určit polohu jejich domovského světa," vysvětloval Thrawn trpělivě. „Žádný domovský svět totiž nemají." Pokynul rukou k průzoru. „Pokud nedokážeme zničit všechny jejich válečné lodě najednou, jednoduše se vytratí do nekonečných hlubin mezihvězdného prostoru a po čase zaútočí znovu."
Car'das pohlédl na Maris a ucítil, jak jím projela další vlna napětí. Thrawn má k dispozici pouhou hrstku lodí, a přesto uvažuje o likvidaci válečné mašinérie celého národa? „Ehm, veliteli…"
„Bez obav, Car'dasi," uklidňoval ho Thrawn. „Nemám v úmyslu zničit je tady a teď. Zajímavé." Ukázal rukou doprostřed zuřící bitvy. „Ty dvě poškozené lodě obránců, jak se snaží uniknout. Vidíte je?"
„Ne," řekl Car'das, když přelétl pohledem celé bojiště. Pokud mohl soudit, žádná část bojiště se od ostatních nijak nelišila.
„Tamhle," řekla Maris. Přitáhla ho těsně k sobě a ukázala rukou, kam se má dívat. „Ty dvě lodě, co letí zleva doprava. Pronásledují je tři stíhačky."
„Jo, jasně," řekl Car'das, když je konečně spatřil. „Co je s nimi?"
„Proč neskočily do hyperprostoru?" zeptal se Thrawn. „Jejich motory a hyperpohony vypadají nepoškozené."
„Možná by jim připadalo zbabělé opustit svůj svět," hádala Maris.
„Tak proč potom utíkají?" opáčil Car'das a zamračil se na výjev před sebou. Stíhačky se k prchajícím lodím rychle blížily a uprchlíci už dávno opustili gravitační pole planety, takže jim v přechodu na světelnou rychlost nic nebránilo. Nechápal, co mohou tím otálením získat.
„Car'das má pravdu," řekl Thrawn. „To by mě zajímalo… teď!"
Loď, která byla v čele, s náznakem klamného pohybu zničehonic skočila do bezpečí. Okamžik na to sebou druhá loď také kmitla a zmizela.
„Já to nechápu," zachmuřil se Car'das. Pronásledující stíhačky se mezitím stočily zpátky a znovu zamířily do srdce bitvy. „Na co čekali? Na povolení k odletu?"
„Svým způsobem ano," odpověděl Thrawn. „Na povolení k odletu od fyzikálních zákonů."
„Ale vždyť už byli mimo gravitační pole planety."
„Mimo gravitační pole planety ano," řekl Thrawn. „Ale ne mimo gravitační pole Vagaariů."
Znovu k nim vzhlédl a žhnoucí oči mu zazářily. „Vagaariové zřejmě zjistili, jak vytvořit pseudogravitační pole."
Car'dasovi spadla brada. „Netušil jsem, že je něco takového vůbec možné."
„Teorie existuje už celé roky," řekla Maris zamyšleně. „Občas jsme se o ní bavili ve škole. Háček je v tom, že umělé gravitační pole potřebuje příliš mnoho energie a příliš velký generátor, než aby bylo praktické."
„Zdá se, že Vagaariové vyřešili oba problémy," poznamenal Thrawn.
Car'das na něj úkosem pohlédl. Ve velitelově hlasu a tváři postřehl něco, co se mu ani trochu nelíbilo. „A pro nás z toho plyne co?" zeptal se opatrně.
Thrawn pokynul rukou k průzoru. „Vagaariové to pole očividně používají k tomu, aby zabránili své kořisti v útěku, dokud ji nezničí. Myslím, že já bych pro takové zařízení dokázal najít zajímavější využití."
Car'dasovi se sevřel žaludek. „Ne. Ach, ne. To nemyslíte vážně."
„Proč by ne?" opáčil Thrawn, zatímco očima metodicky propátrával celé bojiště. „Jejich hlavní pozornost je zjevně soustředěna jinam, a i kdyby měli kolem gravitačních projektorů silnou obranu, nejspíš bude obrácena proti jejich obětem."
„To říkáte vy."
„Viděl jsem, jakým způsobem bránili svou loď s pokladem," připomněl mu Thrawn. „V jejich taktice už se dobře vyznám."
Což v překladu znamenalo, že Car'das nemá nejmenší šanci mu tento šílený plán rozmluvit. „Maris?"

„Na mě nekoukej," řekla. „A navíc má pravdu. Pokud jim chceme ten projektor vyfouknout, máme jedinečnou příležitost."
Car'dasovi se v žaludku usadilo cosi studeného. My? Copak se Maris začíná s těmito cizinci opravdu ztotožňovat?
„Tam," řekl najednou Thrawn a ukázal vpřed. „Ta velká, jakoby drátěná koule."
„Vidím ji," vzdychl odevzdaně Car'das. Koule se nacházela na stejném okraji bitevní zóny jako oni, takže se k ní mohli přiblížit, aniž by se museli probít polovinou bojiště. Mezi koulí a hlavní bitevní zónou se ochranitelsky vznášely tři velké válečné lodě, ale ve skutečném bojovém dosahu byla jen hrstka vagaarijských stíhaček.
Lákavý, prakticky nechráněný cíl. Ovšemže po něm Thrawn půjde. „Jen bych vám všem rád připomněl, že máme pouze Springhawk a šest těžkých stíhaček," podotkl Car'das.
„A velitele Mitth'raw'nuruoda," zašeptala Maris.
Thrawn naklonil hlavu směrem k ní a pak se v křesle otočil k levé části můstku. „Taktická analýza?"
„Lokalizovali jsme pět dalších projektorů, veliteli," oznámil Chiss u senzorové stanice. „Všechny jsou na okraji bojiště a mají víceméně srovnatelnou obranu."
„Analýza rozmístění projektorů a posledních pozic uprchlých plavidel naznačuje, že gravitační stín má přibližně tvar kužele," dodal další Chiss.
„Jsou všechny tři bránící válečné lodě uvnitř tohoto kužele?" zeptal se Thrawn.
„Ano, pane." Chiss stiskl klávesu a průzor překryla průhledná mapa se širokým, bleděmodrým kuželem, který vybíhal od drátěné koule hluboko do bitevní zóny.
„Jak vidíte, všichni tři hlavní obránci jsou uvnitř kužele, což omezuje jejich možnosti," poznamenal Thrawn ke Car'dasovi a Maris. „A všechny tři lodě jsou natočeny k projektoru hlavními motory. Zřejmě s touto taktikou slavili úspěch celé roky, a tak si jsou nyní příliš jisti."
„Ale ty stíhačky jsou o dost blíž, vlétávají do kuželu a zase se z něj vynořují," poznamenal Car'das.
„Nebudou představovat problém," řekl Thrawn. „Půjde projektor rozložit?"
„Podrobnosti o konstrukci nelze bez aktivních senzorů z této vzdálenosti zjistit," hlásil Chiss od senzorové stanice.
„Takže se k němu musíme dostat blíž," usoudil Thrawn. „Oznamte stíhačům, ať se připraví k boji, hyperprostorový kurz nula-nula-čtyři na nula-pět-sedm."
„Hyperprostorový kurz?" opakoval Car'das a zachmuřil se. Při jejich první potyčce s Vagaarii se Thrawnovi úspěšně podařilo provést kratičký mikroskok. Nyní se však jejich cíl nacházel příliš blízko, než aby bylo možné tento trik použít znovu.
A pak zničehonic uslyšel, jak se Maris vedle něj tiše zachichotala. „Geniální," zašeptala.
„Co je geniální?" zeptal se Car'das.
„Ten kurz," ukázala prstem. „Pošle je na okraj gravitačního kužele přímo k projektoru."
„Aha." Car'das se zašklebil. Samozřejmě že nebylo potřeba zkoušet nemožně krátký mikroskok. Stíhači mohli vesele vyrazit do hyperprostoru, jako by se v něm chtěli natrvalo zabydlet, a gravitační pole je z něj vytáhne přesně tam, kde je Thrawn chce mít.
„Jakmile budou na místě, zneškodní nepřátelské stíhačky a utvoří obranný perimetr mezi projektorem a válečnými loděmi," pokračoval Thrawn. „Springhawk poletí za nimi a pokusí se kouli získat."
Car'das sevřel ruce v pěst. Vypadalo to opravdu jednoduše… pokud ovšem okraj kužele neminou a nevynoří se někde uprostřed bojiště. Nebo pokud jim krátký skok neusmaží hyperpohon, což by vedlo ke stejnému výsledku.
„Útočné týmy jedna a dva se připraví na akci vně trupu," řekl Thrawn. „Na palubě projektoru bude pravděpodobně obsluha, jejich úkolem bude nalézt a zneškodnit ji bez poškození samotného projektoru. Připojí se k nim šéfinženýr Yal'avi'kema a tři jeho lidé, kteří se pokusí projektor rozložit, abychom ho mohli vzít na palubu, nebo ho celý připevnit k našemu trupu. Všechny skupiny se ohlásí, jakmile budou připravené."
Minuty se pomalu vlekly. Car'das sledoval bitvu, trhl sebou pokaždé, když nemilosrdný útok sežehl a zahubil dalšího obránce, a přemítal, jak dlouho Thrawnovi vydrží štěstí. Když se Chissové nepozorovaně přiblížili k Bargain Hunteru a Proggově lodi, rozhodně prokázali, že v tom nejsou žádní nováčci. Ale některá z vagaarijských lodí si jich přece musí dříve nebo později všimnout.
Thrawnova posádka si naštěstí také uvědomovala, jak je spěch důležitý. O tři minuty později stíhačky i útočné týmy oznámily, že jsou připravené.
„Stíhači, pozor," zavelel Thrawn s očima upřenýma na bojiště. „Zaútočte… teď." V dálce kmitl záblesk pseudopohybu a šest chisských stíhaček se objevilo v nepravidelné řadě kousek od pravoboku projektoru. „Kormidelníku: připravte se vyrazit za nimi."
Thrawn sice před chvílí poznamenal, že nepřátelé jsou si příliš jisti, avšak na nečekanou hrozbu zareagovali velmi pohotově. Sotva chisské stíhačky zahájily útok, vagaarijské lodě se rozlétly do stran, aby nepředstavovaly snadný cíl, a opětovaly palbu lasery i řízenými střelami.
Jenže velitel útočících strojů už k jejich smůle viděl vagaarijské stíhačky v akci a znal jejich taktiku. Sotva stihly nepřátelské lodě vypálit několik střel, Chissové zahájili protiútok a vagaarijské stíhačky začaly jedna po druhé vybuchovat. Neuplynula ani minuta a Chissové zůstali u projektoru sami.
Nezůstali však bez povšimnutí. Tři válečné lodě poblíž už také zareagovaly, začaly se těžkopádně obracet a jejich záďové baterie spustily palbu.
„Stíhači: zaujměte obranné pozice," rozkázal Thrawn. „Kormidelníku: vpřed."
Car'das pevně zaťal zuby. Hvězdy se jako obvykle začaly natahovat do hvězdných čar, potom se odkudsi zezadu ozvalo ošklivé zadunění a hvězdy byly zpátky.
„Útočný tým jedna na pravobok projektoru," zvolal Thrawn. „Útočný tým dva na levobok. Náčelníku Yal'avi'kemo,

máte pět minut.“
„Otázka je, jestli máme pět minut i my,“ zamumlal Car‘das, zatímco sledoval, jak kolem průzorů Springhawku začínají šlehat laserové paprsky.
„Určitě ano,“ řekl Thrawn. „Aby mohly lodě zaútočit plnou silou, budou se muset dostat mnohem blíž. Jinak by jim hrozilo, že nás přestřelí a zničí svůj vlastní projektor.“
„No a?“ opáčil Car‘das. „Stejně se nejspíš domnívají, že nám jde o totéž.“
„Podle mě v tuto chvíli nevědí, co si o našich záměrech mají myslet,“ řekl Thrawn. „Útočník, který by chtěl projektor zničit, by přece nemusel přiletět takhle blízko.“ Pokynul rukou k bojišti. „Ale ať už si myslí cokoli, musejí udržet projektor v provozu co nejdéle. Jakmile gravitační stín zmizí, obránci uvnitř jeho kužele budou moci uniknout. Vagaariové tedy nemohou riskovat, že nás minou, a musejí se k nám přiblížit.“
Car‘das se zamračil. Thrawnova logika dávala smysl. Neexistovala však žádná záruka, že Vagaariové místo toho nezpanikaří a neprovedou nějakou hloupost.
Nepřátelské válečné lodě už se zpola otočily, což jim umožnilo použít i laserové baterie na boku. Zatím se však zdálo, že palbu soustřeďují spíše na chisské stíhačky sešikované za nimi.
A potom, když se světlo vzdáleného slunce zalesklo na bocích válečných lodí, Car‘das zahlédl něco, čeho si předtím nevšiml. „Podívejte,“ ukázal prstem. „Po celém trupu mají stejné bubliny, jaké jsme viděli i na lodi s pokladem.“
„Zvětšete to,“ přikázal Thrawn a oči se mu zúžily. Z hlavního monitorovacího displeje zmizel sled taktických informací a nahradil ho mlhavý teleskopický záběr několika bublin.
Car‘dasovi se náhle sevřelo hrdlo. Současně zaslechl, jak se Maris vedle něj prudce nadechla. „Ach ne,“ zašeptala.
Ty bubliny nebyly pozorovatelny, jak se domníval Qennto. Nebyly to ani navigační senzory.
Byly to vězeňské cely. Každá obsahovala živou bytost, všechny patřily ke stejnému druhu jako znetvořená těla, která se vznášela mezi troskami zničených lodí. Některá rukojmí se tiskla ke stěnám svých cel, zatímco jiná se schoulila do klubíčka zády k průhlednému plastu a další zírala ven na bojiště s otupělou odevzdaností někoho, kdo už dávno ztratil všechnu naději.
Vzápětí do teleskopického obrazu vlétla zbloudilá střela a okamžik nato vybuchla. Když se záře a trosky rozplynuly, Car‘das spatřil, že výbuch roztříštil tři z bublin, vyvrhl jejich obyvatele do vesmíru a roztrhal je na kusy. Kov za zničenými bublinami, očividně hlavní trup, byl na několika místech začernalý, ale zřejmě nepoškozený.
„Živé štíty,“ zamumlal Thrawn chladným a vražedným hlasem, jaký u něj Car‘das ještě nikdy neslyšel.
„Nemohli by vaši stíhači použít Connorovy sítě?“ zeptal se Car‘das naléhavě. „Víte – ty věci, kterými jste tehdy zkratovali nás?“
„Stále jsou příliš daleko,“ řekl Thrawn. „Šokové sítě by ovšem proti decentralizované elektronice válečných lodí této velikosti stejně neměly šanci.“
„Nemohli by střílet mezi bubliny?“ zeptala se Maris a hlas se jí začínal třást. „Je mezi nimi místo. Nemohli by prostřelit trup, aniž by zasáhli vězně?“
„Z této vzdálenosti ne,“ řekl Thrawn. „Je mi líto.“
„V tom případě je musíte stáhnout,“ naléhala Maris. „Pokud budou pokračovat v palbě, zemřou nevinní lidé.“
„Ti lidé už jsou stejně mrtví,“ odsekl Thrawn příkře.
Maris ucukla před jeho nečekaným hněvem. „Ale –“
„Prosím,“ řekl Thrawn a umlčel ji pohybem ruky. Jeho hlas zněl opět vyrovnaně, ale pod klidným povrchem stále doutnal vztek. „Smiřte se s realitou. Vagaariové je zabili, všechny už je zabili – pokud ne v této bitvě, pak v některé příští. Nemůžeme pro ně udělat vůbec nic. Můžeme se pouze soustředit na naprosté zničení Vagaariů, aby mohli žít jiní.“
Car‘das se zhluboka nadechl. „On má pravdu, Maris,“ řekl a uchopil ji za paži.
Zlostně jeho ruku setřásla a odvrátila se. Car‘das pohlédl na Thrawna, ale ten už se opět soustředil na blížící se válečné lodě a šest chisských stíhaček, které jim stály v cestě.
„Útočný tým jedna hlásí, že vagaarijská posádka byla zneškodněna,“ ozval se jeden z Chissů. „Náčelník YaFavi‘kema oznamuje, že přišli na to, jak projektor rozložit, a připravují ho k přepravě. Útočný tým dva jim pomáhá.“
„Ať jim pomůže i útočný tým jedna,“ nařídil Thrawn. „Očekával jsem, že bude snadné projektor složil a rozložit,“ dodal ke Car‘dasovi. „Vagaariům by se nechtělo držet pozice celé hodiny, zatímco by sestavovali gravitační projektory před zrakem svých zamýšlených obětí.“ Znovu pohlédl na vagaarijské válečné lodě, které už téměř dokončily svůj obrat, a pevně semkl rty. „Připravte se zahájit palbu na válečné lodě.“
Car‘das pohlédl na Maris, ale pořád k němu byla otočená zády a ramena ve skafandru měla svěšená.
„Zbraně připraveny.“
„Na můj rozkaz vypalte plnou salvu střel,“ řekl Thrawn. Oči mu zalétly k Maris – „A nařiďte stíhačkám, ať v okamžiku nejhorší viditelnosti vypálí na můstky a velitelské úseky válečných lodí šokové sítě.“
„Potvrzuji.“
„Vypalte střely,“ rozkázal Thrawn. „Náčelníku Yal‘avi‘kemo, nyní máte dvě minuty.“
„Náčelník Yal‘avi‘kema potvrzuje příjem a odhaduje, že projektor se podaří rozložit včas.“ Ze směru vzdálených válečných lodí přišlo několik záblesků světla, jak do nich udeřily chisské střely –
„Přilby,“ štěkl někdo.
Car‘das zareagoval okamžitě. Popadl přilbu a narazil si ji na hlavu, nejasně si uvědomoval, že každý na můstku dělá totéž. Připevnil si přilbu k límci a rozhlédl se po zdroji nebezpečí, když vtom přišel záblesk světla a ohně a levá polovina krytu můstku se rozletěla na kusy.
Ucítil slabý otřes paluby, jak se zabouchly vzduchotěsné dveře, a na zlomek vteřiny zaslechl kvílení poplachu, dokud je

náhlá ztráta tlaku nepřipravila o veškerý vzduch. Zamrkal, aby si z očí vyhnal tmavofialové mžitky způsobené výbuchem, a zamžoural skrz vířící trosky k místu zásahu.
Bylo to tak zlé, jak se obával. Tři Chissové, kteří byli k výbuchu nejblíž, leželi zkrouceni a rozmačkáni na podlaze. Ostatní Chissy náraz také vyhodil z křesel, ale většina jich zřejmě dosud žila. Tu a tam zahlédl členy osádky můstku, jak zápasí s protrženými skafandry či prasklými přilbami, a samostatně nebo s pomocí svých kolegů je zalepují nouzovými záplatami. Z řídicích panelů v blízkosti exploze trčely pokroucené ostré kusy kovu a propletené kabely, a zdálo se, že všechny ostatní panely jsou bez energie.
Stále odhadoval škody, když vtom kolem něj proběhla Maris a málem ho při tom srazila na zem. Potom padla na kolena vedle velitelského křesla.
Až nyní si Car'das všiml, že na palubě leží i Thrawn. Svítící oči měl zavřené a z roztřepené díry v hrudní části skafandru se mu zuřivě valil vzduch.
„Veliteli!" vyštěkl, vrhl se na palubu vedle Maris a zašmátral v kapse svého skafandru ve snaze najít těsnicí záplatu. „Doktora!"
„Mám ji," řekla Maris, záplatu už držela v ruce. Strhla z ní ochranný obal a připlácla ji k roztržené látce. Záplata se vyboulila, jak na ni ze skafandru dotíral zbývající tlak vzduchu, a potom se ke Car'dasově zděšení začal jeden okraj uvolňovat. „Na tomhle materiálu nedrží," křikla Maris a ohlédla se. „Najdi něco, čím by se dala připevnit."
Car'das se zoufale rozhlédl kolem. Nikde nic neviděl. Pohlédl na stěnu, věděl, že Chissové určitě budou mít na válečných lodích lékárničky. Nedokázal se však soustředit a nemohl chisské znaky přečíst.
„Nevadí," zaskřípala Maris zuby. Znovu zatlačila na okraje záplaty, na okamžik zaváhala, ale pak nalehla na Thrawnovo tělo a přitiskla se břichem k jeho zranění. „Běž pro pomoc," nařídila Car'dasovi a rukama pevně ovinula Thrawnova záda, aby udržela záplatu na místě. „Dělej – tohle jeho zraněním určitě nijak neprospívá."
Car'das se probral z ochromení a otočil se ke dveřím.
A opět byl málem sražen na podlahu, když se kolem něj protáhli dva Chissové a poklekli každý z jedné strany u svého bezvědomého velitele a ženy, která na něm ležela. „Až řekneme, odtáhněte se," křikl jeden z nich na Maris, v obou rukou držel velkou záplatu, „…teď."
Maris se odvalila. Chiss okamžitě připevnil záplatu na poškozené místo skafandru a zcela zakryl záplatu, kterou se pokusila použít Maris. Odtáhla se stranou a Car'das spatřil, jak zpod okrajů nové záplaty na Thrawnově skafandru stoupají slabé pramínky kouře. „Záplata drží," potvrdil Chiss.
Jeho kolega už byl připravený a pohotově zapojil hadici ruční vzduchové cisterny do ventilu v uzávěru přilby. „Tlak se stabilizuje," oznámil s pohledem upřeným na řadu kontrolek u ventilu.
„Můžeme nějak pomoct?" zeptala se Maris.. „To už jste udělali," řekl první Chiss. „Teď je řada na nás." Společnými silami zvedli Thrawna a vykročili ke vzduchotěsným dveřím. Hvězdy za průzorem se vzápětí rozpily do fáborů světla.
* * *
První dvě hodiny pracovali lékaři za zavřenými dveřmi. Ven neunikly žádné zprávy a dovnitř mohly pouze zdravotnické potřeby a další ranění. Car'das se držel poblíž ošetřovny, snažil se neplést nikomu do cesty a občas pro něco někam zašel, když ho o to personál požádal. Zpočátku netušil, co dělá Maris, ale z hovoru, který náhodou zaslechl, se nakonec dozvěděl, že pomáhá odstraňovat trosky na velitelském můstku.
Pořád ještě byli čtyři hodiny od domova, když Car'dase a Maris konečně zavolali na ošetřovnu.
Thrawn napůl ležel, napůl seděl na úzkém lůžku uvnitř řady prstenců s biosenzory. Obtáčely ho od krku až po kotníky jako žebra nějakého obrovského hada. „Car'dasi, Ferasi," pozdravil je. Jeho tvář vypadala ztrhaně, ale hlas měl zvučný a klidný. „Řekli mi, že vám dlužím za svůj život. Děkuji vám."
„To všechno Maris," odpověděl Car'das. Nestál o pochvalu, kterou si nezasloužil. „V nouzi umí jednat rychleji než já."
„To jsem se naučila na cestách s Rakem na Bargain Hunteru," řekla Maris a pokusila se o úsměv, který se však jejích očí vůbec nedotkl. „Jak vám je?"
„Moc dobře ne, ale zřejmě už jsem mimo nebezpečí," odpověděl Thrawn a zadíval se jí do tváře. „Také mi řekli, že jste pomáhala na můstku."
Rozpačitě pokrčila rameny. „Chtěla jsem být užitečná."
„Přestože jsem vypustil střely proti živým štítům Vagaariů?"
Sklopila oči. „Omlouvám se, že jsem… že jsem proti tomu protestovala," řekla. „Vím, že jste neměl na výběr."
„Přesto není snadné se s tím smířit," řekl Thrawn. „Takovým rozhodnutím se bohužel nevyhne žádný válečník."
„Mimochodem, získali jsme ten gravitační projektor?" zeptal se Car'das. „Vůbec jsem se to nedozvěděl."
Thrawn přikývl. „Rozložili ho a přivařili k trupu těsně předtím, než jsme provedli skok. Všech šest stíhaček také vyvázlo."
Car'das zavrtěl hlavou. „Měli jsme štěstí."
„Měli jsme dobrého velitele," opravila ho Maris. „Vagaariové z toho nebudou mít žádnou radost."
„Výborně," řekl Thrawn klidně. „Možná je to rozzuří natolik, že otevřeně vytáhnou proti Chisské ascendenci."
Car'das se zamračil. „Chcete říct, že jste se snažil přimět k útoku?"
„Snažil jsem se získat gravitační projektor," odpověděl Thrawn. „S ostatními následky se vypořádám, až když nastanou."
Car'das úkosem pohlédl na lékaře a zdravotníky, kteří ošetřovali ostatní raněné. „Samozřejmě," zamumlal.
„Teď se musíme co nejrychleji vrátit na Crustai," pokračoval Thrawn. „Potřebujeme našim raněným poskytnout důkladnější lékařskou péči a musíme zahájit opravy našich plavidel."
„A vy mezitím potřebujete odpočívat," dodala Maris, dotkla se Car'dasovy paže a kývla ke dveřím. „Uvidíme se později, veliteli."

„Ano," řekl Thrawn a z jeho očí se staly svítící rudé štěrbiny pod těžknoucími víčky. „A myslím, že jste měl pravdu, Car'dasi. Qennto bude určitě litovat, že všechno vzrušení zmeškal."
* * *
Po návratu na základnu však zjistili, že Qennto má mnohem naléhavější starosti než zmeškaná dobrodružství.
„Já ji zabiju," sliboval hromotluk hrozivě, zatímco se na Maris a Car'dase mračil okénkem v plastových dveřích své cely. „Jestli ji někdy nachytám o samotě, přísahám, že ji zabiju."
„Uklidni se," mírnila ho Maris tónem, ve kterém se mísila trpělivost a pochopení. Tuto kombinaci používala při řeči s Qenntem často. „Řekni nám, co se stalo."
„Pokusila se mě okrást – to se stalo," odsekl Qennto. „Oba jste byli u toho. Thrawn nám výslovně řekl, že si můžeme vybrat část kořisti z pirátské lodi jako odměnu za jazykové lekce. Nemám pravdu?"
„Víceméně ano," souhlasila Maris opatrně. „Admirál Aťalani má bohužel vyšší hodnost než on."
„Je mi fuk, jestli je to místní bohyně," štěkl Qennto. „Věci, které jsem si vybral, byly naše. Nemá právo nám je brát."
„A tak jsi jí to samozřejmě řekl," zamumlal Car'das.
„Na tvém místě bych si dával pozor na jazyk, chlapče," varoval ho Qennto a probodl ho pohledem. „Tady jsi možná učitelovým oblíbencem, ale civilizace je daleko."
„Tak co se stalo s tvou kořistí?" zeptala se Maris.
„Chtěla si to odvézt všechno," řekl Qennto. Okamžik ještě pražil pohledem Car'dase a pak se otočil zpátky k Maris. „Naštěstí ten druhý Chiss – ten syndik Mitth-atakdál –"
„Thrawnův bratr," přerušila ho Maris.
Qennto vytřeštil oči. „Vážně? No, zkrátka, on se rozhodl, že nejdřív chce slyšet i Thrawnovu verzi, a tak ji přiměl, aby to tu nechala. Ale ona pak zase trvala na tom, že se na to musí dát předepsaná pečeť – ať už to znamená cokoli."
„Takže závěr je…?" zeptal se Car'das.
„Závěr je takový, že to všechno někam zamkli," zavrčel Qennto. „A podle syndika Mitth-atakdála to odtamtud nedostane ani Thrawn."
„Zajdeme za ním," slíbila mu Maris. „A mimochodem, není to syndik Mitth-atakdál. Je to syndik Mitthrassafis."
„Jo, jasně," řekl Qennto. „Tak už mazejte za Thrawnem. A rovnou mě odsud zkuste dostat."
„Jasně," odpověděla Maris. „Pojď, Jorji. Podíváme se, jestli velitel přijímá návštěvy."
Strážce před Thrawnovým apartmá zpočátku ani nechtěl jít zjistit, jestli je velitel přijme, nebo ne. Maris ho ale nakonec přece jen přesvědčila, aby se zeptal, a okamžik nato už stáli u Thrawnovy postele.
„Ano, četl jsem Thrassovo hlášení," řekl, když mu Maris nastínila situaci. Pořád ještě nevypadal zcela zdráv, ale síly se mu rychle vracely. „Kapitán Qennto se musí naučit ovládat."
„Kapitán Qennto se toho musí naučit ještě mnohem víc," posteskla si Maris. „Ale být pod zámkem mu ještě nikdy neprospělo a nejspíš mu to neprospěje ani teď. Můžete ho propustit?"
„Ano, ale varujte ho, aby příště neurážel chisské velící důstojníky," řekl Thrawn. „Možná bychom ho měli dát pod zámek pokaždé, když se někdo takový objeví na základně."
„To vůbec není špatný nápad," souhlasila Maris. „Díky."
„A co ty předměty, které váš bratr nechal někam zamknout?" zeptal se Car'das. „S Qenntem nebude k vydržení, dokud je nedostane zpátky."
„Pak je načase, aby začal pěstovat svou trpělivost," řekl Thrawn. „Syndik Osmé vládnoucí rodiny na ně uvalil pečeť, když se velící důstojník rozhodl je zabavit. Pečeť nelze sejmout, dokud se admirál Ar'alani nevrátí a nepřednese své argumenty."
„A to bude kdy?" zeptal se Car'das.
„Až se jí zlíbí, ale pravděpodobně poté, co skončí prohlídka a analýza zajaté vagaarijské lodi, jejích systémů a vybavení. Určitě si ji nenechá ujít."
„Ale prohlídka by mohla trvat celé měsíce," namítl Car'das. „Tak dlouho tu zůstat nemůžeme."
„A nemůžeme se vrátit ani bez dárků na usmířenou pro naše klienty," dodala Maris.
„Já to chápu," řekl Thrawn. „Ale opravdu s tím nesvedu vůbec nic."
Za Car'dasem se otevřely dveře. Otočil se, čekal, že spatří lékaře –
„Takže tě válečná štěstěna nakonec přece jen opustila," řekl syndik Mitth'ras'safis, když vstoupil do místnosti.
„Vítej," pozdravil ho Thrawn a pokynul mu rukou. „Prosím, pojď dál."
„Musíme si promluvit, Thrawne," řekl Mitth'ras'safis, a než přistoupil ke druhé straně postele, významně přejel Car'dase a Maris pohledem. „O samotě."
„Jejich přítomnost tě nemusí znepokojovat," ujistil ho Thrawn. „Nic z toho, co tu zazní, nebudou nikde opakovat."
„O to nejde," řekl Mitth'ras'safis. „Musíme si promluvit o chisských záležitostech, do kterých jim nic není."
„Zatím možná ne," odpověděl Thrawn. „Ale v budoucnosti… kdo ví?"
Mitth'ras'safis přimhouřil oči. „Co tím chceš říct?"
Thrawn zavrtěl hlavou. „Jsi nadaný v mnoha směrech, můj bratře," poznamenal. „Ale pořád ti ještě chybí prozíravost potřebná k překonání intrik a nástrah politického života." Pokynul ke Car'dasovi a Maris. „Naskytla se nám vzácná příležitost: možnost komunikovat s velkou a dosud neznámou politickou velmocí, s lidmi, kteří smýšlejí a uvažují jinak než my."
„Tak proto jsi je vzal i na oficiální admirálovu inspekci?" zeptal se Mitth'ras'safis a pochybovačně si Car'dase změřil. „Myslíš, že jejich názor je důležitý?"
„Každý názor stojí za vyslechnutí, ať už se ukáže, že je důležitý, nebo ne," odpověděl Thrawn. „Stejný význam však mají i sociální a psychologická pouta, která si vytvoříme. Jednoho dne naše Ascendence naváže s jejich Republikou

styky a přátelé a potenciální spojenci, které si nyní uděláme, dost možná určí směr, jímž se ty styky budou ubírat.“
Pohlédl střídavě na Car‘dase a na Maris. „Myslím, že oba už také dospěli ke stejnému závěru, i když samozřejmě z jejich vlastního úhlu pohledu.“
Car‘das pohlédl na Maris. Její mírně ohrnutý ret mu byl dostatečnou odpovědí. „Ano, je to tak,“ připustil.
„Vidíš?“ prohodil Thrawn. „Už nyní se nám podařilo najít společnou řeč, přinejmenším částečně.“
„Možná,“ zapochyboval Mitth‘ras‘safis.
„Ale ty jsi přišel kvůli něčemu jinému,“ připomněl mu Thrawn. „Mimochodem, mohou ti mí hosté říkat Thrass?“
„V žádném případě,“ řekl Mitth‘ras‘safis upjatě. Pohlédl na Maris a výraz mu trochu změkl. „I když vy jste prý mému bratru zachránili život,“ dodal zdráhavě.
„Ráda jsem pomohla, syndiku Mitthrassafisi,“ řekla Maris v cheunštině.
Mitth‘ras‘safis si odfrkl, pohlédl na Thrawna a koutků jeho úst se konečně dotkl náznak ironického úsměvu. „Naše řeč jim opravdu moc nejde, že?“
„Mohl bys zkusit minnisiatštinu,“ navrhl Thrawn. „Ovládají ji mnohem lépe než cheunštinu. Anebo můžeš mluvit sybištinou, kterou, tuším, také hovoříš.“
„Ano,“ řekl Mitth‘ras‘safis a přešel do zvláštně akcentované sybištiny. „Pokud to pro ně bude snadnější.“
„Byli bychom raději, kdybyste zůstal u cheunštiny, pokud vám to nevadí,“ řekl Car‘das. „Trocha praxe by se nám hodila.“
„To tedy ano,“ souhlasil Mitth‘ras‘safis. Zaváhal a sklonil hlavu. „A jelikož jste oba pomohli zachránit život mého bratra… myslím, že nevadí, když mi budete říkat Thrass.“
Maris se uklonila. „Děkujeme vám. Je to pro nás velká čest.“
„Nechci, abyste pořád komolili mé jméno.“ Thrass se obrátil zpátky k Thrawnovi. „Takže,“ začal a hlas mu opět zpřísněl. „Co přesně si myslíš, že děláš?“
„Svou práci,“ odpověděl Thrawn. „Chráním Ascendenci před jejími nepřáteli.“
„Před jejími nepřáteli,!“ opakoval Thrass a poslední slovo zdůraznil. „Ne před potenciálními nepřáteli. Slyšíš ten rozdíl?“
„Ano,“ řekl Thrawn. „I ne.“
Thrass pozvedl ruku a nechal ji klesnout na stehno. „Budu upřímný, Thrawne,“ pronesl. „Osmá vládnoucí rodina z tebe není zrovna nadšená.“
„To tě poslali až sem, abys mi to sdělil?“
„O takových věcech se nežertuje,“ varoval ho Thrass. „Zajetí pirátské lodi s pokladem bylo zlé samo o sobě. Ale tvoje poslední eskapáda byla vrchol. A navíc admirálovi přímo pod nosem.“
„Vagaariové nejsou jen piráti, Thrassi,“ řekl Thrawn tichým, vážným hlasem. „Jsou to kočovníci – jsou jich statisíce, možná miliony. A dříve nebo později dospějí i k hranicím Ascendence.“
„Dobrá,“ řekl Thrass. „Až to udělají, tak je zničíme.“
„Ale proč čekat?“ naléhal Thrawn. „Proč nečinně přihlížet, zatímco Vagaariové nutí miliony jiných bytostí trpět?“
„Filozofická odpověď zní, že my nikoho trpět nenutíme,“ odpověděl Thrass. „A praktická odpověď je taková, že nemůžeme bránit celou galaxii.“
„Já nechci bránit celou galaxii.“
„Opravdu? A kde bys tedy přestal?“ Thrass mávl rukou ke zdi. „Deset světelných let za našimi hranicemi? Sto? Tisíc?“
„Souhlasím, že celou galaxii neubráníme,“ řekl Thrawn. „Ale je vrcholem hlouposti nechat naše nepřátele, aby čas a místo bitvy zvolili pokaždé oni.“
Thrass si povzdechl. „Thrawne, nemůžeš pořád překračovat meze,“ řekl. „Chissové vyznávají mírumilovnou ostražitost a tvé přehlížení základní vojenské doktríny nebude Devět vládnoucích rodin tolerovat věčně. Osmá rodina navíc dala jasně najevo, že se tě raději zřekne, než aby dopustila, aby tvé činy ohrozily její vliv.“
„Oba jsme se narodili jako prostí občané,“ připomněl mu Thrawn. „Mohu tak žít znovu, pokud budu muset.“ Na okamžik semkl rty. „Ale udělám, co bude v mých silách, aby tě Osmá rodina kvůli mně také nezavrhla.“
„O své postavení strach nemám,“ řekl Thrass škrobeně. „Snažím se svého bratra přesvědčit, aby zbytečně nezahazoval dobrou a slibnou kariéru.“
V Thrawnových očích se objevil nepřítomný výraz. „Pokud ji opravdu zahodím,“ řekl tiše, „zaručuju ti, že to nebude pro nic za nic.“
Dlouhou chvíli na sebe oba bratři mlčky hleděli. Potom Thrass vzdychl. „Nechápu tě, Thrawne,“ řekl. „Nikdy jsem tě nechápal.“
„Tak mi prostě věř,“ řekl Thrawn.
Thrass zavrtěl hlavou. „Mohu ti věřit jen tolik jako Devět vládnoucích rodin,“ odpověděl. „A jejich důvěra je napnutá k prasknutí. Ten poslední incident…“ Znovu zavrtěl hlavou.
„Musíte jim to říkat?“ ozvala se Maris.
„Čtyři válečníci jsou mrtví,“ opáčil Thrass a obrátil k ní své žhnoucí oči. „Jak mám něco takového utajit?“
„Byla to průzkumná mise, která se vymkla z rukou,“ řekla Maris. „Velitel Thrawn neměl v úmyslu rozpoutat boj.“
„Jakákoli mise do té oblasti je překročením všech mezí,“ sdělil jí Thrass ztěžka. „Přesto jim to tak zkusím podat.“ Znovu pohlédl na Thrawna. „Ale je možné, že má slova nebudou brát vůbec v úvahu. Došlo k akci, při které zahynuli Chissové. Vládnoucí rodiny možná nebude nic jiného zajímat.“
„Vím, že uděláš, co budeš moci,“ řekl Thrawn.
„Ale je to, co mohu udělat, zároveň i to, co bych měl udělat?“ opáčil Thrass. „Připadá mi, že když tě ochráním před následky tvých sebezničujících rozhodnutí, jenom ti tím umožním dopouštět se dalších. Je to opravdu ten nejlepší

způsob, jak posloužit svému bratru a své rodině?“
„Vím, jaká by byla moje odpověď,“ řekl Thrawn. „Ty musíš najít svou vlastní.“
„Jednou možná,“ odpověděl Thrass. „Teď musím vypracovat hlášení.“ Věnoval Thrawnovi smutný pohled. „A chránit svého bratra.“
„Musíš udělat to, co považuješ za správné,“ řekl Thrawn. „Jenže ty Vagaarie neznáš. Já ano. A porazím je za každou cenu.“
Thrass zavrtěl hlavou a vykročil ke dveřím. Zastavil se a nechal ruku viset nad jejich ovládáním. „Napadlo tě vůbec někdy,“ řekl, aniž by se otočil, „že takovéto výpady by ve skutečnosti mohly bytosti jako Vagaarie k útoku vyprovokovat? Že kdybychom je jednoduše nechali na pokoji, nikdy by Ascendenci neohrozili?“
„Ne, něco takového mě nikdy nenapadlo,“ odpověděl Thrawn na rovinu.
Thrass si povzdechl. „Myslel jsem si to. Dobrou noc, Thrawne.“ Otevřel dveře a odešel.

KAPITOLA 12

„Tamhle,“ ukázal C’baoth z průzoru, když se jejich transportér přehoupl přes obzor Yagy Minor. „Vidíš?“
„Ano,“ odpověděla Lorana s pohledem upřeným na obrovskou konstrukci, která se vznášela na nízké oběžné dráze nad planetou. Skládala se ze šesti zbrusu nových válečných dreadnaughtů, uspořádaných do šestiúhelníku kolem centrálního zásobovacího jádra, a držela pohromadě díky soustavě mohutných turbovýtahových pylonů. „Je to opravdu působivé plavidlo.“
„Víc než působivé,“ řekl C’baoth vážným hlasem. „Je to budoucnost galaxie.“
Lorana na něj kradmo pohlédla. Za poslední tři týdny, které uběhly od jejího pasování z padawanky na rytířku Jedi, se C’baothovo chování podstatně změnilo. Mluvil s ní častěji a déle, ptal se jí na její názor na politiku či jiné záležitosti a jednal s ní jako se sobě rovnou.
Těšilo ji to a dokonce jí to až lichotilo. Jenže současně to v ní vzbuzovalo i nepříjemné pocity. Když ještě byla jeho padawankou, kladl na ni vysoké nároky a nyní zase podle všeho čekal, že najednou bude mít moudrost, zkušenost a schopnosti ostříleného a zkušeného Jediho.
Cesta na Yagu Minor toho byla dalším příkladem. Pozval ji zcela nečekaně, aby se spolu s ním letěla podívat na poslední fázi příprav. Podle jejího názoru by bylo vhodnější, kdyby ho doprovázel mistr Yoda nebo některý jiný člen Rady.
Ale on si raději vybral ji.
„Posádka s rodinami už je na palubě, ukládá vybavení a dokončuje přípravy,“ pokračoval C’baoth. „Stejně jako většina Jediů, kteří poletí s námi, ačkoli dva nebo tři jsou ještě na cestě. Jistě se s nimi budeš chtít setkat, než odletíme.“
„Samozřejmě,“ odpověděla Lorana automaticky a cítila, jak se jí napnuly svaly, když ji najednou napadlo něco strašného. „Když říkáte odletíme, koho přesně tím – chci říct –“
„Nechoď kolem horké kaše, Jedi Jinzler,“ pokáral ji C’baoth mírně. „Jedi musí jasně a sebejistě nejen uvažovat, ale i mluvit. Pokud máš dotaz, ptej se.“
„Ano, mistře C’baothe.“ Lorana si dodala odvahy. „Když jste řekl odletíme… očekáváte, že se připojím k Mezigalaktické výpravě spolu s vámi?“
„Ovšem,“ zamračil se na ni. „Proč myslíš, že jsem tě navrhl pasovat na rytířku Jedi tak brzy?“
Loraně se sevřela hruď důvěrně známým způsobem. „Myslela jsem, že proto, že jsem byla připravená.“
„Taky že jsi byla,“ ujistil ji C’baoth. „Ale pořád se máš co učit. Tady, na palubě Mezigalaktické výpravy, budu mít na tvůj výcvik dost času.“
„Ale já s vámi nemohu letět,“ namítla Lorana a zoufale přemýšlela, co říct. Nechtěla opustit galaxii ani Republiku. Zvlášť když tu na ni čekalo tolik práce. „Nejsem na to vůbec připravená, nepožádala jsem Radu Jediů o povolení –“
„Rada mi poskytne vše, co budu chtít,“ přerušil ji C’baoth ostře. „A co se týče připravenosti, jaké přípravy Jedi potřebuje?“
Lorana zaťala zuby. Jak mohl rozhodnout za ni, aniž by jí o tom vůbec řekl? „Mistře C’baothe, vaší nabídky si opravdu vážím. Ale nejsem si jistá –“
„Není to nabídka, Jedi Jinzler,“ skočil jí C’baoth do řeči. „Teď je z tebe Jedi. Poletíš tam, kam tě Rada pošle.“
„Ano, kamkoli v republikovém prostoru,“ souhlasila Lorana. „Ale tohle je jiné.“
„Jiné to je jen v tvé hlavě,“ řekl C’baoth přísně. „Ještě jsi mladá. Časem vyrosteš.“ Ukázal na blížící se sestavu lodí. „Až uvidíš, co jsme dokázali, a až se setkáš s ostatními Jedii, jistě budeš na náš osud pohlížet s větším nadšením.“
* * *
„Co tahle?“ zeptal se Tarkosa a zabubnoval prsty na krabici obsahující zpětnovazební obvody. „Chasi?“
„Okamžik,“ zabručel Uliar, přejel pohledem bedny, které už byly na místě, a v duchu proklínal houf pomocných techniků, které sem Úřad nejvyššího kancléře poslal pomáhat s nakládáním. Většina jich byla naprosto nepoužitelná: pouštěli křehké komponenty na zem, rozdělovali je do špatných skladišť a v řadě případů sem nanosili jednotlivé bedny po dvou, zatímco chybějící krabice byly pohřbeny v útrobách zásobovacího jádra hluboko pod nimi. „Tahle patří sem,“ řekl Tarkosovi a ukázal na prázdné místo vedle krabice s náhradními díly do čerpadla chladicí tekutiny.
„Co se to tu děje?“ ozval se za nimi hluboký hlas.
Uliar se otočil a ve dveřích spatřil muže ve středním věku s prořídlými vlasy. Na sobě měl prosté okrové roucho. „Kdo jste?“ otázal se.
„Mistr Jedi Justyn Ma‘Ning,“ odpověděl muž, a když si prohlédl chaos, který v místnosti vládl, čelo mu pokryly vrásky. „Toto vybavení mělo být uloženo už předevčírem.“

„Taky že bylo," přisvědčil Uliar. „Velmi nedbale. Snažíme se to napravit."
„Aha," řekl Ma'Ning a na tváři se mu objevil chápavý a trochu útrpný výraz. Očividně už se s pomocnými techniky z Coruscantu také setkal. „Radši si pospěšte, protože dnes dorazí mistr C'baoth. Nebude spokojený, pokud to tu uvidí v tomhle stavu." Kývl na ně, otočil se a zmizel v chodbě.
„Copak máme na starosti spokojenost Jediů?" ucedil Uliar směrem k prázdným dveřím. Otočil se zpátky k regálům s bednami, když vtom zničehonic ožil opakovací diagnostický displej.
„Pomohlo to?" zavolal další hlas a z přístupového průlezu v podlaze vykoukla hlava mladého muže.
„Okamžik." Uliar přistoupil k displeji a prošel hlavní menu. „Už funguje bezvadně," potvrdil. Pomocní technici z Coruscantu sice nebyli k ničemu, ale hrstka opravdových techniků, která přiletěla s nimi, to byla úplně jiná písnička.
„Díky."
„Není zač," řekl mladík, položil kufřík s nářadím vedle průlezu a vysoukal se ven. „Pořád ještě máte potíže s displejem v zadním reaktorovém sále?"
„Ano, pokud jste ho právě taky nespravil," odpověděl Tarkosa.
„To asi ne," řekl mladík a uzavřel průlez poklopem. „Ty krámy jsou zapojené paralelně, ale pochybuju, že ten samý obvod vede tak daleko. Až se vrátím z D-jedna, mrknu se na to."
„Co kdybyste se na to podíval hned teď?" navrhl Uliar. „D-jedna je přesně na druhé straně šestiúhelníku. Proč chodit tak daleko a pak se sem zase vracet?"
„Protože D-jedna je velitelská loď," připomněl mu technik. „Mon Calové možná vypadají jako dobráci, ale když kapitán Pakmillu řekne, že se má něco opravit, tak tím myslí okamžitě."
Tarkosa si odfrkl. „Co nám může udělat? Nadělat z nás civilisty?"
„Nevím, co může udělat vám," poznamenal technik suše, „ale já bych pořád ještě chtěl mít práci, až odletíte do daleké pustiny. Nepotrvá mi to dlouho, slibuju."
„Tak dobře," řekl Uliar. „Určitě nechcete letět s námi? Jste nesrovnatelně lepší než většina našich řadových techniků."
Mladíkovi zaškubalo ve tváři. „To pochybuju, ale díky," odpověděl. „Ještě nejsem připravený opustit civilizaci."
„Jenom aby civilizace neopustila vás," varoval ho Tarkosa. „S Coruscantem to jde od desíti k pěti."
„Možná," řekl technik a zvedl kufřík s nářadím. „Na shledanou později"
„Dobře," odpověděl Uliar. „Ještě jednou díky."
Technik se usmál a opustil místnost. „Správnej chlap," poznamenal Tarkosa. „Nevíš, jak se jmenuje?"
Uliar zavrtěl hlavou. „Myslím, že Dean, ale nevím, jak dál. Na tom nesejde – stejně zítra odlétáme a pak už ho nejspíš nikdy neuvidíme. Fajn, tamta bedna s kondenzátory patří hned vedle zpětnovazebních obvodů."
* * *
„Celou expedici můžeme řídit odsud," řekl kapitán Pakmillu a ploutvovitou rukou opsal kruh kolem obrovského Spojeného operačního centra. „To znamená, že pokud na kterékoli lodi dojde k poruše nebo neštěstí, okamžitě můžeme zahájit protiopatření, aniž bychom tam museli posílat lidi."
„Působivé," poznamenal Obi-Wan, když se rozhlédl kolem. SOC se nacházelo v příčné chodbě těsně za můstkem a monitorovacím sálem, rozpínalo se asi třicet metrů směrem k zádi dreadnaughtu a vyplňovalo celý prostor mezi oběma hlavními chodbami na přídi. Momentálně v něm bylo rušno jako v úle, kolem se hemžily desítky lidí i jiných ras a polovina přístupových panelů a konzol byla otevřená kvůli závěrečným kontrolám nebo seřízení.
„Co je tohle?" zeptal se Anakin a ukázal na nízkou konzolu dvě řady od místa, kde stáli. „Vypadá to jako řídicí a monitorovací systém závodních kluzáků."
„Máte bystrý zrak, mladíku," řekl Pakmillu a obrátil své velké oči ke chlapci. „Opravdu je to on. Používáme ho k řízení naší malé flotily spídrů a swoopů."
„To nemyslíte vážně," zamračil se Obi-Wan na konzolu. „Vy v těchto chodbách používáte swoopy?"
„Mezigalaktická výprava je obrovská, mistře Kenobi," připomněl mu Pakmillu. „I když je každý dreadnaught spojen turbovýtahovými pylony se svými sousedy i s jádrem, stále je tu mnoho míst, kam turbovýtahy nejezdí. Spídry jsou neocenitelné při přepravě pracovníků jak za nouzových, tak za běžných okolností."
„Ano, ale swoopy?" nedal se Obi-Wan. „Nebyl by rozsáhlejší turbovýtahový systém bezpečnější a efektivnější?"
„Zajisté," zamručel Pakmillu. „Jenže bohužel by byl i dražší. Původní dreadnaughty takový systém neobsahovaly a Senátu se nechtělo platit přestavbu."
„Tyhle řídicí systémy jsou ale docela dobré," ujistil ho Anakin. „Některé závodní kluzáky na Tatooinu je používají při testování nových drah."
„Jenže na závodních dráhách nepřekáží padesát tisíc lidí," podotkl Obi-Wan.
„Ale zato je na dráhách spousta zvířat," odpověděl Anakin až příliš ostře. „Jako třeba dewbackové a banthy."
„Anakine –" spustil Obi-Wan varovně.
„Náš systém jsme už přezkoušeli, mistře Kenobi," vložil se Pakmillu rychle do řeči. „Jak poznamenal padawan Skywalker, funguje docela dobře."
„Když to říkáte," odpověděl Obi-Wan a zamračil se na Anakina. Chlapec se poslední dobou choval neuctivě, hlavně na veřejnosti, zřejmě se domníval, že jeho mistr ho před cizími lidmi nenapomene. Obi-Wan si uvědomoval, že částečně je to Anakinovým věkem, ale i tak bylo takovéto chování nepřijatelné.
Anakin však také věděl, jak daleko může zajít. Uhnul před Obi-Wanovým káravým pohledem a zatvářil se zkroušeně, alespoň navenek.
A tím celý výstup podle všeho skončil. Obi-Wan si v duchu umínil, že musí chlapci znovu důrazně domluvit, jakmile budou spolu o samotě, a otočil se zpátky k Pakmilluovi. „Vyrozuměl jsem, že před vstupem do Neznámých oblastí vykonáte krátkou cestu republikovým prostorem."

„Ano, bude to taková cvičná plavba," řekl Pakmillu. „Než se vydáme mimo dosah opravárenských doků, musíme si ověřit, že naše vybavení řádně funguje."
Přistoupil k navigační konzole, která stála poblíž, zmáčkl klávesu a nad hlavami se jim rozzářil hologram galaxie. „Odsud vyrazíme na Lonnaw v sektoru Droma," ukázal rukou. „Pak proletíme okrajem sektoru Glythe na Argai v sektoru Haldeen. Potom zamíříme do sektorů Kokash a Mondress, a pokud to bude nutné, poslední zastávku můžeme udělat v sektoru Albanin."
„To je spousta zastávek," podotkl Obi-Wan.
„Většinou jen proletíme kolem," ujistil ho Pakmillu. „Nebudeme zastavovat, ledaže by se vyskytly problémy."
„A co bude pak?" zeptal se Anakin.
„Pokud vše půjde podle plánu, ode dneška za tři týdny oficiálně vstoupíme do Neznámého prostoru," odpověděl Pakmillu. „Zhruba dvě stě třicet světelných let od okraje Divokého vesmíru zastavíme kvůli závěrečné navigační kalibraci –" vypnul hologram a vousky kolem úst se mu zavlnily – „a pak už naše plavba začne doopravdy. Přes Neznámé oblasti do jiné galaxie."
Anakin tiše hvízdl. „Kdy se vrátíte?"
„Nejdřív za několik roků," odpověděl Pakmillu. „Jádro ovšem obsahuje zásoby na deset let a předpokládáme, že potraviny a vodu bude možné cestou doplňovat. Až objevíme světy vhodné k osídlení, naše řady navíc podstatně prořídnou."
„Přece nenecháte lidi jen tak v Neznámých oblastech?" zamračil se Anakin.
„Pokud k tomu dojde, dáme jim dostatek jídla a zásob k založení kolonie," ubezpečil ho Pakmillu. „Také jim přenecháme jeden dreadnaught kvůli obraně a přepravě. Konstrukce Mezigalaktické výpravy snadno umožňuje oddělit jednotlivé lodě od zbytku komplexu."
Anakin zavrtěl hlavou. „Pořád mi to připadá riskantní."
„Jsme připraveni na všechno," připomněl mu Pakmillu. „A kromě toho máme na palubě osmnáct Jediů. Bude to bezpečné."
„Nebo alespoň tak bezpečné, jak je v těchto časech možné," zamumlal Obi-Wan.
„A také to bude báječné dobrodružství," pokračoval Pakmillu a pohlédl na Anakina. „Škoda, že nepoletíte s námi."
„Je spousta věcí, které tu chci ještě udělat," odpověděl Anakin a hlas i mysl mu zabarvil nečekaný záblesk emocí. Pohlédl úkosem na Obi-Wana, emoce se rozplynuly a nahradila je náležitá jediská vyrovnanost. „A navíc nemohu opustit svého mistra, dokud nedokončím svůj výcvik."
„Na palubě bude šest mistrů Jedi, takže byste si mohl za učitele vybrat některého z nich," mínil Pakmillu.
„To by nešlo," oznámil mu Obi-Wan. Občas žasl, jak málo toho někteří o metodologii rytířů Jedi vědí, a přesto se nerozpakují dávat svou nevědomost najevo. „Říkal jste, že mistr C'baoth dorazí brzy?"
„Ve skutečnosti už je tady," zaburácel C'baothův hlas z druhého konce sálu.
Obi-Wan se otočil. C'baoth a Lorana Jinzler právě vstupovali do místnosti. „To je ale překvapení, mistře Kenobi," pokračoval C'baoth, nehleděl napravo ani nalevo a vykročil přímo k nim. Obi-Wan si všiml, že mu nikdo nemusel ustupovat z cesty, ale několikrát to bylo těsné. Většina techniků měla naštěstí plné ruce práce, takže si ho ani nevšimla. Lorana procházela davem mnohem opatrněji a očividně se necítila ve své kůži. „Myslel jsem, že touto dobou už poletíte zpátky na Sulorine."
„Nakonec mě toho úkolu zprostili," řekl Obi-Wan. „Potřebuji si s vámi o něčem promluvit, mistře C'baothe."
C'baoth kývl. „Jistě. Jen mluvte."
Obi-Wan si dodal síly. Vysvětlovat to zároveň C'baothovi i Anakinovi nebude nic příjemného. „Anakin a já chceme letět s vámi."
Koutkem oka spatřil, jak se k němu Anakin překvapeně otočil. „Opravdu?" zeptal se chlapec.
„Opravdu," řekl Obi-Wan pevně. „Alespoň na okraj galaxie."
C'baothovi zacukalo ve rtu. „Takže mistr Yoda konečně připustil, že možná skutečně dokážu najít Vergere?"
„Kdo je to Vergere?" zeptala se Lorana.
„Ztracená Jedi," řekl C'baoth, oči stále upřené na Obi-Wana. „Mistr Kenobi se ji kdysi neúspěšně snažil vypátrat."
„V propozicích výpravy nebylo nic o pátrací nebo záchranné misi," zpozorněl Pakmillu.
„To proto, že jde o záležitost Jediů, kapitáne, a nic vám do ní není," sdělil mu C'baoth. „Nebojte se, harmonogram cesty to nijak neohrozí." Povytáhl obočí na Obi-Wana. „Doufám, že jste nežádal o svolení k účasti proto, abyste se zbavil nějakého pocitu viny."
„Nežádal jsem o nic," odvětil Obi-Wan. „Pouze dělám to, co mi Rada řekne."
„Stejně jako my všichni," souhlasil C'baoth s náznakem ironie a obrátil oči k Anakinovi. „A co ty, mladý Skywalkere? Zdá se, že změna plánů tě zklamala."
Obi-Wan zatajil dech. Anakinovi neřekl o Winduově příkazu z několika důvodů a jeden z těch zásadnějších byl ten, že chlapec měl o C'baothovi stále ještě vysoké mínění. Kdyby padawanovi oznámil, že na Yagu Minor letí proto, aby na C'baotha dohlédli, Anakin by se dožadoval podrobnějšího vysvětlení. Bylo by ošklivé zbořit mu iluze Winduovými obavami, že C'baoth se nějak podílel na barlockém incidentu.
Naštěstí se rychle ukázalo, že držet chlapce v nevědomosti bylo správné rozhodnutí. „Vůbec nejsem zklamaný, mistře C'baothe," řekl Anakin klidným a zcela upřímným hlasem. „Jen mě to překvapilo. Mistr Obi-Wan mi o tom ještě neřekl."
„Ale chceš se mnou letět do Neznámých oblastí?"
Anakin zaváhal. „Nechci Republiku opustit navždy," odpověděl. „Ale udělalo na mě dojem, jak jste zvládl situaci na Barloku a jak jste to všechno hladce vyřešil. Myslím, že bych se od vás naučil mnoho třeba už jen tím, že bych vás sledoval při každodenní práci."

C'baoth věnoval Obi-Wanovi krátký úsměv. „Skywalker od vás pochytil alespoň jednu věc, mistře Kenobi: zdvořilost."
„Chci doufat, že ode mě pochytil i něco jiného," řekl Obi-Wan. „Ale je pravda, že by se od vás mohl naučit mnoha dovednostem." Kývl na Lorami. „Padawanka Jinzler se mnou bude jistě souhlasit."
„Ovšem," řekl C'baoth. „Ale teď už je z ní Jedi Jinzler. Na rytířku Jedi jsme ji povýšili před třemi týdny."
„Neříkejte," podivil se Obi-Wan a pečlivě skryl překvapení. Podle toho, co mu řekla na Barloku, by býval hádal, že k tomu dojde nejdřív za několik let. „Omlouvám se, Jedi Jinzler, a blahopřeji vám. Předpokládám, že Mezigalaktické výpravy se zúčastníte spolu s mistrem C'baothem?"
„Samo sebou," řekl C'baoth dřív, než mohla Lorana odpovědět. „Je jednou z těch, které jsem si vybral, jednou z mála lidí a Jediů, kterým bezvýhradně věřím."
„Vy nevěříte ani Jediům?" zeptal se Anakin překvapeně.
„Řekl jsem, že jí věřím bezvýhradně" opakoval C'baoth vážným hlasem. „Samozřejmě věřím i ostatním. Ale jen do určité míry."
„Ach." Anakina to zjevně zaskočilo.
„Ty a tvůj učitel do té druhé skupiny naštěstí také patříte," řekl C'baoth a rty se mu zvlnily v nepatrném úsměvu. „Tak tedy dobrá, mistře Kenobi. Vy a váš padawan mě smíte doprovodit na okraj galaxie, ovšem za předpokladu, že se dokážete vrátit do Republiky vlastními prostředky."
„Děkujeme vám," řekl Obi-Wan. „Delta-dvanáct Skysprite, kterou použijeme k návratu, už je dole na povrchu planety a kdykoli ji lze naložit na palubu."
„Dobře," přikývl C'baoth. „Zůstanete zde na Dreadnaughtu jedna. Kapitáne, vy jim zařídíte kajutu."
„Ano, mistře C'baothe," zamručel Pakmillu. „Řeknu správci –"
„Vy jim zařídíte kajutu," opakoval C'baoth s nepatrným, ale nepřehlédnutelným důrazem na prvním slově. „Jsou to Jediové. Podle toho se k nim budete chovat."
Kapitánovy vousky se zachvěly. „Ano, mistře C'baothe." Přistoupil k jedné z konzol a ploutvovitýma rukama začal ťukat do kláves. „A Jedi Jinzler?"
„Už jsem jí vyhradil kajutu poblíž mé vlastní," oznámil mu C'baoth. „Třetí paluba, kajuta A-čtyři."
„Jak si přejete," řekl Pakmillu a zadíval se na displej. „Mistře Kenobi, vy a mladý pan Skywalker dostanete kajutu A-osm na palubě pět. Snad vám bude vyhovovat."
„Bude," odpověděl C'baoth za Obi-Wana. „Nyní jim přidělte někoho, kdo je tam doprovodí."
Náhle se za nimi ozvalo zaskřípění trhajícího se kovu. Obi-Wan se otočil a spatřil, že ze zdi se uvolnil velký panel sekundární rozvodné sítě a nebezpečně se houpal nad řadou řídicích konzol. Sáhl po Síle –
C'baoth byl rychlejší. Pomocí Síly zachytil panel právě ve chvíli, kdy se utrhl úplně. „Jedi Jinzler: běž jim pomoct," přikázal.
„Ano, mistře C'baothe," řekla Lorana a odspěchala pryč.
„Kapitáne Pakmillu, nemáte náhodou našim novým cestujícím zařizovat doprovod?" pokračoval nevzrušeně C'baoth, zatímco držel desku ve vzduchu.
„To nebude nutné," řekl Obi-Wan. „Cestou jsem si prostudoval plány palub dreadnaughtu. Trefíme sami."
C'baoth svraštil čelo a Obi-Wan na okamžik myslel, že bude na řádném doprovodu pro Jedie trvat. Potom se však vrásky na C'baothově čele vyhladily a on přikývl. „Dobrá tedy," řekl. „Kapitán Pakmillu pořádá v sedm hodin v důstojnické jídelně slavnostní večeři na uvítanou. Budou tam mí kolegové mistři Jedi. Vy se také zúčastníte."
„Bude nám ctí," řekl Obi-Wan.
„A také se zastavte ve zdravotním středisku Dreadnaughtu jedna," dodal Pakmillu. „Zplnomocněnec nejvyššího kancléře rozhodl, že veškerý personál musí podstoupit kompletní lékařskou prohlídku včetně odběru krve a vzorků tkání, které pošleme na Coruscant. Zřejmě se obávají, aby nás nepostihla epidemie včelího viru."
„Necháme se prohlédnout," slíbil Obi-Wan. „Na shledanou večer."
Pobídl Anakina vpřed a společně zamířili k východu. „Mistr C'baoth je opravdu cílevědomý, že?" poznamenal.
„Na tom není nic špatného," řekl Anakin pevně. „Kdyby si mistr Yoda nebo mistr Windu občas tímto způsobem promluvili s kancléřem nebo Senátem, možná by se vyřešilo víc věcí."
„Ano," zamumlal Obi-Wan. „Možná."
* * *
Panel byl těžký a pružný, takže se nedržel snadno. Pro Jediho to naštěstí nepředstavovalo problém. Lorana ho uchopila Sílou, zvedla ho tam, kam patřil, a přidržovala ho na místě, zatímco technici ho rychle začali připevňovat.
„Díky," zafuněl dozorčí, když desku konečně zajistili. „Tyhle krámy jsou fakt na nic, je to pěknej opruz, když se takhle uvolněj."
„To je v pořádku," ujistila ho Lorana. „Ráda jsem vám pomohla."
„Já jsem taky rád," zamručel. „Slyšel jsem dobře, že se jmenuješ Jinzler?"
„Ano," potvrdila. „Proč?"
„Protože jednoho Jinzlera máme v pracovní četě," odpověděl, vytáhl komlink a naťukal číslo. „Chlapíka jménem Dean. Je to tvůj příbuznej?"
„Nevím," řekla Lorana. „Když mě vzali do Chrámu Jediů, bylo mi teprve deset měsíců. O své rodině nevím vůbec nic."
„Cože, oni se za tebou ani nepřišli podívat?"
„Rodiny nás nesmějí navštěvovat," vysvětlila mu Lorana.
„Aha," odpověděl dozorčí překvapeně. Ozvalo se pípnutí a muž zvedl komlink ke rtům. „Jinzlere? Tady Brooks. Kde seš? … Fajn, udělej si chvíli a zaskoč do jídelny… Protože ti to říkám, chlape."
Ukončil spojení a vrátil komlink na opasek. „Tudy, Jedi Jinzler," řekl a pokynul ke dveřím vedoucím ze SOC na

pravobok.
„Ale vždyť už jsem říkala, že ho neznám," namítla Lorana, když vykročila za ním.
„Jo, ale možná že on zná tebe," řekl Brooks. Prošli dveřmi do chodby a zamířili k nejbližšímu turbovýtahu. „Za pokus nic nedáš, ne?"
Loraně se sevřelo hrdlo. „Snad máte pravdu."
Z velitelské paluby sjeli turbovýtahem o tři patra níž, načež se vydali úzkou chodbou do velké místnosti s mnoha stoly a dlouhým výdejním pultem podél stěny. U několika stolů sedělo v malých skupinkách celkem asi deset lidí a příslušníků jiných ras. Tlumeně rozmlouvali nad mnohobarevnými nápoji, zatímco za pultem se činili tři obslužní droidi.
„Tamhle je," řekl Brooks a ukázal na stůl u zadní stěny. Seděl za ním osamělý tmavovlasý muž, ke zbytku místnosti obrácený zády, a v rukou svíral kouřící šálek. „Pojď, seznámím vás."
Brooks vyrazil napříč místností, cestou si s několika stolovníky vyměnil letmý pozdrav nebo pokývnutí hlavy. Lorana ho následovala, její tiché obavy stále sílily… a když došli na tři metry od stolu, muž se ohlédl a ona poprvé spatřila jeho tvář.
Byl to stejný člověk, kterého tolikrát viděla na Coruscantu.
Prudce se zastavila a celé tělo jí ztuhlo. Brooks si toho nevšiml a došel až ke stolu. „Hej, Jinzlere," mávl rukou směrem k ní. „Chci ti někoho představit."
Mladý muž se otočil čelem k nim. „Není třeba," řekl klidným hlasem, z něhož však čišela nepříjemná směs napětí a hořkosti. „Jedi Lorana Jinzler, předpokládám?"
Lorana s vypětím sil našla hlas. „Ano," odpověděla. Znělo to klidněji, než čekala. „A ty budeš Dean Jinzler."
„Vy dva už se znáte?" zeptal se Brooks a střídavě se na ně mračil.
„Sotva," řekl Jinzler. „Je to jenom moje sestra."
„Tvoje –?" Brooks vyvalil oči na něj a pak na Loranu. „Ale já myslel –"
„Děkujeme," řekla Lorana, zachytila jeho pohled a neznatelně kývla ke dveřím.
„Ehm… jasně." Brooks, který na ně pořád zmateně zíral, začal pozadu ustupovat mezi stoly a rukama šátral za sebe, aby o nic nezakopl. Dospěl ke dveřím a vyklouzl ven.
„Neposadíš se?" promluvil Jinzler vyzývavě.
Lorana obrátila pozornost zpátky k němu. Hleděl na ni stejně hořce jako při jejich minulých letmých setkáních. Jeho oči nebyly tmavé, jak čekala, měly tentýž zvláštní šedý odstín jako její. „Ano," odpověděla a přistoupila k židli na druhé straně stolu. Nadzvedla si roucho a sedla si.
„Asi bych ti měl poblahopřát ke složení zkoušek," prohodil Jinzler. „Teď je z tebe opravdová Jedi."
„Děkuju." Lorana si pozorně prohlédla jeho tvář. Opravdu jí byl trochu podobný. Zvláštní, že si toho nikdy předtím nevšimla. „Ty tyhle věci sleduješ?"
„Mí rodiče ano." Semkl rty. „Naši rodiče," opravil se.
„Ano," zamumlala. „Ale já o nich nic nevím. Ani o tobě."
„Ne, samozřejmě že ne," odtušil. „Ale já vím všechno o tobě. Všechno od tvého dětského výcviku přes tvůj první světelný meč a vstup do učení k Jorusi C'baothovi až po tvé povýšení na rytířku Jedj."
„Jsem ohromena." Lorana se váhavě pokusila o úsměv.
„Nemáš proč," řekl a úsměv jí neoplatil. „Vím to jen díky tomu, že mí rodiče měli známého, který dosud pracoval v Chrámu. Vtloukali mi do hlavy každý tvůj úspěch. Víš, oni tě milovali." Tiše si odfrkl. „Ne. Jasně že to nevíš. Nikdy ses neobtěžovala to zjistit."
Spustil oči z její tváře a lokl si z hrnku. Lorana na něj upírala pohled, z hněvu a hořkosti, která se k ní valila jako kouř z jeho nápoje, ji mrazilo. Co mu udělala, že na ni má takový vztek? „Jako padawani jsme o našich rodinách nesměli vědět vůbec nic," promluvila do ticha. „Rádi by to neviděli ani teď, když už jsem Jedi."
„Jo," řekl. „Jasně."
„A existují pro to dobré důvody," pokračovala umíněně. „V Republice je mnoho světů, kde rodinné styky a postavení tvoří nejdůležitější část kultury. Jedi, který by věděl, z jaké rodiny pochází, by v případných sporech nedokázal rozhodovat nestranně."
„Ale rodině to nezabrání v tom, aby našla jeho, že?" odsekl. „Protože našim se to podařilo. Dokázali tě sledovat dokonce i potom, co je ti tví úžasní Jediové vyhodili –"
„Počkej," přerušila ho Lorana. „Co tím myslíš, že je vyhodili? Kdo je vyhodil?"
„Vy Jediové máte problémy s ušima?" obořil se na ni. „Vždyť jsem to právě řekl: ti tví vznešení a všemocní Jediové. Máma a táta pracovali jako dělníci v Chrámu, měli na starosti opravy a údržbu elektroniky ve veřejných prostorách. A byli v tom dobří. Jenže když tě dali k výcviku, dostali padáka. Tví Jediové by zřejmě nesnesli, kdyby byli ve stejné budově jako ty."
Loraně se sevřel žaludek. O tomhle sice nevěděla, ale doslechla se o jiných podobných případech. Bylo jí ovšem jasné, že zkusit svému bratrovi zdůvodnit přísnou izolační politiku Chrámu by k ničemu nevedlo. „Podařilo se jim sehnat jinou práci?"
„Ne, všichni jsme umřeli hlady," odsekl. „Samo sebou, že sehnali jinou práci. Hůř placenou práci, samozřejmě, práci, kvůli které jsme se museli zničehonic sbalit a přestěhovat, protože se jim nikdo dopředu neobtěžoval říct, že když tě dají k výcviku, nebudou s tebou smět zůstat v Chrámu. Ale o to nejde."
„Tak o co tedy jde?"
Dlouhou chvíli ji mlčky propaloval očima a mysl mu vířila jako oceán v zimní bouři. „Vy Jediové si myslíte, že jste dokonalí," řekl nakonec. „Myslíte si, že víte, co je pro lidi nejlepší. Ale to se pletete."
Loraně se sevřelo hrdlo. „Co se ti stalo, Deane?" zeptala se mírně.

„Á, takže teď jsem najednou Dean?“ ušklíbl se posměšně. „Teď ze sebe chceš dělat mou láskyplnou velkou sestru? Myslíš, že ti stačí mávnout rukou nebo tím tvým drahocenným světelným mečem a všechno mi tím vynahradíš?“
„Ale co ti mám vynahradit?“ ptala se Lorana. „Prosím. Chci to vědět.“
„Myslel jsem, že vy Jediové víte všechno.“
Lorana si povzdechla. „Ne, ovšemže ne.“
„No, naši rodiče na to měli jiný názor,“ odsekl. „Tys byla ta dokonalá, ta, se kterou neustále srovnávali nás ostatní. Lorana by udělala tohle, Lorana by udělala tamto, Lorana by řekla tohle, Lorana by nikdy neřekla tamto. Uctívali tě jako bohyni. Bylo to absurdní – vždyť vůbec nemohli tušit, co bys kdy řekla nebo udělala. Vždyť jsi sotva uměla chodit, když tě poslali pryč.“
Oči mu ztvrdly ještě víc. „Jenže v tom to právě je, že jsi byla pryč. Díky tomu to celé fungovalo. Nikdy tě neviděli udělat chybu nebo se vztekat nebo shodit večeři ze stolu. Nasadili ti na hlavu svatozář, protože nikdy neviděli nic, co by propíchlo bublinu dokonalosti, kterou kolem tebe vytvořili.“
Zvedl hrnek, ale nenapil se a zase ho postavil na stůl. „Ale já tě znám,“ zavrčel a zamračil se do něj. „Sledoval jsem tě. Nejsi dokonalá. Ani zdaleka nejsi dokonalá.“
Lorana si v duchu promítla vyčerpávající léta výcviku provázená C’baothovou neustálou kritikou. „Ne,“ zamumlala. „Nejsem.“
„A kdovíjak pozorná taky nejsi.“ Mávl na ni rukou. „Ukaž mi tu svoji nóbl zbraň.“
„Můj světelný meč?“ Zachmuřila se, vyvlékla ho z opasku a položila ho na stůl.
„Ano, to je on,“ řekl, aniž by se ho pokusil dotknout. „Ametyst, že?“
„Ano,“ upřela pohled na aktivační tlačítko. „Byl to dar od nějakých lidí, kterým jsme já a mistr C’baoth pomohli na jednom z prostředních pater Coruscantu.“
Jinzler zavrtěl hlavou. „Ne, byl to dar od tvých rodičů. Znali ty lidi a požádali je, aby ti ho předali.“ Ohrnul ret. „A tys nepřišla ani tohle, že?“
„Ne, samozřejmě že ne,“ řekla Lorana, frustrovaná jeho vztekem. Pomalu na něj začínala mít také dopal. „Jak jsem to měla vědět?“
„Protože jsi Jedi,“ obořil se na ni. „Máš znát všechno. Vsadím se, že ten tvůj mistr C’baoth věděl, od koho ten ametyst byl.“
Lorana se zhluboka nadechla. „Co po mně chceš, Deane?“
„Hele, to ty jsi přišla za mnou, ne já za tebou,“ opáčil. „Co chceš ty?“
Chvíli mu mlčky hleděla do očí. Co od něj chtěla? „Chci, aby ses smířil s minulostí,“ řekla mu. „Co se stalo, stalo se. Nikdo z nás to nezmění.“
„Chceš, abych neměnil minulost?“ ušklíbl se. „Tak jo, dobře, myslím, že to zvládnu.“
„Chci, abys pochopil, že ať už chováš ke svým – k našim – rodičům jakékoli pocity, tvoje cena nezávisí na jejich názorech nebo mínění,“ pokračovala navzdory jeho jízlivosti.
Odfrkl si. „Promiň, ale už jsi řekla, abych minulost neměnil,“ odvětil. „Ještě něco?“
Pohlédla mu přímo do očí. „Chci, abys přestal nenávidět,“ odpověděla tiše. „Abys přestal nenávidět sebe… a abys přestal nenávidět mě.“
Viděla, jak se mu napjaly šlachy na krku. „Není pravda, že tě nenávidím,“ řekl klidným hlasem. „Nenávist je emoce a Jediové nemají emoce. Nebo snad ano?“
„Ty ale nejsi Jedi.“
„A to je právě ten problém, že?“ řekl hořce. „To je právě to, co máma a táta chtěli: Jediho. A já Jedi nejsem, nebo ano? Ale neměj strach, pravidla té vaší hry dobře znám. Není emocí, je pouze mír. Jediové v zájmu galaxie slouží ostatním, spíš než aby jim vládli. Jediové mají úctu k životu ve všech jeho formách. Vidíš? „
Lorana už toho měla dost. „Mrzí mě to, Deane,“ řekla a povstala. „Mrzí mě tvá bolest, kterou nedokážu uzdravit. Mrzí mě, že jsem tě připravila o něco, co ti nemůžu vrátit.“ Znovu se přinutila pohlédnout mu přímo do očí. „A mrzí mě, že se chystáš promarnit svůj život, což ale můžeš změnit jen a pouze ty.“
„Pěkné,“ řekl. „Jediná věc, ve které se Jedům nikdo nevyrovná, jsou řeči. Zvlášť řeči na rozloučenou.“ Povytáhl na ni obočí. „Byla to řeč na rozloučenou, že?“
Lorana se rozhlédla po místnosti a opožděně si vzpomněla, kde vlastně jsou. Mezigalaktická výprava… „Ještě jsem se nerozhodla.“
Zvedl obočí. „Ty máš svůj vlastní názor?“ opáčil. „Myslel jsem, že Rada Jediů dělá všechna rozhodnutí za vás.“
„Doufám, že najdeš svou cestu, Deane,“ odpověděla Lorana, vzala světelný meč a připevnila si ho zpátky na opasek. „Doufám, že se tvé rány zahojí.“
„No, příštích několik let o tom můžeš v klidu přemítat,“ řekl. „Vrať se brzy. Musíme toho ještě tolik probrat. Sestro.“
Zvedl šálek ze stolu a otočil se k ní zády.
Lorana mu zírala na temeno hlavy a v ústech cítila kyselou chuť porážky. „Promluvíme si později,“ řekla. „Můj… bratře.“
Neodpověděl. Lorana zamrkáním zaplašila slzy a utekla z místnosti.
Dlouhou chvíli bloumala bludištěm chodeb, mechanicky se vyhýbala technikům a droidům a bojovala s bolestí, která jí zatemňovala zrak i mysl. Když její oči znovu prohlédly, překvapeně si uvědomila, že je zpátky ve Spojeném operačním centru dreadnaughtu.
C’baoth a Pakmillu tu stále byli a debatovali nad jednou navigační konzolou. „Á – Jedi Jinzler,“ řekl C’baoth a pokynul jí, ať jde blíž. „Věřím, že jsi se svou kajutou spokojena.“
„Ještě jsem v ní nebyla,“ přiznala Lorana.

„Ale připojíte se k nám, že?“ dodal Pakmillu svým chraplavým hlasem. „Prý to zatím není jisté.“
„Je to jisté,“ trval C’baoth na svém. „Poletí s námi.“
Kapitánovy velké oči se na ni bez mrknutí upíraly. „Jedi Jinzler?“ vybídl ji.
Lorana se zhluboka nadechla. V duchu spatřila tvář svého bratra. Tvář, která ji bude pronásledovat už navždy. „Mistr C’baoth má pravdu,“ řekla kapitánovi. „Bude mi ctí připojit se k Mezigalaktické výpravě.“
A, dodala hořce sama k sobě, čím dřív odletíme, tím líp.

KAPITOLA 13

„…A konečný seznam posádky a pasažérů,“ pronesl kapitán Pakmillu a podal Dorianovi poslední datakartu.
„Děkuji vám,“ odpověděl Doriana, převzal datakartu a spolu s ostatními ji strčil do kapsy kabátu. „Opravdu už nepotřebujete nic dalšího?“
„Mě ani padesát tisíc ostatních účastníků už nic dalšího nenapadá,“ prohlásil Pakmillu s typickým moncalamarským suchým humorem. „Věřím, že Mezigalaktická výprava je připravena k odletu.“
„Výborně,“ kývl Doriana. „Nejvyšší kancléř Palpatine to rád uslyší.“
„Bez jeho pomoci bychom to nedokázali,“ řekl Pakmillu vážně. „Ještě jednou mu naposledy vyřiďte naše díky za všechno, co pro nás udělal.“
„Vyřídím,“ slíbil Doriana. Ano, skutečně to bude naposledy. „Tak to by bylo. Na shledanou – za jak dlouho vlastně? Za pět let? Za deset?“
„To ještě nevíme,“ odpověděl Pakmillu a rozhlédl se po velitelském můstku Dreadnaughtu 1. „Ale vrátíme se.“
„Budu se na vás těšit,“ řekl Doriana s veškerou falešnou upřímností, které byl schopen. „Mezitím vám přeji bezpečnou plavbu. A nezapomeňte, pokud byste přece jen ještě něco potřebovali, Úřad nejvyššího kancléře vám to milerád poskytne. Republikový prostor opustíte až za tři týdny – za tu dobu vám můžeme poslat jakékoli dodatečné zásoby či vybavení.“
„Budu si to pamatovat,“ uklonil se Pakmillu. „Mohu vás doprovodit zpět k vašemu transportéru?“
„Není třeba,“ ujistil ho Doriana. „Vím, že před odletem z Yagy Minor máte plné ruce práce. Šťastnou cestu a Síla s vámi.“
„Síla s námi jistě bude, když máme na palubě devatenáct Jediů,“ ubezpečil ho Pakmillu. „Vlastně devatenáct a půl.“
„To rozhodně,“ souhlasil Doriana. Nepřestával se usmívat, ale v duchu se zamračil. Devatenáct Jediů? A půl? „Na shledanou, kapitáne.“
Počkal, dokud pilot nevyvede transportér z předního hangáru Dreadnaughtu 1 a nezamíří do horních vrstev atmosféry Yagy Minor, a až poté vytáhl z kapsy seznam pasažérů, který mu dal Pakmillu, a vložil ho do datapadu. Pokud věděl, Jediů mělo být celkem sedmnáct a ne devatenáct. Došlo k náhlé změně plánů? A co měla znamenat ta polovina Jediho? Na mysli mu vytanuly neblahé zvěsti o tom, jak zahynul Darth Maul…
Vyhledal si seznam Jediů a přelétl ho očima. Jejich jména dobře znal, všechno to byli potenciální potížisté a většinu jich C’baothovi nenápadně podstrčil on sám. První přírůstek, Lorana Jinzler, vlastně nebyla žádným velkým překvapením, Doriana od začátku předpokládal, že C’baothova bývalá padawanka se nejspíš rozhodne zůstat se svým mistrem o něco déle. Druzí dva byli Obi-Wan Kenobi a jeho padawan Anakin Skywalker.
Doriana se v duchu pousmál. Takže Skywalker je ten kapitánův poloviční Jedi. Pěkné, navíc je to nečekaná prémie za všechnu jeho těžkou práci. Od chvíle, kdy Kenobi a ten chlapec málem překazili operaci na Barloku, měl z těch dvou nepříjemný pocit. Jejich smrt na palubě Mezigalaktické výpravy mu bude opravdu vyhovovat.
Mezigalaktická výprava se právě odpojila od posledních dokovacích a podpůrných vzpěr a těžkopádně se hrabala z gravitační studně Yagy Minor do hlubin kosmu. O minutu později Doriana průzorem transportéru zahlédl, jak sebou kmitla a zmizela v hyperprostoru.
Znovu sklopil zrak k datapadu. Prémie neprémie, měl by se spojit se Sidiousem, oznámit mu, že na palubě jsou i Kenobi a Skywalker, a ujistit se, že je to v souladu se Sithovými plány.
A měl by se s ním spojit dřív, než Mezigalaktická výprava opustí Republiku. Navždy.
* * *
Raketoplán ho dopravil do kosmoportu Yavvitiri několik kilometrů od přípravného střediska, kde proběhly všechny předběžné práce na Mezigalaktické výpravě. Palpatine a Senát se snažili udržet projekt pod pokličkou – snad se obávali negativní reakce na vynaložené peníze – a z větší části se jim to podařilo. Během oficiálních i neoficiálních cest, které Doriana v posledních šesti týdnech podnikl, nenarazil téměř na nikoho, kdo by se o něm doslechl.
Jenže tady, v samotném ústředí projektu, něco takového nemohlo projít bez povšimnutí. Ke svému mírnému překvapení však cestou kosmoportem nezaslechl o odletu Mezigalaktické výpravy ani slovo. Pravda, před dvěma týdny se většina přípravných prací přesunula na palubu samotných dreadnaughtů a projekt zmizel z očí veřejnosti. Ale přesto by čekal, že aspoň někdo vystrčí hlavu z písku a že si takového historického okamžiku všimne.
Možná, napadlo ho, že v těchto dnech sílících politických a společenských nepokojů se zapomíná i na historické události. V tomto případě to bylo jen a jen dobře.
Svou vlastní loď nechal zaparkovanou na druhém konci kosmoportu, ve zvláštní zóně vyhrazené pro diplomaty a vysoké představitele vlády. Prošel bezpečnostní kontrolou a vykročil bludištěm chodeb ke svému hangáru. Otevřel průlez, vstoupil dovnitř, zamkl za sebou a vydal se do kokpitu. Posadil se do pilotního křesla a spojil se s řídicí věží.
„Tady Kinman Doriana z Úřadu nejvyššího kancléře Palpatina,“ identifikoval se, když se mu ozval dispečer. „Žádám o povolení k odletu za třicet minut.“
„Rozumím, Doriano,“ zněla odpověď. „Potvrzuji dobu odletu.“

„Díky.“ Doriana vypnul komunikátor, zahájil předstartovní přípravu a bedlivě sledoval displeje, na kterých nabíhal jeden systém za druhým.
„Máte zpoždění, veliteli Stratisi.“
Doriana ještě jednou pohlédl na displeje, tentokrát pomaleji. Potom se beze spěchu otočil.
Ve výklenku pro holoprojektor za zadní přepážkou kokpitu vězel zpola ukrytý Neimoidian, který na něj zlostně hleděl zpod malého pětirohého klobouku. „Vicelorde Sive Kave,“ pozdravil ho Doriana. „Zřejmě se vám nesedí moc pohodlně.“
„Velmi vtipné,“ zabručel Kav. Zahýbal rameny dopředu a dozadu a vysoukal se i se svým několikavrstevným rouchem z výklenku. „Měl jste tu být už před hodinou.“
„Proč?“ opáčil Doriana nevzrušeně. „Není snad vaše flotila připravená?“
„Jistěže je.“
„A Mezigalaktická výprava odletěla teprve před chvílí,“ řekl Doriana. „Máme spoustu času nastražit léčku.“ Naklonil hlavu ke straně. „Nebo máte prostě vztek, že jste se v té díře musel schovávat o něco déle, než jste čekal?“
„Já jsem se neschovával,“ ohradil se Neimoidian škrobeně. „Pouze jsem si nepřál být spatřen, kdyby do lodě nečekaně vstoupil někdo ze správy kosmoportu.“
„Kdybyste mě poslechl a zůstal v kajutě pro hosty, také by vás nikdo nespatřil,“ zdůraznil Doriana. „Ale odtamtud byste samozřejmě nemohl tajně vyslechnout mou žádost o povolení k odletu. Řekněte: stálo mé pravé jméno a funkce za to čekání?“
Kav mu upřel své velké oči do tváře. „Váš pán už nás jednou zradil,“ řekl pochmurně. „Darth Sidious slíbil, že Naboo bude naše a že se z něj stane náš opěrný bod. Jenže bitva se zvrátila a on nás opustil.“
„Lord Sidious za prohranou bitvu nemohl,“ namítl Doriana. „Jestli to chcete někomu dávat za vinu, tak jedině Amidale. A navíc vás neopustil.“
„Takže Naboo je naše?“ poznamenal sarkasticky Kav. „Nějak mi to uniklo.“
„Naboo neznamená vůbec nic,“ řekl Doriana. „Existence a fungování vaší Obchodní federace je nesrovnatelně důležitější. Nebo vám snad uniklo i to, že ji za její přestupky dosud nikdo nepotrestal?“
„Za to ale nevděčíme Sidiousovi,“ odporoval Kav. „Vděčíme za to justici a mnoha předraženým právním zástupcům.“
Doriana se pousmál. „Opravdu si myslíte, že by justice dávno nepodlehla tlaku Senátu, kdyby vás v zákulisí někdo tajně nepodporoval?“
Kávovým výrazem probleskla stopa nejistoty. „Vy?“ hádal.
Doriana pokrčil rameny. „Lord Sidious má mnoho služebníků.“
„Avšak tento konkrétní služebník sídlí přímo v Úřadu nejvyššího kancléře,“ podotkl Kav a mávl rukou k němu. „Určitě je pro Sidiouse velmi užitečný.“
Dorianova tvář ztvrdla. „Ano, je,“ řekl měkce. „A teď koukejte zapomenout, že jste to jméno a funkci někdy zaslechl, Navždycky. Jasné?“
Kav se chystal opovržlivě odfrknout, když vtom si povšiml výrazu Dorianovy tváře. „Jasné, veliteli Stratisi,“ odpověděl místo toho.
„Dobře.“ Doriana ukázal na dveře kokpitu. „Teď se laskavě vraťte do své kajuty, musím s touhle lodí odstartovat. Máte souřadnice flotily?“
„Ano.“ Kavovy dlouhé prsty zajely do záhybu v rouchu a vynořily se s datakartou. „Cesta nepotrvá déle než dva dny.“
„Dobře,“ odpověděl Doriana. „Za tu dobu stačíme připravit útočnou strategii.“
„Já jsem z nás dvou ten, kdo má bojový taktický výcvik,“ řekl Kav upjatě, „útočnou strategii naplánuju já.“
„Ovšem,“ přisvědčil Doriana a potlačil povzdech. „Jen jsem tím chtěl říct, že jsem připravený vám pomoct. Vraťte se do kajuty a vyrazíme.“
Neimoidian se vypjal a odkráčel z kokpitu. Jeho pýcha byla alespoň dočasně ukojena.
Doriana zakroutil hlavou a přistoupil k výklenku s holoprojektorem. Neimoidiani. Kdyby nevlastnili jednu z nejlepších sbírek bojové techniky v Republice, dávno by Sidiousovi doporučil všechny je spláchnout do hygienické jednotky. Doufal, že je sithský lord brzy nahradí někým kompetentnějším.
Usadil se do výklenku a napojil se na přenosovou stanici HoloNetu. Světélka se rozzářila a Doriana zkontaktoval svého pána.
Čekání trvalo déle než obvykle a Doriana několikrát zvažoval, že zaskočí do kokpitu zkontrolovat stavové panely. Pokaždé však tomu pokušení odolal. Kdyby se Sidious ozval v okamžiku jeho nepřítomnosti a musel by čekat, vůbec by ho to nepotěšilo.
Dobře známá postava v kápi se konečně objevila. „Hlášení.“
„Mezigalaktická výprava právě odstartovala, lorde Sidiousi,“ oznámil mu Doriana. „Vicelord Kav je tu se mnou a do hodiny vyrazíme na místo setkání.“
„Výborně,“ řekl Sidious. „Víš, kde přesně Mezigalaktická výprava v Neznámých oblastech zastaví?“
„Ano, můj pane,“ odpověděl Doriana. „Kapitán Pakmillu naplánoval dvě samostatné navigační zastávky v úseku osmi set světelných let za hranicí republikového prostoru. Mám souřadnice obou těchto míst.“
„Musíš využít hned tu první,“ varoval ho Sidious. „Je docela dobře možné, že C’baoth ve své netrpělivosti druhou zastávku zruší.“
„Mám to v úmyslu, můj pane,“ potvrdil Doriana. „Ještě jedna věc: Pakmillu mi dal konečný seznam pasažérů. Přibyli na něj tři další Jediové.“
„Jedna z nich je nepochybně Lorana Jinzler,“ řekl Sidious. „C’baoth už dříve informoval Senát, že Jinzler poletí s ním.“

Pokleslé koutky jeho úst se nakrátko stočily vzhůru do jízlivého úsměvu. „Ačkoli jí samotné to nejspíš neřekl."
„Ano, Jinzler je mezi nimi," přisvědčil Doriana. „Druzí dva jsou Obi-Wan Kenobi a jeho padawan Anakin Skywalker."
Sidious se přestal usmívat. „Skywalker?" zasyčel. „Kdo to schválil?"
„Nevím, můj pane," řekl Doriana a srdce se mu prudce rozbušilo. Když naposledy viděl Sidiouse takhle rozzuřeného, někdo vzápětí zemřel. A to dost ošklivou smrtí. „Musel to být C'baothův –"
„Nesmí s nimi letět," přerušil ho Sidious ostře. „Musí zůstat zde. Postaráš se o to."
„Rozumím, můj pane," řekl Doriana rychle. „Nebojte se, dostanu ho ven."
Natáhl se po tlačítku, aby ukončil spojení, a v duchu horečně probíral své možnosti. Mezigalaktická výprava plánovala udělat první zastávku v systému Lonnaw. Kdyby tam vyrazil hned teď –
Ale to nemohl, protože měl na palubě vicelorda Káva. Někdo by si mohl Neimoidiana všimnout a domyslet si souvislosti a něco takového nechtěl Doriana riskovat. Nejprve bude muset Kava nechat u přepadové flotily a až pak bude moct vyrazit za Mezigalaktickou výpravou. Což znamenalo, že se do Lonnawu nedostane včas a bude muset až na Argai v sektoru Haldeen. A kdyby Mezigalaktickou výpravu nezastihl ani tam –
„Počkej."
Doriana zaváhal s rukou nad tlačítkem. Sidious semkl rty a Doriana měl dojem, že úvahy sithského lorda se nyní ubírají stejným směrem jako před okamžikem jeho vlastní.
A zřejmě také dospěl ke stejnému závěru. „Drž se původního plánu," řekl opět klidným hlasem. „Skywalkera stáhnu z Mezigalaktické výpravy já."
„Ano, můj pane," přikývl Doriana a ramena mu klesla úlevou. Neměl nejmenší představu, jak to Sidious navlékne, zvlášť když proti němu bude C'baoth a pět dalších mistrů Jedi. Ale to byl Sithův problém. Doriana byl za vodou a to bylo hlavní. „Jakmile splníme svůj úkol, ozvu se vám."
„Udělej to, Doriano," řekl Sidious. Jeho oči jako vždycky zakrývala kápě, Doriana však přesto cítil, jak mu propalují tvář, a pak se obraz zachvěl a zmizel.
Doriana několik okamžiků zůstal na místě, zhluboka dýchal a pomalu přemáhal napětí, které dosud pulzovalo jeho tělem. Opět ho ta hra málem zabila. Ale i tentokrát ji přežil bez úhony.
Jednou se mu to možná nepodaří.
Ale hned tak to ještě nebude. Nyní musí najít svou flotilu a přichystat léčku.
A zabít osmnáct Jediů.
Vypnul holoprojektor, vrátil se do pilotního křesla a strčil Kavovu datakartu do čtečky. Byl nejvyšší čas zjistit, kam přesně to mají letět.

KAPITOLA 14

Kabina turbovýtahu zastavila v další prostorné hale. „Fajn," prohodil Anakin, když vyhlédl ze dveří. „Takže tohle je –" nenápadně pohlédl na značku na stěně – „Dreadnaught čtyři?"
„Správně," potvrdil C'baoth, položil chlapci ruku na rameno a pobídl ho k výstupu z kabiny. „Nyní se nacházíme na nejvzdálenějším místě od velitelské lodi Dreadnaught jedna."
„Trochu jako Tatooine," dodal Obi-Wan suše.
„Ano," řekl Anakin. „Jen je tu chladněji a méně písku."
„Tatooine?" zeptal se C'baoth.
„Malá planeta, na které vyrůstal Anakin," vysvědoval Obi-Wan. „Místní o ní říkají, že je nejdál od středu vesmíru, stejně jako je Dreadnaught čtyři nejdál od velitelských oblastí Dreadnaughtu jedna."
„Aha," kývl C'baoth.
Obi-Wan si všiml, že rozvržení a výbava Dreadnaughtu čtyři je totožná s ostatními loděmi, které spolu s C'baothem navštívili. Vlastně ho to ani nepřekvapovalo, když si uvědomil, jakým způsobem expedice vznikala. A stejně jako na ostatních dreadnaughtech, i zde procházeli lidé chodbami kolem nich rázným, energickým krokem a tváře měli optimistické, sebejisté a odhodlané.
Nebylo divu. Jejich velkolepé dobrodružství navzdory všem překážkám konečně začalo a hřejivost toho úspěchu z nich ještě nevyprchala.
„Tento dreadnaught má na starosti mistr Jedi Justyn Ma'Ning," řekl C'baoth, když zamířili na záď. „Mluvil jste s ním na uvítací večeři, pokud si vzpomínám."
„Ano, prohodili jsme spolu pár slov," odpověděl Obi-Wan. „Myslel jsem, že Dreadnaught čtyři má na starosti komandér Omano."
„Chtěl jsem říct, že mistr Ma'Ning dohlíží na činnost a působení Jediů," odvětil C'baoth. „V tuto chvíli by měl být v Konferenčním sále pět spolu se svými dvěma rytíři Jedi a vybranými rodinami. Pojďme se na ně podívat."
„K čemu jste ty rodiny vybrali?" zeptal se Obi-Wan.
„Dostane se jim nejvyšší možné cti," řekl C'baoth. „Během několika dnů zahájí jedno dítě z každé rodiny jediský výcvik."
Obi-Wan se zarazil. „Jediský výcvik?"
„Přesně tak," přisvědčil C'baoth. „Víte, kromě základních technických dovedností jsme u potenciálních kolonistů brali v potaz i to, zda mají děti citlivé k Síle. Nejslibnějším rodinám jsme dali přednost, ačkoli jsme to samozřejmě až do této chvíle tajili. Celkem máme jedenáct kandidátů, včetně tří tady na Dreadnaughtu čtyři."
„Jak jsou ty děti staré?" zeptal se Obi-Wan.
„Mezi čtyřmi a deseti lety," odpověděl C'baoth. Povytáhl obočí na Anakina. „Pokud vím, mladý Skywalker k vám

nastoupil do učení zhruba ve stejném věku.“
„Ano,“ potvrdil Obi-Wan a zamračil se. V Chrámu bylo celá staletí zvykem přijímat k výcviku pouze nemluvňata a C’baoth to věděl. Anakin byl bohužel zářnou výjimkou z tohoto pravidla, jíž se C’baoth očividně chystal ospravedlnit svůj úmysl. „A co jejich rodiče?“
„Co je s nimi?“
„Všichni s výcvikem souhlasili?“
„Budou,“ ujistil ho C’baoth. „Jak jsem říkal, svěřit dítě Jediům je nejvyšší možná čest.“
„Takže vy jste se jich ještě nezeptal?“
„Ovšemže ne,“ řekl C’baoth, jako by ho ta otázka zaskočila. „Který rodič by nechtěl mít ze svého potomka Jediho?“
Obi-Wan se nadechl. „Ale co když budou mít jiný názor –“
„Později,“ přerušil ho C’baoth a ukázal na dveře po jejich pravici. „Jsme tu.“
Konferenční sál byl jednou z mnoha středně velkých zasedacích místností, roztroušených v každém typickém dreadnaughtu. Na jeho druhém konci stál před pódiem mistr Jedi Ma‘Ning a pozorně naslouchal otázce, kterou mu kladla žena v první řadě. Vedle něho stáli dva Durosové odění v jediském rouchu.
A v řadách křesel před nimi sedělo okolo čtyřiceti mužů, žen a dětí, kteří obsadili téměř všechna volná místa. Bylo jich mnohem víc než tři rodiny, o kterých mluvil C’baoth.
Samotného C’baotha to očividně taky překvapilo. „Co se to tu…?“ zavrčel pod vousy, a když se rozhlédl kolem, z očí mu sršely blesky.
„Možná přivedli přátele?“ nadhodil Anakin váhavě.
„Přátele jsme nezvali,“ zabručel C’baoth. Na okamžik se zdálo, že se chystá vykročit vpřed, ale pak si to zřejmě rozmyslel a místo toho netrpělivě zamával rukou doprava. Obi-Wan se otočil stejným směrem a zpozoroval Loranu Jinzler. Odlepila se od zdi, u které stála, a vydala se k nim.
Přistoupila blíž a pozdravila je kývnutím hlavy. „Mistře C’baothe,“ řekla tiše. „Mistr Ma‘Ning říkal, že se možná zastavíte.“
„Ještě že jsem to udělal,“ řekl C’baoth. Nemluvil hlasitě, ale Obi-Wan přesto zahlédl, jak se několik lidí v zadních řadách ohlíží, aby zjistili, co se děje. „Co tu všichni ti lidé dělají?“
„Mistr Ma‘Ning pozval i všechny náhradníky a jejich rodiny,“ informovala ho Lorana.
„Náhradníky?“ zeptal se Obi-Wan.
„Ti, kteří mají nepatrnou latentní citlivost k Síle, ale příliš malou, než aby se z nich mohli stát Jediové,“ řekl C’baoth, zatímco upíral zamračený pohled přes sál na Ma‘Ninga. „A co ty, Jedi Jinzler? Proč se nevěnuješ svým povinnostem na Dreadnaughtu jedna?“
„Mistr Ma‘Ning mě požádal, abych také přišla,“ odpověděla napjatým hlasem.
C’baothovi zarachotilo v krku. „Aha,“ řekl ponuře.
Mlčky čekali, dokud Ma‘Ning nezodpoví otázku, kterou dostal – cosi o přerozdělení potravin pro ty, jejichž děti budou podstupovat výcvik – a nezeptá se, jestli má někdo další otázky. Nikdo už žádnou neměl, a tak jim poděkoval za účast a prohlásil setkání za ukončené.
Posluchači ještě ani nestihli vstát a C’baoth už vykročil uličkou k pódiu. Obi-Wan ho následoval s Anakinem a Loranou po boku. Pokud mohl Obi-Wan soudit z útržků hovoru, které zaslechl, většinu lidí opravdu potěšilo nebo dokonce nadchlo, že budou mít v rodině rytíře Jedi.
Většinu. Ale ne všechny.
Když čtveřice přišla blíž, Ma‘Ning kývl hlavou na pozdrav. „Mistře C’baothe,“ řekl. „Mistře Kenobi, mladý Sky–“
„Proč jste na toto setkání přizval i náhradníky?“ zeptal se C’baoth příkře.
„Řekl jsem si, že bude dobré oznámit jim co nejdříve, proč jsme je vybrali do Mezígalaktické výpravy,“ odpověděl Ma‘Ning. Hlas měl klidný, ale Obi-Wan spatřil v koutcích jeho očí napětí. „Jelikož náhradníkům se v budoucnosti narodí jediští potomci nejpravděpodobněji, myslím, že by měli vědět, co je čeká.“
„Mohli jsme jim to říct, až kdyby k tomu došlo,“ zavrčel C’baoth. „Takhle to nemělo být.“
„Nic není, jak by mělo být,“ opáčil Ma‘Ning. „Děti tohoto věku – a brát je rodičům násilím –“
„Násilím?“ přerušil ho Obi-Wan.
„Nepředpokládám, že bude potřeba násilí,“ odtušil C’baoth a střídavě se mračil na Obi-Wana a na Ma‘Ninga. „Těch pár rodičů, kteří mají pochybnosti, brzy změní názor. A samotné děti se budou na výcvik jistě moc těšit.“
„Pořád ale zbývá otázka, proč to vůbec děláme,“ připomněl Ma‘Ning.
„Děláme to proto, že nás čeká dlouhá a nebezpečná cesta,“ oznámil mu C’baoth. „Potřebujeme co nejvíc Jediů, mnohem víc, než kolik mi jich mistr Yoda dovolil vzít. Nevadí, vycvičíme si je sami. A neopakujte mi prosím ten zažitý nesmysl o tom, že kandidát na Jediho musí být mimino, protože jak říkám: je to pitomost.“
„Mistr Yoda by s vámi nesouhlasil,“ namítl Ma‘Ning.
„V tom případě by se mistr Yoda mýlil,“ odvětil C’baoth rázně. „Děti a dospělé nebereme k výcviku jen proto, že nechceme. To je jediný důvod.“ Ukázal na Anakina. „Padawan Skywalker je důkazem, že lze vycvičit i starší děti.“
Ma‘Ningovi zaškubalo ve rtu. „Možná,“ připustil. „Ale jsou i další důvody, proč brát k výcviku jen nemluvňata.“
„Jaké další důvody?“ chtěl vědět C’baoth. „Tradice? Politika? V kodexu o tom není ani slovo.“
„To není tak úplně pravda,“ vložil se do řeči Obi-Wan. „Spisy mistra Simikartyho hovoří velice jasně.“
„Spisy mistra Simikartyho jsou pouze interpretací kodexu, ne jeho součástí,“ prohlásil C’baoth. „Další tradice, třebaže pod jiným jménem.“
„Jste proti tradicím?“ zeptal se jeden z Durosů.
„Jsem proti tomu, abychom je slepě a nekriticky přejímali jako pravdu,“ řekl mu C’baoth. „Nemůžeme si to dovolit. Počet

Jediů klesá všude v Republice. Pokud si máme uchovat roli strážců míru a spravedlnosti, musíme najít způsob, jak naše řady rozšířit.“
„Tím, že učedníky rodičům prostě vezmeme?“ otázal se Ma‘Ning. „Zvlášť když nikdo z těch rodičů nechtěl, aby se z jejich dětí stali Jediové?“
„Proč si to myslíte?“ zeptal se C’baoth.
„Protože kdyby si to přáli, nechali by je přezkoušet už v ranějším věku,“ řekl Ma‘Ning.
„Mohli mít nějaký jiný důvod,“ zahřměl C’baoth. „Ale dobrá, ano, rodiče vždycky rozhodovali o tom, jestli se budou jejich děti cvičit. Další tradice. Ale co přání samotných dětí? Nebylo by správnější dovolit jim, aby se rozhodly samy?“
„Ale jak řekl mistr Ma‘Ning, důvody pro to, abychom přijímali pouze nemluvňata, opravdu existují,“ zdůraznil Obi-Wan.
„Většina jich tu neplatí,“ řekl C’baoth pevně. „Na palubě Mezigalaktické výpravy nejsou žádné zakořeněné rodinné hierarchie. Děti se nebudou muset vypravit statisíce světelných let daleko do Chrámu na Coruscantu, aby je už rodiče nikdy neviděli.“ Lorana sebou trhla, ale zůstala zticha. „Tady je bude od ostatních dělit pouze turbovýtah do zásobovacího jádra,“ pokračoval C’baoth. „Po počátečním výcviku je dokonce můžeme občas pustit na večeři k jejich rodinám.“
„Vy je dáte do zásobovacího jádra?“ zamračil se Ma‘Ning.
„Výcvikové středisko chci zřídit co nejdál od hluku a duševního chaosu,“ odpověděl C’baoth. „Tam dole je spousta místa.“
Ma‘Ning zavrtěl hlavou. „Pořád se mi to nelíbí, mistře C’baothe.“
„Nové nápady jsou vždycky zneklidňující, stejně jako nové metody,“ řekl C’baoth a přejel postupně všechny Jedie svým pohledem. „Mezigalaktická výprava je v mnoha ohledech velkolepý experiment. A pamatujte, že pokud uspějeme, vrátíme se do Republiky s receptem na oživení celého řádu Jedi.“
„A pokud neuspějeme?“ zeptal se Obi-Wan.
„Tak neuspějeme,“ řekl C’baoth škrobeně. „Ale to se nestane.“
Obi-Wan pohlédl na Ma‘Ninga. Stále ještě nevypadal nadšeně, ale zjevně už mu došly argumenty.
C’baoth měl navíc pravdu. Pokud má řád Jedi přežít, je potřeba zkusit něco nového.
A pokud se legendy nemýlily, Jediové kdysi dávno byli ochotni podstupovat rizika.
„Tak dobrá,“ souhlasil Ma‘Ning nakonec. „Vyzkoušíme ten váš velkolepý experiment. Ale buďte opatrný, mistře C’baothe. Buďte velmi opatrný.“
„Ovšem,“ řekl C’baoth, jako by se to rozumělo samo sebou. „Nyní už tedy zbývá jen připravit výcvikové středisko.“ Otočil se k Loraně. „Když už jsi tady, Jedi Jinzler, dohlédneš na to.“
Lorana se uklonila. „Ano, mistře C’baothe.“
„A příště,“ dodal C’baoth s pohledem upřeným na Ma‘Ninga, „se mě nejprve dovolíte, než některého z mých Jediů odvoláte ze služby.“
Ma‘Ning nepatrně zkřivil rty, ale i on se uklonil. „Jak si přejete, mistře C’baothe.“
C’baoth ho ještě chvíli propaloval očima a pak se otočil k Obi-Wanovi a Anakinovi. „Nyní budeme pokračovat v naší prohlídce,“ pokynul ke dveřím.
Vyrazil uličkou dozadu, bez povšimnutí minul malé hloučky lidí, kteří tu spolu dosud tiše rozmlouvali, a vyšel na chodbu. „Zmínil jste se o službě Jediů,“ ozval se Obi-Wan, když společně zamířili na záď. „Co přesně od nás budete chtít?“
„Zatím jen to, na co jste zvyklí,“ odpověděl C’baoth. „Budete hlídkovat a pomáhat, kde vás bude třeba. Později budu potřebovat, abyste pomohli při výcviku nových Jediů. A samozřejmě tu budeme muset udržovat pořádek.“
„Žádných velkých nepokojů jsem si nevšiml,“ podotkl Obi-Wan.
„Počkejte a uvidíte,“ naznačil C’baoth ponuře. „Takové množství lidí nemůže žít pohromadě bez třenic. Očekávám, že ještě než opustíme Neznámé oblasti, budeme pravidelně řešit spory mezi cestujícími a stanovíme závazná pravidla chování.“
Pravidla chování? „Neměl by mít tyhle věci na starosti kapitán Pakmillu?“ zeptal se Obi-Wan opatrně.
„Kapitán Pakmillu bude mít plné ruce práce s řízením Mezigalaktické výpravy,“ řekl C’baoth. „A my jsme navíc pro takovéto úkoly nejzpůsobilejší.“
„Musíme mít na paměti, že naše úloha je radit a urovnávat spory,“ upozornil ho Obi-Wan. „Jediové v zájmu galaxie slouží ostatním, spíš než aby jim vládli.““
„Já jsem o žádném vládnutí nic neříkal.“
„Ale co jiného to bude, pokud začneme udržovat pořádek místo kapitána?“ zeptal se Obi-Wan. „Urovnání sporu podepřené pohrůžkou či nátlakem přestává být urovnáním.“
„Narážíte na to, jak jsem pohrozil oběma stranám na Barloku?“ zeptal se C’baoth kousavě.
Obi-Wan zaváhal. Dosud si pamatoval, jak nepříjemný pocit měl z tónu, kterým C’baoth po zmařeném útoku s oběma stranami mluvil. Opravdu překročil své pravomoci, když je přinutil ke smíru? Anebo na ně tak zapůsobil ten útok a oni náhle vystřízlivěli a uvědomili si, že vyjednávání už nejsou pouze záležitostí tabulek a abstraktních čísel?
A stál za tím útokem C’baoth, nebo ne? Odpověď na tuto otázku Obi-Wanovi stále unikala.
„Oni potřebovali, aby jim někdo řekl, co mají dělat,“ vložil se Anakin do jeho myšlenek. „A my máme moudrost a rozhled, který ne-Jediům chybí.“
„Moudrost někdy vyžaduje, abychom se drželi stranou a nepodnikali nic,“ zdůraznil Obi-Wan, když si vzpomněl na slova, která mu Windu řekl v Chrámu. Ale přesto, pokud Rada C’baotha za jeho činy skutečně pokárala, Windu se o tom nezmínil. „Jinak by se lidé nikdy nenaučili řešit problémy sami.“
„A taková moudrost pochází pouze z důvěrného porozumění Síle,“ řekl

C'baoth tónem, který naznačoval, že diskuse skončila. „Brzy to zjistíš sám, mladý Skywalkere." Pokynul rukou vpřed. „Tady dole máme hlavní úsek zbraní a štítů…"

* * *

C'baoth spolu s ostatními opustil konferenční sál. Lorana sledovala, jak odcházejí, a povzdechla si únavou a zklamáním.

Proč ji sem Ma'Ning vlastně povolal? Protože znala C'baotha líp než kdokoli jiný na palubě? Pokud to byl opravdu tento důvod, rozhodně se při debatě moc neuplatnila. Měla spolu s ostatními protestovat proti jeho plánu na výcvik Jediů? Pokud ano, pak selhala i v tomto ohledu.

„Je vždycky takhle arogantní?"

Lorana se otočila. Oba Durosové se poněkud vzdálili a tiše spolu rozmlouvali, ale Ma'Ning zůstal na místě a zamyšleně ji pozoroval. „Mně nijak zvlášť arogantní nepřipadal," řekla automaticky na obranu svého mistra.

„Možná je to jenom jeho osobností," podotkl Ma'Ning. Ve tváři však měl vědoucí pohled. Možná už někdy dřív viděl nějakého Jediho zastat se C'baotha ze stejných důvodů jako Lorana. Ať už ty důvody byly jakékoli. „Povězte mi, co si myslíte o jeho záměru?"

„O výcviku starších dětí?" Bezradně pokrčila rameny. „Nevím. Je to pro mě úplná novinka."

„On o tom ještě nikdy nemluvil?"

„Ne," odpověděla. „Alespoň ne se mnou."

„Hmm," sešpulil rty Ma'Ning. „Rozhodně je to zajímavý nápad. A v jednom má pravdu: v minulosti opravdu docházelo k výjimkám a většinou to dopadlo dobře."

„Jako Anakin?"

„Možná," řekl Ma'Ning opatrně. „Dokud se padawan skutečně nestane rytířem Jedi, vždycky je tu nebezpečí, že sejde z cesty. Něco takového ale samozřejmě Skywalkerovi nehrozí."

„Ne," souhlasila Lorana. „Pokud mě omluvíte, mistře Ma'Ningu, musím sehnat několik lidí a dát se do přípravy nového výcvikového střediska."

„Zajisté," přikývl Ma'Ning. „Promluvíme si později."

Přistoupil k oběma Durosům a zapojil se do jejich hovoru. Tři Jediové, kteří spolu probírají nějaké záležitosti.

A Loranu z toho vynechali. Jako by stále ještě byla padawankou.

Ona ale přece řekla, že odchází. Možná v tom nic víc nebylo. Zhluboka se nadechla, zaplašila nepříjemné myšlenky a zamířila uličkou mezi křesly ven ze sálu.

Už byla skoro u dveří, když vtom jí do cesty vstoupil nějaký muž. „Promiňte, Jedi," řekl ostýchavě. „Můžete na slovíčko?"

„Jistě," odpověděla Lorana a poprvé si ho pořádně prohlédla. Byl to typický člen posádky, mladý muž s jasnýma očima, krátkými tmavými vlasy a kombinézou maličko umazanou u límce. Nejspíš měl právě směnu, když ho zavolali na Ma'Ningovu schůzi. Za ním stála mladá žena. Na jedné ruce držela spící miminko a druhá jí spočívala na rameni pěti- nebo šestiletého chlapce, který stál těsně vedle ní. „Co pro vás mohu udělat?"

„Jmenuju se Dillian Pressor," představil se muž a pokynul rukou k ostatním členům své rodiny. „Můj syn Jorad by se rád na něco zeptal."

„Ovšem," přikývla Lorana a přistoupila k chlapci blíž. Neuniklo jí, že žena sevřela synkovi rameno o něco pevněji.

„Ahoj, Jorade," pozdravila přátelsky a dřepla si k němu.

Zadíval se na ni se směsicí nejistoty a obdivu. „Opravdu jste Jedi?" zeptal se.

„Ano, opravdu," ujistila ho. „Jsem Jedi Jinzler. Dokážeš to vyslovit?"

Nejistě sešpulil rty. „Jedi Jisser?"

„Jinzler," řekl jeho otec. „Jinzler."

„Jedi Jissler," zkusil to chlapec znovu.

„Nebo mi říkej prostě Jedi Lorano," navrhla Lorana. „Chceš se mě na něco zeptat?"

Chlapec nejistě vzhlédl ke své matce. Pak sebral odvahu a otočil se znovu k Loraně. „Mistr Ma'Ning říkal, že si zavolal lidi, ze kterých budou Jediové," odpověděl. „Můžu být taky Jedi?"

Lorana pohlédla na ženu a všimla si, že má pevně stažená ústa. „Obávám se, že nikdo z nás to neovlivní," řekla. „Pokud se nenarodíš vnímavý k Síle, nemůžeme z tebe vycvičit Jediho. Je mi líto."

„Co když jsem se mezitím zlepšil?" nedal se Jorad. „Mistr říkal, že nám ostatním chybí jen málo, a je to už dlouho, co nás testovali. Možná jsem se zlepšil."

„Možná ano," řekla Lorana. Byl to samozřejmě nesmysl. Citlivost k Síle lze šlechtit, ale ne vytvořit.

C'baoth ale na druhou stranu říkal, že tyto rodiny mají malou, ale nezanedbatelnou vnímavost. Chlapcovy testy mohly být nepřesné, alespoň teoreticky. „Víš co?" navrhla. „Řeknu mistru Ma'Ningovi, aby tě přezkoušel znovu, ano? Pokud ses opravdu zlepšil, pokusíme se tě do výcviku také zařadit."

Joradovi se rozzářily oči. „Dobře," řekl. „A kdy mě přezkoušíte?"

„Promluvím si s mistrem Ma'Ningem," zopakovala a přemítala, jestli už mu toho neslíbila víc, než mohla splnit. „Domluví se s tvým tatínkem."

„Jorade?" pobídla matka chlapce.

„Děkuju," řekl Jorad poslušně.

„Není zač," odpověděla Lorana, vstala a pohlédla na miminko v matčině náruči. „Tohle je tvoje sestřička?"

„Ano, to je Katarin," odpověděl Jorad. „Pořád jenom brečí."

„To je miminkům ze všeho nejlíp," souhlasila Lorana, pohlédla na matku a pak na Dilliana. „Děkuju vám, že jste přišli."

„Žádný problém," řekl Dillian, vzal svého syna za ruku a přistoupil ke dveřím. Když se otevřely, vyvedl chlapce ven na

chodbu. „Ještě jednou vám děkujeme, Jedi Jinzler.“
„Jedi Lorano,“ připomněl mu Jorad.
Dillian se bezděčně pousmál. „Jedi Lorano,“ opravil se. Nabídl své ženě rámě, vyvedl ji ven za Joradem –
„Tak tady jsi,“ zavolal jakýsi rozzlobený hlas z chodby.
Lorana vyšla na chodbu za Pressorovými. Kráčel k nim mladý muž, jehož vlasy měly barvu kalné vody, ústa měl sevřená do tenké linky a zlostně se mračil na Dilliana. „Co tu sakra děláš, Pressore?“
„Byl jsem na mimořádné schůzi,“ odpověděl Dillian a ukázal na Loranu. „Tohle je Jedi Lorana Jinzler –“
„Odkdy se chodí na schůze uprostřed směny?“ skočil mu muž do řeči. „Jestli jsi na to zapomněl, kontrola reaktoru hyperpohonu je bez obsluhy poněkud obtížná.“
„Já vím,“ řekl Pressor a předal Joradovu ruku matce. „Promiň – myslel jsem, že skončíme dřív.“
„Ale neskončili.“ Muž upřel zamračený pohled na Loranu. „Bude se to dít často, Jedi Jinzler?“
„Co tím myslíte, pane…?“
„Chas Uliar,“ představil se muž stroze. „Tím myslím, že vy Jediové se nám neustále pletete do pracovních harmonogramů.“
„Nevím, o čem mluvíte,“ namítla Lorana.
„Předevčírem mistr Ma‘Ning odvolal všechny lidi ze systémové kontroly kvůli cvičnému poplachu s únikem chladicí kapaliny,“ odpověděl Uliar. „Minulý měsíc už jsme jich stejně dělali pět. A teď zase zničehonic svoláváte mimořádné schůze, které lidem brání ve výkonu důležitých povinností. Co bude zítra? Cvičení se záchrannými moduly?“
„Nějaký problém, Uliare?“ ozval se za nimi Ma‘Ningův hlas.
Lorana se otočila a spatřila, že Ma‘Ning právě vstoupil do chodby. „Jen chci nerušeně dělat svou práci, abych mohl v noci klidně spát,“ řekl Uliar trochu sarkasticky. „Nebo si musím podat formální žádost i na tohle?“
„Vůbec ne,“ ujistil ho Ma‘Ning. „Pressore, můžete se vrátit na své stanoviště.“
„Díky,“ řekl Pressor.
„A v budoucnosti budeme k pracovním harmonogramům ohleduplnější,“ dodal Ma‘Ning k Uliarovi.
„Tak dobrá,“ řekl Uliar o něco mírnějším hlasem. „Pojď, Pressore. Musíme to dodělat, než nastoupí další směna.“
Rychlou chůzí vyrazil pryč. „Zatím ahoj,“ řekl Pressor, letmo pohladil své ženě ruku a potom odspěchal za Uliarem.
„Na shledanou, Jedi Lorano,“ pronesl Jorad vážně a vzhlédl k ní. „Doufám, že se zase někdy uvidíme.“
„Určitě, Jorade,“ usmála se Lorana na chlapce. „Hezky se starej o svou sestřičku, ano?“
„Dobře.“ Pevně sevřel matčinu ruku a oba vykročili chodbou na opačnou stranu.
„Vypadal pěkně popuzeně,“ poznamenala Lorana k Ma‘Ningovi.
„Kdo? Uliar?“ Mistr pokrčil rameny. „Trochu. Ale chápu, že se mu nelíbí, když tu bez upozornění zavádíme novoty. Možná by sis o tom měla s mistrem C’baothem promluvit.“
„Vždyť ale říkal, že cvičný poplach s únikem chladicí kapaliny jste vyhlásil vy.“
„Na příkaz mistra C’baotha.“ Ma‘Ning se pousmál. „A má pravdu – na konci týdne opravdu plánujeme cvičení se záchrannými moduly.“
Lorana přikývla. „Promluvím s ním,“ slíbila.
* * *
Yagu Minor opustili před šesti standardními dny a právě zastavili kvůli rutinní navigační kontrole v soustavě Lonnaw, když náhle začaly potíže.
Než se Obi-Wan dostal do zadní sekce cestujících na palubě Dread-naughtu 2, už se tam stačil srotit dav. „Nechte mě projít, prosím,“ křikl a začal se proplétat shlukem lidí.
„Podívejte – tady je další,“ zavrčel rodianský hlas.
„Kdo další?“ zeptal se Obi-Wan a otočil se tím směrem.
„Další Jedi,“ řekl Rodian a pohlédl mu přímo do tváře.
„Klid, Feevene,“ varoval ho muž stojící poblíž. „Neobviňuj bez důkazů.“
„Řeknete mi, co se stalo?“ zeptal se Obi-Wan.
„V noci přišli zloději, to se stalo,“ odsekl Rodian. „Zloději s rouchy a světelnými meči.“
„Feevene, sklapni,“ řekl muž. Pohlédl na Obi-Wana a sklopil zrak k zemi. „Přišli si pro něčí dítě, to je celé.“
„Uprostřed noci,“ nedal se Feeven.
„Uprostřed jaké noci?“ ušklíbl se muž. „Jsme ve vesmíru. Tady je noc pořád.“
„Rodina spala,“ opáčil Feeven. „Tím pádem byla noc.“
„Děkuju,“ řekl Obi-Wan, oddělil se od nich a pokračoval davem dál. Ať už je noc nebo ne, možná by měl C’baothovi zavolat.
Nakonec to nebylo potřeba. Když se protlačil k prázdnému místu uprostřed davu, zjistil, že C’baoth už je tady. „Mistře C’baothe,“ pozdravil ho a rychlým pohledem přejel zbytek scény. Ve dveřích jednoho pokoje se tyčila postava mohutného muže, který rozpaženýma rukama svíral obě zárubně dveří, jako by C’baotha vyzýval, ať si něco zkusí. V místnosti za jeho zády klečela žena s uplakanýma očima a zoufale k sobě tiskla malého chlapce. Dítě také vypadalo vyděšené, ale zároveň i podivně umíněné.
C’baoth se pootočil k Obi-Wanovi a zamračil se. „Co tady děláte?“ vyjel na něj. „Máte spát.“
„Slyšel jsem, že je tu nějaký rozruch,“ odpověděl Obi-Wan a přiblížil se ke dveřím. „Dobrý večer,“ pozdravil muže.
„Nevezmete nám ho,“ řekl muž rozhodně. „Je mi jedno, kolik vás je. Nedáme vám ho.“
„Nemáte na výběr,“ řekl C’baoth otevřeně. „Jak už vám před týdnem vysvětlil mistr Jedi Evrios, váš syn je potenciální Jedi. Protože souhlasil s výcvikem, půjde s námi.“
„Říká kdo?“ odsekl muž. „Podle palubního zákona rozhodují o dětech jejich rodiče. Ověřil jsem si to.“

„Palubní zákon s takovouto situací nepočítá," odvětil C'baoth. „A proto se na ni nevztahuje."
„Takže když vám zákon nevyhovuje, prostě ho škrtnete?"
„Ovšemže ho neškrtneme," řekl C'baoth. „Pouze ho přepíšeme."
„Kdo?" chtěl vědět muž. „Vy Jediové?"
„Na palubě Mezigalaktické výpravy má nejvyšší zákonodárnou moc kapitán Pakmillu," vložil se do řeči Obi-Wan.
„Zavoláme ho a zeptáme se –"
„Možná má nejvyšší zákonodárnou moc," umlčel ho C'baoth varovným pohledem. „To se teprve ukáže."
Obi-Wana zamrazilo v zádech. „Co tím myslíte?"
„Mezigalaktická výprava je v první řadě projekt Jediů," připomněl C'baoth. „Potřeby Jediů mají tedy absolutní přednost."
Obi-Wan se opatrně nadechl. Najednou si uvědomil, že se kolem nich tiše tlačí lidé. „Mohu si s vámi promluvit, mistře C'baothe? O samotě?"
„Později," řekl C'baoth a natáhl krk, aby viděl přes dav. „Dorazil kapitán Pakmillu."
Obi-Wan se otočil a spatřil, jak se dav rozestoupil, aby mohl Pakmillu projít. I když Mon Cala nejspíš právě vytáhli z postele, uniformu měl v bezvadném stavu. „Mistře C'baothe," řekl ještě chraplavějším hlasem než obvykle. „Mistře Kenobi. Co je tu za problém?"
„Chtějí mi vzít mého syna," vyštěkl muž ve dveřích.
„Ten chlapec má zahájit jediský výcvik," řekl C'baoth klidně. „Jeho otec mu chce to právo odepřít."
„Jaké právo?" odsekl muž. „Jeho právo? Naše právo? Vaše právo?"
„Jediové jsou strážci míru," připomněl mu C'baoth. „A jako takoví –"
„Možná v Republice," skočil mu muž do řeči. „Ale to je přesně ten důvod, proč Republiku opouštíme, ne? Abychom se zbavili nesmyslných pravidel a vrtkavé justice a –"
„Možná bychom to měli nechat na ráno," přerušil ho Obi-Wan. „Mezitím se všichni trochu uklidníme a vychladneme."
„Není třeba," trval C'baoth na svém.
„Mistr Kenobi promluvil moudře," ozval se Pakmillu. „Zítra ráno se po snídani sejdeme v předním velitelském konferenčním sále Dreadnaughtu dva." Natočil oči nejprve k muži a potom k C'baothovi. „Oba dostanete příležitost přednést své argumenty i příslušné články republikového práva."
C'baoth hlasitě vydechl. „No dobrá, kapitáne," řekl. „Tak tedy zítra." Naposledy pohlédl na muže a chlapce a odkráčel, dav se před ním rozestoupil ještě rychleji než předtím před kapitánem. Obi-Wan za ním vyrazil dřív, než se mezera mohla znovu uzavřít.
Prvních sto metrů kráčeli mlčky. Obi-Wan přemítal, jestli C'baoth vůbec ví, že jde za ním, když vtom stařec konečně promluvil. „To jste neměl dělat, mistře Kenobi," zahřměl C'baoth. „Jediové by se na veřejnosti nikdy neměli hádat."
„Nevěděl jsem, že snaha vyjasnit situaci je totéž co hádka," řekl Obi-Wan a jen díky Síle zůstal klidný. „A když už jsme u toho, Jedi by si nikdy neměl znepřátelit lidi, kterým má sloužit."
„Přijmout dítě k jediskému výcviku není projev nepřátelství."
„Uprostřed noci ano," opáčil Obi-Wan. „Docela dobře to mohlo počkat na ráno." Na okamžik se odmlčel. „Pokud jste se ovšem nesnažil úmyslně vyvolat spor o moc."
Doufal, že to mistr okamžitě a kategoricky popře. Jenže C'baoth na něj pouze úkosem pohlédl. „A proč bych to dělal?"
„Nevím," pokrčil Obi-Wan rameny. „Zvlášť když kodex Jediům výslovně zakazuje vládnout nad ostatními."
„Opravdu? Opravdu to zakazuje?"
Obi-Wanovi se zježily chloupky na krku. „Tohle už jsme jednou probírali," připomněl mu.
„A mé stanovisko je stále stejné," řekl C'baoth. „V průběhu staletí nashromáždil řád Jedi mnoho pravidel, která jsou zjevně nesprávná. Proč by toto pravidlo nemohlo být jedním z nich?"
„Protože Jediové nejsou způsobilí vládnout," odpověděl Obi-Wan. „Protože usilování o moc vede k temné straně."
„Jak to můžete vědět?" opáčil C'baoth. „Kdy jsme si to naposledy mohli vyzkoušet?"
„Vím to, protože to říká kodex," odpověděl Obi-Wan bez obalu. „Máme lidem pomáhat, ne jim poroučet."
„Ale co je smyslem pravidel a nařízení, když ne pomáhat lidem, aby se chovali ke svému vlastnímu prospěchu a ke prospěchu celé společnosti?" ptal se C'baoth.
„Slovíčkaříte."
„Ne, mluvím o podstatě věci," opravil ho C'baoth. „Vládnutí vede k temné straně, protože sleduje osobní zisk a uspokojení vlastních zájmů na úkor zájmů a práv ostatních lidí. Avšak pomoc, ať už v jakékoli formě, sleduje pouze zájmy druhých."
„Opravdu usilujete právě o tohle?"
„Usilujeme o to všichni," řekl C'baoth. „Jděte, mistře Kenobi. Skutečně si myslíte, že mistr Yoda a mistr Windu by Republiku nespravovali lépe a moudřeji než Palpatine a vládní byrokracie?"
„Kdyby dokázali odolat vábení temné strany, tak ano," odpověděl Obi-Wan. „Ale to pokušení tu bude vždycky."
„Stejně jako ve všem, co děláme," řekl C'baoth. „Proto usilujeme o to, aby Síla vedla nás i ty, kterým sloužíme."
Obi-Wan zavrtěl hlavou. „Je to nebezpečná cesta, mistře C'baothe," varoval ho. „Můžete způsobit chaos a zmatek."
„Zmatek bude minimální a nakonec pomine," slíbil mu C'baoth. „Ať už získáme jakékoli pravomoci, ujišťuji vás, že to bude s podporou ostatních lidí." Zvedl prst. „Ale nikdy nezapomínejte, proč tu vlastně jsou. Slyšel jste ho: přidali se k Mezigalaktické výpravě, aby unikli korupci světů, které necháme daleko za sebou. Proč bychom jim neměli nabídnout něco lepšího?"
„Protože se pohybujeme po tenkém ledě," odpověděl Obi-Wan. „Nemohu uvěřit, že kodex je tak špatný, jak si zřejmě myslíte."

„Není špatný, pouze špatně vykládaný," řekl C'baoth. „Možná byste o tom měl meditovat. A já samozřejmě také," dodal. „Společně jistě najdeme správnou cestu."
„Snad," řekl Obi-Wan. „Rád bych se ráno zúčastnil jednání."
„Není třeba," mávl C'baoth rukou. „Já a mistr Jedi Evrios to zvládneme sami. Navíc tou dobou máte pomáhat s odstíněním nového pomocného navigačního sálu Dreadnaughtu jedna, pokud mě paměť neklame."
„To by jistě počkalo."
„A teď už se vraťte do postele," řekl C'baoth, když dospěli do turbovýtahové haly. „Zítra vás čeká rušný den."
„Stejně jako nás všechny," povzdechl si Obi-Wan. „A co vy?"
C'baoth se zamyšleně zahleděl chodbou. „Já počkám na kapitána Pakmillua," řekl. „Dobře se vyspěte, mistře Kenobi. Na shledanou zítra."
* * *
Když ráno na schůzi zazněly všechny argumenty a diskuse konečně utichla, kapitán Pakmillu se přiklonil na stranu C'baotha.
„Tři hodiny nato si toho chlapce odvedli," mračil se Uliar přes stůl na své přátele.
„Co jsi čekal?" zeptal se Tarkosa a naklonil se přes stůl. „Jediové jsou vzácní jako opeření dewbackové. Chápu, že nechtějí, aby jim lidi s talentem proklouzli mezi prsty."
„Ale dřív brali vždycky jenom kojence," připomněl mu Jobe Keely a svraštil zamyšleně tvář. „Děti, které ještě ani nevědí, že žijí, natožpak kdo je jejich máma a táta. Tyhle děti byly mnohem starší."
„Ale všechny šly dobrovolně, ne?" opáčil Tarkosa. „I ten kluk dneska ráno. Jasně, měl tak trochu strach, ale zároveň byl opravdu nadšený. Smiř se s tím, Jobe: většina dětí si myslí, že být Jedi je fakt bezva."
„Mě by zajímalo, co s nimi všemi udělají," vložil se do řeči Uliar. „Vystěhují celý jeden dreadnaught a předělají ho na svůj vlastní malý Chrám Jediů?"
„C'baotha už něco napadne," řekl Tarkosa pevně. „Zdá se, že má všechno pod kontrolou."
„To jo," zasupěl Uliar. „To teda jo."
Několik minut nikdo nepromluvil. Uliar pomalu přejel jídelnu číslo tři očima. Působila sterilně a vojensky jako všechno ostatní na palubě Mezigalaktické výpravy. Stejně vypadali i lidé v kombinézách a pracovních oděvech, kteří tu večeřeli. Usoudil, že tomuhle místu chybí osobitost. Možná by měl sehnat pár lidí a požádat komandéra Omana, aby jim povolil vyzdobit každou jídelnu jinak. Z jedné by mohli udělat útulnou coruscantskou restauraci, druhou by přeměnili na kavárnu jako vystřiženou z Prostředního okraje, třetí by naopak vypadala jako ošuntělá hospůdka. Na jídlo by se chodilo i v pěknějších šatech –
„Vida," promluvil Keely do jeho myšlenek a kývl hlavou za Uliara. „Jedna zrovna přišla."
Uliar se otočil. Opravdu, stála tam Jinzler – žena, která vytáhla Dilliana Pressora na schůzi, když měl pracovat. Postávala u dveří jídelny, pomalu otáčela hlavou a prohlížela si přítomné. Několik strávníků k ní zvedlo zrak, ale většina si jí ani nevšimla. „Verbuje další Jedie?" hádal.
„Vždyť tu žádné děti nejsou," podotkl Keely, když se rozhlédl. „Myslíš, že teď půjdou i po dospělých?"
„Možná jim C'baoth stanovil kvótu, kterou musejí splnit," řekl Uliar. „Jako když CorSec rozdává pokuty za dopravní přestupky."
„Corellianští strážníci nemají kvóty," ušklíbl se Tarkosa. „To se jen tak říká."
„No, i kdyby nějakou měla, dnes večer ji nesplní," poznamenal Keely, když se Jinzler otočila a odešla. „C'baoth s ní nebude spokojený."
„Mám dojem, že C'baoth není spokojený nikdy s ničím," zvedl Uliar hrnek ze stolu. „Ještě jsem nepotkal tak nafoukaného člověka."
„Na fakultě jsme měli učitele, který byl přesně jako on," řekl Tarkosa. „Jednou v noci se pár studentů proplížilo do jeho kanceláře, rozebrali mu stůl a zase ho složili na toaletách v chodbě. Když to uviděl, myslel jsem, že se pomine vzteky."
„Ale určitě se tím nic nevyřešilo," poznamenal Keely. „Takovíhle lidé jsou nepoučitelní." Otočil se k Uliarovi. „A když mluvíme o řešení, Chasi, podařilo už se ti zjistit, proč včera kolísalo to vedení? Museli jsme odstavit všechny turbolasery na levoboku."
„No jo, přišli jsme na to," odpověděl Uliar a přestal myslet na Jedie a jednotvárné jídelny. „To se zasměješ. Znáš b'Crevnise, toho velkého vysmátého Pho Ph'eahiana, který má mít na starosti údržbu potrubí? Zřejmě si špatně označil svůj vlastní měřič…"
* * *
Lorana objevila Pressora s rodinou až ve čtvrté jídelně D-4. „Zdravím vás," usmála se, když přistoupila k jejich stolu. „Jak se máte?"
„Docela dobře," řekl Pressor a ostražitě k ní vzhlédl. „Děje se něco?"
„Jak se to vezme." Lorana si dřepla mezi Jorada a jeho matku. „Chtěla jsem ti říct, Jorade, že tvůj test byl opět negativní. Je mi to líto."
Chlapec protáhl obličej. „To nic," řekl smutně. „Máma a táta říkali, že se to nejspíš nezmění."
„Mámy a tátové mívají v těchto věcech často pravdu," odpověděla Lorana. „Doufám, že tě to moc nezklamalo."
„Určitě ho to přejde," oddechla si jeho matka. „Se svým životem může naložit úplně jinak."
„Ano," odpověděla tiše Lorana, v duchu znovu spatřila tvář svého bratra. „Každý se musí smířit se svými přednostmi a vlohami a rozhodnout se podle nich."
„Jenže někdy druzí rozhodnou za něj," řekl Pressor ponuře. „Slyšel jsem, že vy Jediové jste včera měli na D-dva nějaký spor."
„Taky jsem o tom něco slyšela," potvrdila Lorana. „Nebyla jsem tam, takže nevím, jak vážný ten spor byl. Vím jen, že

nakonec se to vyřešilo po dobrém.“
„Já jsem slyšel, že toho chlapce zavřeli do jediské školy,“ opáčil Pressor.
„Pokud na to má právo, proč byste mu ho měli upírat?“ zeptala se Lorana. „Život Jediho může být těžký – a, ano, vyžaduje oběti, jak od rodičů, tak od dítěte. Ale tak je to se vším, co má nějaký smysl.“
„Snad máte pravdu,“ řekl Pressor pochybovačně.
„No, nebudu vás zdržovat od jídla,“ zvedla se Lorana. „Děkuju vám za váš čas.“
„Děkujeme, že jste se zastavila,“ odpověděl Pressor.
„Na shledanou, Jedi Lorano,“ dodal Jorad. Odtrhl oči od jejího světelného meče a pustil se do jídla.
Lorana se vydala přes jídelnu ke dveřím a cestou se snažila vycítit emoce okolních lidí. Když procházela kolem, většina lhostejně zvedla hlavu a pak se znovu dala do jídla nebo pokračovala v hovoru, aniž by u nich Lorana vycítila změnu nálady. Ti, kteří seděli dál, si jí většinou ani nevšimli. Všichni vypadali víceméně spokojení, tedy až na několik remcalů, kteří si naříkali na práci. Pokud se vzmáhal odpor proti Jediům, pak ho nedokázala vycítit.
Takže její obavy byly možná zbytečné. Koneckonců, všichni spolu stráví na palubě Mezigalaktické výpravy ještě dlouhou dobu a i tací, kterým se nelíbil způsob náboru dětí, si jistě časem uvědomí, že větší počet Jediů zajistí klidnější a bezpečnější plavbu.
Nyní však byl nejvyšší čas vrátit se do práce. Část vybavení, které do zásobovacího jádra přibalili na poslední chvíli, bylo potřeba přestěhovat jinam. Posádka by na to sice stačila sama, ale vždycky hrozilo nebezpečí, že se řada beden zničehonic zřítí, a bylo lépe mít po ruce Jediho, který by je zadržel. Během letu se jistě vyskytnou zranění i úmrtí, ale Lorana nehodlala dopustit, aby k nim začalo docházet tak brzy. Zvlášť pokud tomu mohla zabránit.
Vyšla na chodbu a zamířila k zadnímu turbovýtahu. V duchu si slíbila, že si co nejdříve musí vypůjčit jeden z palubních swoopů, o kterých mluvil kapitán Pakmillu.

KAPITOLA 15

„A toto je motorová sekce,“ řekl Thrawn a ustoupil stranou, aby se Thrass mohl podívat přístupovým průlezem do strojovny Bargain Hunteru. „Všimni si, že její rozvržení se od chisských plavidel této velikosti podstatně liší.“
„Ano,“ přikývl Thrass. Nahlédl dovnitř a pak se otočil ke Car‘dasovi. „Jaký má dolet v normálním prostoru?“
„To nevím,“ odpověděl Car‘das a pohlédl na Qennta. Kapitán stál stranou spolu s Maris, která mu všechno tiše tlumočila. „Raku?“ vybídl ho v basiku.
„Proč ho to zajímá?“ zavrčel Qennto. „To chce vyrazit na zkušební let, či co?“
„No tak, Raku,“ přemlouval ho Car‘das, uhýbaje před Thrawnovýma očima. Qenntovi se ani trochu nelíbilo, že musí Thrawna s jeho bratrem provádět po své lodi, a od počátku to dával zřetelně najevo.
Buď si nepamatoval, že Thrawn nyní rozumí basiku, nebo mu to bylo srdečně jedno. Velitel zatím na Qenntovy kousavé poznámky nijak nereagoval, ale i jeho trpělivost jistě měla své meze. Pokud ho to přestane bavit a strčí Qennta zpátky do cely, ven už ho nedostane ani Maris se svým obratným jazykem.
Qennto obrátil oči v sloup. „V normálním prostoru můžeme bez doplnění paliva urazit až šest set hodin,“ řekl neochotně. „Šest set padesát, když to nebudeme moc hnát.“
„Díky.“ Car‘das přešel znovu do minnisiatštiny a přeložil Qenntovu odpověď Thrassovi.
„Působivé,“ poznamenal syndik a znovu nahlédl do strojovny. „Zřejmě mají úspornější spotřebu paliva než my.“
„Ano, ale jejich hyperpohon vypadá křehčí,“ podotkl Thrawn. „Naše šokové sítě snadno vyřadily jak jejich motory, tak i pohon jejich pronásledovatelů.“
„A co zbraně?“
„Jednoduché, ale postačující,“ odvětil Thrawn. „Jsou obtížně přístupné, ale mí odborníci je přesto podrobně prozkoumali. Jejich energetické zbraně i řízené střely jsou méně sofistikované než naše a na palubě nemají žádné šokové sítě ani jiné ochromující prostředky. Nezapomínejme však, že jde pouze o soukromou nákladní loď.“
„Pravda.“ Thrass pohlédl na Car‘dase. „Předpokládám, že vaši lidé mají válečná plavidla?“
„Republika nemá žádnou vlastní armádu,“ odpověděl Car‘das a opatrně volil slova. Chissové možná vyznávají mírumilovnou ostražitost, ale stejně je nechtěl zneklidnit. „Většina členských soustav ovšem má své vlastní obranné jednotky.“
„Které mohou být použity i k útoku?“
„I to se někdy stává,“ připustil Car‘das. „Avšak nejvyšší kancléř může členské soustavy vyzvat, aby útočníka zastavily, a potíže většinou rychle skončí. A Jediové někdy dokážou spory urovnat ještě dřív, než vůbec začnou.“
„Jediové?“
„Kasta bytostí, které neznáme,“ odpověděl Thrawn. „Ferasi mi o nich vyprávěla.“
Car‘das překvapeně pohlédl na Maris. Neuvědomil si, že si s velitelem povídala v soukromí. Její oči se střetly s jeho, provinile se odvrátily, a poprvé od začátku prohlídky se v jejím simultánním překladu objevila mezera.
Qenntovi to samozřejmě neuniklo. Přivřel oči, blýskl jimi po Maris, pak po Car‘dasovi a nakonec po obou Chissech.
„Zřejmě mají přístup k jakémusi neznámému energetickému poli,“ pokračoval Thrawn ke svému bratrovi. Pokud výměnu pohledů postřehl, pak to na sobě nedal znát. „Pole lze použít k zesílení smyslů, vycítění záměrů a myšlenek druhých lidí, nebo přímo jako zbraň.“
„Ale jen k obraně,“ ozvala se Maris. „Jediové nikdy neútočí jako první.“
„Mluvíte o Jediích?“ vložil se do řeči Qennto. „Car‘dasi? Řekla Jediové?“
„Snaží se mu vysvětlit, co jsou zač,“ odpověděl Car‘das. „Chissové zřejmě nic takového nemají.“
„Výborně,“ zamručel Qennto. „Aspoň v něčem jsme lepší než oni. A co přesně říkala?“

„Bavili se o jediských schopnostech," odpověděl Car'das a pohlédl na dvojici Chissů. Thrawnova tvář postrádala jakýkoli výraz, zatímco Thrass měl očividně zlost, že oba lidé klidně mluví jazykem, kterému on nerozumí. „Ale o tom si můžeme promluvit později," dodal.
„Jo," řekl Qennto. „Jasně."
Dokončili prohlídku a vrátili se na základnu. Car'das stále nedokázal poznat, co si o tom všem Thrass myslí, a docela se mu ulevilo, když je propustili do jejich kajut. Napůl čekal, že je syndik všechny nechá vsadit za mříže.
Jeho úleva byla předčasná. Sotva minul kajutu Qennta a Maris a vykročil ke své vlastní, Qennto ho popadl za ruku a smýkl jím dovnitř. „Co –"
„Mlč," řekl Qennto a protáhl ho dveřmi, které se za nimi okamžik nato zavřely. Postrčil Car'dase k Maris, postavil se zády ke dveřím a výhružně si založil ruce na prsou. „Fajn," řekl. „Tak povídej."
„O čem?" zeptal se Car'das. Srdce se mu opět prudce rozbušilo.
„O tobě, Maris a Thrawnovi," odvětil Qennto chladně. „Přesněji řečeno o těch soukromých rozhovorech mezi ním a Maris."
Car'das zatajil dech a okamžitě se za to proklel. Ani kdyby po něm chtěl Qennto provinilou reakci písemně, sotva mohl přijít s nějakou výmluvnější. „Co tím myslíš?" odpověděl vyhýbavě.
„Nechceš spíš říct, jak to, že o tom vím?" zasupěl Qennto. „Myslíš si snad, že jsem tu jenom tak posedával a čučel do zdi, když jsem s vámi nechodil do té vaší malé jazykové školy?" Kývl na druhou stranu místnosti. „Maris byla tak laskavá, že mi ukázala, jak otevřít soubory se slovníkem."
Car'dasovi se sevřel žaludek. „Takže rozumíš cheunštině?"
„Dostatečně." Qennto pohlédl na Maris. „A taky se vyznám v ženských."
„Ty to nechápeš," řekla Maris mírným hlasem.
„Fajn," odpověděl Qennto. „Tak mi to vysvětli."
Zhluboka se nadechla. „Obdivuju velitele Thrawna," řekla. Hlas měla stále klidný, ale Car'das postřehl, že se začíná chvět. Qenntovu povahu znala ještě lépe než on. „Je inteligentní a ušlechtilý a má cit pro umění, jaký jsem neviděla od doby, co jsem opustila školu."
Qennto si odfrkl. „Narážíš na ty povrchní líné idioty, se kterými jsi tam kamarádila?"
„Ano, většina z nich byli idioti," souhlasila bez rozpaků. „Asi to bylo tím mládím."
„Ale Thrawn je jiný?"
„Thrawn je dospělý," řekla. „Jeho smysl pro umění je umocněný jeho rozhledem a moudrostí. Ráda si s ním povídám."
V očích jí zablýsklo. „Nic jiného neděláme, pokud ti jde o tohle."
„Vůbec ne," zavrčel Qennto. Ale Car'das si všiml, že se trochu uvolnil, a bylo mu jasné, že neříkal pravdu. „Takže když jsou tato setkání tak nevinná, proč jsi je přede mnou tajila?"
Ve tváři jí zaškubal sval. „Protože jsem věděla, že bys zareagoval přesně tímhle způsobem."
„A tohle tajnůstkářství byl tvůj nápad, hm?"
Zaváhala. „Vlastně to jako první navrhl Thrawn."
Qennto zasupěl. „To jsem si mohl myslet."
„A to znamená co?" přivřela Maris zlověstně oči.
„To znamená, že tě vodí za nos," řekl Qennto bez obalu. „Já možná nejsem vzdělanec ani umělec, ale aspoň se trochu vyznám. Vím, co jsou lidi jako on zač. Nikdy nejsou tím, čím se zdají."
„Co když je Thrawn výjimka?"
„Věř si, čemu chceš," mávl rukou Qennto. „Já ti jenom říkám, že ten tvůj svatý domeček z karet, co jsi kolem něj postavila, se dřív nebo později zhroutí. To se vsaď."
„Klidně," probodla ho očima. „Nezapomeň mi to připomenout, až k tomu dojde." Otočila se ke Qenntovi zády, odkráčela k počítači a praštila sebou do křesla.
Qennto chvilku hleděl na její záda a pak se obrátil ke Car'dasovi. „Chceš něco dodat?" vyzval ho.
„Ne," odpověděl Car'das honem. „Nic."
„Tak vypadni," odstoupil Qennto od dveří. „A pamatuj si, co jsem říkal. Nevěř mu."
„Jasně." Car'das se opatrně protáhl kolem něj, vyplížil se na chodbu a spěšně vykročil ke své kajutě.
* *
Za pásem průzorů na můstku bitevní lodě Obchodní federace Darkvenge se hvězdné čáry znovu smrštily do hvězd.
„Jsme na místě," oznámil vicelord Kav z velitelského křesla připomínajícího trůn.
„Hm," zamumlal neurčitě Doriana, usazený na zakřivené lavici pozorovatelů vedle Kava. Obecně vzato měli Neimoidiani špičkové navigační vybavení. Jenže vybavení je dobré, jen pokud jsou dobří i ti, kdo s ním zacházejí, a v případě Darkvenge se o tom dalo s úspěchem pochybovat. Sidious trval na tom, aby posádky všech lodí operačního svazu byly omezeny na absolutní minimum, a tak zůstali jen ti, kterým se dalo věřit, že budou držet jazyk za zuby, a zbytek nahradili droidi.
Dorianu několikrát napadlo, jestli Sidious nezamýšlí zabít nakonec všechny, kdo misi přežijí, aby měl stoprocentní jistotu, že nic z toho neunikne na veřejnost. Pokud ano, malý počet zúčastněných mu to každopádně usnadní.
„Nemusíte si dělat starosti," řekl nadutě Kav, který se vůbec nestrefil do směru Dorianových myšlenek. „Právě ověřujeme naši pozici."
„Děkuji vám," odpověděl Doriana se zdvořilou úklonou hlavy. Snížený stav posádky samozřejmě jejich bojeschopnost nijak zvlášť neomezí. Utočit budou především droidí stíhačky, jejichž řízení je z větší části automatizované.
Rozhlédl se po můstku. Neimoidiani a droidi pilně pracovali v několika snížených řídicích šachtách. Doriana se otočil k taktickému panelu. Operační svaz se přeskupoval do typické neimoidianské obranné formace: dvě obrovské kruhové

bitevní lodě Obchodní federace zůstaly uprostřed, kde byly nejlépe chráněné, šest vyzbrojených transportérů třídy Hardcell Techno unie utvořilo obranný klín kolem nich a sedm eskortních křižníků Obchodní federace se rozvinulo do vnějšího hlídkového roje.
Byla to úctyhodná přehlídka palebné síly, možná největší, jaká se shromáždila na jednom místě od fiaska na Naboo. Hladce se vypořádá i se zbraňovými systémy šesti zbrusu nových dreadnaughtů.
Samozřejmě za předpokladu, že je Kavovi navigátoři zavedli na správné místo ve správné soustavě. Pokud se zde s Mezigalaktickou výpravou nesetkají, budou muset co nejrychleji urazit dalších šest set světelných let, aby ji zastihli při druhé navigační zastávce.
„Poloha potvrzena," oznámil Kav spokojeně. Zamžikal na Dorianu niktačními membránami. „Pokud jste nám ovšem poskytl správné souřadnice."
„Poskytl," potvrdil Doriana. „Mezigalaktická výprava má dorazit za jedenáct dní. Mezitím provedeme několik cvičení, abychom se ujistili, že vaše posádka a stroje budou připraveny."
„Jsou více než připraveny," ohradil se Kav upjatě. „Bojové programy droidích stíhaček jsou nejlepší z nejlepších a naše dvě bitevní lodě jich dohromady nesou téměř tři tisíce. I kdyby měla Mezigalaktická výprava sebelepší obranu a dělostřelce, zlikvidujeme ji bez nejmenších potíží."
To jste tvrdili i na Naboo. Doriana se přemohl a nechal si tu poznámku pro sebe. „Jistě máte pravdu," řekl místo toho. „Ale přesto následující dny strávíme bojovým cvičením."
Kavovi se z hrudi vydralo hluboké zabručení. „Jak si přejete," odsekl netrpělivě. „Ale palivo a energii zaplatíte vy. Kdy chcete začít?"
Doriana vyhlédl ven na hvězdy. „Nemá smysl otálet," řekl. „Stíhačky vypustíme za deset minut."
* * *
„A toto," řekl C'baoth, když je zavedl do místnosti s nezvykle nízkým stropem, „je řídicí sál zbraňové výdutě číslo jedna. Všimněte si, že strop je snížený, aby se nahoru vešly kondenzátory turbolaserů."
„Ještě že na palubě nemáme žádné Gungany," poznamenal Obi-Wan, sklonil hlavu a vstoupil dovnitř. Uprostřed místnosti se nacházel velký řídicí panel a u stěn stály pomocné a podpůrné konzoly. Z počtu křesel u jednotlivých stanovišť usoudil, že úplná osádka by se skládala z patnácti specialistů včetně tří střelců.
„Sem bychom Gungany stejně nepustili, i kdybychom je na palubě měli," řekl C'baoth rozhodně. „Zbraňoví specialisté musejí být mnohem zručnější a inteligentnější než oni."
„Podle mých zkušeností má obě tyto vlastnosti jen málokdo," prohodil Obi-Wan. „Takže na každém dreadnaughtu jsou takovéto výdutě čtyři?"
„Správně," přisvědčil C'baoth, přešel k hlavní palebné konzole a položil ruku na opěrku křesla. „Pojď si sem sednout, mladý Skywalkere."
Anakin krátce pohlédl na Obi-Wana, přistoupil ke konzole a opatrně se posadil. „Vypadá to složitě," poznamenal.
„Vůbec ne," řekl C'baoth a začal mu přes rameno ukazovat na jednotlivé části panelu. „Tady je vlastní řízení palby. Všimni si, že odsud můžeš mířit a střílet jak z předních a zadních turbolaserů, tak ze zbraní zde na pravoboku. Tamhle je monitor senzorů, tady sekundární ovládání palby, tady stavový panel zbraní a tohle je taktický displej. Není na tom nic těžkého."
„Ale pořád je to zbytečně složité," trval na svém Anakin. „Vsadím se, že bych dokázal navrhnout lepší uspořádání."
„Tím jsem si jistý," řekl C'baoth a pobaveně se usmál na Obi-Wana. „Konstruktéry z Rendili StarDrive bohužel nenapadlo poradit se s Jedii. Ale i tak se to naučíš rychle. Začneme základní instruktáží a jednoduchou simulací. Obojí lze spustit odsud –"
„Počkat," zamračil se Obi-Wan a přistoupil k Anakinovi z druhé strany. „Co to děláte?"
„Učím mladého Skywalkera zacházet se zbraněmi Dreadnaughtu jedna, samozřejmě," odpověděl C'baoth.
„Copak nemá kapitán Pakmillu zkušenější střelce?"
„Zkušenosti nejsou v boji vždy rozhodujícím faktorem," podotkl C'baoth. „Načasování a koordinace jsou také důležité a ani zkušenosti, které střelci mají, se této naší výhodě nevyrovnají. Pověz mi, mladý Skywalkere, už ti mistr Kenobi někdy řekl o jediském splynutí?"
„Nevzpomínám si," odpověděl Anakin. „K čemu je dobré?"
„Umožňuje skupině Jediů spojit své mysli tak těsně, že mohou jednat jako jediná osoba," odvětil C'baoth.
„Také ale může být velmi nebezpečné," upozornil je Obi-Wan. „Vytvořit takové pouto a nezahubit přitom všechny zúčastněné dokáže jen velmi mocný mistr Jedi."
„Mistr Jedi jako já," řekl C'baoth klidně. „Sám už jsem splynutí úspěšně provedl čtyřikrát."
Obi-Wan se na něj překvapeně zahleděl. „Čtyřikrát?"
„Z toho třikrát při cvičení," připustil C'baoth. „Ale počtvrté to bylo za skutečných bojových podmínek a spolu se mnou se ho zúčastnilo pět dalších Jediů. Jak vidíte, zvládli jsme to úspěšně."
„Ale to vás bylo jen šest," podotkl Obi-Wan. „Na palubě Mezigalaktické výpravy je nás devatenáct."
„S mladým Skywalkerem dvacet," opravil ho C'baoth a položil Anakinovi ruku na rameno. „Samozřejmě bude nutná opatrnost. S každým z mých Jediů tu proceduru proberu, a než opustíme republikový prostor, několikrát si ji procvičíme. Jakmile nám všem přejde do krve, stane se z nás úctyhodná bojová síla. Až budou Jediové ovládat zbraňové systémy všech šesti dreadnaughtů jako jeden muž, Mezigalaktická výprava bude prakticky neporazitelná."
Obi-Wan pohlédl na Anakina. Chlapec to všechno poslouchal s nadšením a očividně neměl nejmenší obavy. „Já nevím, mistře C'baothe. Ovládání zbraní, boj ve velkém – něco takového Jediové nedělají."
„Ale to se změní," řekl C'baoth ponuře a v očích se mu objevil nepřítomný pohled. „Blíží se okamžik, kdy budou všichni Jediové muset pozvednout zbraň proti velkému nebezpečí ohrožujícímu Republiku. Cítím to."

Obi-Wanovi přejel po zádech mráz. C'baoth vždycky působil hrdě a sebejistě, často až nadutě. Jenže nyní jeho myšlenky podbarvovalo cosi temného a nejistého, téměř bázlivého. „Řekl jste o tom mistru Yodovi?" zeptal se.
C'baothovy oči se znovu zaostřily. „Mistr Yoda se chová, jak sám uzná za vhodné, a cizím radám nenaslouchá," pravil trochu opovržlivě. „Proč myslíte, že jsem o uskutečnění Mezigalaktické výpravy tolik usiloval? Proč myslíte, že jsem tolik naléhal, aby s námi letělo co nejvíc Jediů?" Potřásl hlavou. „Přicházejí temné časy, mistře Kenobi. Je docela dobře možné, že kromě Mezigalaktické výpravy nezbude nikdo, kdo by vdechl život do popela vesmíru, jak jsme ho kdysi znali."
„Možná," řekl Obi-Wan. „Ale budoucnost je stále v pohybu a každý z nás může ovlivnit to, co se stane." Znovu pohlédl na Anakina. „Někdy i bez toho, abychom věděli, co vlastně děláme."
„Souhlasím," přikývl C'baoth. „Mezigalaktická výprava je můj způsob, jak ovlivnit budoucnost. A nyní, mladý Skywalkere –"
Přerušilo ho naléhavé zapípání komlinku. „Okamžik," řekl, vytáhl komlink z opasku a zapnul ho. „Mistr Jedi C'baoth."
Hlas na druhém konci byl příliš slabý, než aby Obi-Wan rozeznal jednotlivá slova, ale přesto v něm postřehl naléhavost. A spatřil, že C'baoth se zatvářil popuzeně. „Ať oba zůstanou na místě," nařídil stařec. „Hned jsem tam."
Vypnul komlink, natáhl ruku a zmáčkl několik tlačítek na panelu. „Tady je základní instruktáž," řekl Anakinovi. „Začni se učit, kde co je a jak to funguje." Přísně na Obi-Wana pohlédl. „Zůstaňte zde, mistře Kenobi. Za chvíli jsem zpátky."
S vlajícím rouchem opustil místnost. „Mistře?" zeptal se Anakin váhavě.
„Dej se do toho," potvrdil Obi-Wan. Zaťal zuby a vyrazil za C'baothem.
Mistr C'baoth už byl daleko, rázoval chodbou s obvyklou nevšímavostí k ostatním a lidé mu nestačili uhýbat z cesty. Obi-Wan ho v bezpečné vzdálenosti následoval a snažil se, aby sám do nikoho nevrazil.
Za několik minut dorazili k hloučku lidí, který se shromáždil uprostřed chodby. „Ustupte," přikázal C'baoth.
Dav se rozestoupil a Obi-Wan spatřil jakéhosi muže. Napůl ležel, napůl seděl opřený o stěnu chodby, tvář měl zkroucenou bolestí a držel se za pravé rameno. Pár kroků od něj stál vedle jednomístného spídru druhý muž a nervózně svíral a rozevíral dlaně. „Co se stalo?" otázal se C'baoth a poklekl vedle zraněného.
„Srazil mě," řekl muž a tvář se mu tím úsilím zkroutila ještě víc. „Narazil mi přímo do ramene."
„Vběhl mi do cesty," protestoval muž u spídru. „Nestačil jsem zastavit."
„Kdybyste nejel tak rychle –"
„Mlčte." C'baoth zlehka přejel dlaní zraněné rameno. „Máte ho pouze vykloubené." Sáhl po Síle a pokynul rukou –
„Aaahhh!" vyjekl muž, celé tělo se mu divoce zazmítalo a pak se znovu zhroutil na zeď. „Aahh," vydechl už o něco tišeji.
C'baoth se napřímil a očima vybral dva lidi z davu. „Vy a vy: doprovodíte ho do prostředního zdravotního střediska."
„Ano, mistře C'baothe," řekl jeden z nich. Dřepli si ke zraněnému a pomohli mu vstát.
„A co se týče vás," otočil se C'baoth k řidiči spídru, když se trojice vzdálila, „očividně jste řídil bezohledně."
„To není pravda," protestoval řidič. „Já za to nemůžu. Ty krámy mají nastavenou moc vysokou rychlost."
„Opravdu?" opáčil C'baoth chladně. „Jak mi tedy vysvětlíte, že za dvanáct dní je to teprve první nehoda? Na šesti dreadnaughtech máme skoro dvě stě spídrů a swoopů. Sám jsem na nich jel už čtyřikrát, aniž bych s nimi měl nějaké potíže."
„Ale vy jste Jedi," namítl muž kysele. „Vy takovéhle potíže nemáte nikdy."
„To je možná pravda," řekl C'baoth. „Nicméně tuto nehodu jste způsobil vy, a za to vám strhneme jednodenní mzdu."
Mužovi se rozšířily oči. „Cože? Ale to je –"
„A také máte na týden zakázáno používat spídrový systém Mezigalaktické výpravy," dodal C'baoth.
„Počkejte, kruci," vyhrkl muž a do jeho úleku se vmísilo zděšení. „To přece nemůžete."
„Ale můžu," odvětil C'baoth klidně. Rozhlédl se po shromážděných lidech, jako by je vyzýval, ať se s ním zkusí přít, a pak očima spočinul na Rodianovi v kombinéze údržbáře. „Vy: odvezte spídr zpátky na parkovací plochu. Vy ostatní se vraťte ke své práci."
Dav se začal rozcházet, Obi-Wanovi připadalo, že trochu neochotně. C'baoth počkal, až Rodian odjede se spídrem pryč, a pak se otočil a vydal se zpátky, odkud přišel. Když spatřil Obi-Wana, zaškubalo mu ve rtu. „Řekl jsem vám, abyste zůstal u padawana Skywalkera," promluvil, zatímco přicházel blíž.
„Já vím." Obi-Wan pokynul rukou k řídnoucímu davu. „Co to mělo znamenat?"
„Spravedlnost," prohlásil C'baoth, prošel kolem Obi-Wana a ani trochu nezpomalil.
„Bez vyslechnutí?" řekl Obi-Wan a spěchal za ním. „A dokonce i bez vyšetřování?"
„Ovšemže jsem tu nehodu vyšetřil," odpověděl C'baoth. „Vždyť jste byl u toho, slyšel jste to."
„Položit zúčastněným pár otázek lze sotva považovat za vyšetřování," namítl Obi-Wan. „Co třeba předvolání svědků nebo technická prohlídka spídru?"
„A co Síla?" opáčil C'baoth. „Nemáme snad jako Jediové jasnozřivost, která nám umožňuje dělat takováto rozhodnutí rychleji než jiným lidem?"
„Teoreticky možná," řekl Obi-Wan. „Ale to neznamená, že bychom měli přehlížet ostatní prostředky."
„A co byste s těmi prostředky dělal?" zeptal se C'baoth. „Sestavil porotu a strávil celé hodiny výslechy a vyšetřováním? Myslíte, že všechen ten čas a úsilí by vedly k jinému výsledku?"
„Nejspíš ne," musel připustit Obi-Wan. „Ale vy jste vynesl rozsudek, aniž byste se poradil s kapitánem nebo nahlédl do palubního zákona."
„Pche," odbyl ho C'baoth mávnutím ruky. „Drobný peněžitý trest s dočasným a přiměřeným omezením jeho svobody pohybu. Byl byste raději plýtval kapitánovým – a mým – časem kvůli takové lapálii?"
„Kapitán se o tom přesto musí dozvědět."

„Taky že se to dozví," slíbil C'baoth a zamyšleně si ho prohlédl. „Vaše reakce mě překvapuje, mistře Kenobi. Copak Jediové v celé Republice neřeší takovéhle spory dennodenně?"
Obi-Wan se zamračil do chodby před sebou. „Většinou jedna nebo druhá strana výslovně požádá Jedie o pomoc. Tady to neudělal ani jeden z nich."
„Nemá snad Jedi morální povinnost nabídnout pomoc sám od sebe?" podotkl C'baoth. „Ale nyní k důležitějším věcem. Váš padawan si už zřejmě v této chvíli prošel základní instruktáž. Pojďme se podívat, jak rychle si osvojí tento způsob boje."

KAPITOLA 16

Když se Car'das s leknutím probudil, v temnotě nad sebou spatřil pár svítících rudých očí. „Kdo je to?" zeptal se úzkostlivě.
„Thrawn," odpověděl velitelův hlas. „Oblečte se."
„Co se stalo?" zeptal se Car'das, současně ze sebe shodil deku a spustil nohy z postele na zem.
„Jeden z mých průzkumníků ohlásil skupinu neznámých plavidel," odpověděl Thrawn. „Pospěšte si – za třicet minut odlétáme."
Tři čtvrtě hodiny nato vylétl Springhawk tunelem z asteroidu a provedl skok do světelné rychlosti.
A nebyl sám. Před skokem napočítal Car'das kolem lodi jedenáct dalších plavidel včetně dvou křižníků velikosti Springhawku. „Další Vagaariové?" zeptal se, když se hvězdné čáry rozplynuly do nebe hyperprostoru.
„Nevypadá to na ně," řekl Thrawn. „Konstrukce lodí je zcela odlišná. Vzal jsem vás s sebou, abyste je zkusil identifikovat."
„Možná jste měl vzít raději Qennta," upozornil ho Car'das. „V těchto věcech se vyzná lépe než já."
„Řekl jsem si, že bude lepší nechat ho i s Ferasi na základně," řekl Thrawn. „Vycítil jsem mezi nimi jisté… problémy."
Car'das sebou trhl. „Máte pravdu," musel připustit. „Takže kde přesně jsou ti útočníci?"
„Proč je označujete za útočníky?"
„No, já –" zaváhal Car'das. „Po vašem rozhovoru s bratrem jsem prostě předpokládal, že jsou v chisském prostoru."
Zamračil se. „Jsou v chisském prostoru, že?"
„Výsadním právem Expanzní obranné flotily je sledovat a prozkoumávat oblast kolem Chisské ascendence," řekl Thrawn. „A přesně to dnes uděláme."
Prakticky totéž říkal předtím i o útoku Vagaariů. Skvělé. „Za jak dlouho se tam dostaneme?"
„Zhruba za čtyři hodiny," odpověděl Thrawn. „Mezitím jsem vám nechal připravit bojový skafandr – je samotěsnící a mnohem pevnější než ten váš z Bargain Hunteru. Běžte dolů do zbrojnice a oblečte si ho. Zbrojmistr vám pomůže."
Seřídit správně skafandr trvalo Car'dasovi se zbrojmistrem téměř tři hodiny a čtvrtou strávil tím, že zkoušel jeho vlastnosti. Když to měl konečně za sebou, zjistil, že skafandr je docela pohodlný, třebaže byl o poznání těžší než jednoduché vesmírné obleky, na které byl zvyklý.
Po návratu na můstek zjistil, že za jeho nepřítomnosti si Thrawn i ostatní Chissové také navlékli bojové obleky. „Vítejte zpátky," přivítal ho velitel a přejel zrakem jeho skafandr. „Už jsme skoro tam."
Car'das přikývl a zaujal své obvyklé místo za Thrawnovým velitelským křeslem. Naslouchal úsečným poznámkám osádky můstku, klouzal očima po displejích a stavových panelech a čekal. Odpočet dospěl k nule a znovu se ocitli mezi hvězdami.
„Kde jsou?" zeptal se, mžouraje průzory ke hvězdám a velmi vzdálenému slunci.
„Tamhle," ukázal Thrawn několik stupňů doprava před příď. „Senzory: zaostřit." Hlavní displej se zavlnil a ustálil…
Car'das zalapal po dechu, jak se mu zničehonic sevřela hruď. Uprostřed displeje se nacházel ošklivý, děsivý, nemožný výjev: dvojice bitevních lodí Obchodní federace.
„Poznáváte je?"
Nejprve Thrawnovu otázku úplně přeslechl. Zíral na obraz před sebou, očima přejížděl kruhové trupy a věže s anténami, jimiž se bitevní lodě Obchodní federace odlišovaly od obyčejných frachťáků. Pak jeho mozku konečně došlo, na co se ho Thrawn ptal, a odtrhl zrak od displeje.
Zjistil, že velitel na něj upřeně hledí s tvrdým a vědoucím pohledem ve tváři… a Car'das si znovu uvědomil, že lhát by se mu vůbec nevyplatilo. „Ano, poznávám je," odpověděl a sám žasl nad tím, jak klidný má hlas. „Jsou to bitevní lodě skupiny, která si říká Obchodní federace."
„Jsou to členové vaší Republiky?"
Car'das zaváhal. „Technicky vzato ano," řekl. „Jenže poslední dobou naše zákony a směrnice velmi často porušují."
Přinutil se pohlédnout Thrawnovi do očí. „Ale vy už jste stejně věděl, odkud jsou, že?"
„Značení trupu se řídí stejným vzorem jako v případě Bargain Hunteru," prohlásil Thrawn. „Usoudil jsem, že pravděpodobně pocházejí z vaší Republiky."
„Ale nejsou to její představitelé," dodal Car'das spěšně. „Republika jako taková nemá žádnou armádu."
„To už jste říkal," odvětil Thrawn náhle chladným hlasem. „A také jste tvrdil, že Republika nepěstuje otrokářství."
„To je pravda," souhlasil Car'das opatrně.
„Tak jak to, že jsem objevil důkazy otrokářství na palubě lodi, která vás pronásledovala?"
Svíravý pocit v Car'dasově hrudi ještě zesílil. Na Proggu už úplně zapomněl. „Řekl jsem vám i to, že některé civilizace v naší oblasti otroky dosud mají," připomněl Thrawnovi, jak nejklidněji dokázal. „Huttové jsou jednou z nich."
„A Obchodní federace?"
„Ne," zavrtěl hlavou Car'das. „Aspoň o tom nevím. Vyrábějí tolik droidů, že by stejně nejspíš nevěděli, co si s otroky

počít.“ Car’das kývl k displeji. „Což by teď pro nás mohlo znamenat vážný problém. Každá z těch bitevních lodí má na palubě přes tisíc droidích stíhaček, nemluvě o několika tisících bitevních droidů a desítkách výsadkových člunů.“
„Takže to je invazní flotila?“
Car’das se zachvěl. „Nevím,“ odpověděl. „Ale neřekl bych, když jsou jen dvě.“
„Ale mohli přiletět, aby na nás zaútočili.“
„Já nevím, proč jsou tady,“ řekl Car’das. Pod límcem se začínal potit. Poslouchat, jak Thrawn mluví o preventivním útoku proti krutým dobyvatelům typu Vagaariů, byla jedna věc, pozorovat ho, jak zařazuje do stejné škatulky Obchodní federaci či dokonce celou Republiku, bylo něco úplně jiného. „Proč se jich nezeptáte?“
Thrawnovu tvář zvlnil slabý úsměv. „Ano. Proč ne?“
Otočil se v křesle. „Komunikační: určete jejich hlavní velitelskou frekvenci a otevřete kanál,“ přikázal. „Předpokládám, že ovládají basic?“
„Ano,“ přisvědčil Car’das a zachmuřil se. Snad se velitel doopravdy nechce pokusit o něco tak ožehavého v jazyce, který se sotva naučil? „Ale určitě mají na palubě protokolární droidy, kteří jim mohou překládat ze sybištiny.“
„Ne, děkuji,“ řekl Thrawn. „Chci vidět, jak zareagují, když je oslovíme jazykem Republiky.“
„Připraveno, veliteli,“ zvolal komunikační důstojník.
Thrawn stiskl klávesu na svém panelu. „Hovoří velitel Mitth‘raw‘nuruodo z Chisské expanzní obranné flotily,“ pravil. „Prosím identifikujte se a oznamte své úmysly.“
* * *
Doriana stále ještě zápolil se zapínáním opasku, když ho pancéřové dveře vpustily na můstek. „Říkáte útok?“ zeptal se a zamířil po ochozu ke Kavovi, který stál před velitelským křeslem.
„Upokojte se, veliteli Stratisi,“ řekl Kav. „Není to tak vážné, jak se zdálo.“
„Hovoří velitel Mitth‘raw‘nuruodo z Chisské expanzní obranné flotily,“ ozval se čísi hlas z reproduktoru vedle vicelordova křesla. „Prosím identifikujte se a oznamte své úmysly.“
„Už tu zprávu opakuje deset minut,“ řekl Kav opovržlivě. „Co jiného taky může dělat?“
„Vysvětlete mi to,“ zavrčel Doriana. Právě ho vytáhli z postele, a na neimoidianskou samolibost neměl náladu. „Začnete třeba tím, kdo to je.“
„Jak to mám vědět?“ ušklíbl se Kav. „Ale většího chvastouna jsem ještě neviděl.“
Posadil se do křesla, stiskl klávesu a na hlavním displeji se objevil taktický přehled. „Pohleďte,“ mávl svými dlouhými prsty. „Opovažuje se hrozit nám třemi malými křižníky a devíti stíhačkami. Nejspíš je to jen nějaký pirát, nafoukaný jako Dug.“
Zpráva se znovu zopakovala. „Žádnou hrozbu jsem v té zprávě nepostřehl, vicelorde,“ podotkl Doriana a snažil se potlačit sílící mrzutost. Oni ho vytáhli z postele kvůli tomuhle? „Slyším jen nějakého domorodce, který chce vědět, co děláme v jeho teritoriu.“
„Hrozba je implikovaná, veliteli Stratisi,“ opáčil Kav. „Všechny válečné lodě ji v sobě mají, stejně jako zbraně a štíty.“
Doriana pohlédl na taktický přehled a pak na odpovídající teleskopický displej. I když věděl, kde ty lodě jsou, na hvězdnaté obloze je bylo nesmírně těžké rozeznat. Měly špičkové stínění, což znamenalo, že Kav měl pravdu. Skutečně to byly válečné lodě. „Možná má v záloze další palebnou sílu.“
„Nemá,“ ujistil ho Kav. „Celou oblast jsme důkladně proskenovali senzory. Kromě těchto dvanácti už tu žádné další lodě nejsou.“
„Hovoří velitel Mitth‘raw‘nuruodo –“
„Vezmeme to jako neplánované cvičení?“ dodal Kav, zatímco se zpráva přehrávala na pozadí.
„Nejprve si s nimi zkusíme promluvit,“ navrhl Doriana a posadil se na lavici vedle něj. Skutečnost, že tento Mitth‘raw‘nuruodo mluví basikem, mohla docela dobře znamenat, že se jedná o piráta, obeznámeného s okrajovými oblastmi Republiky.
Také to však mohlo znamenat, že jde o trik neznámé osoby nebo skupiny osob, které se snaží vyšťourat pravdu o poslání Darkvenge. „Otevřete volací kanál,“ přikázal.
„Hotovo.“
Doriana se natáhl ke Kavovu panelu a stiskl klávesu. „Zdravím vás, veliteli Mitth‘raw‘nuruodo,“ promluvil, přičemž trochu zadrhával na nezvyklých glotálních zarážkách mezi jednotlivými částmi jména. „Hovoří Stratis, velitel zvláštního operačního svazu jedna.“
„Také vás zdravím, veliteli Stratisi,“ odpověděl Mitth‘raw‘nuruodův hlas. „Vysvětlete mi účel vašeho operačního svazu, prosím.“
„Nechceme vám ani vašim lidem nijak ublížit,“ prohlásil Doriana. „Obávám se ale, že podrobnosti o našem poslání musejí zůstat tajné.“
„A já se zase obávám, že vaše vysvětlení mi nestačí,“ odvětil Mitth‘raw‘nuruodo.
Kav vedle Doriany něco zamumlal. „Je mi líto, veliteli,“ řekl Doriana a střelil po Neimoidianovi varovným pohledem. „Bohužel mám své rozkazy.“
„Proč takhle plýtváte časem?“ otázal se Kav.
Doriana tlumeně zaklel a rychle ztlumil zvuk. „Se vší úctou, vicelorde, co to sakra děláte?“
„Co děláte vy?u opáčil Kav. „Nejsou nic víc než parazitická muška, třepetající se na okně. Zničíme je a hotovo.“
„Pokud vám to nevadí, rád bych nejprve zjistil, kdo jsou a odkud pocházejí,“ řekl Doriana, kterému už pomalu docházela trpělivost.
„To se dozvíme z jejich spálených pozůstatků,“ vztyčil se Kav do plné výše. „Této flotile nevelíte vy, Stratisi, ale já.“
„Ano, samozřejmě,“ přešel Doriana rychle do pokorného tónu.

Jenže už bylo pozdě. Vicelord se kvůli jeho neúmyslnému vzdoru urazil a navíc usoudil, že se mu naskytlo rychlé a snadné vítězství, jen po něm natáhnout ruku. U Neimoidiana to byla špatná kombinace. „Konec řečí," oznámil Kav. Rázně píchl prstem vpřed a ukončil spojení. „Přikažte Keeperovi, ať vypustí polovinu svých droidích stíhaček," zavolal na druhou stranu můstku a současně mávl rukou ke druhé bitevní lodi Obchodní federace. „Narušitele napadnou tři eskadry a zbytek utvoří obrannou clonu kolem operačního svazu. A proveďte změnu velení, všechny stíhačky budu ovládat odsud."
„Ano, vicelorde," řekl jeden Neimoidian. „Vypustíme i naše vlastní stíhačky?"
„Necháme si je v záloze." Kav pohlédl na Dorianu. „Pro případ, že jim přiletí posily," dodal téměř neochotně.
Doriana si tiše povzdechl. Rád by se o tomto Mitth'raw'nuruodovi a jeho Chissech dozvěděl víc, než je zmasakrují. Teď už mohl jen doufat, že zbude dost trosek k prohlídce.
* * *
„Už vystartovaly," ukázal Car'das na displej. „Droidí stíhačky – vidíte je?"
„Ovšemže ano," odpověděl Thrawn klidně. „Všem plavidlům: stáhněte se. Car'dasi, říkal jste, že droidi jsou schopni samostatného jednání i uvažování. Dokážou to i tyto droidí stíhačky?"
„Myslím, že ne," odpověděl Car'das, když se Springhawk začal pomalu sunout vzad, a snažil se vzpamatovat a přemýšlet. Pohled na mračna blížících se droidích stíhaček by otřásl každým. „Ne, určitě ne. Ovládají je na dálku z bitevních lodí."
„Komunikační," zvolal Thrawn. „Identifikovali jste jejich řídicí frekvence?"
„Ano, veliteli," oznámil komunikační důstojník. „Zřejmě jsou zabezpečené proměnlivým šifrováním. Maximální dosah odhaduji na deset tisíc visviů."
„Ustupte na jedenáct tisíc," přikázal Thrawn a otočil se znovu ke Car'dasovi. „Deset tisíc visviů je přibližně šestnáct tisíc kilometrů. Mohl by mít jejich signál takový dosah?"
Car'das bezradně rozhodil rukama. „Je mi líto, ale to nevím."
„Nemusíte se omlouvat," ujistil ho Thrawn. „Stejně to brzy zjistíme."
„Nepřátelské stíhačky se stále blíží," upozornil jeden z Chissů. „Hlavní skupina se drží zpátky."
„Zajímavé," poznamenal Thrawn zamyšleně. „Hlavní skupina formuje obrannou clonu kolem větších plavidel. Vzhledem k tomu, jak velkou má převahu, postupuje velitel Stratis nezvykle opatrně."
„Pro Neimoidiany, kteří tyhle lodě stavějí a provozují, je to typické," sdělil mu Car'das a svraštil čelo. Když tak o tom přemýšlel, Stratis mu hlasem připomínal spíš člověka než Neimoidiana. Začala snad Obchodní federace své bitevní lodě prodávat nebo pronajímat?
„Útočníci se vracejí," zvolal důstojník sledující senzory. „Přeskupují se do vnější clony mezi námi a flotilou."
„Zjevně jsme se s deseti tisíci visvii nemýlili," usoudil Thrawn. „Vynikající."
„Takže co uděláme teď?" zeptal se Car'das a znepokojeně pozoroval hemžící se stíhačky.
Thrawn chvilku seděl mlčky a přivřené oči upíral na displeje. „Provedeme malý pokus," řekl nakonec. „Whirlwind: přesuňte se do operační pozice. Stíhačka čtyři: zkušební útok, kurz jedna-jedna-pět na tři-osm-jedna."
Ozvalo se dvojnásobné potvrzení příjmu a Car'das sledoval, jak se jeden z druhých dvou křižníků Springhawkovy třídy odpoutává od zbytku skupiny a míří na pravobok, zatímco jedna z devíti stíhaček vyráží opačným směrem. „Jaký pokus?" zeptal se.
„Systém řízení tak velkého množství stíhaček má svá úskalí," řekl Thrawn. „Pojďme zjistit, do jaké míry byli programátoři vynalézaví."
* * *
„Blíží se!" křikl jeden z Neimoidianů v řídicích šachtách ostře. „Jediná stíhačka, vektor nula-čtyři-dva na nula-osm-osm."
„Ten hlupák," odfrkl si Kav. „Myslí si, že nedáváme pozor? Vnější skupino: zadržte ji a zničte."
Doriana na displejích sledoval, jak tři eskadry droidích stíhaček opustily vnější hlídkovou clonu a vyrazily vstříc osamělé cizí stíhačce. Jenže sotva zaujaly útočný vektor, narušitel se prudce obrátil a vyrazil zpět do bezpečné vzdálenosti. „Ať se vrátí na hlídku," přikázal Kav. „Copak si ten Mitthrawdo neuvědomuje, že proti nám nemá šanci?"
„Možná jenom chce sedět mimo náš dosah a pozorovat nás," podotkl Doriana. „Jistě vám nemusím připomínat, že až sem dorazí Mezigalaktická výprava, nesmíme tu mít žádné svědky."
„Myslíte, že jsou to špehové Senátu?"
„Nebo Jediů, Palpatina, kohokoli jiného," doplnil Doriana. „Vím jen to, že nikdo takhle daleko od prostoru Republiky by neměl mluvit basikem."
„Opět se blíží, vicelorde," zvolal Neimoidian u senzorů. „Stejná stíhačka, stejný vektor."
„Stejnou odpověď," křikl Kav a naklonil se k displejům. „Možná se snaží zjistit, jak velký máme dosah."
„Buďte opatrní," varoval ho Doriana. „Pokud přijdou na to, jak nám rušit signál, stíhačky se deaktivují."
„A pár minut nato vybuchnou," řekl Kav netrpělivě. „Děkuji vám, veliteli Stratisi, jsem obeznámen se svou vlastní výzbrojí. Podívejte – opět se stahuje a není o nic moudřejší."
„Pokud to ovšem není klamný cíl," zdůraznil Doriana a prohlédl ostatní displeje. „Nezapomínejte, že ten křižník se od skupiny oddělil ve stejném okamžiku jako stíhačka."
„Nezapomínám," ujistil ho Kav. „Křižník ale pouze odbočil do strany a nijak se nepokusil zaútočit ani přiletět k nám blíž."
Doriana zavrtěl hlavou. „On má něco za lubem, vicelorde."
„Ať je to cokoli, nic tím nezíská," odpověděl Kav. „Mezigalaktická výprava má přiletět až za devět dní. Máme spoustu času rozhodnout se, jak se s touto mrzutostí vypořádáme."

Na displeji se ustupující stíhačka zničehonic otočila a zahájila další nálet. „Vicelorde –“ spustil Neimoidian.
„Stejnou odpověď,“ přerušil ho Kav. Tentokrát však jeho hlasem probleskl náznak uspokojení. „Už ehápu jeho plán, veliteli Stratisi. Doufá, že našim stíhačkám dojde palivo a on nás pak bude moci snáze napadnout. Jenže si neuvědomuje, že v záloze mám ještě všechny stíhačky Darkvenge plus polovinu stíhaček Seekeru.“
„Možná,“ řekl tlumeně Doriana, když potřetí sledoval ten samý scénář. Cítil, jak v něm roste neurčité napětí. Mitth‘raw‘nuruodo by jistě dokázal přijít s něčím lepším, než opakovat tentýž jednoduchý útok stále dokola. A vždycky na přesně stejném vektoru. Snažil se najít slabinu v útočné formaci droidích stíhaček?
Stíhačky znovu zahnaly narušitele pryč. Cizí loď opět vylétla z dosahu a otočila se k dalšímu útoku. Totéž se ještě dvakrát zopakovalo a Doriana právě pohlédl na chronometr, aby zjistil, za jak dlouho dojde stíhačkám jejich pětadvacetiminutová zásoba paliva, když vtom Kav zničehonic udeřil pěstí do opěrky křesla. „Tahle hra už mě přestává bavit,“ řekl. „Vy – přikažte Keeperovi, ať vyrazí cizincům vstříc.“
„Opatrně, vicelorde,“ varoval ho Doriana, když se komunikační operátor otočil ke svému panelu. „Neměli bychom ukvapeně rozdělovat flotilu.“
„Pohár mojí trpělivosti právě přetekl,“ odsekl Kav. „Přišel čas to ukončit. Nařiďte Keeperovi, ať pokračuje vpřed a vypustí zbytek svých stíhaček do ochranné konfigurace –“
„Zadržte,“ přerušil ho Doriana. Scénář se zničehonic změnil. Cizí stroj opět prchal před pronásledujícími droidími stíhačkami, jenže tentokrát vyrazil zbytek cizí jednotky prudce vpřed přímo do mezery, která se vytvořila mezi nimi a hlavní částí operačního svazu.
„To byla jejich poslední chyba,“ řekl Kav spokojeně. „Dejte stíhačkám povel k útoku.“ Neimoidian potvrdil rozkaz a stiskl klávesu na panelu.
Ale droidi k Dorianově úžasu nezareagovali. Místo toho pokračovali v pronásledování prchající stíhačky.
„Ať zaútočí!“ štěkl znovu Kav. „Co to tam děláte? Nařiďte jim, ať zaútočí!“
„Nereagují,“ zvolal jiný Neimoidian.
„To není možné!“ vykřikl Kav. „Přece nám nemohou rušit signál.“
„Neruší ho,“ řekl Doriana ponuře. „Kdyby stíhačky nedostávaly signál, vypnuly by se. Ony však stále letí plnou rychlostí vpřed.“
„Ale letí od nás. Jak to?“ zeptal se Kav zmateně.
„Na tom nezáleží,“ štěkl Doriana. „Útočí.“
* * *
„Nemůžu tomu uvěřit,“ zamumlal Car‘das, zatímco sledoval, jak droidí stíhačky zcela ignorují blížící se chisské lodě a bezduše se ženou do hlubin vesmíru. „Jak jste to dokázal?“
„Řídicí signál používá proměnlivé šifrování,“ vysvětloval Thrawn, zatímco Springhawk vyrazil vpřed skrz obrannou clonu, která se mu rozplynula před nosem. „Ale protože ho potřebuje tak velké množství stíhaček, usoudil jsem, že počet obměn bude omezený. Ukázalo se, že tato skupina měla pouze tři různé šifrovací kódy. Jednoduše jsem nahrál verzi, kterou droidi čekali příště, a odvysílal jim ji dostatečně silně, aby to přehlušilo povely, které se jim snažili poslat jejich majitelé z bitevní lodi.“
„Ale jak jste zjistil – aha,“ zarazil se Car‘das, když mu to konečně došlo. „Vaše stíhačka vždycky útočila po stejném vektoru a droidi pokaždé dostali stejný rozkaz ‚opusťte formaci a zaútočte na nepřítele,‘ takže jediné, co se měnilo, byla samotná šifra.“
„Což nám umožnilo izolovat a napodobit povel, který jsme potřebovali,“ potvrdil Thrawn. „Tajemství úspěšné analýzy, Car‘dasi: kdykoli je to možné, zredukujte rovnici na jedinou proměnnou.“
Před nimi začaly nejbližší stíhačky ve vnitřní cloně měnit pozici a přesouvat se z všeobecné obranné formace do záchytných vektorů. „Myslím, že na zbytek už to ale nezabere,“ upozornil ho Car‘das. „Jejich počáteční konfigurace byla odlišná a nejspíš mají úplně jiné kódy a šifry.“
„Nevadí,“ ubezpečil ho Thrawn. „Stačilo mi dostat se přes vnější skupinu blíž k bitevním lodím.“ Stiskl klávesu na svém panelu. „Všem plavidlům: útočný vzor ďmoporai.“
* * *
„Utočí,“ zamumlal Doriana a napětím zatínal prsty do podušky lavice. Na první pohled by se zdálo, že Mitth‘raw‘nuruodova ubohá sbírka hlídkových lodí stále nemůže operační svaz Obchodní federace nijak ohrozit a nemá proti němu nejmenší šanci.
Jenže cizí velitel se právě bez jediného výstřelu dostal přes tři skupiny droidích stíhaček, a i to bylo považováno za nemožné. Ať už Mitth‘raw‘nuruodo chystá jakýkoli další trik, Doriana měl silné podezření, že se mu to nebude líbit. Ale navzdory všem obavám se malá, nezúčastněná částečka jeho mysli těšila na to, až zjistí, jaký trik to bude.
Nemusel čekat dlouho. Blížící se cizinci rozvinuli svou formaci do stran, aby získali víc prostoru k manévrování za cenu ztráty ochranného přesahu štítů. Roje stíhaček v nejbližším úseku obranné clony zareagovaly tím, že začaly opouštět své vlastní formace a jako široká, trojrozměrná vlna se hnaly proti narušitelům. Obě skupiny už byly téměř na dostřel laserových zbraní…
A potom každá cizí stíhačka vypustila jedinou řízenou střelu.
Na řídicím panelu Darkvenge krátce zablikaly kontrolky, jak počítač shromáždil, utřídil a zanalyzoval informace ze senzorů stíhaček a zformuloval příslušnou odpověď. Tu pak zanesl do stovky aktualizovaných povelů, roztřídil je, zakódoval a odvysílal zpět do primitivních droidích mozků v létajících obrněných pouzdrech. O zlomek vteřiny později stíhačky na tyto příkazy zareagovaly deštěm koncentrované laserové palby, která rozstřílela všech devět střel na cucky. „Hloupé mrhání úsilím,“ poznamenal Kav. „Ještě byly příliš daleko od sebe, než –“
„Počkejte,“ zamračil se Doriana na displeje. Po trajektoriích roztříštěných střel se dosud něco pohybovalo, průsvitné,

téměř neviditelné tečky, které neustále rostly, zatímco uháněly vstříc blížícím se stíhačkám. „Odvolejte je," řekl Kavovi naléhavě.
Jenže už bylo příliš pozdě. Nepřátelé zničehonic zrušili útočnou formaci, všech jedenáct lodí se rozlétlo do stran, a ve stejném okamžiku se matné tečky střetly s cílovými skupinami stíhaček. Následovalo několik záblesků tlumeného světla –
„Nereagují!" zvolal jeden z Neimoidianů od počítačového panelu. „Devět skupin droidů se právě odmlčelo!"
„Connorovy sítě," zavrčel Doriana a zaťal prsty do podušky ještě hlouběji. Devět skupin stíhaček, čistě a efektivně vyřazených z činnosti.
Vyřazených z činnosti, ale ne z boje. Setrvačnost je stále nesla vpřed… a Doriana s bezmocným úžasem sledoval, jak plnou rychlostí narážejí přímo do ostatních skupin, které se vydaly pronásledovat prchající cizince. Následovalo několik dalších záblesků, tentokrát mnohem jasnějších.
A ve chvilce tu nezbyly žádné stíhačky, které by zaplnily rozšklebenou díra v obranné cloně operačního svazu. „To není možné," rozhlížel se Kav zoufale po můstku a pětirohý klobouk se mu kymácel ze strany na stranu. „Jak to dokázal?"
„Vypusťte zbytek stíhaček do vesmíru," procedil Doriana mezi zuby. „Okamžitě."
Kavovi to nemusel říkat dvakrát. „Vydejte povel Keeperovi, ať aktivuje všechny zbývající droidí stíhačky," zvolal. „Odstartují, jakmile budou připravené. A všechny, které už jsou venku, pošlete proti nepříteli."
„Počkejte okamžik," protestoval Doriana. „Nemůžete nechat naše ostatní křídla bez ochrany."
„Bez ochrany proti čemu?" odsekl Kav. „Bojuje se tamhle. Pokud to křídlo neubráníme, žádná další nám nezbudou." Pokynul rukou na druhou stranu můstku. „Uposlechněte mého rozkazu."
* * *
„Útočí," zamumlal Car'das a přemítal, jestli si Thrawn nakonec neukousl příliš velké sousto. S prvními několika skupinami droidích stíhaček se Chissové vypořádali celkem snadno, ale takovéto triky fungovaly proti stejnému protivníkovi pouze jednou.
A nyní se přes křídla flotily Obchodní federace přehouply zbývající stovky stíhaček a mířily přímo k nim.
Pokud ovšem Thrawn nečekal právě na tohle. Car'das přejížděl očima po displejích a hledal křižník, který se od nich oddělil před začátkem boje. Pokud měla hlavní chisská jednotka pouze odlákat pozornost…
Jenže Whirlwind neútočil z boku, aby nepříteli zasadil nečekaný úder. Stále se tiše vznášel v kosmu, Thrawn si ho očividně nechával v záloze.
Car'das pohlédl zpět na blížící se stíhačky. „Doufám, že máte v rukávu pořádnou šokovou supersít'," varoval ho.
„Pokud začneme tímto způsobem bojovat proti nepřátelům častěji, rozhodně budeme o výrobě takového zařízení uvažovat," řekl Thrawn suše. „Povězte mi, co se s těmito droidy stane, když přestanou přijímat komunikační signály?"
„Když přestanou –? Mluvíte o rušení?"
„Máte něco proti?"
„Ne, ovšemže ne," řekl rychle Car'das. „Ale řídicí signály Obchodní federace nelze rušit. Frekvence a vzorce povelů se mohou okamžitě změnit – jakmile zablokujete jednu část spektra, jednoduše přejdou do jiné."
„A když zablokujete celé spektrum najednou?"
Car'das vytřeštil oči. Thrawn to myslel vážně. „Celou škálu nemůžete pokrýt, veliteli," procedil mezi zaťatými zuby. „Je příliš rozsáhlá. Jakmile začnete, dojde jim, o co se snažíte, a všem strojům mimo vaše rušení pošlou záložní rozkazy. Tyhle droidí stíhačky možná nejsou kdovíjak chytré, ale rozhodně si dokážou stáhnout dostatek obecných povelů, které je udrží v provozu, dokud nás nerozdrtí na prach."
„Jen pokud budou mimo naše rušení," zdůraznil Thrawn. „Náš protivník však tento problém vyřešil za nás." Ukázal prstem. „Zatímco se blížíme, přesouvá všechny své stíhačky do této malé oblasti."
Car'das upřel zrak na displeje. Thrawn měl pravdu – velitel Obchodní federace nechal zbytek střežené oblasti být a vrhl všechny své stíhačky do útoku. Neuvědomoval si snad, co dělá? „A co naše vlastní komunikace?" zeptal se Car'das. „Když začnete rušit celé spektrum, o spojení se svými lidmi přijdete i vy."
„Mí válečníci naštěstí dokážou víc než jen stáhnout si obecné povely," poznamenal Thrawn. „Pojďme se podívat, která bojová filozofie je praktičtější." Naklonil se vpřed a zhluboka se nadechl. „Zahájit úplné rušení: teď."
* * *
Můstkem Darkvenge se dlouhý, strašlivý okamžik rozléhalo kvílení jako křik oživlých mrtvol z dávné coruscantské legendy. Potom Neimoidian u komunikátoru konečně udeřil do tlačítka, jekot odezněl a Dorianovi po něm zůstalo jen vzdálené zvonění v uších. „Co to sakra –?"
„Vicelorde – ruší nás!" zvolal Neimoidian a nevěřícně hleděl na displej. „Všechny stíhačky se vypnuly!"
Doriana vyhlédl průzorem ven a v žaludku se mu usadil těžký balvan. Stíhačky se opravdu deaktivovaly a bezduše pokračovaly směrem, kterým mířily okamžik předtím.
A mezi plovoucími překážkami se bez námahy proplétaly Mitth'raw'nuruodovy lodě, nejprve stíhačky a pak oba křižníky, cestou likvidovaly bezmocné droidy a mířily přímo sem. „Znovu naše stíhačky zprovozněte," přikázal Kav napjatě a píchl prstem k Neimoidianům u řídicího panelu. „Zprovozněte je."
„Snažíme se," křikl jeden z nich. „Už je kontaktujeme pomocí laserů."
Jenže Doriana dobře věděl, že komunikační lasery fungují jen v přímé zorné linii, a když rostoucí mraky prachu a trosek ze zničených stíhaček začaly blokovat i tuto nouzovou signalizační metodu, s nepříjemným pocitem v žaludku si uvědomil, že její omezení je čím dál vážnější. Několik stíhaček znovu ožilo, ale cizinci je zaměřili a zničili dřív, než se mohly zformovat do účinné bojové síly. „A co ostatní lodě?" zeptal se. „Proč nezaútočí?"
„Tamhle!" zvolal někdo a Doriana zahlédl ruku, která ukazovala z jedné šachty vzhůru. „Hardcelly vypustily své

střely.“
„Bylo načase,“ zamumlal Doriana, a když spatřil, jak se pět rojů po třech střelách řítí k útočníkům, pocítil slabý záblesk naděje.
Útočníci zareagovali okamžitě: pět stíhaček přerušilo útok na bitevní lodě a zamířilo pryč od flotily Obchodní federace. Střely jejich pohyb zaregistrovaly a pověsily se na ně. „Výborně,“ řekl Kav spokojeně. „Další salva zažene zbytek stíhaček a křižníky zůstanou bez ochrany. A pak je naše čtyřhlavňové lasery snadno zničí.“
„Snad,“ řekl Doriana opatrně a nespouštěl z prchajících cizích lodí oči. Kličkovaly mezi vznášejícími se droidími stíhačkami a očividně se snažily řízené střely setřást.
Zbytečně plýtvaly energií. Vybavení Techno unie patřilo mezi to nejlepší, co se dalo v Republice sehnat, střely se všem překážkám snadno vyhnuly a neustále zmenšovaly vzdálenost, která je dělila od jejich cílů. Cizinci dospěli na okraj oblaku droidích stíhaček, prudce se obrátili, znovu do něj vlétli a uháněli zpátky k velkým lodím. Střely jejich manévr opět přesně napodobily. Stíhačky přestaly kličkovat a potom, téměř v dokonalém souladu, každá z nich vypustila proti svým pronásledovatelům malý předmět.
Doriana ztuhl. Z každého předmětu vykvetl dobře známý matný mrak a rozbalil se rojům střel přímo do cesty. „Další Connorovy sítě!“ vyštěkl.
Avšak přihlížející s tím nemohli dělat vůbec nic. Sítě obalily roje střel, napumpovaly je umrtvujícím elektrickým proudem, usmažily naváděcí elektroniku i pohonné systémy a zanechaly střely bez života stejně jako droidí stíhaěky klouzající kolem.
Jenže Mitth‘raw‘nuruodo se ani tentokrát nespokojil pouze s tím, že ochránil své lodě před útokem. Sotva Doriana bezmocně sevřel ruce v pěst, setrvačnost udeřila ochromenými střelami do lodí Techno unie. Zablýsklo se několika výbuchy, roztříštěné kusy kovového trupu se rozlétly do kosmu –
A potom, jako by se nedaleko rozzářilo menší slunce, jedna z lodí vybuchla úplně.
„Cože –?“ zalapal Kav po dechu. „Ne! To nemohl způsobit jediný roj střel. To je vyloučené!“
„Vyloučené je všechno, co Mitth‘raw‘nuruodo dělá,“ poznamenal Doriana hořce. „Střely zřejmě zasáhly slabé místo.“
„Jaké slabé místo? Kde asi mohlo být?“
Doriana si odfrkl. „Sledujte jeho lodě. Stejné místo zaměří i na všech ostatních.“
Nemýlil se. Během několika minut se cizím stíhačkám i křižníkům podařilo setřást zoufalý příval střel, který po nich lodě Techno unie vypálily, a všechny je efektivně zničit. Doriana si s morbidní fascinací všiml, že kritickým místem byla křižovatka vedení k masivním vnějším palivovým článkům.
„Musíme pryč,“ řekl Kav chvějícím se hlasem. „Kormidelníku – vypočítejte skok do hyperprostoru.“
„Počkejte okamžik,“ zaprotestoval Doriana a popadl ho za paži. Před sebou měl vidinu porážky spolu s osudem všech, kdo zklamali Dartha Sidiouse. „Nemůžete přece opustit flotilu.“
„Jakou flotilu?“ zasyčel Kav. „Podívejte se kolem, Stratisi. Jakou flotilu?“
Dorianovi se sevřelo hrdlo. Kav měl samozřejmě pravdu. Všech šest Hardcellů Techno unie bylo minulostí, polovinu jich zničily jejich vlastní střely. Sedm eskortních křižníků, které nikdy neměly bojovat proti takovémuto nepříteli bez podpory velkých lodí, Chissové systematicky zaháněli do úzkých a eliminovali. Boje nebo útěku už byly schopné pouze obě bitevní lodě Obchodní federace.
Jenže měli stále ještě zablokovanou komunikaci, takže neexistoval způsob, jak vyhlásit ústup. Pokud Darkvenge odletí, pak bude muset odletět sama.
„Výpočet dokončen,“ zvolal kormidelník.
„Proveďte skok,“ přikázal Kav a probodl Dorianu pohledem, jako by ho vybízel, ať se s ním zkusí přít. „Slyšíte mě? Okamžitě.“
„Hyperpohon nereaguje!“ vykřikl kormidelník a hlas se mu roztřásl panikou. „Podle přístrojů jsme příliš blízko planety.“
Doriana se otočil, aby pohlédl na řadu stavových panelů. Ano, údaje na displejích to skutečně tvrdily.
Jenže nikde poblíž se žádná planeta nenacházela, dokonce ani žádný větší asteroid. „Porucha?“
„Žádná porucha,“ zamumlal Kav bezvýrazným, rezignovaným hlasem. „Další chisské kouzlo.“
Doriana koutkem oka zahlédl další záblesk světla a znovu pohlédl průzorem ven. Na celém bojišti začínaly droidí stíhačky vybuchovat, protože už uběhla příliš dlouhá doba bez signálu a jejich autodestrukční mechanismy se aktivovaly. Mezi rozptýlenými záblesky ohně Doriana spatřil, jak se Keeper náhle naklonil na bok a pravou horní část jeho prstence protrhla stovka malých explozí. „Vicelorde!“ křikl kdosi.
„Já vím,“ vzdychl unaveně Kav. „Stíhačky, které jsem přikázal připravit, také vybuchují.“
Doriana přikývl, jeho zlost už se dávno rozdrobila na hluboký pocit porážky. Když Mitth‘raw‘nuruodo zahájil rušení, Kavovy posily nejspíš právě prolétaly hangárem, kde se vzápětí deaktivovaly. Vysokou rychlostí bezmocně narážely do stěn zahnutého koridoru, do přepážek, do beden s vybavením. Zůstaly ležet na místě, pokroucené a zničené, a čekaly, až dotiká jejich vlastní sebedestrukční chronometr.
„Takže je po všem,“ řekl Kav tiše. Opatrně sňal z hlavy pětirohý klobouk a s obdobnou péčí ho položil na zem před sebe. „Všichni jsme mrtví.“
„Vypadá to tak,“ souhlasil Doriana mechanicky, najednou ho napadlo něco zvláštního a svraštil čelo.
Všude kolem se vznášela smrt, trosky a zčernalá torza lodí, ale samotná Darkvenge ještě neutrpěla ani škrábnutí. Znovu pohlédl na stavové displeje, tentokrát pozorněji. Až na nevysvětlitelně nefunkční hyperpohon vypadalo všechno v naprostém pořádku. „Anebo taky ne,“ dodal. „Myslím, že s námi má Mitth‘raw‘nuruodo v plánu něco jiného.“
Kav si posměšně odfrkl. „Z čeho tak usuzujete?“
Doriana se zmateně otočil zpátky k průzoru –

A zjistil, že za průzorem se zničehonic objevil jeden z cizích křižníků. Vznášel se pouhých několik metrů od průzoru a zásobníky jeho střel mířily na můstek s tichým varováním a zjevným rozkazem. „Vypněte všechny obvodové laserové baterie, vicelorde," řekl Doriana tiše. „Pak zavřete hlavní vrata hangárů a deaktivujte všechny droidí stíhačky." Opatrně se nadechl. „A potom," dodal, „se připravte uvítat hosty."

KAPITOLA 17

Dveře posledního turbovýtahu se otevřely a v chodbě dvacet metrů daleko Car'das spatřil otevřené pancéřové dveře na můstek federační lodi.
Chodbu po obou stranách lemovali ozbrojení, napjatě vyhlížející bitevní droidi.
Thrawn nezaváhal ani na okamžik. Klidně vykročil vpřed a jeho dva válečníci šli s podobným klidem po jeho boku.
Car'das těžce polkl – mezi droidy se mu nechtělo, ale zůstat skrčený v kabině turbovýtahu úplně sám byla ještě horší varianta – a zdráhavě je následoval.
Na můstku držely službu desítky droidů. Většinou měli funkci obsluhy, další dohlíželi na monitory a všichni seděli nebo byli napojeni na nejrůznější stanoviště v řídicích šachtách. Uprostřed jejich tiché činnosti stály pouze dvě skutečné bytosti, společně čekající vedle prázdného křesla kormidelníka: vysoký Neimoidian v honosném rouchu a o něco střízlivěji oblečený člověk. Thrawn ani tentokrát vůbec nezaváhal a zamířil po ochozu přímo k nim. Zastavil se od nich tři metry daleko a chvíli si je měřil očima. Pak se pomalu otočil ke člověku. „Veliteli Stratisi," kývl hlavou na pozdrav. „Jsem velitel Mitth'raw'nuruodo."
„Stratis na tomto plavidle nerozkazuje," ozval se Kav dotčeně, než mohl Stratis odpovědět. „Jsem vicelord Kav z Obchodní federace. A vy, veliteli Mitthrawdo, jste se dopustil válečného činu."
„Vicelorde, prosím," řekl Stratis. Hlas měl klidný, ale skrývalo se za ním varovné ostří. „Obviňováním ničemu neprospějete."
„Nemyslete si, že jste svou smělostí něco získal," pokračoval Kav a Stratise si nevšímal. „Mohu vás na místě zničit."
Pokynul rukou a zezadu se náhle ozvalo kovové zachřestění. Car'das se otočil a zmrzla mu krev v žilách: z chodby se přikutáleli dva útoční droidi, zvaní též droideky, a zastavili těsně za pancéřovými dveřmi. Rozbalili se do vzpřímeného postoje a Car'das vzápětí hleděl do hlavní čtyř párů vysokoenergetických blasterů.
„Vicelorde, vy hlupáku," štěkl Stratis naléhavě. „Co si myslíte –?"
„Uklidněte se, veliteli," mírnil ho Thrawn. „Nejsme v nejmenším nebezpečí."
Car'das zatajil dech a opatrně se ohlédl. Stratis měl široce rozevřené oči, svaly na krku se mu napnuly a pevně svíral Neimoidianovu paži. Thrawn však stál klidně na místě a nevzrušeně si prohlížel obě droideky. Chisští válečníci drželi ruce na zbraních, ale stejně jako jejich velitel ani oni je nevytáhli. „Zajímavý design," pokračoval Thrawn. „Ta mihotavá koule je malé silové pole?"
„Eh… ano," řekl Stratis opatrně. „Ujišťuji vás, veliteli –"
„Děkujeme vám za názornou ukázku, vicelorde." Thrawn upřel své žhnoucí rudé oči znovu na Kava. „Ale nyní už je pošlete pryč."
Ta chvilka, po kterou se Car'das hrozil, že se Neimoidian vzepře Thrawnovu rozkazu podobně, jako před chvílí nedbal Stratisovy výtky, se zdála být strašlivě dlouhá. Chiss a Neimoidian si upřeně hleděli do očí a na několik okamžiků se na můstku rozhostilo ticho.
A potom jakoby celé Kavovo tělo ochablo, uhnul před Thrawnovým pohledem a pozvedl ruku k droidekám. Car'das přes rameno s úlevou spatřil, že útoční droidi se znovu sbalili a odkutáleli se z můstku pryč.
„Děkuji vám," řekl Thrawn. „A teď, jak už jsem se vás ptal dříve: oznamte mi prosím své záměry a účel vašeho operačního svazu."
„Operačního svazu, který už neexistuje," vyhrkl Kav napůl rozhněvaným, napůl stísněným hlasem.
„Můžete si za to sami," opáčil Thrawn. „Žádal jsem pouze civilizovanou odpověď." Obrátil se na Car'dase. „Řekl jsem to správně? Civilizovanou?"
„Nebo prostě zdvořilou," odpověděl Car'das a cítil, jak mu rudnou tváře, že ho Thrawn tak náhle vtáhl do hovoru. „Nebo slušnou."
„Zdvořilou," opakoval Thrawn, jako by to slovo porovnával s jakýmisi neznámými směrnicemi. „Ano. Žádal jsem, veliteli, pouze zdvořilou odpověď."
„Ano, já vím," přikývl Stratis a upřel oči na Car'dase. „Smím se vás zeptat na jméno a původ vašeho společníka?"
„Jsem pouze jeho host," řekl Car'das rychle. Prozradit těmto lidem své jméno bylo to poslední, o co stál. „Nic víc."
„Ne tak docela," opravil ho Thrawn. „Car'das byl pouze můj host. Nyní je to můj tlumočník." Tvář mu ztvrdla. „A můj vězeň."
Car'dasovi poklesla čelist a podruhé za dvě minuty mu ztuhla krev v žilách. „Co že jsem?"
„Přiletěl jste bez pozvání do chisského prostoru," připomněl mu Thrawn zlověstně. „A nyní, ani ne o tři měsíce později, se ukázala invazní flotila vašich lidí. Náhoda?"
„Já za to nemůžu," protestoval Car'das.
„A nejsme invazní flotila," dodal Stratis.
„Dokažte to," řekl Thrawn ještě zlověstnějším hlasem. „Vy oba."
Car'das pohlédl na Stratise. Z celé situace měl náhle velmi špatný pocit. „Veliteli?" žádal Stratise naléhavě.
Stratisovy oči zalétly k němu a pak zase k Thrawnovi a na tváři se mu znenadání objevil zamyšlený výraz. „Tak dobrá," pokynul rukou k boční stěně můstku. „Tam vzadu je kancelář, kde budeme mít větší soukromí."
Thrawn nepatrně přikývl. „Veďte nás."

* * *

Když je Doriana odváděl do Kavovy velitelské kanceláře, kůže ho svrběla očekáváním a čerstvým přívalem naděje. Ještě před hodinou se zdálo, že je po všem, mise selhala a z Doriany se stala chodící mrtvola. I kdyby je útočníci pustili zpátky do Republiky, dobře věděl, jakou cenu by Darth Sidious za jeho selhání žádal.

Ale nyní se všechno obracelo k lepšímu. Možná.

„Prosím, udělejte si pohodlí," pozval Doriana své hosty dál a ukázal jim na sedátka před masivním dřevěným vyřezávaným stolem, zatímco sám ho obešel a posadil se do Kavova propracovaného křesla. Koutkem oka zahlédl, že ho vicelord probodává nevraživým pohledem, nyní však nebyla na uraženou neimoidianskou ješitnost vhodná chvíle.

„Mohu vám nabídnout něco k pití?"

„Ne, děkuji," odvětil Mitth'raw'nuruodo, když se společně s Car'dasem posadili. Jak Doriana očekával, obě chisské stráže zůstaly stát ve dveřích, odkud mohly sledovat dění v místnosti i na můstku.

„Dobrá," řekl Doriana a veškerou svou inteligenci soustředil na úkol před sebou. Teď anebo nikdy. „Pokud dovolíte, povím vám o projektu zvaném Mezigalaktická výprava."

Vzal to hezky od začátku, vylíčil původ projektu i jeho poslání a nezapomněl zdůraznit velikost a výzbroj dreadnaughtů.

„Zajímavé," řekl Mitth'raw'nuruodo, když Doriana skončil. „Ale jak to souvisí s námi?"

„Mezigalaktická výprava může ohrozit jak Republiku, tak váš vlastní lid," odpověděl Doriana. „Vzpomínáte si, jak jsem říkal, že na palubě jsou Jedio-vé? Jsou to velmi mocní, ale zároveň také nesmírně nebezpeční tvorové."

„V jakém smyslu?"

„Mají velmi zkostnatělé představy o tom, jak by se lidé měli chovat a co by si měli myslet," řekl Doriana a pokradmu pozoroval Car'dase. Bez přítomnosti někoho, kdo o Jediích něco ví, by to měl mnohem snazší. Háček byl v tom, že kdyby Mitth'raw'nuruoda požádal, aby mladého muže poslal pryč, velitel by okamžitě pojal podezření. Bude muset Mitth'raw'nuruoda přesvědčit, že Jediové jsou opravdu nebezpeční, ale zároveň neříct nic, co by mohl Car'das označit za vyloženou lež.

Zdálo se, že Car'dase jeho tvrzení opravdu trochu překvapilo. Současně však Doriana ve tváři mladého muže postřehl rostoucí nejistotu. Arogance Jediů v kombinaci s jejich neschopností učinit přítrž sílícímu chaosu a rozkladu nutila obyvatele Republiky k zamyšlení, jestli jejich pověst údajných strážců míru a pořádku není jen velký humbuk.

„Domnívají se, že znají všechny odpovědi," pokračoval, „a že by se všichni měli podřídit jejich pojetí spravedlnosti."

„Ale vždyť říkáte, že cestují do jiné galaxie," připomněl mu Mitth'raw'nuruodo. „Takže se vás znovu ptám: v čem se to týká Chissů?"

„V tom, že Jediové chtějí prozkoumat některé neznámé části naší vlastní galaxie, než odletí pryč," odvětil Doriana a přál si, aby dokázal v Chissech číst stejně snadno jako v Car'dasovi. Zatím neměl nejmenší ponětí, jaký dojem na Mitth'raw'nuruoda udělal. „Pokud dorazí i do chisského prostoru, rozhodně se pokusí vnutit vám svou vůli."

„Pokusí je správné slovo," řekl Mitth'raw'nuruodo a tvář mu ztvrdla. „Chissové nepřejímají zvyklosti cizích bytostí bez pečlivého uvážení. A v žádném případě se nepodřizujeme. Nikomu."

„Samozřejmě," řekl Doriana a plamínek jeho naděje se rozhořel o něco silněji. Takže klíčem k Mitth'raw'nuruodově srdci byla druhová a profesionální pýcha. Výborně. „Ale varuji vás, nepodceňujte je. Jediové jsou nemilosrdní a rafinovaní, a odvažuji se tvrdit, že s mocnějšími bytostmi jste se ještě nesetkali."

„Možná byste se divil, s čím vším už jsme se setkali," řekl Mitth'raw'nuruodo zlověstným tónem. Zničehonic povstal. „Ale o tom si promluvíme až později. Nyní si mou pozornost žádají jiné záležitosti."

„Ovšem," řekl Doriana a také vstal. „Co máme dělat během vaší nepřítomnosti?"

„Prozatím oba zůstanete zde na můstku," odpověděl Mitth'raw'nuruodo. „Až vás budu znovu chtít vidět, nechám pro vás poslat. Mezitím se sem dostaví tým, který prohlédne vaše plavidlo a vybavení."

„Nikdy!" vyštěkl Kav. „Tato loď je majetkem Obchodní federace –"

„Mlčte," okřikl ho Doriana a zpražil ho pohledem. Copak ten hlupák vůbec nic nechápe? „Vašim lidem samozřejmě poskytneme veškerou pomoc, kterou budou potřebovat."

„Děkuji vám," řekl Mitth'raw'nuruodo. „Až dokončí prohlídku, budou pro vás mít nové rozkazy. Uposlechněte je."

Doriana přikývl. „Jak si přejete."

Mitth'raw'nuruodo pohlédl na Káva a Doriana mezi nimi vycítil značné napětí. Neimoidian však zůstal zticha a okamžik nato se Mitth'raw'nuruodo otočil ke Car'dasovi. „Pojďte."

Vyšli z místnosti a chisské stráže je vzápětí následovaly. Doriana hleděl za nimi, dokud nezmizeli za pancéřovými dveřmi můstku, a pak se obrátil ke Kavovi. „Se vší úctou, vicelorde, co to u vaší larví matky děláte?"

„Na to jsem se chtěl zeptat já vás," opáčil Kav. „Opravdu chcete před tím primitivním cizincem ohnout hřbet a odevzdat mu naše životy i majetek?"

„Vzpamatujte se, vicelorde," řekl Doriana ponuře. „Ten váš primitivní cizinec nám právě zničil celý operační svaz. A pokud se nepletu, sám během toho nepřišel o jedinou loď."

„A vy mu chcete umožnit přístup k tajemstvím Obchodní federace, aby byl ještě silnější?"

Doriana se zhluboka nadechl. „Poslouchejte mě," pronesl a pečlivě volil každé slovo. Připadal si jako tehdy na Barloku, když připravoval ty pitomé Brolfy na jednoduchý atentát. „Naše mise selhala. I kdyby Mitth'raw'nuruodo teď hned práskl do bot, s jedinou bitevní lodí bychom proti šesti dreadnaughtům Mezigalaktické výpravy neměli nejmenší šanci. Nemáme jinou možnost než vrátit se do Republiky a čelit hněvu Dartha Sidiouse… a ujišťuji vás, že si budete přát, abyste byl zemřel raději dnes, rozstřílený na kousky chisskými stíhačkami." Zvedl prst. „Ledaže."

Nechal to slovo viset ve vzduchu. „Ledaže?" zeptal se Kav rezignovaným hlasem.

„Ledaže," pokračoval Doriana, „by se nám podařilo přesvědčit Mitth'raw'nuruoda, aby zničil Mezigalaktickou výpravu místo nás."

Na dlouhou chvíli v místnosti zavládlo ticho. „Rozumím," řekl Kav nakonec. „Myslíte, že to dokážete? A pokud ano, myslíte, že on nám dokáže zajistit vítězství?"
„Nevím," musel připustit Doriana. „Není to žádný hlupák a jistě si uvědomuje, že můj popis Mezigalaktické výpravy a Jediů byl hrubě zkreslený. Rozhovor nejspíš ukončil jen z toho důvodu, aby mohl nerušeně zjistit, co si o tom všem myslí Car'das."
„Ale proč by naslouchal člověku, kterého považuje za špeha?" namítl Kav.
„Protože ho za něj nepovažuje," usmál se Doriana napjatě. „Kdyby to tak opravdu bylo, rozhodně by se o tom nezmínil přímo před ním. Myslím, že to řekl jenom kvůli nám, abychom se domnívali, že ho Car'dasovy rady nezajímají."
Kav zavrtěl hlavou. „Tohle je na mě moc složité."
„Ano, já vím," řekl Doriana. „Proto musíte všechno nechat na mně. Všechno."
Kav si něco zahučel pod vousy. „Tak dobrá," zavrčel. „Prozatím. Ale budu vás sledovat."
„Pro mě za mě," mávl rukou Doriana. „Hlavně mějte na paměti, že váš život má mnohem větší cenu než vaše pýcha."
„Možná," odtušil Kav. „Říkal jste, že Mitthrawdo vašemu varování ohledně Jediů nevěří. Jak ho tedy přesvědčíte, aby Mezigalaktickou výpravu zničil?"
„V zásobě mám rozhodně víc argumentů než jen lži o Jediích," ubezpečil ho Doriana. „Věřte mi."
„Tak dobrá." Kav sklonil hlavu na stranu. „Prozatím."
* * *
Car'das seděl o samotě u počítačového terminálu ve své kajutě na Springhawku už tři hodiny a prokousával se dalšími a dalšími stránkami odborných textů a skenů v cheunštině, když se Thrawn konečně dostavil.
„Omlouvám se za svou dlouhou nepřítomnost," řekl velitel, jakmile se za ním zavřely dveře. „Našel jste si něco na práci?"
„Studoval jsem hlášení technických týmů, jak jste mě žádal," odpověděl Car'das stroze a otočil se zpátky k počítači. Uvědomoval si, že je to nezdvořilé, ale na uhlazené společenské chování neměl vůbec náladu.
„A?"
„A co?"
„Vaše zhodnocení bojových možností Obchodní federace?" zeptal se Thrawn trpělivě.
Car'das si povzdechl, připadal si jako loď s vynechávajícím navigačním počítačem. Těsně před bitvou ho Thrawn obvinil ze lži ohledně otrokářství v Republice, a potom, přímo po bitvě, ho nařkl z toho, že je špionem Obchodní federace. A teď po něm chtěl vojenský posudek? „Ty droidí stíhačky jsou špičkové zbraně," zabručel. „Před pár měsíci jsem četl jednu analýzu, podle které prý droidi nepřeválcovali nepřátelské letouny na Naboo jen proto, že počítačové systémy musely současně ovládat i spoustu pozemních jednotek a zahltily se. Řízení stíhaček tak bylo mnohem méně pohotové, než mělo být. Tady ovšem žádné pozemní jednotky neměli. Kdybyste je nepřipravil o možnost komunikace, podle mého skromného názoru civilisty by nás rozstříleli na kusy."
„Souhlasím," řekl Thrawn. „Plavidla Expanzní flotily mají naštěstí silnější vysílače než běžné lodě Obranné flotily, protože na rozdíl od nich se často nacházíme mimo koloniální síť zesilovačů a dalších prostředků přenosu. A co soudíte o vicelordu Kavovi a veliteli Stratisovi?"
„Proč se mě na to vůbec ptáte?" otázal se Car'das. Vzdal to a znovu se k němu otočil čelem. „Myslel jsem, že mi nevěříte."
Thrawn zavrtěl hlavou. „Naopak," řekl. „Kdybyste byli špioni, dávno byste použili počítač základny ke studiu naší technologie a zjištění polohy našich světů. Vy jste však pouze zdokonalovali své jazykové schopnosti. Mohu se posadit?"
„Ano, samozřejmě," přikývl Car'das, vyskočil ze židle a napřáhl k němu ruku. Tolik se zabýval svou nejistotou a uraženou pýchou, že úplně přehlédl únavu, která se zračila v Thrawnově tváři i postoji. „Jste v pořádku?"
„Nic mi není," ujistil ho Thrawn, odstrčil jeho ruku stranou, přistoupil k posteli a ztěžka se posadil. „Byl to velmi dlouhý den."
„Vypadáte víc než jen unavený," poznamenal Car'das, když si ho pozorně prohlédl. „Děje se něco?"
„Nic vážného," řekl Thrawn. „Právě jsem se dozvěděl, že se vrací admirál Aralani."
Car'das se zamračil. Ode dne, kdy Ar'alani odletěla se zajatou nákladní lodí, ještě neuplynulo ani pět týdnů. „Oni tu vagaarijskou loď prohlédli tak rychle?"
„Věřím, že svou účast při prohlídce úmyslně zkrátila," řekl Thrawn. „Proto jsem vás také před svými válečníky obvinil ze špionáže. Po tom, co se dnes stalo, je jistě bude chtít vyslechnout, a potřebuji pro ni mít věrohodný důvod, proč jste vy tři dosud v chisském prostoru. Omlouvám se, jestli jsem se vás tím nepříjemně dotkl."
„S tím si nelamte hlavu," řekl Car'das a svraštil čelo. „Myslíte, že vás Aťalani z něčeho podezřívá?"
„Vůbec o tom nepochybuji," odpověděl Thrawn. „Zvlášť když vezmu v úvahu ta hlášení, která dostávala z Crustai."
„Ale kdo na vaší základně by byl schopen –" Car'das se odmlčel, když ho napadlo něco strašného. „Thrass? Váš bratr?"
„Kdo jiný by považoval za nutné průběžně ji o všem informovat?"
„Říkáte, že se vás snaží potopit váš vlastní bratr?" naléhal Car'das, který tomu stále odmítal uvěřit.
„Mému bratrovi na rodině hluboce záleží, a na mně také," řekl Thrawn hlasem podbarveným smutkem. „Zároveň je však znepokojen tím, co vnímá jako mé sebezničující chování… a jako syndik Osmé vládnoucí rodiny cítí povinnost chránit její čest a postavení."
„A tak na vás poštval admirála?"
„Pokud mě admirál Aťalani zbaví velení, nebudu moci podnikat nic, co by vedlo k dalším potížím," podotkl Thrawn. „Nebo si to Thrass aspoň myslí. Jediným zásahem ochrání jak mě, tak Osmou rodinu."

Car‘das si vzpomněl na vagaarijský útok, jehož byl svědkem, a na bezmocné bytosti uvězněné v bublinách na trupech bojových lodí. „A otrokáři jako Vagaariové si budou smět dělat, co se jim zachce.“
„Přesně tak.“ Thrawn si přiložil dlaň na čelo. „Ale dokud admirál nedorazí, stále ještě tu velím já. Jaký je tedy váš dojem z vicelorda Káva a velitele Stratise?“
Car‘das s námahou odtrhl své myšlenky od vagaarijských živých štítů. „Především si nemyslím, že Stratis je skutečný velitel. Nedokážu si představit, že by Neimoidiani jednoduše svěřili své lodě člověku.“
„Pokud ovšem ten člověk nemá vyšší postavení než oni,“ zdůraznil Thrawn. „Nebo pokud není agentem takové osoby. Stratis je samozřejmě falešné jméno.“
„Je to možné,“ souhlasil Car‘das. „Ale v tom, že nejsou invazní flotila, podle mě nejspíš nelhali. I kdyby měli nákladové prostory po strop napěchované bitevními droidy, na okupaci planety to nemůže stačit.“
„Soudíte tedy, že jejich úkolem skutečně bylo přepadnout tuto Mezigalaktickou výpravu?“
„Možná, kdybych ovšem věděl, co Mezigalaktická výprava vlastně je,“ odtušil CarMas. „Ale nikdy jsem o ní neslyšel a Stratisovy názory bych bral s rezervou.“
Thrawn přikývl. „Qennto a Maris možná budou mít více informací.“
„Snad ano,“ přisvědčil Car‘das. „Poletíme tedy zpátky na Crustai?“
„Musím tam už kvůli admirálovi Aťalani,“ připomněl mu Thrawn. „Mí lidé mohou dokončit prohlídku bez nás.“
„A co když se Kav a Stratis rozhodnou všechny je zabít a uletět?“
„To neudělají,“ ubezpečil ho Thrawn. „Především vůbec nemohou skočit do hyperprostoru, ani kdyby chtěli. Whirlwind je pevně drží na místě.“
„Aha,“ řekl Car‘das a cítil, jak mu rudne tvář hanbou. Stalo se toho tolik, že úplně zapomněl na křižník, který Thrawn před začátkem bitvy poslal stranou. Chisští technici zřejmě přišli na způsob, jak vměstnat vagaarijský gravitační projektor do lodního trupu.
„Ale i kdyby mohli uniknout, myslím, že by to neudělali,“ pokračoval Thrawn. „Stratisovi nesmírně záleží na tom, abych zničil Mezigalaktickou výpravu místo něj.“
Car‘das nadzvedl obočí. „Tak o tohle mu celou dobu jde?“
„Proč myslíte, že pořád mluví o její výzbroji a o tom, jak jsou Jediové nebezpeční?“ opáčil Thrawn.
„Já jen – chci říct, připadalo mi, že se vás snažil přesvědčit, abyste je pustil,“ zakoktal se Car‘das. „Snad si nemyslíte –?“
„Udělám vše, co bude nutné, abych ochránil ty, kdo na mě spoléhají,“ řekl Thrawn pečlivým, precizním hlasem. „Nic víc. A nic míň.“
Povstal. „Ale to není vaše starost,“ dodal. „Ještě jednou vám děkuji za pomoc.“
„Rádo se stalo,“ řekl Car‘das a také vstal. Zdálo se mu to, anebo se velitel nepatrně zapotácel, když se zvedl na nohy?
„Měl byste si jít odpočinout. Ničemu neprospěje, když se zhroutíte vyčerpáním dřív, než dostane Ar‘alani příležitost strčit vás za mříže.“
„Děkuji vám za váš zájem,“ řekl Thrawn suše. „Pokusím se ji nezklamat.“
„Ještě jednu otázku, jestli mohu,“ ozval se znovu Car‘das, když velitel přistoupil ke dveřím. „Jak jste věděl, že nás ty jejich droideky nepostřílejí?“
„Ty jejich –? Ach, vy myslíte ty kulaté droidí válečníky,“ řekl Thrawn. „Nebylo těžké to uhodnout. Rozvržení celého můstku svědčilo o bytostech, které by se nikdy nevystavily většímu než bezpodmínečně nutnému riziku.“
„Ano, to jsou celí Neimoidiani,“ souhlasil Car‘das. „A vy jste to vyčetl pouze z uspořádání můstku?“
„Architektura je jen dalším druhem umění,“ připomněl mu Thrawn. „Ale i bez těchto náznaků mi z trojitých pancéřových dveří můstku jasně vyplynulo, že tito Neimoidiani nejsou válečníci.“
„Právě proto za sebe nechávají bojovat bitevní droidy,“ přikývl Car‘das. „Neměli nás nechat postřílet, když jsou takoví zbabělci?“
Thrawn zavrtěl hlavou. „Vicelord Kav stál příliš blízko a palba by ho mohla ohrozit. V žádném případě by droidekám nepřikázal zaútočit.“
Car‘das se zašklebil. „Blufoval.“
„Anebo mi tím chtěl dát najevo svou převahu,“ řekl Thrawn. „Bojoví droidi jsou pro mě něčím úplně novým, ale rozhodně stojí za pečlivé zamyšlení.“ Zkřivil tvář. „Opravdu doufám, že Vagaariové nenavštívili svět, kde by mohli takovéto zbraně získat.“
„Nejspíš ne,“ řekl Car‘das. „Neimoidiani si bitevní droidy hlídají jako oko v hlavě.“
„Uvidíme.“ Thrawn stiskl tlačítko a dveře se otevřely. „Dobře se vyspěte, Car‘dasi.“
Car‘das několik minut zíral na zavřené dveře. Takže Thrawn ho nyní ujistil, že ho ve skutečnosti vůbec nepodezřívá ze špionáže. Bylo to příjemné zjištění… tedy až na to, že předtím tvrdil před svědky pravý opak a i tehdy se zdálo, že to myslel zcela vážně.
Takže kde byla pravda? Byli snad Car‘das, Qennto a Maris jen pěšáky v nějaké politické hře? A pokud ano, o jakou hru šlo?
Car‘das věděl, že Maris věří ve Thrawnovu čestnost. Qennto naopak stejně hluboce nedůvěřoval jeho cizosti a skutečnosti, že jde o vojenského důstojníka. A samotný Car‘das už dávno netušil, co si o něm má myslet.
Jedno však věděl jistě. Věci se dostávaly do varu a on měl nepříjemný pocit, že posádka Bargain Hunteru se zdržela déle, než je zdrávo. Musejí se odsud dostat.
A to rychle.
* * *
Uliar postřehl první náznak potíží až v okamžiku, kdy zabočil za roh a spatřil dva členy své směny postávat přede

dveřmi monitorovacího sálu. „Co se tu děje?“ zeptal se, když přišel blíž.
„Zvláštní exkurze,“ odpověděl starší důstojník Sivv. „Ma‘Ning a pár ratolestí.“
„Pár čeho?“
„Pár mrňavých Jediů,“ ušklíbl se Algrann. „Vešli tam deset minut před koncem Grasslingovy směny a všechny vyhodili ven.“
„Takže nás tam nepustí?“ zeptal se Uliar nevěřícně.
Sivv pokrčil rameny, „řekl Grasslingovi, že jim dá vědět, až budou smět zpátky,“ odpověděl. „Sám jsem s ním nemluvil.“
Uliar se zlostně zamračil na dveře. Jediové. Už zase. „Můžu to zkusit já?“
Sivv mávl rukou. „Jen si poslu.“
Uliar přistoupil ke dveřím a zmáčkl tlačítko. Dveře se otevřely a on vkročil dovnitř.
Mistr Jedi Ma‘Ning stál vedle hlavního panelu, zabraný do výkladu o tom, jak fungují monitorovací a řídicí systémy. Když vešel Uliar, Ma‘Ning k němu tázavě obrátil oči, ale klidně přednášel dál. Před panelem seděly čtyři děti, dvě nejmenší musely na křeslech klečet, aby vůbec něco viděly.
Vypadalo to jako scéna ze druhé třídy základní školy, tedy až na to, že tu nebyla psací tabule ani učební pomůcky. Tohle byl skutečný, opravdový řídicí sál jednoho z reaktorů, které zásobovaly Dreadnaught 4 energií.
Ma‘Ning dokončil započatou větu a zvedl obočí na Uliara. „Ano, Uliare?“ zeptal se.
„Nic ve zlém, mistře Ma‘Ningu,“ vykročil k němu Uliar, „ale co tu sakra děláte?“
Vrásky kolem Ma‘Ningových očí se napnuly. „Učím mladé padawany základům obsluhy reaktoru.“
Uliar znovu pohlédl na děti. Mohlo jim být pět až osm let a všechny měly jasné oči a zvědavý pohled jako jiné děti v galaxii.
Ale nyní si všiml, že za těma očima je ještě něco víc. Podivná vážnost, která rozhodně není typická pro děti tohoto věku. Že by nějaká jediská věc? „Je sice hezké, že touží po vzdělání, jenže tohle není místo pro děti,“ řekl. „A pokud do toho smím mluvit, vy je o obsluze reaktoru nemáte co učit.“
„Dávám jim pouze obecný přehled,“ uklidňoval ho Ma‘Ning.
„Neměl byste jim dávat vůbec nic,“ prohlásil Uliar. „Když jde o vysokoenergetické vybavení, nejenže je malé množství znalostí naprosto zbytečné, ale taky nebezpečné. A vůbec, čí to byl pitomý nápad?“
Ma‘Ning nepatrně stáhl rty. „Mistr C’baoth rozhodl, že všichni Jediové a padawani se musejí naučit ovládat nejdůležitější systémy Mezigalaktické výpravy.“
Uliar na něj vyvalil oči. „Vy žertujete.“
„Vůbec ne,“ ujistil ho Ma‘Ning. „Nebojte se, do půl hodiny odejdeme.“
„Odejdete mnohem dřív,“ zavrčel Uliar a natáhl se mezi dvěma dětmi ke komunikačnímu panelu. „Můstku, tady řídicí sál reaktoru číslo tři. Dejte mi komandéra Omana, prosím.“
„Okamžik.“
Uliar se ohlédl na Ma‘Ninga a napadlo ho, jestli se ho nepokusí zastavit. Jedi však zůstal stát na místě s očima sklopenýma jakoby v meditaci.
„Komandér Omano.“
„Reaktorový technik čtyři Uliar, komandére,“ identifikoval se Uliar. „V našem řídicím sále jsou nepovolané osoby, které odmítají odejít.“
Z reproduktoru se ozvalo zasyčení, jak si Omano otráveně povzdechl. „Jediové?“
Uliar najednou dostal pocit, jako by se mu podlaha měla propadnout pod nohama. „Ano, jeden z nich je Jedi,“ řekl opatrně. „Ale pořád nemají oprávnění –“
„Bohužel mají,“ přerušil ho Omano. „Mistr C’baoth pro své lidi vyžádal neomezený přístup do všech oblastí a systémů na palubě Mezigalaktické výpravy.“
I když měl tušení, co přijde, přesto na něj ta slova zapůsobila jako ledová sprcha. „Jestli chcete znát můj názor, komandére, je to jak absurdní, tak nebezpečné,“ řekl Uliar. „Pustit děti do –“
„Máte své rozkazy, techniku Uliare,“ přerušil ho Omano znovu. „Pokud se vám něco nelíbí, vyřiďte si to s mistrem C’baothem. Omano konec.“ Ozvalo se cvaknutí a komunikátor se odmlčel.
Uliar zvedl zrak a zjistil, že ho Ma‘Ning upřeně pozoruje. „Dobrá,“ řekl a pohlédl mu přímo do očí. Pokud si mysleli, že se před nimi začne klanět a pokorně šoupat nohama jenom proto, že mají ta patetická venkovská roucha a světelné meče, pak by se měli zamyslet znovu. „Kde najdu mistra C’baotha?“
„Je dole v jediském výcvikovém středisku,“ odpověděl Ma‘Ning. „Zásobovací jádro, sekce sto dvacet čtyři.“
Uliar se na něj překvapeně zahleděl. „Vaše škola je v zásobovacím jádře? Co vám vadí na dreadnaughtech?“
Ma‘Ningovi zaškubalo ve rtu. „Mistr C’baoth usoudil, že nejlepší bude držet se od rušivých vlivů co nejdál.“
Od rušivých vlivů, jako jsou rodiče, rodiny a normální lidé? Nejspíš. Uliarova zlost pomalu začínala přerůstat do opravdového, bublajícího hněvu. „Dobrá,“ přikývl. „Vrátím se.“
„Tak co?“ zeptal se Algrann, když Uliar znovu vyšel na chodbu.
„Mají pod palcem už i Omana,“ odvětil Uliar kysele. „Půjdu za samotným Velkým Cloufem a zkusím ho přimět k rozumu.“
„Tím myslíš kapitána?“
„Pakmillu už je jen loutka,“ zavrčel Uliar. „Musím za C’baothem. Jde někdo z vás se mnou?“
Vyměnili si pohledy a Uliar viděl, že by se nejraději vypařili. „Radši zůstaneme tady,“ odpověděl Sivv. „Až Ma‘Ning skončí, máme být ve službě.“
„Jasně,“ řekl Uliar a opovržlivě ohrnul ret. Proč všichni padají před Jedii na zadek? „Uvidíme se později.“
Sjel turbovýtahem na nejspodnější palubu Dreadnaughtu 4 a pokračoval směrem k přídi, dokud nedospěl k jednomu z

masivních pylonů, které spojovaly dreadnaughty se zásobovacím jádrem pod nimi. Čtyři ze šesti kabin turbovýtahu, který vedl tímto pylonem, se zrovna nacházely někde jinde, ale zbývající dvě tu čekaly, a tak cesta do zásobovacího jádra trvala Uliarovi už jen několik minut.
Jádro bylo rozdělené přepážkami na spoustu velkých sálů, přičemž každý zaplňovaly řady beden, zajištěné na místě několika vrstvami bezpečnostní sítě. Poměrně úzká část na okraji každého sálu zůstávala prázdná, aby bylo možné kolem beden procházet a manipulovat s nimi. Na obou koncích volného prostoru se nacházely dvoje dveře, jež vedly do sousedních sálů vpředu i vzadu: jedny dveře měly zhruba velikost člověka, kdežto druhé byly mnohem větší, aby jimi projely přepravní vozíky.
Z malé cedulky připevněné k bezpečnostní síti Uliar vyčetl, že turbovýtah ho vyložil v sekci 120. Ma'Ning říkal, že jediská škola je ve 124, a tak se vydal na záď.
Ani jedny dveře do 124 nenesly žádné zvláštní označení, že se nyní jedná o učebnu. Uliar si dodal odvahy, snažil se nemyslet na všechny ty legendy o moci Jediů, přistoupil k menším dveřím a stiskl tlačítko.
Nic se nestalo. Zkusil to znovu, pořád nic. Přešel k velkým nákladovým dveřím, ale zjistil, že jsou také zamčené. Vrátil se k menším dveřím, sevřel ruku v pěst a zabušil na kovovou desku.
Nikdo mu neodpověděl. Zabušil znovu, tentokrát hlasitěji. Byli snad všichni venku obtěžovat ostatní?
„Co chcete?"
Polekaně sebou trhl a otočil se ke komunikačnímu displeji, umístěnému vlevo hned vedle sítě s nákladem. Z displeje na něj civěla C'baothova tvář. „Potřebuju si s vámi promluvit o vašich žácích a učitelích," řekl Uliar a cítil, jak se z něj před tím upřeným pohledem začíná vytrácet odvaha. „Jsou v řídicím a monitorovacím sále reaktoru, kde nemají co –"
„Díky za vaši starost," skočil mu C'baoth do řeči. „Není důvod k obavám."
„Promiňte, mistře C'baothe, ale já mám všechny důvody k obavám," nedal se Uliar. „Některé z těch systémů jsou velmi složité. Osobně mi trvalo čtyři roky, než jsem se s nimi naučil správně zacházet."
„Vaše cesty nejsou cestami Jediů," podotkl C'baoth.
„Moc pěkný slogan," zavrčel Uliar a znovu ho popadla zlost, která cestou sem dolů poněkud ochladla. „Jenže otřepané fráze vám technické vzdělání nenahradí."
C'baothův zlověstný pohled ještě zpřísněl. „Vaše ignorance a nedůvěra mě uráží," pronesl varovně. „Jděte a víckrát se sem nevracejte."
„Napřed pošlete ty děti z mého reaktorového sálu pryč," prohlásil Uliar.
„Řekl jsem jděte," zopakoval C'baoth.
A Uliarovi se najednou k hrudi přitiskla neviditelná pěst a neúprosně ho tlačila od zamčených dveří pryč. „Počkat!" protestoval Uliar a marně vzdoroval tlaku na své hrudi. Vůbec netušil, že Jediové něco takového dokážou přes pouhý komunikační displej, aniž by byli přítomni osobně. „Co bude s těmi dětmi?"
C'baoth neodpovídal a jeho obraz sledoval Uliara očima, dokud nebyl téměř na druhém konci sálu. Pak obraz na displeji náhle zmizel a současně polevil i tlak na Uliarově hrudi.
Uliar zůstal dlouhou chvíli na místě. Srdce mu bušilo napětím a slábnoucím adrenalinem. Váhal, jestli se má ke dveřím vrátit a zkusit to znovu. Zjevně by to však nemělo smysl. Zhluboka se nadechl, otočil se a vydal se zpátky na Dreadnaught 4 a do reaktorového sálu.
Když dorazil, Ma'Ning a děti už byli pryč a Sivv s Algrannem zaujali svá stanoviště. „Tak co?" zeptal se Sivv, když se Uliar beze slova posadil.
„Řekl mi, abych vypadnul a šel si po své práci," oznámil mu Uliar.
„Ale tohle je naše práce."
„Mně to neříkej," ohradil se Uliar kysele. „Řekni to jemu."
„Možná bychom měli zajít za Pakmilluem," navrhl Algrann váhavě.
„A proč jako?" zavrčel Uliar. „Zdá se mi, že teď tu rozkazují Jediové."
Algrann tlumeně zaklel. „Skvělé. Chtěli jsme uniknout před tyranií byrokratů a zkorumpovaných politiků, a vlastně jsme ji jen vyměnili za tyranii Jediů."
„Tohle není tyranie," namítl Sivv.
„Ne," souhlasil Algrann chmurně. „Ještě ne."

KAPITOLA 18

„Mezigalaktická výprava," opakoval Qennto, zamračil se před sebe a pomalu zavrtěl hlavou. „Ne. Nikdy jsem o ní neslyšel."
„Ani já ne," přidala se Maris. „Takže ty říkáš, že Kav a Stratis ji chtějí zničit?"
„Kav a ten druhý," přisvědčil Car'das. „Thrawn si myslí, že Stratis není jeho pravé jméno."
„Budiž, Kav a pan Nikdo," řekl Qennto netrpělivě. „Tak proč ji chtějí zničit?"
Car'das pokrčil rameny. „Stratis se sáhodlouze rozpovídal o tom, jak jsou Jediové nebezpeční a jak chtějí ovládnout galaxii a přimět lidi k poslušnosti. Ale nejspíš je to všechno lež."
„Ne tak docela," mínil Qennto. „Spousta lidí začíná o rytířích Jedi pochybovat."
„V každém případě podporují coruscantskou byrokracii," podotkla Maris. „Kdo bude chtít zreformovat vládu, bude muset Jedie přetáhnout na svou stranu."
„Anebo je pozabíjet," řekl Qennto.
Maris se otřásla. „Nevěřím, že někdy dojde na něco takového."
„No, Stratis rozhodně neuvažoval o mírumilovném přesvědčování," odtušil Car'das. „A co ty dreadnaughty? O těch už

jste někdy slyšeli?“
„Jo, je to poslední dárek od Rendili Star Drive pro vojenské maniaky,“ odpověděl Qennto. „Šest set metrů dlouhé, s těžkými štíty a fůrou vylepšených turbolaserových kanónů. Většina děl se nachází ve čtyřech bublinách uprostřed trupu, odkud můžou spustit parádní soustředěnou palbu. Standardní posádka čítá okolo šestnácti tisíc lidí plus dva až tři tisíce dalších vojáků. Zaslechl jsem, že Korporační sektor je skupuje jak suvenýry na Meziplanetární svátek a některé větší Světy Jádra nezůstávají o moc pozadu.“
„Nakupuje je i Coruscant?“ zajímala se Maris.
Qennto pokrčil rameny. „Poslední dobou se dost mluví o tom, že si Republika konečně pořídí vlastní armádu a skutečnou válečnou flotilu. Jenže to se říká už několik let a zatím z toho nevzešlo nic.“
„Takže když je těch dreadnaughtů šest, na Mezigalaktické výpravě může být až sto tisíc lidí?“ zeptal se Car‘das.
„Nejspíš ne víc než polovina,“ řekl Qennto. „Protože ty dreadnaughty cestují společně, k obsluze a údržbě stačí daleko menší počet pracovníků běžných profesí. A kromě toho, při tak dlouhé plavbě se hodí každé volné místo, aby se moc nestrkali.“
„Ale pořád je to strašná spousta lidí, které chtějí zabít kvůli několika Jediům,“ podotkla Maris.
„Nebojte se, ten váš ušlechtilý velitel Thrawn na to přece neskočí,“ řekl Qennto kysele.
„Ale i když Thrawn nebude spolupracovat, Stratis má pořád k dispozici nepoškozenou bitevní loď Obchodní federace,“ připomněl jim Car‘das. „To je spousta palebné síly a navíc už mu sem možná letí posily.“
„Takže co uděláme?“ zeptala se Maris.
„My neuděláme nic,“ prohlásil Qennto. „Mezigalaktická výprava není naše starost.“
„Ale nemůžeme tu přece jen tak sedět a nic nedělat,“ namítla Maris.
„Můžeme leda tak prchat jako vyplašení jestřapýři,“ odsekl Qennto. „A začíná mi připadat, že by to byl opravdu dobrý nápad.“
„Ale –“
„Maris,“ přerušil ji Qennto zdvižením ruky. „Není to náš problém. Slyšíš mě? Není to náš problém. Když Jediové letí do Neznámých oblastí, musejí se umět o sebe postarat sami. A my se musíme starat o to, jak odsud co nejrychleji vypadnout. Tedy pokud se dokážeš se zdejší ušlechtilostí a kultivovaností vůbec rozloučit.“
„To bylo sprosté,“ protestovala Maris a příkře na něj pohlédla, ale tváře jí zrudly.
„Když myslíš.“ Qennto se otočil zpátky ke Car‘dasovi. „Ty jsi poslední dobou jeho důvěrník, chlapče. Dokázal bys z Thrawna vymámit tu vagaarijskou kořist, kterou mi zabavil jeho bratr?“ Ukázal palcem k Maris. „Anebo mám požádat Maris, aby to udělala ona?“
„Raku –“ spustila Maris.
„Myslím, že ji z něj nevymámíme,“ řekl Car‘das rychle. Napětí mezi Qenntem a Maris začínalo opět stoupat do červené zóny. „Nemůže nám ji dát, pokud mu to nedovolí jeho bratr a admirál Ar‘alani.“
„Takže jak přilákáme Ar‘alani zpátky?“ zeptala se Maris.
„Nebudeme muset,“ řekl Car‘das ponuře a pohlédl na chronometr. „Thrawn ji nejspíš právě v tuhle chvíli vítá na základně.“
„Skvělé,“ pookřál Qennto. „Zajdeme za nimi, vezmeme si náš poklad a vypadneme.“
„Myslím, že to nepůjde,“ odtušil Car‘das. „Ar‘alani přiletěla rozhodnout, jestli má nebo nemá zbavit Thrawna velení.“
Qennto a Maris chvilku ohromeně mlčeli. „To je šílené,“ řekla Maris nakonec. „Je to dobrý velitel. A má dobré srdce.“
„Komu na tom záleží?“ zahučel Qennto. „Krucinál. Už tak nám nechtěla ty vagaarijské tretky dát. To je teda pech.“
„Mohl bys aspoň na minutu přestat myslet na svou kořist?“ okřikla ho Maris podrážděně. „Thrawnovi jde o kariéru a o svobodu.“
„Ne, nemůžu na ni přestat myslet,“ odsekl Qennto. „Pokud jsi na to zapomněla, zlatíčko, ty kůže a ohnivé drahokamy jsme měli Drixo doručit už před dvěma a půl měsíci. Musíme jí přivézt něco na usmířenou, nebo se můžeme rovnou sami odpravit.“
Maris se zašklebila. „Já vím,“ řekla tiše.
„Takže, co uděláme?“ zeptal se Car‘das.
„Ty ho přesvědčíš, aby nám tu kořist vydal,“ řekl Qennto. „A neptej se mě jak,“ dodal, když Car‘das otevřel ústa. „Škemráním, podkuřováním, úplatky – prostě jakkoli.“
„Můžeš to udělat jedině ty,“ souhlasila Maris zasmušile. „Jakmile Rak nebo já vyjdeme z kajuty, hned se na nás přilepí doprovod.“
Car‘das si povzdechl. „Udělám, co bude v mých silách.“
„A nezapomínej, že nás tlačí čas,“ upozornil ho Qennto. „Teď máme aspoň polovičního spojence v Thrawnovi. Ale jestli dostane padáka, přijdeme i o tuhle malou výhodu.“
Car‘dase napadlo, co by asi řekli na to, kdyby jim oznámil, že Thrawn je všechny tři veřejně obvinil ze špionáže. Nemělo ale cenu zavalovat je dalšími starostmi. „Udělám, co bude v mých silách,“ zopakoval a postavil se na nohy. „Tak zatím.“
Odešel z pokoje a vyrazil chodbou pryč. Ar‘alanina uvítací ceremonie už asi skončila, ale admirál bude nejspíš stále s Thrawnem. Pravděpodobně už s ním mluví o Thrassových obviněních, nepřipadala mu jako typ, který by zdvořilostmi ztrácel víc času, než je nezbytně nutné. Snad by mohl Thrawnovi po některém z jeho důstojníků vzkázat, že se s ním chce co nejdříve sejít.
„Takže vy se opravdu pohybujete po základně zcela volně,“ ozvalo se náhle za ním.
Car‘das se ohlédl. Zezadu se k němu blížil Thrass, jehož výraz vůbec nedával tušit, co se za těma svítícíma očima odehrává. „Syndiku Mitth‘ras‘safisi,“ pozdravil ho Car‘das a usilovně se snažil svůj mozek znovu zprovoznit. „Promiňte, že jsem tak překvapený, myslel jsem, že budete se svým bratrem a admirálem.“

Thrass mírně naklonil hlavu. „Pojďte se mnou, prosím.“ Otočil se a rázoval chodbou pryč. Se srdcem bijícím až v krku ho Car‘das následoval.
Thrass ho zavedl na vrchní patro základny, kde měl ubikace Thrawn a starší důstojníci. Cestou potkali několik válečníků, kteří syndikovi s člověkem nevěnovali ani letmý pohled, a konečně dorazili ke dveřím označeným cheunskými symboly, jež Car‘das nedokázal tak docela rozluštit. „Tam,“ otevřel Thrass dveře a pokynul dovnitř.
Car‘das si dodal odvahy a protáhl se okolo něj do místnosti.
Ocitl se v malém konferenčním sále s několika křesly a počítači uspořádanými do kruhu kolem holografické obrazovky uprostřed. V jednom z křesel, oděná do zářivě bílé uniformy, seděla admirál Ar‘alani. „Posaďte se, Car‘dasi,“ řekla v cheunštině, když za ním do místnosti vstoupil i Thrass.
„Děkuji vám, admirále,“ odpověděl Car‘das stejnou řečí a sedl si přímo naproti ní. „Vítejte zpátky.“
Přikývla a zamyšleně ho pozorovala, zatímco Thrass se posadil do křesla po její pravici. „Vaše cheunština se zlepšila,“ poznamenala. „Máte mé uznání.“
„Děkuji vám,“ řekl Car‘das znovu. „Na poslech je to velmi melodický jazyk. Pouze lituji, že jím nikdy nebudu mluvit tak dobře jako Chissové.“
„Ne, to nebudete,“ souhlasila Ar‘alani. „Slyšela jsem, že jste se s velitelem Mitth‘raw‘nuruodem zúčastnil jeho posledního vojenského podniku. Povězte nám, co se stalo.“
Car‘das pohlédl na Thrasse a znovu na Ať alani. „Promiňte, že jsem tak smělý, ale neměli byste se na to raději zeptat velitele Mitth‘raw‘nuruoda?“
„Zeptáme se ho,“ ujistila ho Ar‘alani zlověstně. „Ale teď se ptáme vás. Povězte nám o této nejčerstvější agresi.“
Car‘das se zhluboka nadechl a pečlivě volil slova. „Tak především vůbec nešlo o žádnou agresi, ale o výpravu, jejímž cílem bylo prověřit hlášení o neznámých válečných lodích v té oblasti.“
„O lodích, které by se do žádného hlášení nedostaly, kdyby Mitth‘raw‘nuruodo neměl předem sklony k ukvapené vojenské akci,“ zdůraznila Ar‘alani.
Thrass se vedle ní neklidně ošil. „Pozorování a průzkum oblastí kolem Chisské ascendence ale je součástí mandátu Expanzní flotily,“ podotkl.
„Pozorování a průzkum ano,“ souhlasila Ar‘alani. „Bezdůvodná vojenská akce ovšem ne.“ Zvedla obočí. „Nebo snad tvrdíte, že k žádné vojenské akci nedošlo a že Chissové neutrpěli ztráty na životech?“
Car‘das se zachmuřil. Thrawn se mu o žádných ztrátách nezmínil. „Nevěděl jsem, že nějací válečníci přišli o život.“
„Whirlwind se nevrátil z bitvy,“ prohlásila Ať alani.
„Ach,“ prohodil Car‘das, už se mu dýchalo o něco lehčeji. No ovšem, chybějící křižník byl stále na bojišti a vagaarijským gravitačním projektorem držel Darkvenge na místě. Něco takového ale samozřejmě nemohl admirálovi říct. „Přesto trvám na tom, že velitel Mitth‘raw‘numodo jednal pouze v sebeobraně.“
„Zahájil neznámý nepřítel palbu jako první?“
„Prvním projevem agrese nemusí být vždycky zahájení palby,“ vytáčel se Car‘das. Už zase mu připadalo, jako by kráčel po úzkém prkně nad jámou plnou gundarků. „Bitevní lodě Obchodní federace vypustily mohutnou vlnu droidích stíhaček. Četl jsem zprávy o bitvách, ve kterých už tyto stroje bojovaly, a kdyby je velitel Mitth‘raw‘nuruodo co nejrychleji nevyřadil z boje, brzy by jeho jednotku přemohly.“
„Možná,“ řekla Ar‘alani. „Všechno se dozvíme, až nám ukážete bojiště.“
Car‘dasovi náhle vyschlo v ústech. „Až vám ukážu…?“
„Máte nějakou námitku?“ otázala se ho Ať alani.
„No, za prvé vůbec nevím, kde se to bojiště nachází,“ odpověděl Car‘das ve snaze získat trochu času na rozmyšlenou. Pokud tam Ar‘alani najde Darkvenge –
„Poloha bojiště nepředstavuje problém,“ ujistila ho Ar‘alani a zvedla úzký váleček se zahrocenými konci. „Mám zde všechna navigační data Springhawku za poslední dva měsíce.“
Car‘das potlačil grimasu. Opravdu skvělé. „Tak dobrá,“ řekl. „Ale neměli bychom nejprve informovat velitele Mitth‘raw‘nuruoda?“
„Poletíme okamžitě právě proto, že nechci, aby se o tom velitel Mitth‘raw‘nuruodo dozvěděl,“ řekla Ar‘alani. „Poslala jsem ho na bezpečnostní inspekci do okolních soustav, takže stihneme včas prozkoumat bojiště a vrátit se zpátky.“ Z očí se jí zablýsklo. „A teprve pak se ho zeptáme na jeho verzi událostí.“
* * *
„Zaměřujeme první cíl,“ řekl C’baoth napjatým hlasem, jehož ozvěna se odrážela od nízkého stropu zbraňové výdutě.
„Pal.“ Rukama téměř jako ve snu přejel nad ovladači a kontrolky vzápětí bliknutím oznámily, že jedna z turbolaserových baterií Dreadnaughtu 1 právě vypálila mohutnou boční salvu.
Obi-Wan, stojící poblíž dveří výdutě, se rozhlédl pomocí Síly. Vycítil, že na druhém boku dreadnaughtu Lorana Jinzler také pálí z turbolaserů, stejně jako Ma‘Ning a dva duroští Jediové na palubě Dreadnaughtu 4 na opačné straně Mezigalaktické výpravy.
„Páni,“ zašeptal Anakin po jeho boku. „Je to… působivé.“
„To ano,“ souhlasil Obi-Wan a zkoumavě pohlédl na mistra Jedi. Tohle dnes bylo už třetí C’baothovo splynutí a namáhavost tohoto úkonu na něm musela zanechat nějaké stopy. Ale pokud to tak opravdu bylo, pak to Obi-Wan z jeho tváře ani mysli nedokázal vyčíst.
Vždycky měl za to, že C’baoth svou neotřesitelnou sebedůvěru alespoň částečně předstírá, nebo že daleko přeceňuje své skutečné schopnosti. Nyní si poprvé začal říkat, jestli ten člověk přece jen není v Síle tak mocný, jak tvrdí.
„Pozorovací stanoviště: všechny střely zasáhly cíl,“ oznámil hlas z komunikačního panelu.
„Docela dobré,“ zamumlal Anakin.

„Velmi dobré," řekl Obi-Wan. „Dokážeš vycítit příkazy mistra C'baotha, anebo pouze přítomnost samotného splynutí?"
„Nevím," odpověděl Anakin a Obi-Wan poznal, že chlapec se nyní pečlivě soustředí.
„Zaměřujeme druhý cíl," oznámil C'baoth.
„Pozorovací stanoviště připraveno."
„Pal," zavelel C'baoth.
Kontrolky znovu zablikaly. „Cíl dva zasažen," hlásil pozorovatel. „Jedna bludička."
„Co je to bludička?" zeptal se Anakin.
„To znamená, že jedna střela minula cíl," pověděl mu Obi-Wan a zachmuřil se. Na tom posledním výstřelu bylo něco zvláštního, něco, co nedokázal přesně určit. Znovu se ponořil do Síly, tentokrát se ovšem nesoustředil na střed splynutí, ale na jeho okraje, a pokusil se to podchytit.
„Zaměřujeme třetí cíl," řekl C'baoth. „Pal."
A tentokrát, v okamžiku, kdy kontrolky znovu blikly, to Obi-Wan spatřil.
C'baoth pro toto cvičení nechal připravit celkem šest cvičných cílů. Obi-Wan se přinutil počkat, dokud nezničili všech šest, poslední čtyři se stejně působivou přesností jako ten první.
Pozorovatel podal poslední hlášení a C'baoth s prudkým škubnutím hlavy splynutí rozpustil. Několik vteřin zůstal bez hnutí sedět na místě a mrkal, dokud se poslední zbytky pouta mezi ním a jeho jediskými kolegy zcela nerozplynuly. Potom se zhluboka nadechl, dlouze a unaveně vydechl a otočil se k Obi-Wanovi a Anakinovi. „Tak co si o tom myslíš, mladý Skywalkere?"
„Velmi působivé," řekl Anakin. „Ještě nikdy jsem nic takového neviděl. Kdy si to budu moct taky vyzkoušet?"
„Až dokončíš svůj výcvik," odpověděl C'baoth. „Tohle není nic pro pa-dawany."
„Ale já bych to zvládl," namítl Anakin. „V Síle jsem velmi mocný – zeptejte se Obi-Wana –"
„Až budeš Jedi," řekl C'baoth neoblomně, pohlédl na Obi-Wana a mírně svraštil obočí. „Rád byste se na něco zeptal, mistře Kenobi?"
„Ano, pokud máte čas," odpověděl Obi-Wan nenuceným hlasem. „Anakine, ty bys mezitím mohl zaskočit k reaktoru dva a podívat se, jestli už jim máme pomoct s těmi chladicími tyčemi. Za chvíli jsem tam."
„Dobře," řekl Anakin, na okamžik nakrčil čelo a odešel z místnosti.
„Nuže?" zeptal se C'baoth tak, že to málem znělo jako hrozba.
„Ve zbraňových výdutích D-čtyři jste měl padawany s mistrem Ma'Nin-gem, že?" zeptal se Obi-Wan.
„Ano, měl," odpověděl C'baoth přímo. „Je v tom nějaký problém?"
„Před chvílí jste Anakinovi řekl, že padawan na něco takového nemůže v žádném případě stačit."
C'baoth se nepatrně pousmál. „Uklidněte se, mistře Kenobi," řekl. „Oni se splynutí samozřejmě nezúčastnili."
„Tak proč tam tedy vůbec byli?"
„Ze stejného důvodu, z jakého byl váš padawan zde," vysvětloval C'baoth a do hlasu mu vniklo ostří netrpělivosti. „Aby získali představu, co obnáší jediské splynutí."
„Jakou představu mohli získat?" otázal se Obi-Wan. „Vždyť teprve zahájili svůj výcvik. Sotva mohli vidět něco víc než ne-Jedi."
„Znovu se ptám: je v tom nějaký problém?" otázal se C'baoth.
Obi-Wan zadržel dech. „Pokud je takovéto lákavé pokročilé techniky přimějí k nedočkavosti a netrpělivosti, tak ano."
C'baothovy oči se zúžily. „Pozor na jazyk, mistře Kenobi," varoval ho. „Netrpělivost je příznakem temné strany. Nenechám se obviňovat z toho, že tou cestou kráčím nebo že po ní vedu ostatní."
„Já vás z ničeho neobviňuji," ohradil se Obi-Wan škrobeně. „Snad jen z toho, že kladete na své svěřence příliš vysoké nároky."
C'baoth si odfrkl. „Lepší je klást na padawany vyšší nároky, než jaké dokážou splnit, než nízké, které nijak nerozvinou jejich schopnosti."
„Ale vysoké, avšak dosažitelné cíle, které jim v případě úspěchu dodají sebedůvěru a uspokojení, jsou ještě lepší," opáčil Obi-Wan.
C'baoth se prudce postavil. „Nestrpím, aby mou filozofii výcviku někdo rozpitvával jako nějaký zajímavý biologický exemplář," zavrčel. „Zvlášť někdo tak mladý, jako jste vy."
„Věk nemusí být nejlepším měřítkem znalosti Síly," podotkl Obi-Wan a snažil se zůstat klidný.
„Ne, ale zkušenosti ano," odsekl C'baoth. „Až vycvičíte tolik Jediů co já, promluvíme si o tom znovu. A do té doby… myslím, že u reaktoru dva na vás čeká váš padawan."
Obi-Wan se opatrně nadechl. „Tak dobrá, mistře C'baothe," řekl. „Promluvíme si později."
Vyšel ven na chodbu a pokusil se načerpat klid ze Síly. Původně se vůbec nechtěl Mezigalaktické výpravy zúčastnit, třebaže jemu i Winduovi dělal C'baoth starosti. Nepřesvědčila ho ani možnost, že najdou Vergere.
Nyní však byl rád, že se k výpravě přidal. Uvažoval o tom, že až za čtyři dny expedice dorazí do systému Roxuli, poslední zastávky v republikovém prostoru, pokusí se spojit s Winduem a požádá ho, aby směl s Anakinem zůstat na palubě Mezigalaktické výpravy po celou dobu její mise.
Jeden z důvodů, proč se mladí adepti přijímali do Chrámu Jediů v tak raném věku, byl totiž ten, aby se začalo s jejich výchovou dřív, než poznají život Jediho a nebyli při snažení dosáhnout tohoto cíle příliš netrpěliví. Kdyby byli všichni C'baothovi padawani opatrní jako Lorana Jinzler, nejspíš by toto hledisko vůbec nemusel brát v potaz.
Jenže i když Obi-Wan možná nebyl ve výcviku budoucích Jediů zkušený, o tomhle konkrétním problému věděl všechno.
A pokud mohl soudit podle nedočkavosti, kterou vycítil z dětí sledujících splynutí, Jediové z Mezigalaktické výpravy budou mít plné ruce práce, aby jejich noví padawani nespěchali netrpělivě vpřed, dost možná přímo do náruče temné

strany.
Ať už si to C'baoth přeje nebo nepřeje slyšet, Obi-Wan mu to musí nějak vysvětlit. Než bude pozdě.
* * *
Hvězdné čáry zmizely a v průzorech můstku Darkvenge se ukázalo malé vzdálené rudé slunce. „Nuže?" zavrčel Kav.
„Trpělivost, vicelorde," napomenul ho Doriana, zatímco pozoroval modrého humanoida stojícího vedle kormidla a sledujícího malý přístroj ve své ruce. Mitth'raw'nuruodo jim zde toho technika nechal, aby je zavedl na místo, které chisský velitel určil. Technik vzápětí krátce přikývl a tlumeně sdělil několik slov stříbřitému překladatelskému droidovi TC-18 po svém boku. „Říká ‚Jsme zde,' vicelorde Kave," oznámil droid melodickým hlasem.
Kav podrážděně zasupěl. „Ať už to zde znamená kdekoli."
„Zde je tam, kde nás chce mít velitel Mitth'raw'nuruodo," řekl Doriana a ani se nesnažil skrývat své znechucení nad Kavovým chováním. Vicelord měl spoustu času, aby se smířil se zničením svého operačního svazu, ale přesto byl stejně podrážděný a zlostný jako předtím.
A pokud si nebude dávat pozor na jazyk a nezačne se trochu krotit, dost možná kvůli němu zemřou i ti, kdo přežili.
„Tak kde je tedy on?" chtěl vědět Kav.
„Blíží se dvě plavidla," zvolal Neimoidian u senzorů. „Chisský křižník a nějaká menší loď."
Chisský technik znovu promluvil obchodním jazykem sybištinou. „„Je to Springhawk a raketoplán s dlouhým doletem,"" tlumočil droid TC upjatě. „„Velitel Mitth'raw'nuruodo si bude přát okamžitě vstoupit na palubu.""
„Hekněte veliteli, že jeho obvyklý dokovací port je připraven," odvětil Doriana.
O několik minut později vkráčel Mitth'raw'nuruodo pancéřovými dveřmi na můstek s dvojicí chisských válečníků v patách. „Vítejte na palubě, veliteli," pozdravil ho Doriana a zvedl se z lavice.
„Děkuji," odpověděl Mitth'raw'nuruodo a oči mu krátce zalétly ke Kavově ztuhlé tváři a postavě. „Těší mě, že jste pohotově splnili mé pokyny."
„Jak už jsem vám říkal dříve, chceme vám být ve všem nápomocni," připomněl mu Doriana.
„Výborně," řekl Mitth'raw'nuruodo. „Chci, abyste začali vykládat vaše droidí stíhačky."
Kav sebou trhl, jako by ho někdo kopl. „Co to říkáte?" vydechl a oči vypoulil ještě víc než obvykle.
„Vaše droidí stíhačky přepravíme na tento asteroid." Mitth'raw'nuruodo ukázal průzorem na malý, nepravidelný obrouček slabého světla, rýsující se mezi hvězdami. „A potom si promluvím s těmi, kdo programují jejich bojovou činnost."
Kav cosi přidušeně zamručel a Doriana s ním pro tentokrát musel souhlasit. Hlavní síla bitevní lodi Obchodní federace spočívala v jejích stíhačkách, dodatečně namontované baterie čtyřhlavňových laserů v prostřední části lodi byly spíš jen doplňkem než skutečnou obrannou výzbrojí. Po odebrání stíhaček bude Darkvenge stejně bezbranná jako nákladní loď, kterou kdysi byla. „To je vyloučeno," protestoval Neimoidian. „Nepřipustím, aby –"
„Ticho," umlčel ho Doriana a upřel zrak na Mitth'raw'nuruoda. Velitel buď chtěl, aby byla Darkvenge bezmocná, anebo – „Máte plán, jak se vypořádat s Mezigalaktickou výpravou, že?"
„Ano, mám plán," potvrdil Mitth'raw'nuruodo. „Ale jestli ho opravdu provedu, záleží na tom, zda mi konečně povíte pravdu."
Dorianovi se nepříjemně sevřelo hrdlo. „Vysvětlete mi to, prosím."
„Nejmenujete se Stratis," řekl Mitth'raw'nuruodo. „Nejste svůj vlastní pán, ale podléháte někomu jinému. A společenská hrozba představovaná těmito Jedii není pravým důvodem, proč chcete Mezigalaktickou výpravu zničit."
Zvedl obočí. „Tedy pokud ji vůbec chcete zničit."
„Proč bychom tu jinak byli?" zeptal se Doriana.
„Možná jste se s ní chtěli spojit," naznačil Mitth'raw'nuruodo. „Pokud se Mezigalaktická výprava neskládá z kolonistů, ale z válečníků, společně byste měli dostatek palebné síly i vojáků pro zahájení účinné a drtivé invaze."
„Vždyť už jsem vám říkal, že jsme nepřišli dobývat."
„Já vím, co jste mi říkal," odvětil s bezvýraznou tváří Mitth'raw'nuruodo. „Teď mě musíte přesvědčit, abych tomu uvěřil."
„Ovšem," přikývl Doriana. Věděl, že to bude riskantní, ale stejně měl od počátku podezření, že Mitth'raw'nuruodo nakonec k tomuto závěru dospěje. Nadešel čas podělit se s ním o zbytek pravdy. „Myslím, že všechny vaše otázky dokážu zodpovědět současně. Půjdete-li se mnou, rád bych vás představil svému nadřízenému." Významně pohlédl na Kava. „Vy zůstanete zde, vicelorde."
Nečekal, až začne Kav znovu protestovat, přešel po můstku a vybídl Mitth'raw'nuruoda, aby ho následoval do kanceláře, kde spolu před dvěma dny jednali. Zavedl Chisse dovnitř a zavřel za sebou dveře, přičemž si všiml, že Mitth'raw'nuruodo tentokrát nechal svůj doprovod venku. Nijak zvlášť ho to nepřekvapilo. Velitel si očividně věřil a podle všeho usoudil, že Doriana pro něj nepředstavuje žádnou hrozbu.
Alespoň prozatím.
Dorianův speciální holoprojektor už byl napojen na komunikační systém Darkvenge. Doriana vyťukal přístupový kód a nabídl Mitth'raw'nuruodovi křeslo před stolem. „Vaše první připomínka byla naprosto správná," začal a v duchu si držel palce, aby se obrovskému vysílači bitevní lodě podařilo protlačit signál zpátky do sítě republikového HoloNetu. „Mé pravé jméno je Kinman Doriana. Svou totožnost jsem se rozhodl před posádkou vicelorda Kava i před některými dalšími spojenci tajit."
„Hrajete tedy dvě vzájemně neslučitelné role?"
Doriana na něj překvapeně upřel zrak. „Jak to víte?"
„Je to zřejmé," prohlásil Mitth'raw'nuruodo. „Kdo jsou vaši dva páni?"
„Mým oficiálním, veřejným pánem je nejvyšší kancléř Palpatine, předseda republikové vlády," odpověděl Doriana, a

když to říkal, jeho vlastním uším zněla ta slova zvláštně. Sám se na to neodvažoval myslet ani v soukromí své vlastní mysli. Říkat to nahlas, navíc před neznámým cizincem, bylo něco nepředstavitelného. „Mým pravým pánem je sithský lord jménem Darth Sidious."
„A sithský lord je…?"
„Bytost, která stojí proti Jedim a jejich snaze ovládnout Republiku," vysvětloval Doriana.
„Chápu," řekl Mitth'raw'nuruodo a koutků jeho úst se dotkl slabý úsměv. „Boj o moc."
„Svým způsobem ano," připustil Doriana. „Ale na úplně jiné rovině, než jak ho chápou bytosti jako vy a já. V tuto chvíli je nejdůležitější, že lord Sidious má přístup k takovým informačním zdrojům, které Jediové nemají."
„A co se z těch zdrojů dozvěděl?"
Doriana si dodal odvahy. „Schyluje se k invazi," řekl. „Mohutná útočná síla tajemných lodí, přízračných válečníků a neskutečně mocných zbraní založených na organické technologii, s jakou jsme se ještě nesetkali. Domníváme se, že tito Cizinci z daleka, jak jim říkáme, už mají opěrný bod na vzdáleném okraji galaxie a jejich průzkumníci v současnosti shromažďují informace o světech a národech, které si chtějí podmanit."
„Zvěsti o tajemných útočnících se těžko dokazují i vyvracejí," podotkl Mitth'raw'nuruodo. „Proč mi to říkáte až teď?"
Doriana kývl směrem ke dveřím. „Protože vicelord Kav a jeho společníci o tom nic nevědí," odpověděl. „A neví o tom ani nikdo jiný v Republice. Ještě ne."
„Kdy jim to Darth Sidious řekne?"
„Až přemění chaos Republiky v pevný řád," odvětil Doriana. „Až vybudujeme armádu a flotilu, která bude schopna se s tou hrozbou vypořádat. Oznámit to dřív by pouze vyvolalo paniku a otevřelo dveře dokořán katastrofě."
„A jak s tím vším souvisí Mezigalaktická výprava?"
„Jak jsem říkal, domníváme se, že Cizinci z daleka dosud teprve sbírají informace," odpověděl Doriana. „Zatím nic nenasvědčuje tomu, že o Republice vůbec vědí." Sevřelo se mu hrdlo. „To vlastně není tak úplně pravda," opravil se zdráhavě. „Členka řádu Jedi, jménem Vergere, před nějakou dobou zmizela v té oblasti. A to je také jedním z tajných cílů Mezigalaktická výpravy: pokusit se zjistit, co se s ní stalo."
„Rozumím," přikývl pomalu Mitth'raw'nuruodo. „Zatímco jediný vězeň by mohl vyzradit pouze náznaky ohledně svého původu, loď plná zajatců může prozradit vše, co je k úspěšné invazi potřeba."
„Přesně tak," přisvědčil Doriana. „Nemluvě o všech datových souborech a technologii, která by nepřátelům padla do rukou. Pokud Mezigalaktická výprava narazí na jejich předvoj, dost možná se útoku dočkáme mnohem dřív, než na něj budeme připraveni."
„A Jediové to nechápou?"
„Jediové se považují za pány galaxie," řekl Doriana hořce. „Zvlášť hlavní mistr Jedi Mezigalaktické výpravy, Jorus C'baoth. I kdyby o Cizincích z daleka věděl, pochybuji, že by mu na tom záleželo."
Nad holoprojektorem se objevila dobře známá mihotavá postava v kápi. Doriana si všiml, že hologram je o něco zrnitější než obvykle, ale spojení přes jeho obavy vypadalo vcelku stabilně. Sidious byl očividně někde mnohem blíž než ve svém obvyklém doupěti na Coruscantu. „Hlášení," přikázal sithský lord. Pak jeho zakryté oči zřejmě zahlédly Mitth'raw'nuruoda a pokleslé koutky jeho úst se stáhly ještě o něco níž. „Kdo je to?" otázal se přísně.
„Velitel Mitth'raw'nuruodo z Chisské expanzní obranné flotily, lorde Sidiousi," řekl Doriana a postavil se za Mitth'raw'nuruoda, aby ho bylo také vidět. „Obávám se, že naši misi potkala menší nehoda."
„Nechci slyšet o žádných nehodách, Doriano," varoval ho sithský lord, jehož chraplavým hlasem probleskl ostří hrozby.
„Ano, můj pane," řekl Doriana a snažil se zůstat klidný. Třebaže je dělily stovky světelných let, téměř cítil, jak mu Sidious zlehka svírá hrdlo Sílou. „Vysvětlím vám to."
Seznámil Sidiouse s průběhem nerovné bitvy s Chissy. Během výkladu od něj Sidious pomalu odvracel tvář a začal věnovat pozornost Mitth'raw'nuruodovi. „Působivé," poznamenal Sith, když Doriana skončil. „Takže z vašich lodí zbyla jen jedna?"
Doriana přikývl. „A to jenom díky tomu, že se ji velitel Mitth'raw'nuruodo rozhodl ušetřit."
„Velmi působivé," řekl Sidious. „Povězte mi, veliteli Mitth'raw'nuruodo, jste pro svůj druh typický?"
„Na to nedokážu odpovědět, lorde Sidiousi," promluvil Mitth'raw'nuruodo klidně. „Mohu pouze podotknout, že jsem nejmladším důstojníkem našeho národa, kterému kdy byla svěřena funkce velitele jednotky."
„Je mi jasné proč," řekl Sidious a ponurou temnotu jeho tváře konečně prosvětlil drobný úsměv. „Z vaší přítomnosti soudím, že vám už Doriana vysvětlil, proč je nutné zastavit Mezigalaktickou výpravu dřív, než opustí vaše teritorium."
„Ano, vysvětlil," potvrdil Mitth'raw'nuruodo. „Máte o té hrozící invazi nějaké důkazy?"
„Mám zprávy," odpověděl Sidious. Pokud ho urazilo, že se Mitth'raw'nuruodo odvážil zpochybnit jeho slova, pak to nedal najevo. „Doriana vám je na požádání všechny poskytne. Pokud vás přesvědčí, co uděláte?"
Mitth'raw'nuruodovy oči zalétly k Dorianovi. „Pokud mě přesvědčí, přistoupím na Dorianovu žádost a zastavím Mezigalaktickou výpravu."
„Výborně," řekl Sidious. „Ale mějte se na pozoru. Jediové se nenechají porazit snadno, dokáží svou myslí překonat velké vzdálenosti a vycítit či ovlivnit jednání a smýšlení druhých. Nesmíte připustit, aby se o vás dozvěděli dřív, než zaútočíte."
„Rozumím," odvětil Mitth'raw'nuruodo. „Povězte mi: funguje jejich schopnost ovlivnit mysl druhých i naopak? Kdybych například já soustředěně myslel na to, že se mají vrátit, ovlivnila by má mysl jejich úvahy a rozhodnutí?"
„Vaše soustředěné myšlenky rozhodně pocítí," řekl Sidious a koutky úst mu opět poklesly. „Ale nečekejte, že se budou řídit podle nich. Mistr C'baoth se do Republiky nevrátí za žádných okolností. Když mu to nabídnete, pouze se tím připravíte o jedinou šanci na překvapivý útok."

„Možná," řekl Mitth'raw'nuruodo. „Ačkoli toho, kdo umí číst v cizí mysli, lze překvapit jen stěží."
„Právě proto Doriana plánoval zaútočit pomocí droidích stíhaček," zdůraznil Sidious. „Každá výhoda však s sebou nese i jistou nevýhodu. Ve změti myslí tisíců lidí na palubě Mezigalaktické výpravy bude vnímavost Jediů značně otupená. A jakmile tyto tisíce lidí začnou umírat v boji –" Sidiousovi zaškubal ret. „– tato nevýhoda se ještě zvýrazní."
„Rozumím," řekl Mitth'raw'nuruodo znovu. „Děkuji vám za váš čas, lorde Sidiousi."
„Těším se na zprávu o vašem vítězství," kývl Sidious. Vrhl poslední pohled na Dorianu a v záblesku světla hologram zmizel.
Mitth'raw'nuruodo seděl dlouhou chvíli mlčky a jeho svítící oči zamyšleně žhnuly. „Budu potřebovat úplná technická data o Mezigalaktické výpravě i jednotlivých dreadnaughtech," řekl nakonec. „Aktuální informace máte jistě k dispozici."
„Včetně konečného seznamu posádky a cestujících," přisvědčil Doriana. „Když už teď víte, jakou mají Jediové nad živými střelci moc, smím zrušit váš rozkaz ohledně odstranění našich droidích stíhaček?"
„Ovšemže ne," řekl Mitth'raw'nuruodo, jako by ho ta otázka trochu překvapila. „Očekávám, že do večera budou všechny letouny z lodi pryč. A kromě toho zabalíte a naložíte dvě droideky a čtyři bitevní droidy do mého raketoplánu, abych si je mohl odvézt na základnu. Předpokládám správně, že šest droidů lze řídit i něčím menším, než je centrální počítač tohoto plavidla?"
„Ano, máme i datapadové systémy, které mohou v omezeném dosahu řídit až dvě stě droidů," potvrdil Doriana a potlačil úšklebek. Kav na něj měl už tak zlost, že Chissům beze všeho předal jeho stíhačky, aby je rozebrali na kusy. Až se dozví, že došlo i na bitevní droidy, nebude vůbec nadšený. „Přibalím jeden k droidekám."
„Výborně," řekl Mitth'raw'nuruodo. „Zabudované silové štíty mají pouze droideky, že?"
„Správně," odpověděl Doriana. „Ale jestli chcete ty štíty upravit, aby je mohli nosit vaši válečníci, moc bych vám to nedoporučoval. Uvnitř štítu je poměrně silná radiace a proměnlivé magnetické pole, které může mít pro živé bytosti pěkně ošklivé následky."
„Díky za zájem," řekl Mitth'raw'nuruodo a neznatelně kývl hlavou. „Čistě náhodou už máme s takovýmito zařízeními jisté zkušenosti, ačkoli jsme je většinou používali s obrácenou polaritou."
„S obrácenou polaritou?" Doriana se zamračil. „Tím chcete říct, že deflektorové pole mířilo dovnitř?"
„Používaly se jako pasti na zloděje," objasnil mu Mitth'raw'nuruodo. „Mnohý neopatrný lupič zpopelnil sám sebe, když se zevnitř pokusil zastřelit hlídače nebo majitele příbytku."
Doriana se otřásl. „Ah."
„Ale jak říkáte, ukázalo se, že nevinným kolemjdoucím, kteří v nich náhodou uvízli, jsou příliš nebezpečné," pokračoval velitel. „Přestali jsme je používat před mnoha desítkami let." Povstal. „Nyní už musím odletět. Později se vrátím a ověřím si, že jste splnili mé rozkazy."

KAPITOLA 19

„Čtrnáct plavidel," prohlásila Aťalani, zatímco žhnoucíma očima přejížděla pole trosek, které se rozpínalo před nimi.
„Možná jen třináct, pokud ty dva kusy napravo patřily jedinému plavidlu, které se před vybuchnutím rozlomilo vejpůl."
„Je to správné číslo, Car'dasi?" zeptal se Thrass.
„Ano, myslím, že odpovídá skutečnosti," přisvědčil Car'das. Napjaté svaly se mu uvolnily úlevou. Patnácté plavidlo, nepoškozenou bitevní loď Obchodní federace, nebylo nikde vidět. Mohl jen doufat, že neimoidiansku loď odklidil Thrawn a že se jí nepodařilo utéct samotné. „Já jsem byl ale jen pozorovatel," připomněl. „Neměl jsem přístup k informacím ze senzorů."
„Rovněž tady byl velký počet těchto věcí," pokračovala Ar'alani, ukazujíc prstem na sežehnuté kusy dvou droidích stíhaček, které se vznášely těsně před průzorem můstku. „Jsou příliš malé, než aby se do nich vešla posádka."
„Jsou to mechanické stroje zvané droidi," vysvětlil Car'das. „Těmhle se konkrétně říká droidí stíhačky."
Thrass si odfrkl. „Pokud toto bojiště vypovídá o jejich bojových schopnostech, řekl bych, že dostaly špatné jméno."
„Nenechte se zmást taktickými dovednostmi vašeho bratra, syndiku Mitth'ras'safisi," varovala ho Aťalani. „Kdyby byli tito droidi nepoužitelní, jak naznačujete, nikdo by se neobtěžoval s jejich konstrukcí."
„Četl jsem zprávy o několika bitvách, kterých se zúčastnili," potvrdil Car'das. „Většinou bývají více než rovnocennými soupeři."
„Ale stále nevidím žádný důkaz, že tyto zbraně nebo jejich páni zaútočili jako první," podotkla Aťalani.
„Mohu pouze zopakovat, co jsem vám řekl už dříve, admirále," trval na svém Car'das. „Už jen pouhé vypuštění stíhaček bylo zjevným projevem agrese. Velitel Mitth'raw'nuruodo jednal jediným možným způsobem, aby ochránil svou jednotku."
„Možná," odtušila Aťalani. „O tom rozhodne až vojenský tribunál."
Car'dasovi se sevřel žaludek. „Vy ho chcete z něčeho obvinit?"
„I o tom rozhodne tribunál," řekl Thrass. „Nejprve se však musíme seznámit se záznamem bitvy a vyslechnout válečníky, kteří se jí zúčastnili."
„Kteří se zúčastnili jak této bitvy, tak předchozího nájezdu proti Vagaariům," upřesnila Ar'alani.
„Rozumím," řekl Car'das a srdce se mu rozbušilo rychleji. Konečně se mu naskytla příležitost, na kterou čekal. „Když už mluvíme o Vagaariích, já a mí společníci bychom rádi co nejdřív vyřešili otázku pokladu, který máme slíbený, abychom se mohli vydat svou cestou."
Ar'alanino obočí vylétlo vzhůru. „Proč tak najednou spěcháte domů?"
„Jsme obchodníci," připomněl jí Car'das. „Byla to zajímavá a přínosná odbočka, ale náš náklad má čím dál větší

zpoždění.“
„Náklad, k němuž byste velice rádi přidali kradenou pirátskou kořist.“
„Ano, ale jen proto, že naši zákazníci po nás budou chtít pokutu za zpoždění,“ řekl Car‘das. „Bez věcí, o které vás žádal kapitán Qennto, nemáme tuto pokutu z čeho zaplatit.“
„To jste si měli rozmyslet předtím, než jste se rozhodli zůstat,“ řekl Thrass. „Otázka pokladu bude muset v každém případě počkat, dokud tribunál nevynese rozsudek. Pokud bude můj bratr shledán vinným z porušení chisské vojenské doktríny, rozhodně nebude v pozici, aby mohl vaše nároky podpořit.“
„Rozumím,“ přikývl Car‘das ztěžka. „Jak dlouho to slyšení asi potrvá?“
„To záleží na tom, jak rychle se mi podaří získat podrobnosti o obou bitvách,“ odvětila Ar‘alani. „Jakmile je budu mít v ruce, svolám zasedání tribunálu.“
Jinými slovy týdny. Možná dokonce měsíce. „A jaké bude mít velitel Mitth‘raw‘nuruodo do té doby postavení?“
„Budu dohlížet na jeho operace a schvalovat všechny jeho rozkazy,“ řekla Ar‘alani. Krátce kývla k Thrassovi. „Na žádost syndika Mitth‘ras‘safise.“
Car‘das pohlédl na Thrasse a chloupky na krku se mu zježily. Thrawnova analýza se opět splnila do slova a do písmene. „To byste udělal vlastnímu bratrovi?“
Thrassovi se napjaly svaly na krku, ale byla to Ar‘alani, kdo odpověděl. „Ani mně, ani syndikovi Mitth‘ras‘safisovi není velitel Mitth‘raw’nuruodo lhostejný,“ řekla zpříma. „Chceme ho pouze ochránit před jeho nadbytečnou chytrostí a elánem.“
„Před nadbytečnou chytrostí?“ odfrkl si Car‘das. „Takové spojení slyším prvně.“
„Je to talentovaný stratég i velitel,“ řekla Aťalani. „Ale když ho nebudeme držet na uzdě, jednoho dne zajde příliš daleko a zbytek života stráví v exilu. Komu by jeho talent pomohl pak?“
„A Vagaariové mohou mezitím svobodně ničit a vraždit?“
Ar‘alani odvrátila pohled. „Do jiných bytostí nám nic není – ani v dobrém, ani ve zlém,“ řekla. „Soucitu, který cítíme k obětím tyranie, věřit nemůžeme a ani mu věřit nebudeme.“
„Tak věřte Mitth‘raw‘nuruodovi,“ naléhal Car‘das. „Oba se shodnete na tom, že je to schopný stratég, a on je přesvědčen, že Vagaariové představují hrozbu, které se jednou budete muset bránit. Čím déle to budete odkládat – čím víc nejrůznějších technologií a zbraní jim umožníte nakrást – tím budou silnější.“
„Na tom nesejde,“ řekl Thrass nesmlouvavě. „A jako syndik Osmé vládnoucí rodiny odmítám tyto řeči dál poslouchat.“ Ukázal prstem ke spoušti za oknem. „Nyní nám popište tuto bitvu.“
* * *
Když Lorana vstoupila do jídelny číslo tři na palubě Dreadnaughtu 4, právě bylo půl hodiny po střídání směn a jídelna byla plná lidí. Ustoupila od dveří, aby nestála lidem v cestě, a hledala v davu mistra Jedi Ma‘Ninga.
Nikde ho však neviděla. Naposledy přejela místnost pohledem a začala se obracet ke dveřím.
„Hej!“ zavolal dětský hlas přes šum konverzace na pozadí. „Hej! Jedi Lorano!“
Byl to Jorad Pressor a mával nad hlavou vidličkou, aby upoutal její pozornost. Jeho rodiče naopak bez hnutí hleděli do svých talířů a pokračovali v jídle. Úmyslně ji ignorovali – a nebylo těžké uhodnout proč. Před dvěma dny mistr Ma‘Ning nakrátko obsadil Pressorův údržbářský sál hyperpohonu, aby ho ukázal mladým kandidátům na rytíře Jedi, a jednomu z dětí se podařilo převrhnout na podlahu krabici s inverzními spojkami. Pressor si o tom následně promluvil s Ma‘Ningem, což ale vedlo jen k tomu, že se do věci vložil C’baoth a strhl Pressorovi dvoudenní výplatu.
Nejlepší bude nechat je být, dokud se přes to nepřenesou, usoudila Lorana. Zamávala na Jorada, usmála se na něj a otočila se k odchodu.
A málem vrazila do Chase Uliara, který právě vstoupil do jídelny. „Špehujeme, co?“ otázal se a ani se nesnažil zakrýt svůj odpor.
„Hledám mistra Ma‘Ninga,“ řekla, rozhodnutá neoplatit mu jeho otevřené nepřátelství stejnou mincí. C’baoth chtěl Uliara před několika dny zavřít do vězení D-4 za pokus o vniknutí do jediské školy a kapitán Pakmillu mu to dokázal rozmluvit jen s nejvyšším diplomatickým úsilím. „Neviděl jste ho tu?“
„Ach, sem on nikdy nechodí,“ řekl Uliar. „Důstojníci a jiní důležití lidé jedí v hezčích jídelnách.“
Loraniny oči zalétly zpátky do jídelny a tentokrát se soustředily na výzdobu. Osobně se jí docela líbila.
„Jsem si jistý, že je navlas stejná jako ty, co máte na D-jedna,“ pokračoval Uliar. „Ale mohla být mnohem zajímavější, kdybyste vy Jediové měli aspoň minimum smyslu pro styl a kreativitu.“
„Jak s tím souvisí styl a kreativita?“ zeptala se Lorana.
Uliarovy oči se jí pátravě zahleděly do tváře, jako by hledaly lež. Pak mu zaškubalo ve rtu. „Takže to asi opravdu nevíte,“ připustil neochotně. „Chtěli jsme tuhle místnost vyzdobit jako hospodu ve spodních patrech Coruscantu – tak trochu ošuntěle a poklesleji, chápete. Lidi v přední části lodi už své jídelny dávno různě vyzdobili a upravili.“
„A?“
„A ten váš studený čumák mistr Ma‘Ning nám to nechce dovolit,“ řekl Uliar kysele. „Že prý pokleslý vzhled podporuje vzpurné nálady.“
Lorana se zachvěla. Když o tom teď mluvil, vzpomněla si, že už o té debatě něco zaslechla. A také jí to nedávalo žádný smysl. „Promluvím si s ním,“ nabídla se. „Možná ho dokážu přesvědčit, aby změnil názor. Nevíte, kde by mohl být?“
„Zkuste konferenční sál starších důstojníků,“ řekl Uliar a Loraně připadalo, že už se nechová tak nepřátelsky. „Slyšel jsem, že v té místnosti tráví hodně času, když je prázdná.“
„Díky,“ řekla Lorana. „Dám vám vědět, jak jsem dopadla.“
Ma‘Ninga objevila v konferenčním sále samotného. Seděl v křesle a zíral malým průzorem ven na nebe hyperprostoru valící se kolem. „Mistře Ma‘Ningu?“ zavolala nesměle, když se za ní zavřely dveře.

„Jedi Jinzler," řekl, aniž se k ní otočil. „Co vás přivádí na D-čtyři?"
„Nezvedal jste komlink," odpověděla. „Mistr C'baoth mě požádal, abych vás šla najít."
„Meditoval jsem," vysvětloval. „Při takových příležitostech vždycky vypínám komlink."
„Aha," řekla Lorana, a když přistoupila k jeho boku, pozorně si ho prohlédla. V jeho tváři i chování postřehla podivné napětí. „Jste v pořádku?"
„Nejsem si jistý," odpověděl. „Povězte mi, jaký je váš názor na to, co dělá mistr C'baoth?"
Ta otázka jí zcela zaskočila. „Jak to myslíte?"
„Věděla jste, že velitelské radě odebral pravomoc řešit spory mezi lidmi?"
„Ne, nevěděla," řekla. „Jaký systém hodlá použít místo ní?"
„Nás," odvětil Ma'Ning. „Pokud tomu správně rozumím, v podstatě po nás chce, abychom převzali vládu nad veškerým životem na palubě Mezigalaktické výpravy."
„Jako třeba nad tím, jak si lidé vyzdobí své jídelny?"
Ma'Ning se zašklebil. „Vidím, že jste mluvila s Chasem Uliarem a jeho výborem."
„Mluvila jsem s Uliarem," potvrdila Lorana a zamračila se. „Nevěděla jsem, že má výbor."
„Je to jen skupina lidí, kteří nemají rádi, když se jim nařizuje, co mají dělat," řekl Ma'Ning a lhostejně mávl rukou. „Technici z reaktorového komplexu a pomocný personál. Jejich stížnosti jsou z větší části triviální, stejně jako celá tahle záležitost s jídelnou."
„Se vší úctou, mistře Ma'Ningu, připadá mi směšné, abychom se do dekorace Mezigalaktické výpravy vůbec pletli," namítla Lorana.
„V tom s vámi souhlasím," připustil Ma'Ning. „Ale mistr C'baoth byl neoblomný – říkal, že kdyby se ta místnost vyzdobila jako doupě kriminálníků, povzbudilo by to protispolečenské smýšlení a to si v naší malé komunitě nemůžeme dovolit. Jde mi o to, že vůči nám cítím z lidí stále silnější odpor. Mám strach, že mistr C'baoth zachází s těmi svými takzvanými reformami příliš daleko."
„S jeho základním předpokladem lze ovšem jen těžko nesouhlasit," řekla Lorana, cítila se provinile, že takhle mluví o C'baothovi za jeho zády. „Lidé citliví k Síle by měli být způsobilejší vykonávat spravedlnost a udržovat pořádek než ti, kdo k ní citliví nejsou. Ale zároveň je těžké pochopit, co to má co dělat s tím, jak si lidé vyzdobí svou vlastní jídelnu."
„Přesně," souhlasil Ma'Ning. „Ale nějak se mi nedaří mu to vysvětlit. Myslíte, že byste mu to mohla vysvětlit vy?"
Lorana se zamračila. Nejdřív ji požádal Uliar, aby si promluvila s Ma'Ningem, a teď ji zase žádal Ma'Ning, aby si promluvila s C'baothem. Copak ji někdo za jejími zády jmenoval oficiálním prostředníkem řádu Jedi? „Pochybuju, že mi věnuje víc pozornosti než vám," upozornila ho. „Ale mohu to zkusit."
„Nic víc po vás nežádám." Ma'Ningovi se očividně ulevilo. „A nepodceňujte se. Mezi mistrem a padawanem existuje zvláštní pouto, které je hlubší než jakýkoli jiný vztah. Dost možná jste jediným člověkem na palubě Mezigalaktické výpravy, kterému bude naslouchat."
„Tím si nejsem jistá," řekla. „Ale udělám, co budu moct."
„Díky," odvětil Ma'Ning. „Říkala jste, že se mně mistr C'baoth snažil dovolat?"
Lorana přikývla. „Chce, aby se všichni mistři Jedi dnes večer v osm hodin dostavili na schůzku do konferenčního sálu starších důstojníků na D-jedna."
„Nejspíš chystá další reformy," zamručel Ma'Ning a povstal. „Promluvte si s ním co nejdřív, ano?"
„Pokud ho dokážu na dost dlouho zpomalit," odtušila Lorana. „Co mám mezitím říct Uliarovi?"
Ma'Ning si povzdechl. „Řekněte mu, že si to ještě rozmyslím. Možná na sebe mistr C'baoth postupně naloží tolik dalších povinností, že si výzdoby Mezigalaktické výpravy už ani nevšimne."
Lorana vyhlédla ven na oblohu hyperprostoru. „Tomu nevěřím."
Ma'Ning ztěžka zavrtěl hlavou. „Ne. Já taky ne."
* * *
Byl to dlouhý a únavný den, ale nakonec se jim podařilo vyložit na nerovný povrch asteroidu i poslední skupinu stíhaček. Kručící žaludek Dorianovi vzápětí připomněl, kolik už je hodin, a tak vyrazil do jídelny velících důstojníků Darkvenge dát si něco k snědku.
Kav už tam byl, seděl sám u stolu v rohu a jeho hrozivý výraz dával jasně najevo, že si nepřeje být rušen. Doriana raději nasměroval obslužného droida k volnému stolu na druhé straně místnosti. Vicelord měl dnes celý den výbušnou náladu, což u zbabělého druhu, jakým jsou Neimoidiané, působilo téměř komicky. Nikdo na palubě se však neodvažoval smát a ani Doriana to nehodlal zkoušet. Věděl, že dokonce i zbabělost má své meze.
Polovinu večeře už měl v sobě, když vtom Kav zničehonic vstal a zamířil mezi stoly jídelny k němu. „Tenhle Mitthrawdo," řekl bez úvodu, když se posadil naproti Dorianovi. „Podle vás je to génius, co?"
„Považuji ho za velmi schopného vojenského taktika a velitele," změřil si ho Doriana pohledem. O co mu najednou šlo? „Za jeho umělecký nebo filozofický talent se nemohu zaručit."
„Vtipné," zavrčel Kav. „Ale není to ani dobrý taktik. Je to obyčejný hlupák." Vytáhl z roucha datapad a hodil ho na stůl před Dorianu. „Jen se podívejte, jakým způsobem nařídil přeprogramovat mé stíhačky."
Doriana pohlédl na displej datapadu, byl plný znaků droidího jazyka. „Techničtinu neovládám," řekl. „Co takhle přeložit mi to do basiku?"
Kav si opovržlivě odfrkl. „Naprogramoval stíhačky k útokům zblízka."
Doriana se zamračil na datapad. „Jak moc zblízka?"
„Myslím, že se tomu říká přelet nad trupem," odvětil Kav a poklepal prstem na displej. „Hlavní programátor mi sdělil, že útok je nastavený pro vzdálenost pěti metrů od trupu."
Doriana si zamyšleně promnul bradu. Přiblížit se těsně k nepřátelským lodím dávalo z taktického hlediska dokonalý

smysl. Útočník se ocitne pod hranicí palby protivníkovy bodové obrany a zároveň dostane příležitost snadno zaměřit a pohodlně zlikvidovat choulostivé vybavení a spoje v plátování trupu.
Háček byl samozřejmě v tom, že bude nesmírně obtížné bodovou obranou vůbec proniknout. „Zřejmě mu nikdo neřekl, že dreadnaughty mají velmi dobrý systém bodové obrany?“
„Programátoři nechtěli mluvit bez vyzvání.“
„A vy také ne?“
„Já?“ hrál si Kav na nevinného. „Vy sám byste měl nejlíp vědět, že se nesluší zpochybňovat rozkazy vojenského génia.“
Doriana se prudce nadechl. „Vicelorde, důrazně vám doporučuji, abyste si vzpomněl na náš hlavní cíl. Máme zlikvidovat Mezigalaktickou výpravu. Bez Mitth‘raw‘nuruodovy pomoci se neobejdeme.“
„Ale takový génius by měl být aspoň schopný porozumět technickým údajům,“ řekl Kav ironicky. „Možná má v úmyslu vrhnout naše stíhačky proti Mezigalaktické výpravě ve strašlivé přehlídce vybuchujícího kovu, která kapitána Pakmillua vyděsí natolik, že se vzdá.“
Doriana nechal svůj pohled ztvrdnout, skrz naskrz znechucen touto ubohou karikaturou vojenského velitele. „Takže vám nakonec nezáleží na ničem než na vaší pýše,“ pronesl. „Dokonce je vám jedno i to, jestli nás Darth Sidious popraví – hlavně když najdete aspoň nějakou maličkost, díky které si můžete připadat lepší než Mitth‘raw‘nuruodo.“
„Uklidněte se,“ řekl Kav a usadil se pohodlněji na židli. „Není důvod, proč bych nemohl mít jak svou pýchu, tak i vítězství.“
„To mi vysvětlete.“
„Neřekl jsem Mitthrawdovi o chybě v jeho plánu,“ řekl vicelord se škodolibým uspokojením. „Ale nařídil jsem hlavnímu programátorovi, aby stíhačkám naprogramoval sekundární útočný vzor, který překryje Mitthrawdův primární vzor. Jakmile vyplýtvá první vlnu stíhaček při útoku zblízka, převezmu velení a přepnu letouny na mnohem efektivnější způsob boje.“
Doriana se nad tím zamyslel. Usoudil, že by to mohlo fungovat. „Ale pořád tím přijdeme o celou jednu útočnou vlnu,“ připomněl Kavovi. „Nemluvě o prvku překvapení.“
„Jakého překvapení?“ ušklíbl se Kav. „Jakmile uvidí Darkvenge, bude jim jasné, že mají čekat droidí stíhačky.“
Doriana přitiskl prsty k sobě. Ani Neimoidian přece nemohl být takhle tupý. „Asi vás nenapadlo, že Mitth‘raw‘nuruodo mohl vyložit stíhačky právě proto, že nechce, aby kapitán Pakmillu Darkvenge spatřil?“ prohodil. „Že ve skutečnosti vůbec nehodlá Darkvenge do bitvy zapojit?“
Káva to očividně opravdu nenapadlo. „To je směšné,“ namítl a oči se mu rozšířily. „Žádný velitel by se sám od sebe nevzdal takového válečného korábu, jako jsou naše bitevní lodě.“
„Snad s výjimkou velitele, který už se přesvědčil, jak snadno je lze zničit,“ nenechal si Doriana ujít příležitost ke kousavé poznámce.
Kav ztuhl. „Vidím, že jste podlehl Mitthrawdovu kouzlu, veliteli,“ zasyčel. „Nenechte se zmást jeho zdvořilým vystupováním a kultivovaným hlasem. Pořád je to primitivní divoch… a ať už to dopadne jakkoli, nakonec bude muset zemřít.“
Doriana si povzdechl. Bohužel už také dospěl ke stejnému závěru. Mitth‘raw‘nuruodo přišel do styku s Car‘dasem a jeho kolegy a snadno se může s Republikou dostat do kontaktu znovu. Mise nebude splněna, dokud se nepodaří umlčet všechny svědky Sidiousova zásahu proti Mezigalaktické výpravě. „Pro tuto chvíli ho ale potřebujeme živého,“ zdůraznil. „Jak hodláte to sekundární naprogramování zpřístupnit?“
„Budu mít u sebe dálkové ovládání,“ odpověděl Kav. „Jakmile vyplyne Mitthrawdova chyba najevo, znovu převezmu nad svými stíhačkami kontrolu a dokončím naše poslání.“ Naklonil hlavu ke straně. „Pokud nemáte nějaké další připomínky?“
Doriana zavrtěl hlavou. „Ale budeme se muset postarat, abychom byli před začátkem bitvy na můstku.“
„To nechám na vás,“ řekl Kav. „Mimochodem, je to hlupák i v jiných ohledech. Víte, že vzal dvacet mých stíhaček a po dvou je připojil k přídavným palivovým nádržím uprostřed?“
„K čemu to může být dobré?“ zachmuřil se Doriana. „Droidí stíhačky přece používají bloky pevného paliva.“
„Řekl bych, že se inspiroval Mezigalaktickou výpravou,“ prohlásil Kav opovržlivě. „Nejspíš je mu líto, že ty nádrže jsou příliš malé, než aby se kolem nich vešlo stíhaček šest.“
„Jste si jistý, že jde o palivové nádrže?“
„Co jiného by to mohlo být?“ opáčil Kav a povstal. „Přeji vám příjemný večer, veliteli.“
Neimoidian odkráčel a Doriana se znovu pustil do své večeře. Už mu však zdaleka nechutnala tolik jako před pěti minutami.
* * *
„Tam,“ ukázal kapitán Pakmillu ploutvovitou rukou na planetu, kterou bylo vidět průzory můstku D-l. „Roxuli, naše poslední zastávka ve známém vesmíru. Na tomto místě se vnoříme do prostoru, který během všech věků republikového mezihvězdného cestování ještě nikdo nespatřil.“
„Je to skutečně historický okamžik,“ souhlasil Obi-Wan. „Kapitáne, s vaším svolením bych přes roxulský holonetový vysílač rád poslal zprávu na Coruscant.“
„Ale jistě,“ svolil Pakmillu a pokynul směrem na záď. „Zabezpečený komunikační sál vám bude k dispozici, jakmile odejde náš host.“
Obi-Wan se zamračil. Mezigalaktická výprava dosáhla oběžné dráhy před necelou hodinou, a už má hosta? „Nějaký místní představitel?“
„Sotva,“ řekl suše Pakmillu a veliké oči se mu natočily k zadním pancéřovým dveřím. „Vida.“

Obi-Wan se ohlédl a poklesla mu brada. Místní představitel? Kdepak. Jejich návštěvníkem nebyl nikdo jiný než samotný nejvyšší kancléř Palpatine.
„Mistře Kenobi," zvolal Palpatine a vyrazil mu po můstku vstříc. „Vy jste přesně ten člověk, kterého potřebuji."
„To je nečekaná pocta, kancléři Palpatine," vypravil ze sebe Obi-Wan. „Smím se zeptat, co vás přivádí na tento okraj Republiky?"
„Totéž, co poslední dobou hýbe celou galaxií," odpověděl Palpatine se slabým úsměvem. „Politika, samozřejmě. V tomto případě konflikt mezi roxulskou ústřední vládou a těžebními koloniemi v místním poli asteroidů."
„Asi je to opravdu vážné, když jste sem musel osobně," poznamenal Obi-Wan.
„Mě tu vlastně vůbec nechtějí," řekl Palpatine suše. „Žádají ode mě pouze to, abych jim obstaral pomoc hrdiny barlockých vyjednávání, samotného mistra Joruse C'baotha."
Obi-Wan pohlédl na Pakmillua. „Nejsem si jistý, jestli bude mistr C'baoth o tento úkol stát," upozornil Palpatina.
„Nestojí o něj," potvrdil nejvyšší kancléř. „Už jsem s ním mluvil a kategoricky odmítl Mezigalaktickou výpravu opustit."
„Mohli bychom odlet odložit, dokud vyjednávání neskončí," navrhl Pakmillu. „Není důvod, proč bychom se tu nemohli pár dní zdržet."
„To už jsem mu také navrhoval," řekl Palpatine a zavrtěl hlavou. „Nehodlá harmonogram Mezigalaktické výpravy měnit, nebo se třeba jen vzdálit z lodi." Pohlédl znovu na Obi-Wana. „Ale je tu ještě jedna možnost. Snad byste ho byl ochotný při vyjednávání zastoupit."
Obi-Wan zamrkal překvapením. „Když dovolíte, kancléři Palpatine, neřekl bych, že by je taková náhrada uspokojila."
„Naopak," odtušil Palpatine. „Právě jsem s nimi mluvil a za vaši pomoc by vám byli opravdu vděční." Znovu se usmál. „Na Barloku byli kromě mistra C'baotha koneckonců i další hrdinové."
Obi-Wan svraštil čelo. Za jiných okolností by s radostí pomohl. Jenže vzhledem k tomu, co se na palubě Mezigalaktické výpravy dělo, rozhodl se požádat Radu o prodloužení svého pobytu. A náhle toto rozhodnutí už nezáviselo jen na něm.
Protože pokud C'baoth není ochotný odložit odlet Mezigalaktické výpravy kvůli sobě samému, rozhodně to neudělá ani kvůli Obi-Wanovi. Pokud on a Anakin nyní opustí palubu, zpátky už se nedostanou. „Jak vážný je ten problém?" zeptal se.
„Velmi," odpověděl Palpatine, jehož chabý pokus odlehčit situaci vyzněl do ztracena, a vrásky ve tváři se mu prohloubily, „Pokud dojde k násilnému řešení konfliktu, polovina soustav v tomto sektoru přijde o životně důležité dodávky rudy. Nedostatek surovin by je mohl postihnout na celé roky, podle toho, jak velké škody těžební kolonie utrpí."
„Budu se muset poradit s Radou," sdělil mu Obi-Wan.
„Jelikož nás tlačí čas, už jsem to udělal za vás," řekl Palpatine. „Mistr Yoda vám dovoluje Mezigalaktickou výpravu opustit a nepokračovat v další cestě."
Obi-Wan poznal rozkaz, když ho slyšel – třebaže byl formulován jako svolení. „Tak dobrá," povzdechl si. „Předpokládám, že můj padawan poletí se mnou?"
„Nemůžete ho pustit do cizí galaxie samotného," souhlasil Palpatine, vrásky se mu částečně vyhladily a Obi-Wan vycítil jeho úlevu. „Vezmu vás oba dolů ve své lodi. Obávám se, že potom už se budu muset vrátit na Coruscant, ale nechám vám tu jednoho ze svých strážných a jeho eskortní loď. Až skončíte, dopraví vás zpátky."
„Děkuji vám," řekl Obi-Wan a na okamžik zaváhal, jestli by si on a Anakin raději neměli vzít Deltu-12 Skysprite, kterou jim Windu nechal přichystat do hangáru D-3. Připravit a nastartovat ji by však nějakou dobu trvalo a to si za těchto okolností nemohli dovolit. A kromě toho, Palpatinova eskortní loď bude bezpochyby prostornější a pohodlnější, třebaže to znamenalo snášet se s jedním z těch smrtelně vážných mužů, které si Palpatine poslední dobou najímal jako stráže. „Řeknu Anakinovi, aby začal balit. Nejpozději za hodinu budeme připraveni."
„Děkuji vám, mistře Kenobi," řekl Palpatine tichým, upřímným hlasem. „Vůbec netušíte, co to pro mě znamená."
„Je mi potěšením, kancléři," odvětil Obi-Wan a s těžkým srdcem vytáhl komlink. „My Jediové jsme vám vždy k službám."
* * *
„Odlétají," řekl tlumeně Anakin, když Palpatinův raketoplán začal klesat k mlhavé atmosféře planety pod nimi.
Obi-Wan vzhlédl, ale na místě, kde se ještě před okamžikem nacházela Mezigalaktická výprava, už nebylo nic než prázdný prostor. „Musejí dodržet harmonogram," poznamenal.
„Asi ano," řekl chlapec a Obi-Wan v jeho hlase postřehl ozvěnu svého vlastního zklamání. „Kéž bychom s ním mohli letět ještě o kousek dál."
„S kým? S kapitánem Pakmilluem?" zeptal se Palpatine.
„S mistrem C'baothem," odpověděl Anakin. „Je to opravdu dobrý vůdce – dokáže vyřešit každý problém. Dokáže jít přímo k jádru věci a zařídí to tak, aby všichni dělali to, co je pro ně nejlepší."
„Opravdu má tento dar," souhlasil Palpatine. „Lidí jako on je v těchto těžkých časech zoufale málo. Avšak naše ztráta je ziskem Mezigalaktické výpravy."
„Jistě jsou štěstím bez sebe, že ho mají na palubě," zamumlal Obi-Wan.
„On má svůj vlastní úkol a my máme také svůj," pokračoval Palpatine a podal Obi-Wanovi datakartu. „Tady je vše, co se mi podařilo o roxulském sporu zjistit. Než přistanete, raději byste se s tím měli seznámit."
„Děkuji vám," řekl Obi-Wan, převzal datakartu a vložil ji do svého datapadu. „Pokud vám něco uniklo, znesvářené strany nám to nepochybně samy rády doplní."
„Nepochybně," přisvědčil Palpatine suše. „Připravte se, mistře Kenobi. Nejspíš vás čeká velmi dlouhý a únavný den."
* * *

Ar‘alanin vyšetřovací tým se z místa bitvy s Obchodní federací vrátil ke Crustai téměř o dvě hodiny dřív než Thrawn, kterého admirál poslala na inspekci okolních soustav. Jeho hlášení proběhlo rychle, což ostatně nebylo příliš překvapivé, a necelou hodinu nato už se s Car‘dasem a Maris zúčastnil krátké jazykové lekce. Pokud si Thrawn uvědomoval, že se za jeho nepřítomnosti odehrálo něco důležitého, pak to Car‘das nedokázal v jeho tváři ani hlase objevit.

Další dva dny se vlekly jen pomalu. Ar‘alani trávila většinu času ve svém pokoji, kde studovala data shromážděná na místě bitvy, a ven vycházela pouze na jídlo nebo aby se porozhlédla po válečnících, které by mohla vyzpovídat. Na ty dva, kteří slyšeli Thrawna mluvit o špionáži v souvislosti s posádkou Bargain Hunteru, zatím nenarazila, ale Car‘das věděl, že je to jen otázka času.

Samotný Thrawn byl během těch dvou dnů často pryč, očividně bral Aralanin falešný rozkaz provést inspekci okolních soustav velmi vážně. Car‘das si za tu dobu stihl s velitelem důkladněji promluvit pouze jednou, a to hned po Ať alanině prohlídce bojiště. Rozmlouvali spolu v Car‘dasově pokoji dlouho do noci. Na Thrawnovi byla patrná únava a napětí, a když konečně odešel, Car‘das dlouho přemítal nad tím, jestli velitel vzniklou situaci ustojí.

Během těchto dnů se Car‘das také snažil trávit více času s Qenntem a Maris. Tyto rozhovory ho však skličovaly ještě víc. Qennto se začínal chovat jako zvíře v kleci, jeho chmurnými úvahami probleskovaly divoké plány, zahrnující útok na zbrojnici a skladiště a zakončené odvážným únikem v Bargain Hunteru. Maris naopak stále vyjadřovala důvěru v Thrawnovu čest, ale i ona už očividně začínala pochybovat, jestli je velitel dokáže před Ar‘alani ochránit.

Bylo nutné něco udělat. A provést to bude muset právě Car‘das.

Mohl vykonat jen málo příprav. Bargain Hunter byl příliš dobře střežen, ale on stejně neměl v úmyslu pokusit se s neohrabaným frachťákem proletět vstupním tunelem ven s Thrawnovými stíhačkami v patách. Na druhém konci dokovacího sálu však parkoval raketoplán s dlouhým doletem, kterého si Chissové zřejmě příliš nevšímali. Stačilo několik hodin strávených pilotní instruktáží v počítačovém systému základny, jíž porozuměl díky svému předchozímu studiu cheunských symbolů, a základy řízení měl v malíčku. Později se mu podařilo na palubu raketoplánu nepozorovaně proklouznout, načež strávil hodinu v křesle pilota, v duchu si opakoval všechny lekce a postupy a ujišťoval se, že ví, kde se co nachází. Až přijde čas, nechtěl, aby ho admirál Ar‘alani nachytala, jak v raketoplánu zápolí s nesprávnými ovladači.

Získat Ať alaninu kopii navigačních záznamů Springhawku už bylo o něco obtížnější. Nakonec mu to umožnil sám Thrawn, když druhý den pozval Ar‘alani a Thrasse na formální večeři. Váleček, který mu admirál ukázala, se nacházel ve skupině podobných nosičů s údaji, které nahrála na místě bitvy, a najít ten správný mu trvalo několik napjatých minut. A tím jeho přípravy skončily.

Šel spát brzy, ale nijak mu to nepomohlo. Většinu noci strávil přemítáním a obavami a spánek přicházel jen v krátkých útržcích vyplněných nočními můrami. Věděl, že klid několika posledních dnů co nevidět skončí, podobně jako děsivé ticho před mohutnou bouří.

Třetího dne dopoledne se tak stalo.

* * *

„Ne,“ řekl Car‘das pevně a co nejklidněji pohlédl Ar‘alani do žhnoucích očí. „Nejsme špioni. Nevyzvídáme ani pro Republiku, ani pro nikoho jiného.“

„Tak co tedy velitel Mitth‘raw‘nuruodo myslel tím obviněním?“ opáčila admirál. „A nesnažte se popřít, že to řekl. Mám přísežná prohlášení dvou válečníků, kteří byli při tom.“

„Nepopírám to,“ odvětil Car‘das a očima zalétl k Thrassovi. Syndik stál mlčky několik kroků za Ar‘alani a výraz měl ještě tvrdší než admirál. Možná věděl lépe než ona, co by pro kariéru jeho bratra znamenalo obvinění z přechovávání špionů. „Ale nedovedu to ani vysvětlit. Možná se pokoušel zmást velitele Obchodní federace.“

„Velitele, kteří podle všeho zmizeli,“ prohlásila suše Ať alani. „Spolu s netknutou cizí válečnou lodí.“

„Ani o tom nic nevím,“ stál Car‘das na svém. „Vím jen to, co jsem vám už řekl: jsme obchodníci, kterým se porouchal hyperpohon, a zabloudili jsme. Pokud mi nevěříte, zeptejte se druhých dvou členů mé posádky.“

„Taky že to udělám,“ ujistila ho Ar‘alani. „Mezitím zůstanete ve své kajutě. Odchod.“

Car‘das byl na chvíli v pokušení připomenout jí, že stále ještě spadá pod Thrawnův dohled a ne pod její a že mu tedy nemá co rozkazovat. Ale jen na chvíli. Otočil se a odkráčel z místnosti.

Nezamířil však do svého pokoje. Chisští válečníci ho byli zvyklí vídat, jak se volně pohybuje po základně, a nezdálo se, že Ar‘alani vydá nařízení v opačném smyslu dřív, než vyslechne Qennta a Maris.

Do té doby musel uniknout.

Raketoplán stále dokoval na stejném místě jako včera. V jeho blízkosti pracovalo několik Chissů, ale na nenápadnost dávno nebyl čas. Car‘das vykročil k raketoplánu, jako by mu patřil, vstoupil dovnitř, zavřel za sebou průlez a zamířil na příď.

Byl to civilní model s jednodušší a rychlejší startovní procedurou, než jakou by měla vojenská loď. Netrvalo ani pět minut a všechny systémy běžely. Po dalších pěti minutách už se Car‘das odpojil od dokovacích svorek a opatrně manévroval tunelem.

Nikdo za ním neletěl. Když vylétl ven do volného vesmíru, bedlivě se rozhlédl kolem, napůl očekával, že ve stínu některého jiného asteroidu na něj bude číhat nepoškozená bitevní loď Obchodní federace. Nikde ji však nespatřil.

Ne že by na tom záleželo. Věděl, kam letí, a teď už ho nikdo nemohl zastavit. Nasměroval raketoplán podle příslušného vektoru, stiskl ovladač hyperpohonu a provedl skok na rychlost světla. Pokud správně zadal navigační data Springhawku, příští zastávkou bude soustava, ve které on, Thrawn a Maris byli před pěti týdny svědky vagaarijského útoku. S trochou štěstí už bude po boji.

A bude-li mít ještě o něco větší štěstí, Vagaariové tam stále ještě budou.

* * *
Když se o šest hodin později vynořil z hyperprostoru, zjistil, že bitva už skutečně skončila.
Opatrně zamířil s raketoplánem mezi trosky. Uvědomil si, že napadená strana se bránila opravdu srdnatě. Všude se vznášely začernalé vraky, obklopené kusy trupů, přepážek a motorů. Byla tu i mrtvá těla. Příliš mnoho mrtvých těl. Jejich oběť však výsledek bitvy nijak nezvrátila. Po oběžné dráze pluly desítky vagaarijských lodí, kroužily nad planetou jako mrchožrouti nad čerstvou zdechlinou. Většinou to byly válečné lodě s bublinami na trupech, které už viděl v bitvě, ale kromě nich tu bylo i velké množství civilních transportérů, jež předtím čekaly na konec boje. Atmosférou neustále proudily nahoru i dolů menší lodě, které nepochybně převážely na oběžnou dráhu kořist a otroky a pak se vracely pro další náklad. Car'dasovi na okamžik vytanul na mysli obraz hmyzího roje, snášejícího se na zapomenutý kousek rovvelového salátu…
Od krytu raketoplánu se zlehka odrazilo vznášející se tělo a vrátilo Car'dase zpátky do reality. Věděl, že kdyby měl jen špetku rozumu, okamžitě by raketoplán obrátil, zamířil zpátky na Crustai a zkusil své štěstí s admirálem Ar'alani. Anebo by se mohl na Qennta s Maris úplně vykašlat a zmizet do republikového prostoru.
Tlumeně zaklel, obrátil loď k největší válečné lodi na orbitě a vyrazil přímo k ní.
I když se Vagaariové soustředili na plenění, byli natolik opatrní, aby si hlídali záda. Než překonal čtvrtinu vzdálenosti, cestu mu zkřížilo půl tuctu stíhaček a v jeho komunikátoru náhle zapraskala melodická, ale zlověstná cizí řeč.
„Nerozumím vašemu jazyku," odpověděl Car'das v sybištině. „Mluvíte sybištinou?"
Jedinou odpovědí mu byla další cizí slova. „A co takhle minnisiatštinou?" zeptal se a přešel do svého nejčerstvějšího obchodního jazyka. „Mluví někdo z vás minnisiatštinou?"
Následovala krátká odmlka. „Oznamte své jméno, svou rasu a své úmysly," ozval se cizí hlas, vyslovující slova obchodního jazyka s určitými obtížemi.
„Jmenuji se Jorj Car'das," oznámil mu Car'das. „Jsem člověk ze světa zvaného Corellia." Zhluboka se nadechl. „Přiletěl jsem vám nabídnout obchod."

KAPITOLA 20

Stíhačky ho doprovodily k jedné z menších válečných lodí a nasměrovaly ho do hangáru na pravoboku. Čekala tam na něj skupina po zuby ozbrojených a opancéřových stráží: podsaditých dvounohých tvorů s velkýma rukama, jejichž tváře zakrývala bohatě vyzdobená hledí připomínající strašidelné masky. Odvedli ho do malé místnosti plné senzorů, kde ho svlékli, prohledali a několikrát proskenovali. Jeho oblečení někam odnesli, zřejmě aby ho podrobili podobné prohlídce, a nepochybně prověřovali i jeho raketoplán. Poté ho vzali do další místnosti, která byla až na kavalec úplně prázdná, a nechali ho o samotě.
Následující dvě hodiny strávil z větší části tím, že se snažil odpočívat, nebo přecházel po místnosti sem a tam. Pokud jsou Vagaariové chytří, dralo se mu neustále na mysl, prostě ho zabijí a budou pokračovat v plenění. Opeřenec v hrsti je koneckonců docela univerzální rčení.
Ale možná, možná, že budou nejen chytří, ale i chamtiví. Chamtiví a zvědaví.
Po dvou hodinách věznění se dozorci vrátili s jeho ošacením. Sledovali, jak se obléká, a pak ho vystrčili na chodbu a odvedli k poklopu označenému nesrozumitelnými symboly. Za poklopem ho k jeho úlevě nečekala rychlá smrt v kosmu, ale jakýsi raketoplán. Dostrkali ho na palubu a nahrnuli se dovnitř za ním a vzápětí odstartovali. Raketoplán neměl žádné průzory, takže vůbec neměl ponětí, kam ho odvážejí, ale když se poklop znovu otevřel, stála za ním dvojitá řada vagaarijských vojáků v pěknější zbroji, než měli ti, kteří ho zajali. Očividně si ho přál vidět někdo ve velitelském postavení.
Čekal, že ho zavedou na nějaké malé, stísněné a anonymní místo, jak se na řádný výslech sluší. Proto ho pořádně překvapilo, když se poslední pancéřové dveře otevřely do obrovské komnaty, která mohla směle soupeřit s těmi nejhonosnějšími trůnními sály na povrchu planet. Před zadní stěnou byl stupínek, v jehož středu stálo nádherné zdobené křeslo, obsazené Vagaarim v těžkém mnohobarevném rouchu s nahnědlými chrániči ramenních a zápěstních kloubů, vroubkovaným pláštěm a hned čtyřmi opasky. Po jeho boku se nacházeli dva další Vagaariové, jejichž roucha byla o něco méně křiklavá – nejspíš poradci nebo poskoci. Všichni tři měli na hlavách vysoké obličejové masky, které jim zakrývaly tváře. Tyto masky vyčnívaly dobrých deset centimetrů nad jejich hlavy a byly vyzdobeny podobně jako bojová hledí vojáků. Car'dase trochu cynicky napadlo, že výška masek má pravděpodobně kompenzovat malý tělesný vzrůst Vagaariů a propůjčit jim před nepřáteli hrozivější vzhled. Kolem stěn stáli další Vagaariové. Někteří byli ve zbroji vojáků, zatímco ostatní měli pouze šaty a jednoduchá líčidla, která dávala tušit civilisty. A všichni v tichosti hleděli na vězně, předváděného před trůn.
Car'das počkal, dokud ho stráže nedovedly na tři metry od trůnu, a pak se hluboce uklonil. „Zdravím vznešené a mocné Vagaarie –" spustil v minnisiatštině.
A prudký úder do ramene ho srazil na kolena a dlaně. „V přítomnosti miskary se nemluví, dokud tě sám neosloví," okřikl ho nejbližší strážný.
Car'das otevřel ústa, aby se omluvil, ale na poslední chvíli si uvědomil, jaká by to byla chyba, a raději zůstal zticha.
Chvíli mlčeli i všichni ostatní v místnosti. Car'das přemítal, jestli nečekají, až vstane, ale vzhledem k bolesti, která mu pulzovala ramenem, mu připadalo rozumnější zůstat na zemi, dokud mu Vagaariové nenařídí něco jiného.
Zjevně to bylo správné rozhodnutí. „Výborně," zaduněl nakonec z trůnu hluboký hlas. „Povstaň."
Car'das se napnul v očekávání dalšího úderu a opatrně se postavil. K jeho úlevě však už žádný úder nepřišel. „Jsem miskara vagaarijského lidu," oznámil Vagaari usazený na trůně. „Budeš mě oslovovat Vaše Eminence. Řekli mi, žes měl tu drzost žádat po mně nějaký obchod."

„Vůbec nic od vás nežádám, Vaše Eminence," ujistil ho rychle Car'das. „Pouze jsem se ocitl v hrozných nesnázích a přiletěl jsem v naději, že by mi vznešení a mocní Vagaariové mohli pomoct. Rád bych vám za to nabídl něco, co by pro vás mohlo mít podobnou hodnotu."
Miskara si ho chladně změřil. „Pověz mi o těch nesnázích."
„Já a mí společníci jsme kupci z daleké říše," řekl mu Car'das. „Téměř před třemi měsíci jsme zbloudili a dostali se do zajetí rasy bytostí známých jako Chissové. Od té doby jsme jejich vězni."
V sále to zašumělo. „Tak vězni, říkáš," opakoval miskara. Nezakrytá část jeho tváře při zmínce o Chissech ztvrdla, ale v jeho hlase nebylo nic znát. „Na tvém krku nevidím okovy zajatce."
„Má svoboda je pouze zdánlivá, Vaše Eminence," řekl Car'das. „Mí společníci jsou dosud v chisských rukou, stejně jako naše loď. A navíc nám Chissové odmítají vydat lup získaný při jednom z jejich výpadů, lup, který nám slíbili a který potřebujeme k zaplacení pokuty našim zákazníkům za zpožděnou zásilku. Bez toho pokladu nás po návratu domů čeká jistá smrt."
„Kde drží ty své společníky?"
„Na malé základně, vybudované v hloubi asteroidu, Vaše Eminence," odpověděl Car'das. „Navigační data potřebná k určení jeho polohy jsou v počítači plavidla, kterým jsem přiletěl."
„A jak jsi věděl, kde najdeš nás?"
Car'das sebral veškerou svou odvahu. Udělám vše, co bude nutné, řekl mu kdysi Thrawn, abych ochránil ty, kdo na mě spoléhají. „Protože, Vaše Eminence," řekl, „před pěti týdny jsem byl na palubě chisského útočného křižníku, který zde napadl vaše jednotky."
V místnosti se rozhostilo hrobové ticho. Car'das vyčkával. Příliš dobře si uvědomoval, že všude kolem stojí ozbrojení vojáci. „Ukradli jste jednu z našich sítí na lodě," řekl miskara nakonec.
„Ano, udělal to velitel chisské jednotky," upřesnil Car'das. „Ale jak říkám, já jsem byl jeho vězeň a nijak jsem se do útoku nezapojil."
„Kde je ten velitel teď?"
„To přesně nevím," řekl Car'das. „Ale základna, na které drží mé společníky i loď, je pod jeho velením. Ať už se vydá kamkoli, nakonec se tam vždycky vrátí."
Miskara se nepatrně pousmál. „Takže ty nám za své společníky a část našeho vlastního pokladu nenabízíš nic než možnost pomsty?"
To není moc příznivá interpretace, pomyslel si Car'das znepokojeně. „Dostali byste zpátky svou síť na lodě," zdůraznil.
„Ne," řekl miskara přísně. „Tvoje nabídka je nedostatečná."
Car'dasovi se sevřelo hrdlo. „Vaše Eminence, prosím –"
„Nepros!" obořil se na něj miskara. „Prosí červi. Prosí méněcenní. Ale ne bytosti, které mluví a obchodují s Vagaarii. Jestli chceš, abychom pomohli tobě a tvým společníkům, musíš mi toho nabídnout víc."
„Ale já nic víc nemám, Vaše Eminence," namítl Car'das. Hlas se mu začínal chvět. Ne – takhle to nemělo pokračovat. Vagaariové musejí na obchod přistoupit. „Přísahám."
„Ani tohle?" otázal se miskara a ukázal Car'dasovi přes rameno.
Car'das se otočil. Během rozhovoru sem někdo přinesl čtyři velké bedny. Dvě byly o hlavu vyšší než on, kdežto druhé dvě mu sahaly pouze do pasu. „Nerozumím," zachmuřil se. „Co je v těch bednách?"
„Byly na palubě tvého transportéru," řekl miskara podezřívavě. „Tvrdíš, žes o nich nevěděl?"
„Nevěděl, Vaše Eminence," trval Car'das na svém, nyní už dočista ztracený. Co u všech světů mohl Thrawn do toho raketoplánu ukrýt? „Plavidlo jsem ukradl jenom proto, abych vás přiletěl požádat o pomoc. Nedíval jsem se, jestli je na palubě nějaký náklad."
„Tak se podívej teď," přikázal miskara. „Otevři ty bedny a řekni mi, co vidíš."
Opatrně, napůl očekávaje, že ho střelí do zad, vykročil Car'das k bednám. Vagaariové už je samozřejmě všechny otevřeli a přední panely pak vrátili na místo pouze volně. Přistoupil k jedné z menších beden, uchopil panel a odtlačil ho stranou.
A dech mu uvízl v hrdle. Uvnitř, s pažemi úhledně sbalenými kolem kolen, se nacházeli dva bitevní droidi Obchodní federace.
„Poznáváš je?" zeptal se miskara.
„Ano, Vaše Eminence," přisvědčil Car'das. Najednou to všechno dávalo smysl. „Jsou to bitevní droidi, jaké vyrábí jedna z ras v naší části vesmíru. Chisský velitel přepadl i jejich bojovou jednotku a toto je zřejmě součást kořisti."
„Co jsou to droidi?"
„Mechaničtí služebníci," odpověděl Car'das. Takže Thrawn měl pravdu: o droidech tu očividně nikdo nic nevěděl. Nebo aspoň nikdo, na koho zatím Vagaariové narazili. „Někteří mají samostatný umělý mozek, ale jiní potřebují řídicí počítač, který jim dává instrukce."
„Ukaž mi, jak to funguje."
Car'das se otočil zpátky k bedně a zadíval se dovnitř. Ovladač ani programovací konzolu nikde neviděl. „Nemohu najít vybavení, které k tomu potřebuji," přistoupil ke druhé menší bedně a odsunul přední panel stranou. Uvnitř byli další dva sbalení bitevní droidi, ale po ovladači opět ani stopa. Každá z obou větších beden, jak se vzápětí ukázalo, obsahovala jednu ještě mnohem nebezpečnější útočnou droideku. Ovladač pořád nikde. „Je mi líto, Vaše Eminence. Bez správného vybavení je nemohu spustit."
„Třeba ti pomůže tohle," naznačil miskara. Pokynul rukou a jeden z neozbrojených Vagaariů stojících poblíž vytáhl ze svého roucha datapad. Přistoupil ke Car'dasovi a podal mu ho.
Část Car'dasova napětí odvála drobná vlna úlevy. Opravdu to byl ovladač droidů Obchodní federace, označený jak v

neimoidianštině, tak v basiku. „Ano, Vaše Eminence, pomůže," řekl miskarovi a prohlédl si jednotlivá tlačítka. Aktivátor… tady. „Mám je zkusit aktivovat?"
„Zkusit?"
Car'das zkřivil tvář. „Mám je aktivovat, Vaše Eminence?" opravil se.
„Ano."
Car'das si dodal odvahy a stiskl tlačítko.
Výsledek byl přesně takový, v jaký jen mohl doufat. Čtyři bitevní droidi se v dokonalé souhře rozbalili, vystoupili z beden, napřímili se a sáhli si přes rameno pro blasterové pušky. Na droideky byl ještě hrozivější pohled – jakmile se vykutálely z krabic, zaujaly vzpřímený postoj na třech nohách. Kolem jedné z nich se objevila mihotavá sféra štítu, jako by chtěla ukázat plný rozsah svých schopností.
A Car'das si náhle uvědomil, že přímo na stupínek s miskarou míří dvanáct blasterů.
Pomalu, opatrně se otočil. Miskara se však nekrčil za svými vojáky, a vojáci nemířili svými zbraněmi na Car'dase, připraveni sežehnout ho na popel. „Působivé," řekl miskara klidně. „Kdo jim velí?"
Car'das zamžoural na datapad. Někde by tu měl být modifikátor rozpoznávání. „V tuto chvíli ten, kdo má ovladač, Vaše Eminence," řekl. „Ale myslím, že je lze naprogramovat tak, aby poslouchali pouze určitou osobu."
„Nařídíš jim, aby poslouchali mě."
„Ano, Vaše Eminence," řekl Car'das a rychle prolistoval příslušné menu. Vypadalo to celkem jednoduše. „Ehm… ale budete muset sejít sem dolů, aby si vás droidi mohli prohlédnout zblízka."
Miskara mlčky povstal a sestoupil ze stupínku, přičemž svým dvěma poradcům pokynul, aby zůstali na místě. Vkročil mezi obě droideky a zastavil se. „Do toho," přikázal.
Car'das cítil, jak se mu pod límcem perlí pot, a provedl příslušnou proceduru – nebo alespoň doufal, že je to ona. Šest droidů se nepatrně pootočilo k miskarovi, a pak ke Car'dasově úlevě bitevní droidi obrátili blastery hlavní ke stropu a i droideky se stočily o několik stupňů stranou, aby už na miskaru nemířily. „A je to, Vaše Eminence," řekl. „Ale samozřejmě," dodal, když ho opožděně něco napadlo, „nebudou naprogramovaní, aby rozuměli příkazům v minnisiatštině."
„Naučíš mě příslušné povely v jejich jazyce," rozhodl Vagaari. „První povel, který chci znát, je ‚zaměřit'. Druhý je ‚pal'."
„Ano, Vaše Eminence." Car'das mu s pečlivou výslovností přednesl obě slova v basiku. „Možná by vám je vaši lidé měli přepsat foneticky," navrhl opatrně.
„Není třeba," odvětil miskara. Zvedl prst a ukázal na Car'dase. „Zaměřit."
Car'das sebou trhl. Všech šest droidů se otočilo a namířilo na něj Mastery. „Vaše Eminence?" vydechl.
„A teď," pronesl miskara hlasem jemným jako hedvábí, „řekni to druhé slovo."
Car'das polkl. Pokud to udělal špatně… „Pal," řekl.
Nic se nestalo. „Výborně," prohodil miskara uznale. „Takže opravdu máš dost rozumu, aby ses nepokusil o zradu." Zvedl ruku. „Přiveďte mi tři Geroony."
„Ano, Vaše Eminence," odvětil jeden z vojáků a opustil sál.
„Má ten váš velitel Mitth'raw'nuruodo víc těchto strojů?" zeptal se miskara, když se znovu obrátil ke Car'dasovi.
„Přinejmenším několik stovek," odpověděl Car'das. „Možná až několik tisíc." Koutkem oka zahlédl u dveří pohyb, a když se otočil, spatřil, že do místnosti přivedli jakési tři malé humanoidy. „Kdo jsou to?"
„Otroci," řekl miskara lhostejně. „Jejich bídný malý svět se právě otáčí pod námi. Stroje: zaměřit."
Droidi se otočili ke trojici otroků a Car'das ztuhl. „Počkejte!"
„Nesouhlasíš?" zeptal se miskara.
Car'das na okamžik zavřel oči. Udělám vše, co bude nutné… ozývalo se mu v hlavě. „Pouze jsem si dělal starosti o bezpečí vašich vojáků," řekl.
„Zjistíme, jak dobře ty stroje umějí mířit," odtušil miskara. „Stroje: pal."
Salva z blasterů bitevních droidů smetla otroky vzad, mrtví byli ještě dřív, než vůbec dopadli na podlahu. Stále ještě padali, když je palba droidek doslova roztrhala na kusy.
„Výborně," promluvil miskara do šokovaného ticha. Car'das ovšem dobře věděl, že šok nezpůsobila smrt otroků, ale ukázka palebné síly. „Kde mají Chissové ty ostatní?"
„Velitel je bude mít na základně," zamumlal Car'das mechanicky a neúspěšně se snažil odvrátit pohled od spálených těl.
„Pak mu od nich ulevíme," řekl miskara a mávl na jednoho ze svých poradců. „Okamžitě připravte útočnou jednotku."
„Ano, Vaše Eminence," odpověděl Vagaari. Sešel ze stupínku a odkráčel z místnosti.
„A zatímco budeme čekat," otočil se miskara zpátky ke Car'dasovi, „naučíš mě zbytek slov potřebných k řízení mých bojových strojů."
Car'das ztěžka polkl. Vše, co bude nutné… „Jak si přejete. Vaše Eminence."
* * *
Za průzorem můstku Springhawku zářila z černé oblohy hrstka roztroušených hvězd a malá, ale nádherná kulová hvězdokupa. Hvězdy, hvězdokupa, a nic víc.
Doriana nenápadně pohlédl na svůj chronometr. Mezigalaktická výprava měla zpoždění.
Očividně to neprovedl tak nenápadně, jak si myslel. „Trpělivost, veliteli," promluvil klidně Mitth'raw'nuruodo z kapitánského křesla. „Oni přiletí."
„Mají zpoždění," ozval se vicelord Kav a zamračeně se zahleděl na temeno Mitth'raw'nuruodovy hlavy. „Už víc než dvouhodinové."
„Dvě hodiny neznamenají při třítýdenní plavbě skoro nic," podotkl velitel logicky.
„Pro kapitána Pakmillua ano," odsekl Kav. „Mon Calamariové jsou proslulí svou přesností."

„Oni přiletí," opakoval Mitth'raw'nuruodo a pootočil se k Neimoidianovi. „Jedinou otázkou zůstává, jestli tato soustava skutečně leží na nejkratší možné cestě mezi jejich poslední zastávkou v Republice a soustavou, kde jste se je chystali přepadnout."
„Vy se opovažujete –?" spustil Kav.
„Vektor jsme spočítali správně," přerušil ho Doriana varovným pohledem. „Naše otázka naopak zní, proč si myslíte, že tu vůbec zastaví."
„Zastaví," ujistil ho Mitth'raw'nuruodo„ Jsou droidí stíhačky připravené?"
„Dokonale," ujistil ho na oplátku Kav, a Doriana postřehl v jeho hlase pomstychtivé očekávání. Ano, stíhačky byly skutečně připravené, včetně druhé řídicí vrstvy, jíž vicelordův hlavní programátor překryl Mitth'-raw'nuruodův vzorec pro útok zblízka.
Velitel naklonil hlavu k Neimoidianovi. „Pak nám tedy nezbývá než čekat." Otočil se zpátky k průzoru –
A znenadání, s klamným záblekem pohybu, byla tu, vznášela se v prostoru ani ne pět kilometrů daleko. Mezigalaktická výprava dorazila.
„To zařízení se jmenuje gravitační projektor," řekl Mitth'raw'nuruodo. „Simuluje planetární těleso, takže přinutí opustit hyperprostor každou loď, jejíž vektor protne jeho stín."
„Neříkejte," poznamenal co nejklidněji Doriana. Pokud věděl, nikomu v Republice se dosud nepodařilo využít tuto část hyperprostorové teorie k výrobě skutečně funkčního zařízení. Chissům očividně ano, a to mu v hlavě spustilo lavinu zneklidňujících úvah o možných důsledcích.
Jak se dalo čekat, Kav neměl vůbec zájem myslet tolik dopředu. „Jsou tedy v našich rukou," zaskřehotal. „Všem jednotkám: do útoku."
„Zadržte," řekl Mitth'raw'nuruodo. Hlas měl stále klidný, ale náhle se v něm objevilo nové ostří. „Na této lodi rozkazuji já, vicelorde Kave."
„Je to naše mise, veliteli Mitthrawdo," opáčil Kav. „A zatímco tu diskutujeme, ztrácíme drahocenný prvek překvapení."
Zalovil rukou v kapse a vytáhl komunikační aktivátor. „Se svými loděmi si dělejte, co chcete. Ale moje stíhačky zaútočí."
„Ne!" štěkl Doriana a vrhl se po aktivátoru. Kdyby Kav zhatil Mitth'raw'nuruodův plán, ať už byl jakýkoli, Mezigalaktická výprava by jim mohla proklouznout mezi prsty.
Jenže na aktivátor nedosáhl, byl příliš pomalý. Kav mu uhnul dlouhýma rukama z dosahu a vítězně stiskl tlačítko.
Doriana vztekle zaklel a pohlédl na asteroid, kde čekaly seřazené droidí stíhačky.
Nic se nestalo.
Kav znovu zmáčkl tlačítko. Pořád nic. „Obávám se, že se snažíte zbytečně, vicelorde," řekl Mitth'raw'nuruodo klidně. „Dovolil jsem si odstranit alternativní řídicí vrstvu, kterou vaši programátoři zabudovali do systémů stíhaček."
Kav pomalu spustil ruku s aktivátorem. „Jste velmi chytrý, veliteli," řekl měkce. „Jednoho dne se vám ta chytrost vymstí."
„Možná," řekl Mitth'raw'nuruodo. „Ale teď mi dovolte, abych vám poděkoval za ukázku, jak takové sekundární programování provést. Brzy se nám to bude hodit."
„Takže co teď?" zeptal se opatrně Doriana.
„Promluvíme si s nimi," řekl Mitth'raw'nuruodo a stiskl klávesu na svém panelu. „Komunikační: otevřete kanál."
* * *
Než Lorana dorazila na můstek D-l, stal se z něj úl tichého zmatku. C'baoth stál vedle velitelského křesla kapitána Pakmillua a se strnulými zády zíral průzorem ven. Pakmillu se skláněl nad monitorovací stanicí na druhé straně sálu, pozoroval displeje a neklidně při tom svíral a rozevíral ploutvovité ruce. Venku za průzorem se nacházel tucet malých lodí, jejichž typ Lorana ještě nikdy neviděla. Sešikovaly se v dálce před nimi jako smečka vlkovyjců na lovu.
„Podle senzorů jsme uvízli uprostřed gravitačního stínu planety," říkal monitorovací důstojník napjatě, když se Lorana přiblížila k Pakmilluovi. „Ale sám vidíte, že to nemůže být pravda."
„Hovoří velitel Mitth'raw'nuruodo z Chisské expanzní obranné flotily," zaduněl z reproduktorů můstku čísi kultivovaný hlas. „Odpovězte prosím."
„Kdo je to?" zeptala se Lorana.
„Velitel té jednotky tamhle," zamručel Pakmillu s pohledem upřeným na displeje. „Poslední půlhodinu nám volá každých pět minut."
„Vy jste mu neodpověděli?"
Vousky kapitánových úst ztuhly. „Mistr C'baoth to zakázal," zavrčel. „Trvá na tom, že nejprve musíme zjistit, co se stalo s hyperpohonem."
„Velitel by nám třeba mohl říct, co se stalo," mínila Lorana.
„Ovšemže mohl," řekl Pakmillu kysele. „Ale mistr C'baoth to odmítá pochopit."
Lorana svraštila čelo. „Promluvím s ním."
C'baoth dosud zíral na cizí lodě, když k němu Lorana přistoupila. „Nuže, Jedi Jinzler," přivítal ji. „Narazili jsme na naši první překážku."
„Proč by to měla být překážka?" zeptala se Lorana. „Možná si chtějí jen promluvit."
„Ne," řekl C'baoth ponurým hlasem. „Cítím z nich hlubokou zášť, zášť namířenou proti mým lodím a mým lidem."
„Jsou to cizí bytosti," připomněla mu Lorana a cítila, jak se jí zrychluje tep. C'baotha už v této zatvrzelé náladě viděla dříve. „Možná si jejich pocity vykládáte špatně."
„Ne," řekl. „Mají v úmyslu způsobit nám potíže, a než si s nimi promluvím, chci se na ty potíže dokonale připravit."
„Velíne, tady Ma'Ning," ozval se hlas z reproduktoru velitelského křesla. „Jsme připraveni u zbraňových systémů

D-čtyři.“
„Rozumím,“ odpověděl C’baoth a věnoval Loraně napjatý úsměv. „Dreadnaught čtyři byl poslední. Nyní už si s nimi můžeme promluvit.“
Záměrně se usadil do Pakmilluova velitelského křesla a stiskl tlačítko komunikátoru. „Neznámá jednotko, hovoří mistr Jedi Jorus C’baoth, velitel projektu Mezigalaktické výpravy z Galaktické republiky,“ oznámil.
Lorana pohlédla na Pakmillua a v duchu se zachvěla nad tím, jak snadno si C’baoth přivlastnil jeho velitelské pravomoci. V Mon Calově výrazu ani postoji však nespatřila žádnou nelibost, pouze tiché odevzdání. Očividně už se smířil s nevyhnutelným.
„Mistře C’baothe, tady velitel Mitth‘raw‘nuruodo,“ odpověděl kultivovaný hlas okamžitě.
„Chci vidět vaši tvář,“ přikázal C’baoth.
Následovala krátká pauza. Poté se komunikační displej probral k životu a ukázal tvora podobného člověku s modrou kůží, modročernými vlasy a žhnoucíma rudýma očima. Měl na sobě černou tuniku se stříbrnými proužky na límci.
„Neodkladně s vámi musím projednat jisté velice důležité záležitosti,“ řekl Mitth‘raw‘nuruodo. „Přiletíte ke mně na mou vlajkovou loď, nebo mám přiletět já k vám?“
C’baoth tiše zasupěl. „Dokud mi neustoupíte z cesty, nebudu se s vámi bavit o ničem.“
„Dokud si nepromluvíme, zůstanu na místě,“ odvětil Mitth‘raw‘nuruodo stejně neoblomným tónem jako C’baoth. „Bojí se snad Jediové rozhovorů?“
C’baoth se slabě pousmál. „Jediové se nebojí ničeho, veliteli. Tak pojďte na palubu, když na tom trváte. Osvětlíme hangár pro váš raketoplán.“
Mitth‘raw‘nuruodo mírně sklonil hlavu. „Zanedlouho jsem u vás.“ Pokynul rukou někam mimo záběr a obraz zmizel.
„Vy ho pustíte na palubu?“ protestoval Pakmillu.
„Ovšem,“ řekl C’baoth a oči se mu zvláštně zaleskly. „Není vám divné, že s námi tento údajný obyvatel Neznámých oblastí mluvil basikem?“
Loraně uvízl dech v hrdle. Ke svému zahanbení si ani nevšimla, jak je to zvláštní. „Je v tom něco víc, než se zdá,“ pokračoval C’baoth. „Brzy zjistíme, co to je.“
* * *
„Tak pojďte na palubu, když na tom trváte,“ ozýval se C’baothův hlas z reproduktoru monitorovacího sálu reaktoru D-4. „Osvětlíme hangár pro váš raketoplán.“
Ozvalo se cvaknutí. „D-čtyři?“ zavolal jiný hlas. „Něco nového?“
Uliar se s námahou začal znovu soustředit. „Pořád nic, velíne,“ ohlásil, když znovu přejel očima po displejích. „Do hyperpohonu proudí dostatek energie. Jenže jakmile se tam ta energie dostane, vůbec nic se neděje.“
„Potvrzuji, velíne,“ přizvukoval hlas Dilliana Pressora z monitorovacího sálu hyperpohonu pár metrů odtud. „Podle našich údajů se stále nacházíme v gravitačním poli.“
„Ostatní tvrdí totéž,“ zavrčel hlas z velínu. „Tak dobrá. Pokračujte v diagnostických testech a zůstaňte na příjmu.“
Ozvalo se další cvaknutí a velín se odmlčel. „To je šílené,“ zamumlal Pressor.
„Možná ještě šílenější, než si myslíš,“ řekl Uliar a hlava mu pracovala na plné obrátky. Tohle by mohla být příležitost, na kterou čekali. „Nebo sis nevšiml, že ten velitel Mitthatakdál mluvil basikem?“
Následoval okamžik ticha. „Chceš říct, že je z Republiky?“
„No, rozhodně není z Neznámých oblastí,“ řekl Uliar. „Musíme najít způsob, jak si s ním promluvit.“
„Kdo, my?“
„Samozřejmě že my,“ odsekl Uliar. „Ty, já – celý výbor. Pokud ten chlapík pochází z Republiky, možná je oprávněný vyrazit odsud C’baotha i zbytek Jediů.“
„Všichni Jediové nejsou špatní,“ namítl Pressor. „A navíc, co by republikový frajírek dělal v téhle pustině? Spíš je to jen nějaký pirát, který se doslechl o Mezigalaktické výpravě a usoudil, že z ní bude snadná kořist.“
Uliar si vybavil výsledky cvičné střelby C’baothova jediského splynutí.
„Věř mi, Pressore, tenhle krám není snadná kořist,“ řekl ponuře. „Ale ať už je to kdokoli, musíme se o to pokusit.“
„Tak dobře,“ poddal se Pressor. „Ale jak? Jsme ve službě.“
„V jaké službě?“ opáčil Uliar. „U reaktoru, který funguje dokonale, a u hyperpohonu, který nefunguje vůbec?“
„Ano, ale –“
„Žádné ale,“ přerušil ho Uliar. „No tak – možná je to naše poslední šance, jak z Mezigalaktické výpravy znovu udělat to, čím měla původně být.“
Následovala krátká odmlka. „Dobře, jdu do toho,“ řekl Pressor nakonec. „Ale pokud už je ten Mitthatakdál na cestě, tak nemáme moc času. Zvlášť jestli máme všechny sehnat a dostat je až na D-jedna.“
„Seženeš je sám,“ rozhodl Uliar. „Já se mezitím postarám, aby tam na vás počkal.“
„Jak?“
„Nemám ponětí,“ odsekl Uliar. „Prostě je sežeň, ano? A nezapomeň vzít děti. Když chceš hrát na city, děti jsou k nezaplacení.“
„Jasně.“
Uliar vypnul komunikátor. Chvíli zůstal sedět, civěl nepřítomným pohledem na displeje a snažil se přemýšlet. D-l byl opravdu velmi daleko, a jak znal C’baotha, jeho rozhovor s cizincem bude nejspíš velmi krátký a nepříjemný. Kdyby se pokusil dojít nebo doběhnout tam pěšky, pravděpodobně už by toho Mitthatakdála nezastihl.
Ale pak si vzpomněl, že na zádi by měl být zaparkovaný jeden ze swoopů D-4.
Za půldruhé minuty už se řítil chodbou, proud vzduchu z rychlé jízdy mu cuchal vlasy a štípal ho do očí. Protože Mezigalaktická výprava byla v plné pohotovosti, všichni se nacházeli na svých stanovištích nebo se choulili v

kajutách, aby se nepletli do cesty, chodby tedy naštěstí zely prázdnotou. Dospěl k přednímu pylonu a přivolal si turbovýtah, jenže místo aby nechal swoop na vyhrazeném parkovišti, protlačil ho dovnitř do kabiny. Jen ať si C'baoth stěžuje – jen ať zavře Uliara na pár dní do cely, když bude chtít.
Než Mitthatakdál opustí Mezigalaktickou výpravu, Uliar se s ním musí za každou cenu setkat.
* * *
Car'das čekal téměř tři hodiny, než si ho miskara znovu zavolal do trůnního sálu.
„Vše je připraveno," informoval ho Vagaari. „Vyrazíme okamžitě, abychom si na Mitth'raw'nuruodovi a Chissech vybrali svou pomstu."
„Ano, Vaše Eminence," uklonil se Car'das a uhýbal pohledem před půltuctem čerstvých geroonských mrtvol roztroušených po trůnním sále. Miskara se očividně nemohl svých nových hraček nabažit. „Rád bych vás ještě jednou požádal, abyste měl na paměti, že jsou tam rovněž mí společníci a loď, a prosím vaše vojáky, aby byli opatrní."
„Budu si to pamatovat," slíbil miskara. „Ba co víc, rozhodl jsem se, že ti poskytnu nejlepší možný výhled na nadcházející bitvu."
Car'das cítil, jak jím projelo cosi studeného. „Takže s vámi budu na můstku, Vaše Eminence?"
„Vůbec ne," odvětil miskara klidně. „Budeš v nejpřednější trupové bublině mé vlajkové lodi."
Car'das se ohlédl a spatřil, že k němu kráčí dvojice Vagaariů ve zbroji. „Tomu nerozumím," namítl. „Přinesl jsem vám naději na pomstu i na zisk."
„Nebo možnost vletět do pasti," řekl miskara náhle ledovým hlasem. „Máš mě za hlupáka, člověče? Myslíš, že jsem tak pyšný a zbrklý, že ve své pomstychtivosti vyšlu proti údajně malé a slabé chisské základně operační svaz?" Pohrdavě zasykl, znělo to jako zahvízdání více tóny najednou. „Ne, člověče, nevyšlu malý operační svaz na smrt. Na základnu se snese celá moje flotila… a pak teprve zjistíme, jaké zuby tato chisská past doopravdy má."
„Chissové nechystají žádnou past," bránil se Car'das. „Přísahám."
„V tom případě se nemáš čeho bát," odtušil miskara. „Pokud zničíme nepřítele tak rychle, jak tvrdíš, budeš propuštěn a tvoji společníci osvobozeni. A pokud ne…" Pokrčil rameny. „Pak zemřeš jako první."
Nepatrně naklonil hlavu ke straně. „Chceš říct ještě něco, než tě odvedou pryč?"
Jako například učinit doznání nebo přiznat svou vinu? „Ne, Vaše Eminence," odpověděl Car'das. „Jen doufám, že vaši vojáci si proti Chissům povedou stejně dobře jako proti jiným protivníkům."
„Geroonové by ti mohli vyprávět, co dovedeme," řekl miskara zlověstně. „Ale brzy se o tom přesvědčíš na vlastní oči." Mávl rukou. „Odveďte ho."
Pět minut nato strčili Car'dase úzkými dveřmi v trupu do plastové bubliny bez gravitace, zhruba dvakrát tak velké jako rakev. Na jedné straně od jeho hlavy bylo k trupu připevněno cosi, co vypadalo na malý zásobník a filtr vzduchu a na straně druhé se nacházela síťka s několika lahvemi s vodou a výživnými tyčinkami z chisského raketoplánu a jakýmsi neznámým zařízením ve tvaru kosočtverce.
A když se mu za zády neprodyšně uzavřel tlustý kovový trup, Car'das věděl, že kostky byly vrženy. Teď už nemůže ovlivnit nic z toho, co se stane.
Mohl pouze doufat, že miskara mluvil pravdu ohledně velikosti jednotky, kterou se rozhodl vyslat.

KAPITOLA 21

Loranu překvapila už skutečnost, že tak daleko od republikového prostoru se Mitth'raw'nuruodo tolik podobá člověku. Ještě překvapivější byla uhlazenost jeho chování a kultivovanost, s níž u stolu v konferenčním sále promlouval k Loraně a C'baothovi.
Ale největším – a nejmrazivějším – překvapením byly jeho důvody pro zadržení Mezigalaktické výpravy.
Jak se dalo čekat, na C'baotha nic z toho neudělalo nejmenší dojem. „To je absurdní," ušklíbl se, když Mitth'raw'nuruodo domluvil. „Tajemná rasa dobyvatelů, která k nám míří napříč galaxií? Prosím vás. Takovými pohádkami se straší leda tak děti před spaním."
„Víte snad o vesmíru všechno, co je na něm k vědění?" zeptal se Mitth'raw'nuruodo zdvořile. „Domníval jsem se, že tuto část galaxie neznáte."
„Ne, neznáme," řekl C'baoth. „Avšak zvěsti a příběhy neznají geografických ani politických hranic. Kdyby taková nebezpečná rasa skutečně existovala, určitě už bychom se o ní dávno doslechli."
„A co Vergere?" zašeptala Lorana po jeho boku. „Tohle by mohlo vysvětlovat její zmizení."
„A nebo taky ne," opáčil C'baoth. „K umlčení jediného Jediho není zapotřebí celá rasa dobyvatelů." Oči se mu zaleskly. „Umlčet skupinu Jediů, to už je ovšem něco jiného. A co se týče toho Dartha Sidiouse, na kterého se odvoláváte – jeho slovům věřím ještě míň než planým zvěstem. Darth je titul sithského lorda a Sithové z galaxie dávno vymizeli. Že je to lhář, je jasné od samého začátku."
„Snad," řekl Mitth'raw'nuruodo. „Ale o tom jsem s vámi nepřišel diskutovat. Skutečností zůstává, že vám nemohu dovolit pokračovat v cestě touto částí vesmíru. Musíte se vrátit do Republiky a slíbit, že se víckrát nevrátíte."
„Nebo?" vyzval ho C'baoth.
Mitth'raw'nuruodovy žhnoucí rudé oči se na něj bez hnutí upíraly. „Nebo vás budu nucen zničit."
Lorana se připravila na nevyhnutelný výbuch. C'baoth se však pouze nepatrně pousmál. „A to říká ptačí mládě draku billinusovi. Opravdu věříte, že by vašich dvanáct lodí vydrželo třeba jen deset minut proti palebné síle, kterou držím ve svých rukou?"
Mitth'raw'nuruodo zdvořile pozvedl obočí. „Ve svých vlastních rukou?" zeptal se.
„Mí Jediové jsou v pohotovosti ve Spojeném operačním centru nad námi a připravena jsou i zbraňová stanoviště

každého dreadnaughtu," řekl C'baoth. „Brzy se k nim přidám… a pokud jste ještě nikdy nečelil jediským reflexům a jasnozřivosti, čeká vás velice nemilé překvapení."
Mitth'raw'nuruodův výraz se nezměnil. „Ať už mají jakýkoli výcvik, k ničemu jim nebude," pronesl. „Máte pouze dvě možnosti: neprodleně odletět a vzít své lidi domů, nebo zahynout. Jaká je vaše odpověď?"
„A co kdybychom slíbili, že tuto oblast obletíme?" zeptala se Lorana.
C'baoth na ni pohlédl a ona vycítila, jak se jeho údiv nad její smělostí rychle mění v hněv. „Jedi Jinzler –"
„Tím myslím obletět ji úplně," pokračovala Lorana, přemáhajíc vlnu C'baothovy nelibosti, která jí tlačila na mysl. „Mohli bychom zamířit do jiné části Okraje a do sousední galaxie vyrazit odtamtud."
„Ne," řekl C'baoth pevně. „To bychom si prodloužili cestu o tisíce světelných let."
„Bylo by to přijatelné," pohlédl Mitth'raw'nuruodo na Loranu. „Za předpokladu, že se vyhnete celé oblasti, která leží ve vašem současném směru letu."
„Ne," štěkl C'baoth a z očí mu blýskalo. „Lorano, ty mlč. Veliteli, vy nám nerozkazujete. Ani vy, ani nikdo jiný."
Prudce odstrčil křeslo vzad a vztyčil se do své plné výše. „Jsme Jediové, nejmocnější síla ve vesmíru," prohlásil a jeho slova se odrážela od stěn konferenčního sálu. „Budeme dělat, co se nám zlíbí. A zničíme každého, kdo se nám odváží postavit do cesty."
Lorana zírala na něj a srdce jí náhle bilo až v hrdle. Co to říká? Co to dělá?
Není emocí, je pouze mír…
„V tom případě je tento rozhovor u konce," řekl Mitth'raw'nuruodo. Výraz zachovával stále stejný, ale když Lorana odtrhla zrak od C'baotha a pohlédla na velitele, vycítila z něj odhodlání, ze kterého jí znovu přejel mráz po zádech. „Dávám vám jednu hodinu na zvážení mé nabídky."
„Přestanete nás držet v této soustavě, ať už to děláte jakkoli, a uhnete nám svými loděmi z cesty," žádal C'baoth.
„Jednu hodinu," opakoval Mitth'raw'nuruodo, odsunul se s židlí od stolu a povstal. „Jedi Jinzler, doprovodila byste mě zpět k mému transportéru?"
„Jak si přejete, veliteli," vyskočila Lorana na nohy. Na C'baotha se neodvažovala pohlédnout. „Následujte mě, prosím."
Kapitán Pakmillu původně navrhl, aby Mitth'raw'nuruoda na lodi střežil bezpečnostní personál. C'baoth samozřejmě odmítl a trval na tom, že on ani Lorana nepotřebují žádnou podobnou ukázku síly, aby udrželi cizího velitele v příslušných mezích.
Lorana s Mitth'raw'nuruodem se tedy nyní vraceli k hangáru sami. „Váš mistr C'baoth je jak domýšlivý, tak umíněný," poznamenal Mitth'raw'nuruodo za chůze. „Ošklivá kombinace."
„Máte pravdu," připustila Lorana. „Ale také je to mistr Jedi a jako takový má moc a znalosti, které jsou nám ostatním skryty. Prosím vás, abyste ho ve svém vlastním zájmu nepodceňoval."
„Ale pokud jsou tyto znalosti skryty, jak můžete vědět, jestli nejsou mylné?"
Lorana se zašklebila. To byla bohužel dobrá otázka. „Nevím," řekla.
„Jistě nejste sama," podotkl Mitth'raw'nuruodo. „Na palubě musí být i někdo další, kdo s tyranií mistra C'baotha nesouhlasí."
Tyranie. Lorana se to slovo neodvažovala použít ani v soukromí své vlastní mysli. A nyní už se mu najednou nešlo vyhnout. „Ano, jsou tu takoví," zamumlala a zachmuřila se. V chodbě přímo před sebou spatřila Chase Uliara z D-4, postával u stěny a nervózně přešlapoval na místě. Nepochybně za ní přišel s nějakým dalším problémem.
Ale když se k němu spolu s Mitth'raw'nuruodem přiblížila, neřekl ani slovo a pouze napjatýma očima sledoval, jak procházejí kolem.
Poblíž chisského plavidla parkoval další raketoplán, uvědomila si, že jde o jeden ze člunů Mezigalaktické výpravy. Zvláštní, když chisský velitel přiletěl, tahle loď tu ještě nebyla. „Nemáme v úmyslu vašim lidem ublížit," řekla Mitth'raw'nuruodovi, když se zastavili před průlezem do jeho raketoplánu.
„Věřím vám," odpověděl. „Ale úmysl sám o sobě neznamená vůbec nic. O vašem osudu rozhodnou vaše činy."
Lorana polkla. „Rozumím."
„Máte jednu hodinu." Mitth'raw'nuruodo se s drobnou úklonou hlavy otočil a zmizel ve svém plavidle.
Lorana ustoupila, aby poskytla pilotovi prostor k manévrování… a sotva to udělala, vycítila přítomnost kohosi známého. Otočila se a spatřila přicházet Uliara.
A za ním kráčel s chladným plamenem v očích C'baoth.
„Jedi Jinzler," pronesl C'baoth, když Mitth'raw'nuruodův raketoplán proklouzl atmosférickým štítem a zmizel v temnotě kosmu. „Mám pro tebe další úkol."
* * *
Rozhovor trval déle, než Uliar čekal, a tak měl dost času zbavit se swoopu a najít si vhodné místo v chodbě vedoucí k přednímu hangáru D-l, kde se rozhodl počkat.
Nyní už čekal téměř dvacet minut – více než dost času na to, aby jeho vnitřní napětí nejprve zesláblo a poté opět začalo narůstat.
Kde kruci vězí Pressor a ostatní?
Samozřejmě mohl Pressorovi zavolat a zeptat se ho. Jenže komlinkové konverzace mezi jednotlivými dreadnaughty probíhaly přes ústřední spojovací uzel. Pokud C'baoth ovládl komunikační systém stejně jako všechno ostatní, prozradilo by mu to, že Uliar není na D-4, kde měl být, a pojal by podezření, že se něco chystá.
A potom, zrovna když se snažil vymyslet jiný způsob, jak najít Pressora, je spatřil kráčet chodbou přímo proti sobě: Loranu Jinzler a humanoida s modrou kůží a svítícíma očima, což musel být velitel Mitth'raw'nuruodo.
Takže to opravdu byl neznámý tvor, nebo alespoň takový, jakého Uliar ještě nikdy neviděl. A ještě důležitější bylo, že neměl republikovou uniformu ani jiné odznaky emisara z Coruscantu. Uliar se zašklebil. Jeho naděje částečně uvadla.

Ale pouze částečně. Ať už to byl skutečný vojenský velitel nebo pouze nějaký pirát, který si ten titul přivlastnil, Mitth'raw'nuruodo vypadal rozhodnutý zabránit jim v průletu jeho teritoriem. Pokud ho Uliar dokáže přesvědčit, aby jim přikázal vrátit se do Republiky – nebo pokud Mitth'raw'nuruodo a jeho gang vyrabují dostatek zásob Mezigalaktické výpravy, aby se Pakmillu musel vrátit pro nové – bude tu naděje, že se podaří přimět Palpatina, aby něco udělal s C'baothovým sílícím stiskem na pomyslném krku expedice.
A když už nic jiného, Uliar a ostatní alespoň získají možnost opustit loď a zařídit si své životy jinak a po svém.
Jinzler a Mitth'raw'nuruodo kráčeli chodbou k němu… a protože zbytek výboru se dosud nedostavil, všechno teď záviselo na něm. Zhluboka se nadechl a otevřel ústa, aby promluvil.
Nebo přesněji, pokusil se je otevřít. K jeho hrůze mu ústa i jazyk vypověděly poslušnost.
Zkoušel to znovu a znovu, a zatímco sledoval, jak se k němu Jinzler a Mitth'raw'nuruodo blíží, hrdlo i tváře ho začínaly bolet námahou. Nic ho však neposlouchalo.
A pak už se ocitli přímo u něj. Pokusil se vstoupit jim do cesty, aby je alespoň zdržel, dokud se mu nějakým způsobem nepodaří rozhýbat ústa. Jenže ho neposlouchaly ani nohy. Mlčky sledoval, jak ho míjejí, neteční k jeho tísni, bolesti a bezmoci.
„Tak tys mě chtěl zradit, Uliare?" ozval se mu u ucha tichý hlas.
Uliarův krk stále fungoval, ale nebylo potřeba jím otáčet. Znal ten hlas až příliš dobře. „Opravdu sis myslel, že se ti podaří dostat se na swoopu z Dreadnaughtu čtyři až sem, aniž by si toho mí lidé v SOC všimli a upozornili mě na to?" pokračoval C'baoth. „Zrada nakonec vždycky zradí sama sebe."
S trhnutím, jako když se náhle uvolní stisk svěráku, Uliar ucítil, že C'baothův tlak na jeho ústech povolil. „Není to zrada," zaskřehotal. „Pouze chceme zpátky naši misi."
„Je to moje mise, Uliare," řekl C'baoth hrozivě. „Moje. Kdo další jede v tomhle ubohém malém spiknutí?"
Uliar neodpověděl. „Tak se pojďme podívat," řekl C'baoth. „Samozřejmě diskrétně, prosím."
Jako kdyby měl Uliar na vybranou. C'baoth mu položil ruku na rameno a společně vyrazili chodbou za Jinzler a humanoidem s modrou kůží. K hangáru dospěli právě v okamžiku, kdy druzí dva došli k Mitth'raw'nuruodově raketoplánu. Pár metrů od něj byl jeden z raketoplánů Mezigalaktické výpravy…
Uliarovi uvízl dech v hrdle, najednou si uvědomil, proč se neukázal zbytek výboru. Místo aby Pressor vedl ostatní chodbami a turbovýtahy jako procesí, naložil je do jednoho z raketoplánů D-4 a požádal Moshe, aby je sem odvezl. Což znamenalo, že stále ještě mají šanci. Stačilo, aby Pressor otevřel průlez, a než si C'baoth uvědomí, co se děje, budou před Mitth'raw'nuruodem, připraveni přednést mu svou prosbu. Ani mistr Jedi by nedokázal zadusit slova v hrdle všem najednou.
Jenže průlez se stále neotvíral. Uliarovi opět znehybněl jazyk v ústech a bezmocně sledoval, jak Mítth'raw'nuruodo krátce mluví s Jinzler, vstupuje do svého raketoplánu a zavírá za sebou vstupní otvor.
A s tím vzala jejich poslední naděje za své.
C'baoth dloubl Uliara do zad a postrčil ho vpřed. „A teď," řekl Jedi s chladným uspokojením, „už zbývá jen rozhodnout, co s vámi všemi."
Když přišli blíž, Jinzler se otočila a zatvářila se překvapeně, že je tu vidí. „Jedi Jinzler," pozdravil ji C'baoth. „Mám pro tebe další úkol." Nedbale mávl rukou k tichému raketoplánu –
Průlez se náhle otevřel a vypadli z něj Pressor s Moshem. Z toho, jak se rozplácli na palubě, bylo zřejmé, že zoufale tlačili na dveře průlezu ze všech sil, dokud je C'baoth neuvolnil. „Takže se je snažili otevřít," zamumlal Uliar.
„Ovšemže ano," řekl C'baoth opovržlivě. „Pokud mé pozornosti neunikl swoop, jak jste si mohl myslet, že se to podaří celému raketoplánu?" Zvýšil hlas. „Vy – vy všichni – vylezte ven. Chci vidět vaše tváře."
„Co se tu děje?" zeptala se Jinzler s pohledem upřeným na lidi, kteří začínali tiše vystupovat z raketoplánu.
„Tohle, Jedi Jinzler, je spiknutí," pronesl C'baoth tím nejzlověstnějším hlasem, jaký u něj Uliar kdy slyšel. „Tito lidé si očividně neváží veškeré práce a úsilí, které jsme vložili do Mezigalaktické výpravy, abychom z ní udělali co nejpříhodnější místo k životu."
„Možná jen nestojíme o vaši představu toho, co je nejpříhodnější," řekl Uliar. „Možná nechceme, aby se s námi zacházelo jako s dětmi, které se nedokážou rozhodnout samy, co udělají se svými životy."
„Máte Sílu?" opáčil C'baoth. „Můžete se dotýkat moci, která váže celý vesmír, a tím také určuje, co je pro nás všechny nejlepší?"
„Nevěřím, že Síla chce řídit každou stránku našeho života," odsekl Uliar. „A už vůbec nevěřím, že vy jste ten, koho si vybrala za svého mluvčího."
C'baothova tvář potemněla. „Jak se opovažujete –?"
„Mistře C'baothe," zavolal něčí hlas.
Uliar se otočil. Ve dveřích do hangáru, s tváří jako vytesanou z kamene, stál mistr Ma'Ning. „Musím s vámi mluvit," řekl. „Okamžitě."
* * *
„Co tu děláte?" zavolal C'baoth v odpověď a Lorana cítila, jak sálá překvapením a podezřívavostí. „Máte být na svém stanovišti."
„Musím s vámi mluvit," opakoval Ma'Ning.
C'baoth tlumeně zasupěl a rázně vykročil po palubě směrem k němu. Lorana na okamžik zaváhala a pak ho následovala.
„Doufám, že je to důležité," varoval C'baoth, když přistoupil ke druhému mistru Jedi. „Máme práci."
„Je," ujistil ho Ma'Ning pečlivě ovládaným hlasem. „Během posledních několika dní jsem strávil mnoho času meditováním a zvažováním situace na palubě Mezigalaktické výpravy… a dospěl jsem k závěru, že jsme překročili své řádné místo a poradců těchto lidí."

„Pozor na jazyk, mistře Ma'Ningu," varoval ho C'baoth s ostřím hrozby ve hlase. „Mluvíte s právoplatným a řádně jmenovaným vůdcem této expedice."
„Tím opravdu jste," připustil Ma'Ning. „Jenže i ten nejmocnější a nejmoudřejší Jedi může někdy klopýtnout. Podle mého názoru jste ve svém nadšení přestal tyto lidi vést a začal jste jim vládnout."
„Potom je váš názor mylný," prohlásil C'baoth rozhodně. „Dělám to, co je nutné – pouze to, co je nutné – aby mise probíhala hladce."
„Mnozí by s vámi nesouhlasili," řekl Ma'Ning a oči mu zalétly přes C'baothovo rameno ke členům posádky a jejich rodinám shromážděným u vypůjčeného raketoplánu. „Tak či tak, rozhodnou o tom všichni Jediové Mezigalaktické výpravy."
C'baotha to zřejmě trochu zaskočilo. „Navrhujete svolat Soudní kruh?"
„Ve skutečnosti už jsem všechno připravil, mistře C'baothe," odpověděl Ma'Ning. „Kruh se sejde, jakmile vyřešíme situaci s Chissy."
Oba muži na sebe dlouhou chvíli upřeně hleděli a Lorana cítila, jak po přímce mezi jejich očima přeskakuje napětí. „Pak se tedy sejde," řekl C'baoth nakonec. „A než se zase rozejde, pochopíte, že dělám to, co je pro Mezigalaktickou výpravu a její posádku nejlepší."
Pohlédl na Loranu. „Vy všichni to pochopíte."
Otočil se zpátky k Ma'Ningovi. „Do té doby mám stále velení," pokračoval. „Okamžitě se vrátíte na Dreadnaught čtyři a připravíte se k boji."
Ma'Ningovi zaškubalo ve rtu. „Vyjednávání s Chissy skončilo nezdarem?"
„Vůbec nebylo o čem vyjednávat," sdělil mu C'baoth. „Vraťte se na Dreadnaught čtyři."
Ma'Ning kmitl očima k Loraně, jako by váhal, jestli se jí má zeptat na její názor na vyjednávání. Ale nakonec si tu otázku nechal pro sebe. „Dobrá tedy," pohlédl znovu na C'baotha. Pak se otočil a odešel z hangáru.
C'baoth se zhluboka nadechl a pomalu, zvolna vydechl. „Tys o tom věděla?" zeptal se tiše.
Lorana zavrtěla hlavou. „Ne."
„Plýtvání časem," zavrčel C'baoth opovržlivě. „Ale pokud tím tento nebezpečný rozkol skončí, ať ten svůj hloupý kruh klidně svolá. Teď už pojďme."
Otočil se a vykročil nazpět k Uliarovi a ostatním.
* * *
„To by mě zajímalo, o čem asi mluví," zamumlal Pressor po Uliarově boku.
„Nemám ponětí," odpověděl Uliar a pozorně všechny tři Jedie sledoval. I kdyby byli blíž, jejich rozhovor by kvůli mizerné akustice hangáru nejspíš nebylo možné vyslechnout.
Jenže ani vzdálenost, ani akustika nemohla zakrýt jejich výrazy… a Uliarovi bylo naprosto jasné, že nikdo z těch tří není vůbec nadšený. „Možná si to spolu konečně vyříkají," nadhodil.
„To pochybuju," řekl Pressor. „Jediové drží při sobě jak svařené pláty trupu."
„Jo, všiml jsem si," souhlasil Uliar kysele. „Nejspíš se jenom dohadují, jak zlikvidovat toho Mitthatakdála."
„Nejspíš." Pressor si odkašlal. „Víš, Chasi, napadlo mě, že můžeme zahrát ještě jednu, poslední kartu," řekl a ztlumil hlas ještě víc. „Vzadu ve skladu u reaktoru máme uložené dvě droideky pro případ nouzové obrany proti narušitelům. Kdybychom je vytáhli a pustili, i Jediové by si museli všimnout, že je tu něco v nepořádku."
Uliar si odfrkl. „To si piš, že by si toho všimli. Všechny ty mrtvoly kolem by opravdu nešly přehlédnout. Droideky jsou nebezpečné hračky, nic pro amatéry."
„Možná," připustil Pressor. „Ale přesto –"
„Přestávka skončila," přerušil ho Uliar, když Jediové uzavřeli svůj rozhovor. Ma'Ning se otočil a odešel z hangáru, zatímco C'baoth a Jinzler spolu ještě chvilku mluvili a pak zamířili zpátky k raketoplánu. Uliarovi se zdálo, že oba vypadají ještě méně nadšeně než předtím.
Když se přiblížili k tiché skupině u raketoplánu, C'baoth si změřil všechny přítomné pohledem, jako by si ukládal jejich tváře do paměti. „Jedi Jinzler, odvezeš tyto lidi zpátky na Dreadnaught čtyři," řekl nakonec. „Anebo ne. Vezmi je do zásobovacího jádra a strč je do jediského výcvikového střediska."
Jinzler se k němu otočila a překvapeně nadzvedla obočí. „Do výcvikového střediska?"
„Neboj se, místa je tam dost," uklidňoval ji C'baoth. „Všechny učně jsem poslal do Spojeného operačního centra Dreadnaughtu jedna, odkud mohou pozorovat chystané splynutí z bezpečné vzdálenosti."
„Ale oni tam dole budou zamčeni." Jinzler kmitla očima za Uliara a spočinula jimi na dětech, tisknoucích se k rodičům. „A kromě toho jsme v plné bojové pohotovosti," dodala. „Bude jich zapotřebí na jejich stanovištích."
„Aby šířili své podvratné myšlenky dál?" opáčil C'baoth ponuře. „Ne. Tam dole budou od potíží dál, dokud nevymyslím trvalejší řešení."
Zdálo se, že Jinzler zaťala zuby. „Mistře C'baothe –"
„Uposlechneš mého rozkazu, Jedi Jinzler," řekl C'baoth. Hlas měl tichý, ale Uliar za ním slyšel tíhu vůle, věku a zkušeností. „Tváří v tvář Chissům a tomu údajnému Sidiousovi Mezigalaktická výprava nemá čas řešit vnitřní rozpory."
A pak Uliar spatřil, jak se Jinzleřin krátký záblesk vzdoru vytratil. „Ano, mistře C'baothe," odpověděla tiše.
C'baoth naposledy pohlédl na lidi, stále ještě seřazené na palubě, otočil se a odkráčel. „Půjdete, Uliare?" řekla Jinzler tlumeným hlasem a uhýbala před ním očima.
Uliar upíral zrak na C'baothova vzdalující se záda. Jednou, slíbil si v duchu. Jednou. „Slyšeli jste našeho milovaného mistra otrokáře Jedi," zavrčel. „Všichni zpátky do raketoplánu."
* * *
Pulzující nebe hyperprostoru se řítilo kolem vagaarijské válečné lodi, bylo mnohem blíž a mnohem živější a hrozivější,

než jak ho Car‘das kdy viděl. Od rozmazaných vln ho dělila pouze jediná vrstva tenkého plastu a on se nedokázal zbavit dojmu, že vlny ji kdykoli mohou prorazit, vytrhnout ho z chatrného bezpečí bubliny a nechat ho napospas osamělé smrti v nezměrných hlubinách kosmu. Zkusil zavřít oči nebo se otočit tváří k trupu lodi. Jenže tím se to všechno jenom zhoršilo.
Cesta zpět na základnu Crustai měla trvat šest hodin, šest hodin nejistoty, duševního utrpení a vypětí z nebe hyperprostoru, bušícího do jeho průhledné rakve. Několikrát ho napadlo, jestli během té cesty nepřijde o rozum. Nakonec nedostal příležitost to zjistit. Ani ne dvě hodiny poté, co opustili geroonskou domovskou planetu, se obloha hyperprostoru zničehonic roztrhala na hvězdné čáry a vzápětí na hvězdy. Kdesi vedle něj se ozvalo cvaknutí –
„Člověče!“ zaryčel mu miskarův hlas do ucha.
Car‘das sebou polekaně trhl a udeřil se do hlavy o studený plast. Co to u všech světů –?
„Člověče!“ ozvalo se znovu.
A tentokrát si Car‘das uvědomil, že hlas vychází ze zařízení ve tvaru kosočtverce, nad jehož účelem si dosud marně lámal hlavu. Zřejmě to byla vagaarijská obdoba komlinku. Neohrabaně sáhl rukou přes rameno a uchopil ho. „Ano, Vaše Eminence?“
„Do jaké pasti jsi nás to zavedl?“ otázal se Vagaari, z jehož tónu Car‘dasovi přeběhl mráz po celém těle.
„Nerozumím,“ protestoval Car‘das. „Získali vaši lidé z počítače transportéru špatné souřadnice?“
„Předčasně jsme se ocitli v pomalém prostoru,“ štěkl miskara. „Ukradená síť na lodě byla použita proti nám.“
Za Car‘dasem se ozvalo tiché klapnutí zámku, někdo se chystal odemknout jeho vězení. „Ale jak mohli Chissové něco takového naplánovat?“ snažil se toho říct co nejvíc, než se dveře otevřou. Jestli ho nyní předvedou před miskaru, pravděpodobně zemře rychlou a velice nepříjemnou smrtí. „Nejspíš ji nachystali na někoho jiného a my jsme do ní náhodou vletěli.“
„Když si mohli vybrat tolik jiných míst?“ odsekl miskara. Car‘dasovi přesto připadalo, že jeho hněv trochu vychladl. „Směšné.“
„Dějí se i divnější věci,“ trval Car‘das na svém a cítil, jak mu na čele vyráží pot.
V trupu za jeho zády se udělala štěrbina. Car‘das strnul, ale Vagaari, který stál venku, mu pouze střelil do ruky makrodalekohled z chisského raketoplánu. „Pohleď vpřed,“ rozkázal miskarův hlas. „Pověz mi, co je to plavidlo zač.“
Dveře za jeho zády se opět zabouchly. Car‘das vydechl, napětí ho částečně opustilo, aktivoval makrodalekohled a začal jím prohlížet oblohu před sebou.
Předmět miskarova zájmu nebylo těžké najít. Byla to soustava šesti lodí, velkých lodí, uspořádaných kolem válcovitého jádra se zahrocenými konci.
Byla to Mezigalaktická výprava.
Opatrně se nadechl. „Nikdy jsem nic podobného neviděl,“ řekl miskarovi. „Ale odpovídá to popisu dálkového průzkumného a kolonizačního projektu zvaného Mezigalaktická výprava. Na palubách těch lodí je padesát tisíc mých lidí a v centrálním jádru mají zásoby na několik let.“
„Kolik mají bojových strojů?“
„Nevím,“ řekl Car‘das. „Nějaké určitě ano, hlavně ty větší, třínohé droideky k ostraze kolonií. Těch bude nejspíš několik stovek. Většina jejich droidů však budou obslužné a údržbářské modely. Takových bude na palubě jistě nejméně dvacet tisíc.“
„A tito mechaničtí otroci mají stejné umělé mozky a mechanismy jako bojové stroje?“
Car‘das se zašklebil. Bylo mu naprosto jasné, kam tím miskara míří. „Ano, nejspíš by je všechny bylo možné upravit pro nějaký způsob boje,“ souhlasil. „Ale ti lidé vám je dobrovolně nevydají. A ty dreadnaughty mají velkou palebnou sílu.“
„Tvoje starost mě dojímá,“ řekl miskara hlasem plným ironie. „Ale my jsme Vagaariové. Bereme si, co chceme.“
Ozvalo se cvaknutí a komlink se vypnul. „Ano,“ zamumlal Car‘das. „Už jsem o tom slyšel.“
* * *
„Tamhle,“ ukázal Mitth‘raw‘nuruodo průzorem Springhawku. „Vidíte je, veliteli?“
„Je těžké je přehlédnout,“ vypravil ze sevřeného hrdla Doriana, zatímco zíral na stovky cizích lodí, které se zničehonic objevily na okraji Mitth‘raw‘nuruodovy gravitační pasti. „Kdo to sakra je?“
„Kočovná rasa dobyvatelů a ničitelů zvaných Vagaariové,“ odpověděl Mitth‘raw‘nuruodo.
„Co tu dělají?“ zeptal se Kav chvějícím se hlasem. „Jak nás tu našli?“
„Myslím, že za to vděčíme Car‘dasovi,“ řekl Mitth‘raw‘nuruodo. „Tato soustava se náhodou nachází na přímce mezi poslední známou polohou Vagaariů a mou základnou Crustai.“
Doriana na něj vyvalil oči. „Chcete říct, že vás Car‘das zradil?“
„Car‘das má své vlastní zájmy a priority.“ Mitth‘raw‘nuruodo významně zvedl na Dorianu obočí. „Stejně jako my všichni.“
Na to neexistovala odpověď, nebo alespoň ne taková, jakou by byl Doriana ochotný vyslovit. „Co s nimi uděláme?“ zeptal se místo toho.
„Počkáme a zjistíme, co mají v úmyslu,“ řekl Mitth‘raw‘nuruodo a znovu se zahleděl průzorem ven. „Možná budou spolupracovat.“
Doriana se zamračil. „Jak to myslíte?“
Mitth‘raw‘nuruodo se slabě pousmál. „Trpělivost, veliteli. Počkáme a uvidíme.“
* * *
„Přiletěli zničehonic,“ říkal C’baoth z Loranina komlinku tiše, ale s napětím, jaké u něj v minulosti slýchala jen zřídka. „Jistě je to nějaký chisský trik.“
„Co dělají?“ ztlumila Lorana hlas, zatímco sledovala zástup mužů, žen a dětí, kráčejících mezi řadami beden k jediskému

výcvikovému středisku. Nemělo smysl znepokojovat je ještě víc.
„Zatím pouze čekají," odpověděl C'baoth. „Kapitán Pakmillu tvrdí, že designem se jejich lodě zásadně liší od chisských plavidel, ale to ovšem ještě nic neznamená."
„Zeptali jste se na ně velitele?" otázala se Lorana. Uliar, který kráčel v průvodu vězňů až na konci, se ohlédl a začal se proplétat zpátky k ní. „Možná s ním nemají nic společného."
C'baoth si odfrkl. „Když mohli letět tolika jinými cestami? Ale jdi."
„Co se děje?" zeptal se Uliar tiše.
Lorana zaváhala. Jenže tohle se týkalo všech členů posádky Mezigalaktické výpravy. „Přiletěla neznámá flotila," oznámila mu. „Přes dvě stě lodí, z nichž alespoň sto je válečných."
„S kým to tam mluvíš?" chtěl vědět C'baoth.
„Snažíme se určit, jestli to jsou Chissové, jejich spojenci, nebo někdo úplně jiný," pokračovala Lorana a otázky si nevšímala.
„Jaké jsou jejich reaktorové emise?" zeptal se Uliar. „Mají podobné spektrum jako lodě toho Mitthatakdála, nebo se od nich liší?"
„Kdo je to?" naléhal C'baoth. „Jedi Jinzler?"
„Technik Uliar říká, že bychom mohli jejich totožnost či příslušnost k Chissům odvodit z emisního spektra jejich reaktorů," odpověděla Lorana.
„A pročpak není technik Uliar ve vězení, do něhož jsem ho přikázal spolu s ostatními spiklenci zavřít?" zeptal se C'baoth ostře.
„Právě tam jdeme," odpověděla Lorana a cítila, jak se její sebevědomí drolí pod tlakem jeho osobnosti. „Myslela jsem, že když je v těchto věcech odborník –"
„Tady nahoře máme také odborníky," skočil jí C'baoth do řeči. „Loajální odborníky. Urychleně odveď Uliara tam, kde nenapáchá další škodu, a cizí flotilu nech –"
Odmlčel se, když se na pozadí rozpovídal jakýsi melodický hlas, nebo možná dva. „Co je to?" zeptala se Lorana.
„Zřejmě nás volají," řekl C'baoth. Cizí hlasy zesílily. Mistr Jedi zřejmě přistoupil blíž k jednomu z reproduktorů můstku.
Lorana pozorně naslouchala. Byl to zvláštní jazyk, vysoce melodický se zřetelnou zpěvavou složkou. „Uliare?" zašeptala.
Zavrtěl hlavou, čelo zkrabacené soustředěním. „Nikdy jsem takovou řeč neslyšel," zašeptal v odpověď. „Ale podle mě to není jazyk, kterým by měli mluvit skorolidé jako Chissové."
Lorana přikývla na souhlas. „Mistře C'baothe?" zavolala. „Nezní to jako –"
„Odveď spiklence do vazby, Jedi Jinzler," přerušil ji C'baoth. „Pak běž na Dreadnaught čtyři a hlas se mistru Jedi Ma'Ningovi ve zbraňových výdutích." Ozvalo se cvaknutí, jak vypnul svůj komlink.
Lorana si povzdechla. „Ano, mistře C'baothe," zamumlala a zavěsila komlink zpátky na opasek.
„Jsme v maléru, že?" zeptal se Uliar tiše.
„Zvládneme to," ujistila ho Lorana, ale sama si tím moc jistá nebyla. Nejprve Mitth'raw'nuruodo, teď zase tato nová hrozba… a obrana Mezigalaktické výpravy spočívá pouze na bedrech hrstky Jediů.
A znenadání měla z toho všeho velmi špatný pocit. „Musím nahoru na D-čtyři pomoct mistru Ma'Ningovi," oznámila Uliarovi. „Vezměte své lidi dovnitř, a jakmile se s tím vším vypořádáme, co nejrychleji váš problém vyřešíme."
Uliar zasupěl. „Není to náš problém."
Lorana svraštila čelo. „Já vím," připustila. „Ale nemějte strach. Vyřešíme ho."
* * *
„Neodpovídají nejspíš proto, že vám nerozumí," vysvětloval Car'das tak trpělivě, jak mu bušící srdce dovolilo. „Jak jsem říkal, jsou ze stejné části vesmíru jako já a my jazyk mocných a vznešených Vagaariů neznáme."
„Brzy se ho naučíte," slíbil*4niskara chladně. „Mezitím nám budeš sloužit jako tlumočník."
Car'das se kousl do rtu. Přesně tohle teď potřeboval: aby si lidé z Mezigalaktické výpravy mysleli, že je odpadlík, nebo ještě hůř, zrádce. Vše, co bude nutné… „Samozřejmě, Vaše Eminence," řekl. „Jsem připravený pokorně sloužit miskarovi a vagaarijskému lidu, jak si budete přát."
„Samozřejmě," řekl miskara, jako by třeba jen kratičké zaváhání z Car'dasovy strany bylo nemyslitelné. „Nejprve mi pověz: jak hluboko v plavidlech budou uloženy bojové stroje? Budou blízko povrchu, nebo hlouběji uvnitř?"
„Hlouběji uvnitř," odpověděl Car'das. O uložení strojů netušil vůbec nic, ale neodvažoval se brát si čas na rozmyšlenou.
„Výborně," řekl miskara spokojeně. „V tom případě můžeme ničit dle libosti, aniž bychom ohrozili naši kořist."
Car'dasovi naskočila husí kůže. Hvězdy všude kolem zakrývala stovka vagaarijských lodí, takže miskarova slova znamenala prakticky rozsudek smrti.
A Vagaarie sem přivedl právě on.
„Nyní jim řekni tohle," pokračoval miskara. „„Lidé z plavidla známého jako Mezigalaktická výprava: jsme Vagaariové. Vzdáte se, nebo budete zničeni.""

KAPITOLA 22

„…nebo budete zničeni."
Lorana pohlédla zbraňovou výdutí na Ma'Ninga, na jeho pevně zaťatou čelist. První hlas z neznámých lodí rozhodně nepatřil člověku. Tento druhý však každopádně ano.
Ten člověk navíc mluvil basikem. To nebylo dobré. „Zajatec z Republiky?" nadhodila.

„Nebo zrádce," řekl Ma'Ning ponuře. „Tak či onak to teď bude mnohem obtížnější."
„Vůbec ne," ozval se C'baothův hlas z reproduktoru. „Dokonce ani zrádce jim nemohl říct nic, co by jim umožnilo čelit jediskému splynutí."
„Mají přes sto válečných lodí a mně se moc nezdá, že by si s naší obranou dělali přehnané starosti," namítl Ma'Ning.
„Trpělivost, mistře Ma'Ningu," řekl C'baoth hlasem klidným jako ledovec. „Důvěřujte Síle."
„Vyrážejí vpřed," vložil se do řeči hlas kapitána Pakmillua. „Všechna zbraňová stanoviště, připravte se."
Lorana se zhluboka nadechla a snažila se načerpat ze Síly rozvahu a klid. Je to tady: první skutečná zkouška jediského řídicího systému, který je C'baoth tak dlouho učil.
„Co to hrome –?" Ma'Ning se zničehonic naklonil blíž k senzorovým displejům. „Mistře C'baothe?"
„Vidím je," řekl C'baoth. „Alespoň víme, čeho je náš nepřítel schopen."
„Co se stalo?" zeptala se Lorana a otočila se v křesle ke svým displejům.
„Podívejte se na válečné lodě," řekl Ma'Ning. „Vidíte všechny ty plastové bubliny na trupech?"
Loraně se sevřela hruď. „Jsou v nich lidé!"
„Živé štíty," potvrdil C'baoth hlasem plným opovržení. „Nejzákeřnější a nejzbabělejší způsob obrany, jaký kdy kdo vymyslel."
„Co budeme dělat?" zeptala se Lorana a hlas se jí zachvěl. „Nemůžeme je přece pozabíjet."
„Odvahu, Jedi Jinzler," řekl C'baoth. „Jednoduše budeme střílet mezi ta rukojmí."
„Nemožné," tvrdil Ma'Ning. „I pro jediské střelce. Turbolasery prostě nejsou dostatečně přesné."
„Máte mě za hlupáka, mistře Ma'Ningu?" ohradil se C'baoth ostře. „Samozřejmě, že nezačneme střílet dřív, dokud nebudeme dost blízko pro přesnou palbu."
„A mezitím tu budeme jen tak sedět a necháme střílet je do nás?" opáčil Ma'Ning.
„Sotva," řekl C'baoth a do hlasu se mu vkradlo škodolibé očekávání.
„Vagaarie čeká překvapení. Všichni Jediové: připravte se na splynutí.
Sáhněte po Síle… a pak po Vagaariích."
* * *
„Neodpovídají," řekl miskara vyčítavě, jako by za mlčení Mezigalaktické výpravy mohl Car'das.
„Možná se stále ještě radí, Vaše Eminence," nadhodil Car'das a očima přejížděl po obloze sem a tam. Vagaarijské lodě se začaly pomalu přibližovat k Mezigalaktické výpravě a shlukly se do sevřených skupin, v nichž budou mít ochranu překrývajících se čelních štítů.
Připravovaly se k útoku.
A Mezigalaktická výprava se stále neozývala. A vlastně ani Thrawn. Jeho lodě tu někde musejí být. Jenže kde?
„Předáš jim novou zprávu," nařídil miskara. „„Čas diskuse skončil. Okamžitě se vzdáte, nebo –""
A uprostřed věty se jeho hlas zničehonic změnil ve zmatené mumlání.
Car'das se zamračil a přitiskl si komlink až k uchu. Zdálo se, že bezmocné blábolení zachvátilo celý můstek, jako by celá osádka dostala hromadný duševní záchvat.
Což bylo nejspíš přesně to, co se stalo.
Znovu pohlédl ven na Mezigalaktickou výpravu a ošklivě ho zamrazilo. V minulosti už slyšel zvěsti o nejrůznějších způsobech, kterými Jediové dokážou zmást útočníky, od falešných zvuků až po ztrátu schopnosti soustředit se na řídicí nebo zbraňové systémy. Ale i když z těchto zvěstí vyplývalo, že skupina Jediů by mohla použít svou moc v tak velkém měřítku, nikdy neslyšel, že by k tomu opravdu došlo.
Až doteď.
Uvědomil si, že tím je všechno rozhodnuto. Poslední karta byla zahrána a zbytek je nezvratný a nevyhnutelný jako oběžná dráha planety.
S komlinkem stále ještě přitisknutým k uchu se opřel o stěnu a čekal, až bude konec.
* * *
„Takže vaše příběhy byly pravdivé," zamumlal Mitth'raw'nuruodo. „Vaši Jediové Vagaariům na dálku otupili nebo zničili mysl."
„Už to tak vypadá," souhlasil Doriana sám se cítil trochu otupěle. I když byli zasaženi jen vagaarijští velitelé a střelci, navíc bez předchozího varování, byl to úctyhodný kousek.
A provedla ho poměrně malá skupina mistrů a rytířů Jedi.
Jak se dalo Čekat, ohromené ticho prolomil jako první Kav. „A naše úloha je pouze sedět a nic nedělat?" vybídl velitele.
„Naše úloha je vykonat to, proč jsme tady," řekl Mitth'raw'nuruodo. Natáhl se ke svému panelu a stiskl Úačítko. „Přišel čas, aby Vagaariové zemřeli."
„Vagaariové?" vydechl Kav. „Ne! Stíhačky jsem vám dal proto, abyste zničil Mezigalaktickou výpravu."
„Vůbec jste mi je nedal," opravil ho Mitth'raw'nuruodo chladně. Vpředu nyní droidí stíhačky ve vlnách stoupaly z asteroidu, kde byly ukryté, a plnou rychlostí uháněly ke shlukům vagaarijských válečných lodí. „Sám se rozhodnu, jak je použiju."
Kav zavrčel cosi neimoidiansky. „To vám neprojde," ucedil ještě.
„Pozor na jazyk, vicelorde," blýskl Mitth'raw'nuruodo po Neimoidianovi žhnoucíma očima. „Nezapomínejte, že stíhačky nejsou jedinou neimoi-dianskou technologií, kterou jsem vám odebral."
Dorianovi se zježily chloupky na krku. Prudce se otočil, čekal, že za sebou spatří v bojovém postoji obě droideky, které si Mitth'raw'nuruodo odvezl z Darkvenge.
Nic tam však nebylo. „Ne, veliteli, bojoví droidi zde nejsou," ujistil ho Mitth'raw'nuruodo. „Jsou někde, kde budou mnohem užitečnější."

„A kde?“ zeptal se Doriana.
„Kde asi?“ usmál se Mitth‘raw‘nuruodo napjatě. „Na můstku vagaarijské vlajkové lodi.“
* * *
Když se Car‘dasovi v uchu rozezněl štěkot blasterové palby, polekaně sebou trhl a odtáhl ruku s komlinkem tak rychle, že se loktem udeřil o stěnu bubliny. V hlavě mu dosud zvonilo, když se k rytmické palbě droidek přidala o něco rozvážnější střelba čtyř bitevních droidů. Pod program, který Car‘das dříve přichystal pro miskaru, Thrawn očividně nechal zabudovat sekundární řídicí vrstvu. Zvuk střelby se nepatrně proměnil, když šestice droidů procházela můstkem a kosila bezbranné dělostřelce a velitele.
A zatímco droidi systematicky usekávali hlavu vagaarijskému velení, přiletěly droidí stíhačky.
První a druhá vlna Car‘dasovi bez zpomalení přelétla nad hlavou, přehoupla se přes trup sotva pět metrů nad ním a uháněla k shlukům vagaarijských lodí v dálce. Třetí vlna stíhaček dorazila v plném bojovém režimu, laserové kanóny zasypávaly vlajkovou loď zářivou palbou. Car‘das ucukl, ale sotva se mohl začít bát, i tyto letouny už byly pryč, zanechávajíce za sebou rozdrcené kusy protrženého trupu a bílé cáry unikajícího vzduchu.
Car‘das zamrkal, aby si z očí vyhnal fialové mžitky, a zadíval se skrz rozptylující se plyny na ostatní bubliny okolo, napůl v obavách, co uvidí.
Stíhačky to však dokázaly. V každé bublině v jeho zorném poli byli geroonští rukojmí stále naživu. Byli samozřejmě vyděšení a někteří z nich zoufale bušili do plastu, jako by se snažili probít ven. Ale žili. Díky Jediům Mezigalaktické výpravy, kteří zneškodnili vagaarijské střelce a tím i obranu jejich plavidel, a díky preciznosti, již umožňovaly droidí zaměřovací systémy, proťaly stíhačky trup válečné lodi přímo mezi živými štíty Vagaariů.
A nejen trup vlajkové lodi. Všude kolem Car‘das viděl vagaarijské válečné lodě zahalené oblaky trosek a unikajícím vzduchem, jehož opar se třpytil ohnivou září pohonů stíhaček, vyřazujících z boje jednu skupinu cílů po druhé. Odhadoval, že už tímto prvním náporem zneškodnil Thrawnův útok více než čtvrtinu válečných lodí.
A zbytek vagaarijské flotily stále nijak nereagoval. Otázkou nyní bylo, jestli se Jediům podaří udržet Vagaarie pod kontrolou dostatečně dlouho, aby stíhačky mohly dokončit svou práci. Z komunikátoru ke Car‘dasovi stále ještě doléhal hluk masakru, který se odehrával na můstku. Zapnul makrodalekohled a zaostřil na Mezigalaktickou výpravu.
* * *
Lorana ještě nikdy nic takového necítila. Nikdy se jí ani nesnilo, že něco takového ucítí, nebo že by se na to měla připravit. Sotva se ponořila do jediského splynutí a spolu s ostatními začala pod C’baothovým vedením šířit zmatek mezi vagaarijské velitele a střelce, začaly cizí mysli, okolo nichž se ovinula, zničehonic vybuchovat a umírat.
A nebylo to jen několik málo smrtí, malých vlnek emocí, které by sice bolestivě, ale zvladatelně dorážely na její vědomí. Tyto smrti přišly v úplné bouřící smršti a jako vlna za vlnou bičovaly její už tak přepjatou a zranitelnou mysl. Cítila, že se její dezorientované tělo kymácí ze strany na stranu a tápajícíma rukama se snaží něčeho zachytit. Ramenem a hlavou jí projela ostrá bolest, nejasně si uvědomovala, že spadla z křesla na podlahu. Cítila, že se neovladatelně chvěje, cítila, jak splynutím proudí reakce ostatních a vlévají se do její slabosti, stejně jako se její vlastní bolest vlévala do té jejich.
Tisíc cizích hlasů jí vykřiklo v hlavě, když jejich životní energie vyhasla, a tisíc dalších je mělo následovat…
* * *
V křesle vedle Doriany se Mitth‘raw‘nuruodo zhluboka nadechl. „Ch‘tra,“ přikázal.
A chisská flotila vyrazila jako jeden velký organismus vpřed. „Přišel čas připojit se k párty?“ zeptal se Doriana, zatímco stále v pochmurném úžasu sledoval, jak vlny droidích stíhaček metodicky tepají do vagaarijských lodí.
„Ne,“ řekl Mitth‘raw‘nuruodo. „Přišel čas začít naši vlastní.“
Doriana si teprve nyní uvědomil, že Springhawk a zbytek chisských lodí míří k Mezigalaktické výpravě. Sevřel ruce v pěst a napjatě čekal, až střelci dreadnaughtů zpozorují tuto novou hrozbu a zahájí palbu.
Nic se však nestalo. Springhawk hladce prolétl oblastí účinného dostřelu turbolaserů, nenapaden překonal zónu bodové obrany a s minimální turbulencí pronikl štítem poblíž zádi nejbližšího dreadnaughtu. Ostatní chisské lodě se odpoutaly od boků Springhawku a vyrazily k ostatním dreadnaughtům, zatímco Springhawk uhnul ze svého záchytného vektoru a zahájil přelet těsně nad trupem zvoleného dreadnaughtů.
A spustil palbu.
Nejprve se soustředil na zbraňové výdutě, zářivý modrý oheň chisských laserů protrhl pancíř a kondenzátory a zahryzl se hluboko do výdutí. Pak přišly na řadu štítové generátory, Springhawk křižoval nad trupem dreadnaughtů a jeden po druhém je zaměřoval a ničil. Doriana si povšiml, že všechno se odehrálo s dokonalou efektivitou, bez jediného zbytečného pohybu. Mitth‘raw‘nuruodo očividně dokázal technické údaje od Doriany dobře zúročit.
A potom se k jeho překvapení Springhawk prudce stočil pryč od trupu a znovu zamířil do hlubokého vesmíru. Spatřil, že za rozpínajícím se oblakem zkázy udělaly ostatní chisské lodě totéž. „Co se stalo?“ zeptal se a očima pátral po obloze, jestli nespatří nějaké nové nebezpečí, které mohlo Mitth‘raw‘nuruoda přimět zastavit útok.
„Nic se nestalo,“ řekl Mitth‘raw‘nuruodo, jako by ho ta otázka překvapila. „Proč?“
„Ale vy jste přerušil útok,“ řekl Kav, očividně stejně zmatený jako Doriana. „Přestože vám leží bezmocní u nohou.“
„Což je přesně ten důvod, proč jsem přestal,“ odvětil Mitth‘raw‘nuruodo. „Mistře Jedi C’baothe, vůdcové Mezigalaktické výpravy. Vaše plavidlo je zneškodněno a nemůže se bránit. Nabízím vám poslední příležitost vzdát se a vrátit se do Republiky.“
„Cože?“ vyjekl Kav s rozšířenýma očima. „Ale vy jste je měl zničit.“
„Pokud se ještě někdy ujmete velení, vicelorde Kave, pak budou takováto rozhodnutí na vás,“ řekl Mitth‘raw‘nuruodo chladně. „Nyní však ne. Mezigalaktická výpravo, čekám na vaši odpověď.“
* * *
Přes mlhavou ozvěnu zabíjených, křičících myslí, dým, trosky a vzdálené úpění raněných si Lorana uvědomila, že umírá.

Nejspíš udušením, usoudila, když jí došlo, že ačkoli napíná plíce námahou, nepřichází do nich žádný nebo skoro žádný vzduch. Pokusila se pohnout, ale nohy měla přišpendlené k podlaze. Zkusila si přivolat Sílu, ale kvůli smrtelné agónii Vagaariů, znásobené umíráním jejích vlastních druhů, jež bylo mnohem blíž, nedokázala své myšlenky pořádně soustředit.
Kolem zápěstí se jí sevřelo cosi studeného a kovového.
Otevřela oči a spatřila, že ji nějaký údržbářský droid tahá za ruku. „Co to děláš?“ zachroptěla. Zjištění, že má stále dost vzduchu alespoň k mluvení, ji příjemně překvapilo. Pokusila se zhluboka nadechnout.
A ucítila vítanou vlnu chladu, jak jí do plic vnikl vzduch.
Zamrkala, aby alespoň částečně rozehnala mlhu, která jí kalila zrak, a zamžourala mezi vířící trosky. Ve stropě nad ní se šklebila dlouhá zubatá trhlina, bezpochyby příčina náhlé ztráty tlaku ve zbraňové výduti. Trhlinu zčásti zakrývalo několik plátů zkrouceného kovu, které zřejmě odpadly nebo byly utrženy ze zdí. Mezi nimi šplhalo půl tuctu opravářských droidů, plnících místnost oblaky jisker, zatímco rychle přivařovali pláty k okrajům trhliny.
A uprostřed místnosti, s rukama napřaženýma ke stropu a držícíma dosud nepřivařené pláty na místě pomocí Síly, ležel mistr Ma‘Ning.
Lorana z jeho těla neviděla mnoho, protože jí ve výhledu bránily trosky řídicího sálu. Viděla však dost na to, aby se jí zvedl žaludek. Zřejmě ho zasáhl turbolaserový paprsek a zároveň také kovové střepiny, jež se odštěpily, když střela procházela pláštěm. „Mistře Ma‘Ningu,“ vypravila ze sebe a pokusila se vstát. Nohy ji však odmítaly poslechnout.
„Ne, nedělejte to,“ řekl Ma‘Ning. Hlas měl napjatý námahou a bolestí, ale pořád nesl veškerou autoritu mistra Jedi. „Pro mě už je pozdě.“
„Pro –“ Lorana se odmlčela, když jí náhle projelo ostří hrůzy. Při útoku a poté, když se dusila, úplně ztratila spojem s jediským splynutím, které s takovým úspěchem ochromilo vagaarijskou flotilu.
A nyní, když se do něj pokusila znovu proniknout, zjistila, že prakticky zmizelo.
„Ne,“ zašeptala sama k sobě. Jenže o tom nebylo pochyb. Když jejich útočníci zaměřili zbraňové výdutě, vědomě či nevědomě zaměřili i Jedie.
A až na jednu nebo dvě omráčené výjimky byli Jediové mrtví.
Všichni.
„Měl jsem se ho… pokusit zastavit… dřív,“ zamumlal Ma‘Ning a hlas mu slábl, jak rychle ztrácel sílu. „Ale on byl… mistr Jedi… mistr Jedi…“
Lorana s vypětím sil potlačila paralyzující hrůzu. „Nemluvte,“ řekla a znovu se pokusila pohnout. „Pomůžu vám.“
„Ne,“ řekl Ma‘Ning. „Příliš pozdě… pro mě. Ale ne… pro ostatní.“ Jedna z jeho napřažených paží sebou škubla směrem k ní a ohnutý kus nosníku, který jí držel nohy přišpendlené k podlaze, se o několik milimetrů zvedl a s řinčením se zřítil stranou. „Můžete pomoct… jim.“
„Ale nemůžu vás tu jen tak nechat,“ protestovala Lorana. Znovu se pokusila vstát, a tentokrát se jí to podařilo.
„Mně už dávno… není pomoci,“ řekl Ma‘Ning s hlubokým smutkem v hlase. „Běžte. Pomozte těm… kterým… stále můžete.“
„Ale–“
„Ne!“ štěkl Ma‘Ning a tvář se mu zkroutila křečí. „Jste… Jedi. Přísahala jste… sloužit… ostatním. Běžte… běžte.“
Lorana polkla. „Ano, mistře. Já –“ Zapátrala po správných slovech. Žádná však nenašla.
Nejspíš je nemohl najít ani Ma‘Ning. „Sbohem… Jedi Jinzler,“ řekl prostě, a jeho rtů se dotkl přízračný úsměv. „Sbohem, mistře Ma‘Ningu.“
Ma‘Ningův úsměv zmizel a mistr znovu zvedl oči k opravářským droidům a jejich práci. Lorana se odvrátila a začala se prodírat troskami ke dveřím.
Věděla, že už ho víckrát neuvidí.
Když dospěla ke dveřím, ukázalo se, že jsou vzpříčené. Zapřela se do nich Sílou a podařilo se jí je pootevřít, aby se jimi mohla protáhnout. Chodba za dveřmi byla skoro ve stejně špatném stavu jako zbraňová výduť, stěny byly zprohýbané a na podlaze se povalovaly kusy stropu. Jenže tady se útočníkům alespoň nepodařilo prostřelit trup úplně a otevřít ho do vesmíru.
Dvoje pancéřové dveře, které se nacházely v chodbě deset metrů v obou směrech, se při ztrátě tlaku ve výduti zavřely a izolovaly tento úsek od zbytku lodi. Trhlina však byla nyní zajištěna a do oblasti proudily nouzové zásoby kyslíku, a tak se přední pancéřové dveře otevřely Loraně bez protestů.
V dálce slyšela křik a pláč a současně cítila strach a paniku. Jenže tito lidé pro tuto chvíli nebyli její bezprostřední starostí. Dreadnaughty měly slušnou zásobu záchranných modulů, v nichž se ti, co přežili, mohli ukrýt, dokud droidi neopraví trup.
Byla však jedna skupina lidí, která tu možnost nedostane: padesát sedm takzvaných spiklenců, které C’baoth přikázal zavřít do zásobovacího jádra. Lidí, které do zásobovacího jádra zavřela ona. Pocítila bolest v nohou, pohmožděných zříceným nosníkem. Potlačila ji
Sílou a kulhavě se rozběhla k nejbližšímu pylonu s turbovýtahem.
* * *
„Měli jsme dohodu!“ vrčel Kav. „Měl jste zničit Mezigalaktickou výpravu místo nás!“
„Takovou dohodu jsem nikdy neuzavřel,“ popřel Mitth‘raw‘nuruodo. „Souhlasil jsem pouze s tím, že udělám, co budu považovat za nutné k odstranění její hrozby.“
„To není, co jsme chtěli,“ trval na svém Kav.
„Nebyli jste v postavení, abyste si mohli klást podmínky,“ připomněl mu Mitth‘raw‘nuruodo. „A nejste v něm ani teď.“
Komunikátor náhle zachrčel. „Takže,“ zaskřípal téměř nerozpoznatelný hlas. „Myslíš, žes vyhrál, cizinče?“ Displej ožil…

a Dorianovi přejel po zádech mráz.
Byl to Jorus C'baoth, bledý a rozcuchaný, s potrhaným oděvem potřísněným krví a polovinou tváře ošklivě popálenou. Jeho oči však plály stejným arogantním plamenem, který v nich Doriana viděl tehdy dávno v úřadovně nejvyššího kancléře Palpatina,
Popadl Mitth'raw'nuruoda za rukáv. „Kav má pravdu – musíte je zničit," zasyčel naléhavě. „Pokud to neuděláte, jsme mrtví."
Mitth'raw'nuruodo k němu zalétl pohledem a pak obrátil pozornost zpět ke komunikátoru. „Skutečně jsem vyhrál," řekl C'baothovi. „Stačí, když vydám jediný rozkaz –" Nepatrně pohnul rukou nad řídicím panelem a špičkami prstů spočinul na zakrytém tlačítku v červeném rámečku. „– a vy i všichni vaši lidé zemřete. Má pro vás vaše pýcha takovou cenu?"
„Jedi nepodléhá pýše," štěkl C'baoth. „A nepodléhá ani planým výhrůžkám. Poslouchá pouze volání svého vlastního osudu."
„Zvolte si tedy svůj osud," řekl Mitth'raw'nuruodo. „Úlohou Jediů, pokud jsem správně pochopil, je sloužit a chránit."
„Pochopil jste to špatně," odsekl C'baoth. „Úlohou Jediů je velet a vést, a zničit všechny hrozby." Nespálený koutek jeho úst se stočil vzhůru v trpkém úsměvu.
A Thrawnova hlava sebou bez varování trhla vzad a celé tělo se mu svezlo zpátky do křesla. Ruka mu vylétla ke krku a marně se na něm svírala.
„Veliteli!" štěkl Doriana a bezděčně popadl Mitth'raw'nuruoda za límec.
Jenže to nebylo nic platné. Neviditelná moc, která velitele rdoušením pomalu zbavovala života, nebyla fyzická, aby ji Doriana mohl odstrčit stranou. C'baoth používal Sílu… a Doriana ani nikdo jiný mu v tom nijak nemohl zabránit.
Během pár minut bude Mitth'raw'nuruodo mrtev. * * *
Lorana už byla v turbovýtahu a právě jela předním pylonem dolů, když vtom ve své mysli ucítila ozvěnu C'baothova útoku jako vzdálené zahřmění hromu. Chvíli si nad tím lámala hlavu, nad jeho náhlým výbuchem vzteku, zklamání a pýchy, a přemítala, co u všech světů dělá.
A najednou ji jako čepel světelného meče zasáhla strašlivá pravda. „Ne!" zakřičela reflexivně ke stropu kabiny turbovýtahu. „Mistře C'baothe – ne!"
Jenže už bylo pozdě. Jorus C'baoth, mistr Jedi, se ve své zaryté pomstychtivosti obrátil na temnou stranu.
Přes Loranu se převalila vlna bolesti a odporu, palčivá jako sůl v otevřené ráně. Ještě nikdy předtím neviděla Jediho padnout. Věděla, že se to může stát a že se to v dějinách opravdu mnohokrát stalo. Ale vždycky jí připadalo, že je to něco vzdáleného, něco, co se nikdy nemůže přihodit nikomu, koho znala.
Ale nyní k tomu došlo… a těsně za vlnou bolesti následoval ještě silnější pocit viny.
Protože ona byla jeho padawankou, člověkem, který s ním strávil nejvíc času. Jediným člověkem, jak kdysi poznamenal mistr Ma'Ning, kterému by C'baoth opravdu mohl naslouchat.
Mohla tomu zabránit? Měla se mu postavit – ať už by ji Ma'Ning s ostatními podpořil, nebo ne – hned, když začal získávat všechnu moc a velení pro sebe? Jistě, při několika příležitostech si s ním zkoušela promluvit. Jenže on pokaždé smetl její obavy ze stolu a ujišťoval ji, že všechno je v pořádku. Měla naléhat vytrvaleji? Přimět ho – jakkoli – aby naslouchal?
Jenže to neudělala. A nyní už bylo pozdě.
Anebo ne? „Nemusíme nikoho zabíjet," zašeptala, soustředila svou mysl k D-l a zoufale se snažila vyslat k C'baothovi své myšlenky nebo alespoň jejich smysl. Sáhla do kapsy pro komlink, ale zjistila, že ho ztratila při útoku ve zbraňové výduti. „Nemusíme je zabít," prosila ho znovu. „Můžeme prostě letět domů. Chtějí pouze, abychom letěli domů."
Žádná odpověď však nepřicházela. C'baoth její protesty nepochybně slyšel, ale vše, co z něj dokázala vycítit, byla netečnost k její úzkosti a odhodlání pokračovat v cestě, po které se nyní vydal. Opravdu bylo pozdě.
Možná, zašeptal slabý hlásek v jejím nitru, že bylo vždycky pozdě.
Turbovýtah zastavil a dveře se otevřely do zásobovacího jádra. Chvíli stála ve dveřích a přemítala, jestli nemá vězně nechat tam, kde jsou, a zkusit se dostat na D-l.
Jenže to nemohla stačit včas. A i kdyby to dokázala, ničemu by tím nepomohla. Z C'baothovy mysli cítila neústupnost a podle svých dlouhých zkušeností věděla, že i kdyby stála po jeho boku, nic, co by řekla nebo udělala, by ho nezastavilo. Bude pokračovat v útoku, dokud nezabije velitele Mitth'raw'nuruoda, a pak se pustí do zabíjení všech ostatních Chissů.
S těžkým srdcem vstoupila do zásobovacího jádra a kulhala k uvězněným členům posádky a jejich rodinám. Dokonce ani Jedi, pomyslela si hořce, nezmůže všechno.
Ale co zmůže, to taky udělá.
* * *
Osádka můstku na nic nečekala. Odstrčila Dorianu stranou a shlukla se kolem Mitth'raw'nuruoda ve snaze ochránit ho před neviditelným útokem, který ho pomalu zabíjel. Její úsilí však bylo stejně marné jako předtím Dorianovo.
Doriana stál stranou všeho horečného snažení, díval se na komunikační displej a zoufale se snažil něco vymyslet.
Pokud chisský útok C'baotha dostatečně oslabil… Jenže v těch očích, planoucích ze znetvořeného obličeje, nebyla nejmenší známka vyčerpání. Mohl tedy Doriana vypnout displej, aby Jediho alespoň připravil o pohled na svou oběť?
Jenže Doriana neměl tušení, kde se příslušný spínač nachází, a nehovořil žádným jazykem, kterému by mohla osádka můstku rozumět. A navíc si vůbec nebyl jistý, jestli by vypnutím displeje něčemu pomohl.
A potom mu zrak sklouzl z C'baothovy tváře k Thrawnovu řídicímu panelu. K řídicímu panelu a červeně orámovanému tlačítku.
Možná to nebude k ničemu. Nic jiného ho však nenapadalo. Protlačil se mezi členy osádky, kteří mu stáli v cestě, odklopil kryt a stiskl tlačítko.

* * *

Droidí stíhačky, které dosud nemilosrdně likvidovaly vagaarijské válečné lodě, znenadání zanechaly útoku a začaly se stahovat.

Car'das se zamračil a přitiskl si makrodalekohled blíž k očím. Značná část vagaarijské flotily zůstávala dosud nedotčena, lodě, které zbyly, se o překot hnaly k okraji gravitačního pole Thrawnova projektoru. Jenže stíhačky je přesto nechávaly být. To už jim došly zásoby paliva?

Zalapal po dechu. Ne, stíhačky nespěchaly od Vagaariů. Spěchaly k Mezigalaktické výpravě.

Stále na to nevěřícně zíral, když udeřila první vlna.

Stíhačky však nezaútočily pouze laserovými kanóny a energetickými torpédy. Udeřily do dreadnaughtů doslova – plnou rychlostí narazily do jejich trupů a v oslnivém záblesku se vypařily. Druhá vlna udělala totéž a zasáhla jiné části velkých lodí. Kouřem a troskami následovala třetí a čtvrtá vlna, která laserovou palbou a energetickými torpédy zasypala poškozené zbraňové výdutě a štítové generátory.

A pak to s náhlým zamrazením v zádech Car'dasovi došlo. První dvě vlny se nepokoušely prorazit tlustý pancíř dreadnaughtů. Jejich úkolem bylo pouze poškodit trupy lodí v jistých velice konkrétních místech.

V místech, kde se nacházely vnitřní pancéřové dveře.

A nyní, když byly tyto bezpečnostní dveře vyřazeny z provozu a netěsnily, začaly zbývající stíhačky otvírat dreadnaughty do kosmu.

* * *

Z boků Mezigalaktické výpravy odletovalo čím dál víc trosek, jak stíhačky prostřelovaly lodní trupy a zaplavovaly vnější oblasti dreadnaughtů novými vlnami náhlé smrti.

Jenže C'baoth ani nehnul brvou, jako by si útoku ani nevšiml. Tvář měl i nadále tvrdou jako kámen a jeho oči se bez mrknutí propalovaly můstkem Springhawku.

A Mitth'raw'nuruodo stále umíral.

Doriana bezmocně sevřel ruce v pěst. Takže tohle byl konec. Pokud C'baotha nezabil ani tento druhý útok, znamenalo to, že se ukryl bezpečně daleko od vakua, které právě sfouklo všechen život ve vnějších úsecích dreadnaughtů jako svíčku. Přestože vnitřní sekce měly tenčí přepážky a dveře, ani droidí stíhačky by nedokázaly bludištěm palub a úseků proniknout včas.

Jeho pozornost upoutala zvláštní formace, která se právě ukázala před průzorem: dvojice stíhaček letících těsně u sebe s tlustým válcem uprostřed. A nebyla to jen jedna dvojice, všiml si nyní Doriana, ale hned patnáct. Plnou rychlostí mířily k Mezigalaktické výpravě.

Vzpomněl si, že Kav se mu o tomto Mitth'raw'nuruodově projektu zmiňoval a že ty válce opovržlivě označil za jakési zbytečné palivové nádrže. Doriana svraštil obočí a sledoval, jak jednotlivé páry stíhaček po jednom či po dvou prolétly dírami prostřelenými v trupech dreadnaughtů a zmizely uvnitř.

Chvíli se nic nedělo. Potom z otvorů vyšlehla matná modrá záře, částečně zakrytá vznášejícími se mraky trosek.

Mitth'raw'nuruodo náhle zalapal po dechu a zhroutil se dopředu na svůj panel.

„Veliteli?" zvolal Doriana a pokusil se k němu protlačit kruhem posádky.

„Jsem… v pořádku," vypravil ze sebe Chiss, zatímco si jednou rukou ohmatával krk a druhou odmítal jejich pomoc.

„Myslím, že jste ho dostal," řekl Doriana a naklonil se nad komunikační displej. C'baotha už na něm nebylo vidět.

„Myslím, že C'baoth je mrtvý."

„Ano," potvrdil Mitth'raw'nuruodo tiše. „Všichni… jsou mrtví."

Dorianu podivně zamrazilo v zádech. „To není možné," řekl. „Do každého dreadnaughtu vlétla jen jedna bomba, nejvýš dvě."

„Jedna úplně stačila," řekl Mitth'raw'nuruodo se smutkem, jaký u něj Doriana ještě nikdy neslyšel. „Jsou to velmi zvláštní zbraně. Se strašlivými účinky. Jakmile se ocitnou za ochrannou bariérou vnějšího pancíře válečného plavidla, vybuchnou a způsobí vražednou vlnu radiace. Vlna pronikne všemi podlahami, stěnami a stropy a zahubí veškerý život."

Doriana polkl. „A vy jste je měl všechny připravené k odpálení," slyšel se říkat.

Mitth'raw'nuruodovy oči se zavrtaly do jeho. „Nebyly určené pro Mezigalaktickou výpravu," řekl a výraz jeho tváře přinutil Dorianu bezděčně ustoupit. „Měly být použity proti největším vagaarijským válečným plavidlům."

Doriana svraštil čelo. „Chápu."

„Ne, nechápete," odvětil ostře Mitth'raw'nuruodo. „Nyní budeme muset vyslat válečníky, aby zničili zbytky Vagaariů přímo na palubách zneškodněných plavidel." Ukázal průzorem ven. „A co hůř, některá válečná plavidla a civilní lodě už unikly do hlubokého vesmíru, kde se vzpamatují a jednoho dne tuto oblast možná znovu ohrozí."

„Rozumím," řekl Doriana. „Je mi to líto."

Ke svému překvapení si uvědomil, že to myslí vážně.

Mitth'raw'nuruodo na něj dlouhou chvíli mlčky upíral pohled. Potom se mu napětí z tváře pomalu začalo vytrácet.

„Žádný válečník nikdy nemá nad situací takovou kontrolu, jakou by si přál," řekl klidnějším, ale stále smutným hlasem. „Lituji, že ani zde to nemohlo být jinak."

Doriana pohlédl na Káva. Neimoidian měl kupodivu tentokrát dost rozumu, aby zůstal zticha. „Co bude teď?"

„Jak jsem říkal, vstoupíme na paluby vagaarijských válečných plavidel," odpověděl Mitth'raw'nuruodo. „Jakmile je zajistíme, osvobodíme Geroony z jejich vězení."

Doriana přikývl. Tak to by bylo. Mezigalaktická výprava je zničena a její Jediové – zvláště C'baoth – mrtví. Je po všem. Tedy až na jednu drobnost. Ať už to dopadne jakkoli, ozývalo se mu v hlavě Kavovo varování, nakonec bude Mitthrawdo muset zemřít.

A ve zmatku při výsadku na palubu cizí lodi nevyhnutelně dochází k nehodám. „Chci se zeptat, jestli mohu také letět s útočnou jednotkou," řekl Doriana. „Rád bych pozoroval chisské vojáky v akci."
Mitth'raw'nuruodo nepatrně uklonil hlavu. „Jak si přejete, veliteli Stratisi. Určitě to pro vás bude velmi přínosné."
„Ano," přisvědčil Doriana tiše. „Tím jsem si jistý."
* * *
Vibrace z dreadnaughtů nad nimi, které sem slabě doléhaly kovem spojovacích pylonů, konečně přestaly. „Už je po všem?" zeptal se Jorad Pressor vyděšeně.
Lorana opatrně spustila ruku z přepážky, o kterou se opírala. Zároveň s vibracemi konečně ustal i náhlý, strašlivý příval smrti. Nezůstalo po něm nic.
Nic.
„Ano," přisvědčila a s vypětím sil věnovala chlapci povzbudivý úsměv. „Je po všem."
„Takže se můžeme vrátit nahoru?"
Lorana zvedla oči k Joradovu otci, k jeho pevně sevřeným ústům. Dětem to možná nedošlo, ale rodičům ano. „Zatím ještě ne," řekla Joradovi. „Nejspíš mají plné ruce práce s úklidem. Jenom bychom se jim tam pletli."
„A museli bychom zadržovat dech," zamumlal někdo zezadu skupiny.
Někdo další na něj zasyčel, ať je zticha. „Stejně nemá cenu tu zůstávat," promluvil jeden ze starších mužů lhostejně. „Mohli bychom se vrátit do jediské školy, kde aspoň budeme mít trochu pohodlí."
„Neboli zpátky pod zámek?" opáčil Uliar kysele.
„Ne, ovšemže ne," řekla Lorana a znovu se soustředila na přítomnost. „Ve skladech je spousta stavebního materiálu. Uříznu kus nosníku a podepřu jím dveře, aby zůstaly otevřené. Pojďte – vrátíme se."
Dav se obrátil a pomalu se vracel tam, odkud přišel, některé děti stále něco úzkostlivě šeptaly svým rodičům, kteří se je snažili utišit. Lorana se vydala za nimi a zase se zastavila, když jí Uliar stiskl paži. „Takže jaké jsou skutečné ztráty?" zeptal se tiše.
Povzdechla si. „Nahoře necítím žádný život. Vůbec žádný."
„Co když se mýlíte?"
„Možné to je," připustila. „Ale neřekla bych."
Chvíli byl zticha. „Potřebujeme to vědět jistě," prohlásil. „Můžou tam být lidé, které necítíte prostě proto, že jsou příliš slabí."
„Já vím," odvětila. „Ale nahoru ještě nemůžeme. Kabiny turbovýtahu odmítají přijet, takže pylony musejí být někde protržené. Budeme muset počkat, dokud je droidi neutěsní."
Uliar zasyčel mezi zuby. „To může trvat celé hodiny."
„Nedá se nic dělat," řekla Lorana. „Musíme čekat."

KAPITOLA 23

Od konce bitvy uplynuly už téměř tři hodiny a Car'das se začínal opravdu nudit, když vtom za sebou konečně zaslechl rytmické zaklepání.
Pootočil se a makrodalekohledem zaťukal na dveře stejný kód. Potom se znovu obrátil ke hvězdám, protáhl si ztuhlé svaly a čekal.
Pak už se to seběhlo velmi rychle. Dveře jeho vězení se za jeho zády s klapnutím otevřely a on náhle ucítil, jak mu na plíce a tvář doráží vakuum, vzduch z jeho bubliny vytryskl dveřmi ven a strhl ho zády napřed do chodby. Na zlomek vteřiny kolem sebe zahlédl několik postav ve skafandrech, když vtom ho celého obalila jakási lepkavá látka. Sotva ji stačil uchopit prsty, aby si ji odtrhl od tváře, v uších mu prudce zasyčelo a látka se od něj roztáhla na všechny strany. A než se nadál, vznášel se v průhledné záchranné kouli.
„Jej," vyhrkl a trhl sebou, když mu bolestivě luplo v uších, jak se obnovoval tlak vzduchu.
„Jste v pořádku?" zeptal se dobře známý hlas z komlinku připevněného ke kyslíkové nádrži v kouli.
„Ano, díky, veliteli," ujistil ho. „Předpokládám, že všechno šlo podle plánu?"
„Ano," potvrdil Thrawn hlasem podbarveným zvláštním smutkem. „Z větší části ano."
Jeden z ostatních zachránců se naklonil blíž a Car'das ke svému úžasu spatřil, že je to člověk, který se na palubě Darkvenge představil jako velitel Stratis. „Car'dasi?" otázal se Stratis, když zamžoural plastem dovnitř. „Co vy tu děláte?"
„Lákal Vagaarie do mé pasti, samozřejmě," řekl Thrawn, jako by to bylo zřejmé. „Nebo jste zapomněl, že Chissové neútočí jako první?"
„Chápu," řekl Stratis s pohledem stále upřeným na Car'dase. „Takže ta obvinění ze špionáže, kterými jste hýřil na palubě Darkvenge, nebyla nic než kouřová clona? Něco, čím byste se mohl bránit, kdyby se vám všechno ostatní vymklo z rukou?"
„Ano, bylo to pro ochranu, ale ne mou vlastní," odpověděl Thrawn. Pokynul rukou a zbytek skupiny začal Car'dasovu záchrannou kouli tlačit chodbou. „Chtěl jsem tím chránit admirála Aťalani, velící důstojnici transportéru, který dorazil před hodinou a vezme osvobozené geroonské otroky zpátky na jejich svět."
„A která si nemohla dovolit namočit se do těchto záležitostí ani neoficiálně," přikývl Stratis. „Ale která mohla ve správnou chvíli zavřít oči a v případě, že se něco pokazí, nechat všechnu vinu na vás a na Car'daso-vi."
„Zapomeňte na vinu," vložil se Car'das do řeči. „Co se stalo s Mezigalaktickou výpravou? Viděl jsem, že proti ní vyrazily stíhačky."
Thrawn si vyměnil pohled se Stratisem. „Byli jsme nuceni zajít dál, než jsem si přál," řekl Chiss.

Car‘dase bodlo u srdce. „Jak moc dál?“
„Jsou mrtví,“ řekl Thrawn tiše. „Všichni.“
Rozhostilo se dlouhé ticho. Car‘das odvrátil zrak, a zatímco ho Chissové pronášeli chodbami, tu a tam zahlédl mrtvoly Vagaariů. Thrawn přerušil útok na otrokáře a vrahy, aby zahubil tisíce nevinných lidí?
„Neměli jsme na výběr,“ promluvil Stratis do jeho otupělých myšlenek. „C’baoth použil svou jediskou moc a pokusil se velitele uškrtit. Jiným způsobem ho nešlo zastavit.“
„Dali jste jim vůbec možnost odletět a vrátit se domů?“ otázal se Car‘das ostře.
„Ano,“ řekl Thrawn.
„A ne jednu,“ dodal Stratis. „Víc, než bych jim dal já. A pokud vám na tom záleží, byl jsem to já, kdo stiskl tlačítko.“
Car‘das se zašklebil. Na jednu stranu na tom záleželo. Na druhou však ne. „Jste si jistí, že to nikdo nepřežil?“
„Dreadnaughty byly zneškodněny radiačními bombami,“ oznámil mu Stratis. „Ještě jsme tam nikoho neposlali, aby to ověřil, ale pokud jsou velitelovy zbraně tak účinné, jak tvrdí, v žádném případě nemohl nikdo zůstat naživu.“
„Takže jste nakonec přece jen dostal, co jste chtěl,“ řekl Car‘das, který si najednou připadal strašně unavený. „Nejspíš máte radost.“
Stratis odvrátil zrak. „Jsem spokojený,“ odvětil. „Ale radostí bych to nenazýval.“
* * *
„Tak co?“ otázal se Kav, zatímco si Doriana stahoval skafandr v soukromí přípravny na Springhawku. „Neslyším žalostný nářek za padlého kapitána.“
„To proto, že kapitán ještě nepadl,“ řekl Doriana. „Vůbec jsem nedostal příležitost.“
„Nedostal?“ otázal se Kav. „Nebo jste si ji neudělal?“
„Nedostal,“ opakoval Doriana chladně. Na tohle neměl náladu. „Jestli chcete zavraždit vojenského velitele přímo před jeho muži, tak jen do toho.“ Mlčky si sundal poslední součásti skafandru.
„Přesto musí zemřít,“ řekl Kav, když si Doriana začal oblékat své šaty. „Ví toho o nás příliš mnoho.“
„Mitth‘raw‘nuruodo není obyčejný cizinec,“ zdůraznil Doriana. „A beztak si musíme počkat na vhodnou příležitost.“
„Nebo si ji udělat.“ Kav přistoupil blíž a vtiskl něco Dorianovi do dlaně. „Berte.“
Doriana zmateně sjel očima dolů. Jeden pohled mu úplně stačil. „Kde jste ho sebral?“ zasyčel a rychle sevřel ruku kolem malého kapesního blasteru.
„Měl jsem ho celou dobu,“ řekl Kav. „Je malý a snadno přehlédnutelný, ale zároveň vysoce výkonný. Zabíjí rychle a tiše.“
A Dorianu by odsoudil k smrti dvojnásob rychle, kdyby ho s ním chytili. Ucítil, jak mu pod límcem zničehonic vyráží pot, a rychle schoval zbraň do kapsy. „O načasování se postarám sám,“ varoval vicelorda. „Nechci, abyste se kolem nás popelil jako slepice, která se chystá snášet vejce.“
„Nemějte obavy,“ zavrčel Kav. „Kde je velitel teď?“
„Odletěl si promluvit s admirálem na transportní loď,“ odpověděl Doriana. Zapnul si tuniku a začal si nazouvat boty. „Car‘das šel s ním.“
A to je další problém, připomněl si zasmušile. Stejně jako Mitth‘raw‘nuruodo, i Car‘das ví příliš mnoho o tom, co se tu stalo. A na rozdíl od Chisse se co nevidět vrátí do Republiky. Poté, co se Doriana vypořádá s Mitth‘raw‘nuruodem, bude se muset postarat, aby svůj příběh nikdy nevyprávěl nesprávným lidem ani Car‘das.
* * *
Zachráněné Geroony umístili Chissové do nákladového prostoru, jediného sálu na palubě transportní lodi, kam se vešli všichni. Většinou seděli se zkříženýma nohama na zemi a tiše si spolu povídali, zatímco nejčerstvější přírůstky se věnovaly potravinovým tyčinkám a teplým nápojům, které jim poskytli válečníci admirála Ar‘alani. Všichni vypadali trochu omámeně, jako by stále nedokázali uvěřit, že jsou opravdu svobodní.
Car‘das postával těsně u dveří nákladového prostoru, aby nepřekážel Geroonům ani chisským vojákům, kteří mezi nimi procházeli. Pozoroval to hemžení a v duši i mysli cítil větší únavu než kdykoli předtím. V průběhu uplynulého dne si tisíckrát kladl otázku, co vlastně uprostřed téhle patálie dělá, přemítal, jak ho u všech galaxií dokázal Thrawn přemluvit, aby posloužil jako návnada pro Vagaarie.
Ale vyšlo to. Dokonale. Geroonové byli osvobozeni, nejen tito otroci, ale nejspíš i celý jejich svět. Admirál Ar‘alani říkala, že až transportér odveze otroky zpátky domů, poletí s ním i jednotka chisských válečných lodí kvůli jejich ochraně. Pokud se v té soustavě dosud nacházeli nějací Vagaariové, nezůstanou tam dlouho.
A pokud jde o Mezigalaktickou výpravu…
Zavřel oči. Padesát tisíc lidí mrtvých, kompletní posádka a cestující všech šesti dreadnaughtů. Bylo to opravdu nutné? Stratis říkal, že ano, a Thrawn mu neodporoval. Opravdu to ale nešlo vyřešit jinak?
Car‘das se to nejspíš nikdy nedozví. Mimoděk ho napadlo, co asi řekne Maris, až zjistí, co ten její ušlechtilý hrdina provedl.
„Ještě ani teď tomu zřejmě nedokážou uvěřit,“ zamumlal nějaký hlas po jeho levicí.
Car‘das otevřel oči. Vedle něj stál Thrass a se zvláštním výrazem v tváři si prohlížel přeplněný nákladový prostor.
„Syndiku Thrassi,“ pozdravil ho Car‘das. „Netušil jsem, že jste také na palubě.“
„Byl to nápad admirála Ar‘alani,“ odpověděl Thrass a nespouštěl oči z Geroonů. „Zřejmě si myslela, že já a můj bratr bychom nyní mohli vyřešit otázku vagaarijského pokladu zamčeného na Crustai a umožnit vám a vašim společníkům návrat domů.“
Obrátil zrak ke Car‘dasovi. „Vy i já už jsme zřejmě splnili svou úlohu.“
Car‘das opětoval jeho pohled bez jediného mrknutí. „Nevadí mi, že jsem byl součástí plánu vašeho bratra,“ řekl na rovinu. „A nemělo by to vadit ani vám.“

„Celou dobu mě vodili za nos," odsekl Thrass a v očích mu hněvivě zablesklo.
„Pro vaši vlastní ochranu," opáčil Car'das. „Kdyby vás Thrawn a Aťalani zasvětili do svého plánu, riskovali by kromě své i vaši budoucnost."
„Jejich budoucnost je nejistá stále," podotkl Thrass ponuře. „Devět vládnoucích rodin nebude takovýto nezákonný a nemorální útok tolerovat."
„Tak za prvé," řekl Car'das a vztyčil prst. „Tato soustava se nachází v hlídkovém pásmu Chisské expanzní flotily. Tím pádem je to chisské teritorium. Za druhé: Vagaariové dorazili v ozbrojené síle a očividně měli nepřátelské úmysly. Takže pokud jde o mě, velitel Thrawn jednal v sebeobraně."
„Byli zde jen proto, že jste je sem přilákal."
„Nejsem vázaný vašimi zákony," připomněl mu Car'das. „A kromě toho vám admirál Ar'alani může dosvědčit, že mě váš bratr veřejně označil za možného špiona. Pokud jsem v zoufalství vyrazil za Vagaarii, aby mi pomohli osvobodit mé společníky, sotva mu to můžete dávat za vinu."
Thrass zkřivil rty. „Thrawn po sobě vždycky uměl zametat stopy."
„Tolik k právní stránce věci," uzavřel Car'das. „A co se týče vaší druhé námitky –" Pokynul ke Geroonům. „– podívejte se na ně a řekněte mi, jak by mohlo být jejich vysvobození z otroctví něco nemorálního."
„O tom, jestli je čin morální, nebo nemorální, nerozhodují jeho důsledky," řekl Thrass upjatě. Výraz mu trochu změkl. „Ale v tomto případě je těžké s vámi nesouhlasit."
„Viděl jsem, jakým způsobem Vagaariové zacházeli se svými otroky," otřásl se Car'das při vzpomínce na Geroony, které nechal miskara chladnokrevně zavraždit. „Podle mého názoru bude vesmír bez nich lepší místo k životu."
„Osobně bych s vámi souhlasil," opakoval Thrass. „Avšak aristokra Chafornťbintrano bude mít nejspíš jiný názor."
Car'das se zamračil. „Jak s tím souvisí aristokra Chaf orrn'bintrano?"
„On a plavidla Páté vládnoucí rodiny jsou na cestě sem," řekl Thrass ponuře. „Těsně před odletem z Crustai jsem od něj dostal krátkou zprávu. Mám podezření, že se chystá vzít Thrawna do vazby."
Car'dasovi se sevřelo hrdlo. „Ví o tom Thrawn?"
„Ne."
„Musíme mu to říct, a to rychle," odtušil Car'das ponuře. „Víte, kde se nyní nachází?"
„Myslím, že on a admirál Aralani si letěli prohlédnout Mezigalaktickou výpravu."
„Musíme za nimi," řekl Car'das. „Pojďte – můj raketoplán je v dokovacím stanovišti na levoboku."
***
Lehce zkřivené dveře se s kovovým zaskřípěním neochotně otevřely. „Zdá se, že pylony opět těsní," poznamenal Uliar a přimhouřenýma očima pohlédl vzhůru do kabiny. Její strop vypadal víceméně nepoškozený, ale jeden šev se uvolnil a Uliar na jeho okraji spatřil duhové zabarvení po mohutné vlně radiace. Vybuchl snad některý z reaktorů? Sotva. Něco tak katastrofálního by zaslechli i tady dole v jádru.
„Šachta ale bude pěkně zřízená," zamumlal Keely, který váhavě přistoupil k Uliarovi. „A dreadnaughty na tom budou ještě hůř. Cesta možná chvíli potrvá."
„V tom případě neztrácejme čas," rozhodl Uliar. Vkročil jednou nohou do kabiny –
„Ne," řekla Jinzler a uchopila ho za paži. I ona zírala na strop kabiny a ve tváři se jí zračilo napětí. „Půjdu sama."
„Jít sám není v takovýchto situacích nikdy dobrý nápad," upozornil ji Keely.
„Ale někdy je to pro Jediho jediná možná cesta," řekla. Pohlédla na něj a napětí z její tváře částečně zmizelo. „Nemějte strach. Jakmile najdu nějaké bezpečné místo, vrátím se sem pro vás."
„Určitě s sebou nikoho nechcete?" zeptal se Uliar a pozorně se na ni zadíval. Jít pátrat tam nahoru se mu vlastně vůbec nechtělo, vzhledem ke vší té zkáze a stovkám mrtvých těl, které se tam daly očekávat. Jenže se mu nezamlouvala ani představa, že tuhle Jedi spustí z očí.
„Ne, nikoho," odpověděla Jinzler. „Vraťte se zpátky a počkejte, dokud pro vás nepřijdu."
„Jak myslíte," kývl Keely a zatahal Uliara za rukáv. „Jdeme, Chasi."
„Dobře," řekl Uliar zdráhavě a pustil Jinzler do kabiny. „Ale pospěšte si."
„Budu se snažit," řekla Jinzler a povzbudivě se na něj usmála.
Stále se ještě usmívala, když se dveře se zaskřípěním zavřely.
* * *
Thrawna a Ar'alani objevili na můstku hlavního velitelského dreadnaughtu uprostřed hemžícího se houfu Chissů, kteří metodicky prověřovali stále ještě aktivní řídicí konzole. I zde byla spousta mrtvol rozházených všude po podlaze. Tentokrát je však Car'das málem ani nevnímal. „A –můj bratře," řekl Thrawn, když Thrass s Car'dasem zamířili labyrintem konzol směrem k němu. „Je o Geroony dobře postaráno?"
„Zapomeňte na Geroony," vložil se Car'das do řeči dřív, než mohl Thrass odpovědět. „Letí sem aristokra Chaf'orm'bintrano s flotilou lodí Páté rodiny."
„Kdo tu flotilu vyslal?" chtěla vědět Ar'alani.
„Předpokládám, že sám aristokra," mínil Thrawn, oči zamyšleně přivřené. „Za jak dlouho sem dorazí?"
„Mohou tu být každou chvíli," řekl Thrass. „Myslím, že aristokra tě chce zatknout."
„Na to by nepotřeboval celou flotilu," podotkl Thrawn. „Ne, aristokrovi jde o něco mnohem hodnotnějšího."
„O Mezigalaktickou výpravu?" hádal Car'das.
„Spíš o zbytky vagaarijské flotily," řekl Thrawn. „Ale máte pravdu. Jakmile spatří Mezigalaktickou výpravu, jeho priority se rázem změní."
„Nemůže si ji přivlastnit," namítl Thrass. Pohlédl na Ar'alani. „Nebo ano?"
„Legálně ne," řekla Aťalani napjatě. „Ale pokud s sebou vzal dost lodí, prakticky ho nedokážeme zastavit."

„Rada rodin –“ spustil Thrass.
„– bude rozhodně protestovat,“ skočila mu Aťalani do řeči. „Ale proces to bude dlouhý a složitý.“
„A Pátá rodina bude mezitím ze svého úlovku těžit jedno tajemství za druhým,“ řekl Thrawn.
Thrass zasyčel jako nějaký plaz. „To nesmíme dopustit,“ prohlásil. „Jestli se Mezigalaktické výpravy zmocní jediná Vládnoucí rodina, mocenskou rovnováhu to může narušit na celá desetiletí.“
Car‘das přikývl a v žaludku se mu vytvořil tvrdý uzel. Vagaarie vlákala do pasti jen samotná vidina, že se jim dostane do spárů technologie droidů. A co teprve výhoda, jakou by Chaf orm‘bintranově rodině poskytli droidi a zbytek technologie Mezigalaktické výpravy.
„Musíme ho zdržet,“ promluvila Aťalani. Neznělo to však příliš jistě. „Nesmíme ho k tomuto plavidlu pustit, dokud nedorazí jednotky Obranné flotily. Už jsem pro ně poslala.“
„Nestihnou se sem dostat včas,“ řekl Thrawn. „Musíme Mezigalaktickou výpravu co nejrychleji odvézt na vojenskou základnu a prohlásit ji za majetek Obranné flotily.“
„Jak je ta základna daleko?“ zeptal se Car‘das pochybovačně. „Tahle věc utrpěla rozsáhlé poškození.“
„Systémy budou napnuté k prasknutí,“ připustil Thrawn. „Ale musíme se o to pokusit. Bylo by lepší Mezigalaktickou výpravu zničit než dopustit, aby ji ukořistila jediná rodina.“
Car‘das zahlédl koutkem oka jakýsi záblesk. Otočil se k průzoru.
A spatřil, že z hyperprostoru se vynořilo alespoň deset velkých chisských lodí. „Pozdě,“ řekl. „Už jsou tady.“
Ar‘alani ucedila nějaké slovo, se kterým Car‘das při jazykových lekcích nepřišel do styku. „Bude nám muset stačit posádka, která je s námi na palubě,“ řekla. „Rychle, než –“
Přerušilo ji zapípání Thrawnova komlinku. Thrawn pohlédl ven na lodě a pak neochotně vytáhl komlink z opasku. „Velitel Mitth‘raw‘nuruodo.“
„Veliteli, aristokra Chaform‘bintrano z Páté vládnoucí rodiny volá Springhawk,“ ozval se hlas z komlinku. „Přikazuje vám, abyste se okamžitě dostavil na palubu lodi Chaf Exalted.“
Thrawnovy oči zalétly k Ar‘alani. „Na jeho volání neodpovídejte,“ nařídil.
„Nebyla to žádost, veliteli,“ upozornil ho hlas.
„Neodpovídejte,“ opakoval Thrawn a vypnul komlink.
„Thrawne, nemůžeš přece odmítnout aristokrův přímý rozkaz,“ protestoval Thrass.
„Dosud jsem od aristokry žádný přímý rozkaz neobdržel,“ řekl Thrawn suše. „Car‘dasi, najděte mi kormidlo.“
„Ano, pane,“ řekl Car‘das a začal prohlížet nejbližší konzoly.
A potom se rozpípal Aťalanin komlink.
Všechny oči se upřely na ni. „Chytré,“ řekla pouze, když ho vyhákla z opasku a zapnula. „Admirál Ar‘alani.“
„Tady aristokra Chaf‘orm‘bintrano,“ zahřměl hlas z komlinku. „Nepodařilo se mi spojit s velitelem Mitth‘raw‘nuruodem a mám podezření, že se mnou odmítá komunikovat. Jako aristokra Páté vládnoucí rodiny vám nařizuji najít a zadržet ho kvůli nadcházejícímu soudnímu vyšetřování jeho nedávných vojenských aktivit.“
Ar‘alani zaváhala a Car‘das zadržel dech. Potom s očividnou zdráhavostí přikývla. „Rozumím, aristokro. Rozumím a poslechnu.“
Vypnula komlink. „Je mi líto, veliteli,“ řekla Thrawnovi. „Nemám na výběr. Musím vás zatknout.“
„Povede to ke zkáze Chissů,“ poznamenal Thrawn tiše. „Tohoto plavidla se může bez rizika zmocnit výhradně Obranná flotila.“
„Rozumím, a udělám co bude v mých silách, abych aristokru zdržela,“ odvětila Ar‘alani. „Ale mezitím jste zatčen. Přikažte svým lidem, aby se shromáždili v hangáru a připravili k odletu.“
Thrawn stál dlouhou chvíli bez hnutí. Potom se pomalu uklonil a aktivoval svůj komlink. „Tady velitel Mitth‘raw‘nuruodo,“ řekl. „Všichni válečníci na palubě Mezigalaktické výpravy: vraťte se do hangáru.“
„Děkuji,“ řekla Ar‘alani. „Nyní račte tudy, prosím,“ dodala a pokynula dozadu k pancéřovým dveřím. „A vy také, Car‘dasi.“
Car‘das se zhluboka nadechl. „Nepodléhám chisskému velení, admirále,“ řekl. „Rád bych tu ještě chvíli zůstal.“
Aťalaniny oči se zúžily. „Co máte za lubem? Toto plavidlo přece nedokážete pilotovat sám.“
„Nepodléhám chisskému velení,“ opakoval Car‘das. „A aristokra se o mně ve svém rozkazu nezmínil.“
Aťalani pohlédla na Thrawna, pak na blížící se lodě Páté rodiny a nakonec znovu na Car‘dase. „Povolení uděleno,“ řekla. Vykročila k pancéřovým dveřím –
„Já tu také zůstanu,“ promluvil Thrass.
Ar‘alani se zarazila uprostřed kroku. „Cože?“
„Ani já nepodléhám chisskému vojenskému velení,“ řekl Thrass. „A aristokra Chaf‘orm‘bintrano se o mně také nezmínil.“
Ar‘alani upřela zrak na Thrawna. „Oba nás to zničí,“ varovala ho.
„Údělem válečníka je chránit chisský lid,“ připomněl jí Thrawn. „Přežití jeho samotného má pouze podružný význam.“
Několik úderů srdce si oba Chissové hleděli přímo do očí. Potom se Ar‘alani s táhlým povzdechem otočila k Thrassovi. „Nejbližší základna Obranné flotily je Pesfavri,“ řekla. „Znáte její souřadnice?“
Thrass přikývl. „Ano.“
„Pak vás tedy opustíme,“ kývla na něj na rozloučenou. „Ať při vás stojí válečná štěstěna.“
Znovu vykročila k pancéřovým dveřím. Thrawn se trochu opozdil. Věnoval svému bratrovi poslední, dlouhý pohled, a pak ji následoval.
A okamžik nato byli Car‘das s Thrassem sami. „Vy opravdu věříte, že se nám tenhle krám podaří dotlačit až na vojenskou základnu?“ zeptal se Car‘das.

„O to vůbec nejde, příteli Car'dasi," řekl Thrass ponuře. „Neslyšel jste mého bratra? Bylo by lepší Mezigalaktickou výpravu zničit než dopustit, aby ji ukořistila jediná rodina."
Car'dasovi se najednou sevřelo hrdlo. „Počkejte okamžik," protestoval. „Chtěl jsem Mezigalaktickou výpravu pouze zablokovat, aby aristokrovi lidé nemohli vtrhnout na palubu. Nepřihlásil jsem se na sebevražednou misi."
„Odvahu, Car'dasi," povzbuzoval ho Thrass. „Já také ne. Myslíte, že bychom mohli toto plavidlo nasměrovat do zdejšího slunce a pak uprchnout v raketoplánu, kterým jsme přiletěli?"
Car'das se nad tím zamyslel. Usoudil, že by to mělo jít, ovšem za předpokladu, že alespoň jeden dreadnaught má dosud funkční motory a jejich ovládací vedení zůstalo nepoškozené. „Snad by to šlo."
„Tak do toho," uzavřel Thrass. „Toto plavidlo postavili vaši lidé. Řekněte mi, co mám dělat."
* * *
Šachta turbovýtahu byla poměrně dobře průchozí, takže kabina dorazila na D-4 pouze s několika málo promáčklinami a škrábanci. Samotný dreadnaught také nevypadal příliš těžce poškozený.
Tedy samozřejmě až na všechna ta mrtvá těla.
Lékařští droidi už je začali odklízet. Nejspíš je všechny odnášeli na nejbližší ošetřovnu, kde na ně podle jejich starého naprogramování měly čekat živé bytosti, které rozhodnou o dalším postupu.
Jenže tam nebyl nikdo, kdo by od droidů mrtvoly převzal. Lorana se rozhlédla v Síle a vyzkoušela i palubní interkom, navzdory svým obavám stále ještě doufala, že někdo mohl zázrakem přežít katastrofu, která potkala Mezigalaktickou výpravu.
Ani na jedno volání však nikdo neodpovídal. D-4 byl podle všeho úplně bez života.
Bez obránců i bez útočníků. A to v Loraně vzbuzovalo jak překvapení, tak obavy. Chissové by přece ke zničení Mezigalaktické výpravy nevynaložili takové úsilí, jen aby ji potom nechali být.
Tak kde tedy jsou?
Na D-4 se zdržela jen krátce a hned zase pokračovala dál. Turbovýtah mezi D-4 a D-3 nefungoval, což znamenalo, že jsou poškozené kabiny, pylon nebo obojí, a tak místo toho zamířila na D-5. Opět se musela probírat troskami a mrtvými těly a její snahy navázat s někým spojení skončily nezdarem i zde. Ani na D-6, další lodi na její strašné pouti, se jí nevedlo lépe.
Aspoň že tyto tři lodě byly z větší části opět vzduchotěsné, s dostatkem světla, tepla i gravitace. Údržbářští droidi posledních pár hodin dobře využili. Pokud Chissové opravdu nechali Mezigalaktickou výpravu být, Loraně a ostatním by se snad mohlo podařit znovu ji alespoň částečně zprovoznit.
Právě jela turbovýtahem na D-l, když vtom svými smysly zachytila slabý šepot života.
Přitiskla hlavu ke stěně kabiny a natáhla se Sílou, jak jen jí to její zranění a všudypřítomná hrůza dovolovaly. Rozhodně tu někde cítila živé bytosti. Cizí bytosti, a nebylo jich mnoho. Ale aspoň že tu někdo byl.
A kabina turbovýtahu ji nesla přímo k nim.
Odstoupila od stěny a pevně sevřela světelný meč. Hrozbu, že zničí Mezigalaktickou výpravu, se veliteli Mitth'raw'nuruodovi podařilo splnit, ať už díky schopnostem nebo pouhé náhodě. A co víc, zničil ji Jorusovi C'baothovi a ostatním Jediům přímo pod nohama.
Přišel čas zjistit, jak si Chissové povedou v boji tváří v tvář.
Kabina turbovýtahu zastavila v pylonu kus od D-l, v cestě jí stála změť podpůrných nosníků, které se zlomily a uvolnily během bitvy. Lorana se zapřela do dveří, s pomocí Síly je otevřela a šplhala mezi pokrouceným kovem ke vstupním dveřím.
Pylony turbovýtahu ústily do dreadnaughtů zdola, na palubách 1 a 2. Můstek se nacházel ještě o čtyři paluby výš a za daných okolností by nebylo rozumné svěřit se vnitřním turbovýtahům dreadnaughtů. Zamířila k nejbližšímu schodišti a vyrazila po něm vzhůru.
* * *
Před Dorianou se otevřely dveře a dvojice žlutě oděných Chissů ho nepříliš vlídným dloubnutím do zad postrčila vpřed.
Ocitl se na velitelském můstku, který se podobal tomu na Springhawku. Tento můstek však byl větší a jeho posádku tvořili výlučně Chissové ve stejných žlutých uniformách jako jeho doprovod. Mitth'raw'nuruodo stál uprostřed místnosti před Chissem oblečeným ve žlutošedém rouchu, a jeho černá uniforma tím byla ještě kontrastnější. Za Mitth'raw'nuruodem stála strnule v pozoru chisská žena oblečená celá v bílém.
Doprovod znovu postrčil Dorianu vpřed a Chiss v rouchu si ho zamračeně změřil. Ucedil cosi v chisském jazyku – „„Takže tohle je váš komplic,"" přeložil Mitth'raw'nuruodo.
„Sotva," pravil Doriana. Pro případ, že si toho Chiss v rouchu všimne, vložil do hlasu tolik vznešenosti a pohrdání, kolik dokázal. Neměl ponětí, co se tu přesně děje, ale bylo mu jasné, že je to nějaký boj o moc.
A Kinman Doriana, pobočník nejvyššího kancléře Palpatina, měl s boji o moc bohaté zkušenosti. „Jsem vyslanec obrovského sdružení hvězdných soustav, zvaného Galaktická republika," pronesl. „Přiletěl jsem jako průzkumník s mírumilovným posláním."
Zatímco to Mitth'raw'nuruodo překládal, Doriana Chisse v rouchu pozorně sledoval. Ten se však pouze cynicky usmál a znovu promluvil, „přiletěl jste zasévat chaos a válku,"" tlumočil Mitth'raw'nuruodo.
„„Přivezl jste cizí zbraně, které jste hodlal použít proti Chisské ascendenci.""
Když Mitth'raw'nuruodo dopřekládal, Chiss v rouchu nepatrně vypjal hruď a pokračoval: „„Ale neuspěl jste. Ty zbraně jsou nyní majetkem Páté vládnoucí rodiny. Já, aristokra Chaf ornťbintrano, je tímto zabavuji.""
Doriana v duchu přikývl. Takže se tu jednalo o Mezigalaktickou výpravu a její technické vybavení. O vnitřních konfliktech toho věděl dost, aby mu bylo zřejmé, že pokud se plavidla zmocní pouze jedna chisská skupina, nejspíš se

tím dostane do ostrého sporu s ostatními skupinami a možná to povede až k občanské válce.
Což by samozřejmě byla přesně ta situace, kterou by uvítal Darth Sidious. Chisská ascendence zaměstnaná svými vnitřními problémy by nijak nemohla ohrozit plán, který si sithský lord přichystal pro Republiku, ani Nový řád, který měl v úmyslu vytvořit. Stačilo, aby Doriana zde, přímo uprostřed lidí aristokry Chaf'orm'bintrana, potvrdil nároky Páté rodiny a rázem by tím Ascendenci postrčil na dlouhou a hořkou cestu.
Už otvíral ústa, když vtom pohlédl na Mitth'raw'nuruoda.
Velitel mu jeho pohled s bezvýraznou tváří oplácel a bez mrknutí ho propaloval žhnoucíma očima.
Doriana už předtím zdráhavě dospěl k závěru, že Mitth'raw'nuruoda bude nutné zabít. Jenže kdyby k tomu došlo při sporu o převzetí Mezigaiaktické výpravy… „Je mi líto, aristokro Chaf ornť bintrano, ale Mezigalaktickou výpravu nemůžete zabavit," řekl místo toho. „Jako řádně zvolený představitel Republiky, která projekt připravila, si právo na její převzetí vyhrazuji já."
Když to Mitth'raw'nuruodo přeložil, Chaf'orm'bintrano se zatvářil zaskočeně. Cosi zavrčel – „To je směšné,'" tlumočil Mitth'raw'nuruodo. „„Agresor nemá žádná práva.'"
„Tvrzení, že jsme se já nebo Mezigalaktická výprava zachovali vůči vašim lidem agresivně, musím důrazně odmítnout," prohlásil Doriana. „A než jakýkoli Chiss vstoupí na palubu Mezigalaktické výpravy, žádám o slyšení a soud."
Mitth'raw'nuruodo jeho slova přetlumočil Chaf'orm'bintranovi. Aristokrovy oči se zúžily a přenesl zamračený pohled na ženu v bílém. Něco řekl, odpověděla, a strhla se hádka.
Doriana pohlédl úkosem na Mitth'raw'nuruoda. Tvář měl dosud bez výrazu, ale když se jeho oči setkaly s Dorianovými, nepatrně stočil koutek úst vzhůru v pochvalném úsměvu.
Co velitel udělá s touhle šlamastykou, to Doriana netušil. Ke svému mírnému překvapení však zjistil, že se na to docela těší.
* * *
Připravit Mezigalaktickou výpravu k letu trvalo déle, než Car'das očekával. Nakonec se jim to však podařilo. „Fajn, postavte se ke kormidlu," řekl Thrassovi a pohlédl ven z průzoru na chisské lodě, které se dosud nacházely poblíž. Proč sem dávno neposlali přepadový oddíl, to opravdu netušil. Thrawn a Ar'alani zřejmě našli způsob, jak je zdržet.
„Připraven," zvolal Thrass.
Car'das přistoupil k navigační konzole a naposledy ji zkontroloval. Kurz byl nastaven a uložen, připraven vyslat Mezigalaktickou výpravu na její poslední cestu. Přešel ke konzole motorů, spočinul prsty na ovladačích přívodů energie –
„Pozor!" křikl Thrass.
Car'das se prudce otočil, čekal, že za sebou spatří celou četu žlutě oděných, útočících Chissů.
Jenže ke svému úžasu se ocitl tváří v tvář osamocené ženě. Koutkem oka zahlédl, jak Thrass vytahuje z úkrytu v rouchu jakousi zbraň. Zena zareagovala tím, že vytasila krátký kovový válec –
A vzápětí se před nimi rozzářila zelená čepel světelného meče.
„Ne!" štěkl a zuřivě zamával na Thrasse rukama.
Jenže už bylo pozdě. Z Thrassovy zbraně vylétl se zasyčením modrý blesk, který žena odrazila neškodně do stropu.
„Řekl jsem dost," zavolal Car'das znovu. „Je to Jedi."
K jeho úlevě už Thrass znovu nevystřelil. „Co tu chcete?" otázal se Chiss a nepřestával na ni mířit zbraní.
„Ptá se, co tu chcete," překládal jí Car'das z cheunštiny.
Její oči zalétly k němu. „On nemluví basikem?"
„Ne, kromě Thrawna tu basic nikdo neovládá," řekl Car'das. „Ale umí trochu sybisky, pokud vám to pomůže."
„Pomůže." Pohlédla znovu na Thrasse. „Kdo jste?" zeptala se v sybištině.
„Jsem syndik Mitth'ras'safis z Osmé vládnoucí rodiny Chisské ascendence," identifikoval se Thrass.
„A já jsem Jorj Car'das," dodal Car'das. „Většinou jen nevinný přihlížející."
„Většinou?"
„Dostal jsem se sem kvůli poruše hyperpohonu," odpověděl. „A kdo jste vy?"
„Lorana Jinzler," řekla. Sklonila světelný meč, ale nechala ho zažehnutý. Pak s nepřehlédnutelným kulháním překročila práh a vstoupila na můstek. Očima přelétla po mrtvých tělech a tvář se jí zkřivila čerstvou bolestí. „Kdo ještě je na palubě?"
„V tuto chvíli pouze my," odpověděl Thrass. Zaváhal a strčil svou zbraň zpátky pod roucho. „Člen jedné Vládnoucí rodiny se ale rozhodl Mezigalaktickou výpravu získat pro sebe. Snažíme se mu v tom zabránit."
Jinzler přimhouřila oči. „Jak?"
„Budeme ji muset zničit," řekl Car'das a pečlivě si při tom prohlížel její tvář. I když už tu nezbývalo nic než rozbitý a polámaný kov, existovala možnost, že dívka bude mít k vraku citové pouto a bude proti jeho zničení kategoricky protestovat. Lidé jsou občas divní.
A skutečně, její oči se rozšířily. „Ne," naléhala. „To nesmíte."
„Podívejte, je mi to líto," řekl jí Car'das. „Ale nezbylo tu nic než poničený kov a droidi –"
„Zapomeňte na poničený kov," vyhrkla. „Na palubě jsou stále ještě lidé."
Car'dase bodlo u srdce. Ne – to není možné. Jedi sice dokázala přežít Thrawnův útok, ale nikomu jinému se to nemohlo podařit. „Kdo?" zeptal se. „Kolik?"
„Padesát sedm," řekla Jinzler. „Včetně dětí."
Car'das pohlédl na Thrasse a v jeho tváři spatřil odraz své vlastní hrůzy. „Kde jsou?" zeptal se. „Můžeme je odsud dostat?"
„V tom raketoplánu?" opáčil Thrass dřív, než mohla Jinzler odpovědět. „Ne. Není v něm místa ani pro deset."

„Stejně by nějakou dobu trvalo, než bychom je sem dostali," řekla Jinzler. „Pořád jsou ještě v zásobovacím jádru."
Car'das se zašklebil. Zásobovací jádro. Samozřejmě – jediné místo, které Thrawnův útok nezasáhl. „Co uděláme?"
„Nechápu, v čem je problém," řekla Jinzler a střídavě na ně pohlédla. „Proč prostě neodletíme?"
„Tak za prvé s Mezigalaktickou výpravou nedoletíme moc daleko, když ji budeme pilotovat pouze sami dva," odpověděl Car'das. „Ani kdybychom měli čas dostat sem nahoru vaše lidi, aby nám pomohli."
Lorana se rozhlédla po můstku. „Nebudeme je potřebovat," řekla napjatým, ale pevným hlasem. „Mezigalaktickou výpravu můžu pilotovat já."
„Úplně sama?" zeptal se Thrass nevěřícně. „Jediná žena?"
„Jediná Jedi," opravila ho Jinzler. „Mistr C'baoth trval na tom, abychom se naučili zacházet se všemi hlavními systémy. Tedy alespoň za normálních podmínek."
„Podmínky jsou nyní sotva normální," podotkl Car'das. „A pořád zbývá otázka, kam vlastně poletíme. S tímhle vrakem se do Republiky nikdy nedohrabeme."
„Musíme se dostat na základnu Obranné flotily, jak měl můj bratr původně v úmyslu," řekl Thrass.
„A co se pak stane s mými lidmi?" zeptala se Jinzler. „Budou z nich váleční zajatci? Nebo vězni ke studiu?"
„Chissové takoví nejsou," řekl Car'das.
„Ale nakonec by to tak mohlo dopadnout," připustil Thrass. „Pokud bude Pátá vládnoucí rodina trvat na tom, že Mezigalaktická výprava náleží jí, nejspíš vezme všechny na palubě do vazby, dokud se celá záležitost nerozhodne. A to i kdybychom letěli na vojenskou základnu."
„Neboli bychom skončili ve vězení," řekla Jinzler pochmurně. „Jak dlouho to rozhodování potrvá?"
Thrass zasupěl. „S kořistí, jako je Mezigalaktická výprava? Možná celé roky."
„Takže chisský prostor nepadá v úvahu," rozhodl Car'das. „Nevíte, jestli tu jsou nějaké další obyvatelné planety?"
„I kdyby byly, vůbec bych vám je nedoporučoval," řekl Thrass. „Tato oblast je nebezpečná, plná pirátů a korzárů."
„Nemluvě o Vagaariích," souhlasil Car'das a otřásl se. „No tak, Thrassi, přemýšlejte. Musí přece existovat ještě nějaké jiné řešení."
Thrass se zadíval ven na lodě Páté rodiny. „Je tu ještě jedna možnost," řekl pomalu. „Dva dny letu odsud je hvězdokupa, kterou začala Obranná flotila opevňovat jako nouzové útočiště. Viděl jsem její údaje.
Nachází se v ní nejméně deset obyvatelných světů, které jsme ještě neprozkoumali."
„Je to trochu daleko," podotkl Car'das pochybovačně.
„A pořád v chisském prostoru," dodala Jinzler.
„Ale zároveň je to místo, kde vás plavidla Páté rodiny nemohou najít," řekl Thrass. „Do toho prostoru létá pouze personál Obranné flotily a navíc jenom do určitých soustav, které opevňuje."
„Takže v čem je háček?" zeptal se Car'das.
Thrass svraštil čelo. „Háček je v tom, že neznám bezpečné přístupové cesty do hvězdokupy," odpověděl. „Dokázaly by je vaše navigační systémy najít samy?"
„Nejspíš ne," řekla Jinzler. „Ale mně by se to mohlo podařit. Jediové mají navigační techniky, které by nás měly provést dokonce i hvězdokupou."
„Když se jí to podaří, co dál?" zeptal se Car'das Thrasse. „Utáboří se tam a počkají, dokud se to všechno nepřežene?"
„Anebo se vydám zpátky, jakmile se ukryjí, a v tajnosti jim u Rady rodin vyjednám bezpečný návrat domů," řekl Thrass. „I kdyby tato vyjednávání trvala několik měsíců, trosečníci alespoň budou mít obyvatelný svět." Pohlédl na Jinzler. „Předpokládám, že na palubě je nějaká další loď schopná cestovat hyperprostorem, kterou bych mohl použít?"
„Jen jedna, dvojmístná Delta-dvanáct Skysprite," odpověděla Jinzler. „Ale měla by mít potřebný dolet."
„Takže to je celé?" zeptal se Car'das, nedokázal uvěřit, že použitelný plán vymysleli tak rychle. „Schováme Mezigalaktickou výpravu v té hvězdokupě, vyjednáme dohodu s Chissy – se všemi Chissy – a všichni budou spokojení?"
„V podstatě ano." Jinzler zaváhala. „Ale vy s námi nepoletíte. Potřebuju, abyste pro mě udělal něco jiného." Semkla rty. „Osobní službu."
„Jakou?" zeptal se Car'das opatrně. Dělat osobní službu Jedimu neznělo příliš lákavě.
„Chci, abyste po návratu do Republiky našel mého bratra," odpověděla. „Jmenuje se Dean Jinzler, nejspíš pracuje pro Technické služby Senátu na Coruscantu. Řekněte mu –" Zaváhala. „Prostě mu řekněte, že jeho sestra na něj myslela a doufala, že se jednou dokáže zbavit svého hněvu. Hněvu na mě, na naše rodiče i na sebe."
„Dobře," přikývl Car'das a chloupky na krku se mu zježily. Skutečnost, že mu dala takový úkol, naznačovala, že si vůbec není jistá, jestli se někdy vrátí. Nesázel by na to ani on, vzhledem k tomu, v jakém stavu se Me-zigalaktická výprava nacházela. „Udělám, co bude v mých silách."
Dlouhou chvíli mu hleděla do očí. Pak přikývla. „Raději už jděte," řekla. Pohlédla na svůj zářící světelný meč, jako by si náhle uvědomila, že je stále zažehnutý, a vypnula ho. „Prosím, nezapomeňte na to."
„Nezapomenu," slíbil. „Hodně štěstí." Pohlédl na Thrasse. „Vám oběma."
O deset minut později vyklouzl Car'das v chisském raketoplánu z hangáru dreadnaughtu a odletěl do bezpečné vzdálenosti. Když obrátil loď k vyčkávajícím lodím Páté rodiny, naposledy se ohlédl přes rameno na velkolepý neúspěch jménem Mezigalaktická výprava.
Ptal se sám sebe, jestli ji ještě někdy někdo spatří.
* * *
Doriana hleděl ven průzorem na můstku a na půl ucha naslouchal neutuchající hádce mezi Chaf'orm'bintranem, Mitth'raw'nuruodem a chisskou ženou, když vtom Mezigalaktická výprava zničehonic skočila do hyperprostoru. Chvíli za ní nevěřícně upíral zrak… a potom ucítil, jak se mu rty pomalu zvlnily v úsměvu. Teď už chápal, čeho chtěl

Mitth'raw'nuruodo touto konfrontací dosáhnout. Hrál o čas, zatímco jeho lidé ukradli aristokrovi Chaf ornťbintranovi dreadnaughty přímo před nosem.
A součástí jeho plánu byla zřejmě i Dorianova vlastní snaha zkalit chisské vody. Předpokládal Mitth'raw'nuruodo, že se o to Doriana pokusí? Nebo tento pokus jednoduše začlenil do svých intrik, až když k němu došlo? Tak či onak to sehrál velmi vychytrale. „Promiňte?" ozval se a zvedl prst. „Myslím, že je po diskusi." Počkal, dokud neměl jejich pozornost, a pak namířil zdvižený prst k průzoru. „Vaše kořist je pryč."

KAPITOLA 24

Mihotavé nebe hyperprostoru se valilo kolem můstku dreadnaughtu a Mezigalaktická výprava se řítila čím dál hlouběji do neznáma. Lorana věděla, že tam to nebe je, ale neměla čas se na ten výhled soustředit. Svou pozornost beze zbytku věnovala systémům D-l, pomocí Síly kontrolovala stav přístrojů a udržovala ovladače ve správném nastavení.
Byla to těžká práce. Byla to příšerně těžká práce.
Mlhavě vedle sebe ucítila zašustění pohybu. „Lorano?" zeptal se Thrass, jeho hlas zněl v jejím napjatém vědomí vzdáleně.
„Dostal jste se k nim?" zeptala se. Okamžik rozptýlení byl příliš mnoho, sotva to dořekla, jeden z přívodů do reaktoru se začal přehřívat. Hryzla se do rtu a honem vrátila proud energie na správnou úroveň.
„Je mi líto," řekl Thrass. „Nepodařilo se mi ani najít cestu z této lodi. Všechny turbovýtahové pylony jsou zablokované. Možná že kdybyste nás vyvedla z hyperprostoru, mohl bych někde najít skafandr a pak bych se pokusil dostat do jádra zvenčí."
„Ne," řekla Lorana. Tušila, že to asi znělo ostře a příkře, ale nemohla si dovolit plýtvat soustředěním na zdvořilosti. „Hyperpohon nevypadá moc dobře."
Hyperpohon ve skutečnosti vůbec nevypadal dobře. Byl rozpálený na maximum a Loraně se jen s největším vypětím dařilo udržovat okruhy pod kontrolou a chránit je před přetížením. Kdyby ho nyní vypnula, nejspíš už ho víckrát nenastartuje. Ale i když ho nevypne, dost možná se zhroutí sám od sebe.
Na druhou stranu, díky jejich závratné rychlosti už byl okraj hvězdokupy pouhých pár standardních hodin daleko. Pokud Lorana dokáže pilotovat loď a zároveň použít jediské navigační techniky k bezpečnému průletu mezi natěsnanými hvězdami, měli slušnou naději, že dospějí do některé z Thrassových cílových soustav dřív, než hyperpohon selže úplně.
„Rozumím," řekl Thrass. „Budu pokračovat v hledání komunikační linky, která by mě s nimi spojila."
Odešel a Loranu hryzlo svědomí. Pokud ti, co přežili, stále ještě čekají dole v jádře, jak jim přikázala, nepochybně si lámou hlavu, kde Lorana vězí. Dokonce by mohli dospět k závěru, že uprchla a ponechala je svému osudu.
Na druhé straně můstku se varovně rozblikala rudá kontrolka oznamující, že se rozkolísaly aluviální tlumiče. Lorana se zamračila soustředěním, a aniž by pustila ze zřetele myriádu dalších ovladačů, s nimiž zápolila pomocí Síly, pohybem ruky vrátila tlumiče do správné polohy. Jakmile plavidlo dorazí do cíle a ona bude konečně smět vypnout všechny systémy, vrátí se spolu s Thrassem k Uliarovi a ostatním a vysvětlí jim, co se stalo.
A oni to pochopí. Určitě to pochopí.
Na druhém konci můstku blikalo další rudé světélko. Zhluboka se nadechla, ptala se sama sebe, jak dlouho to ještě vydrží, a opět vyslala Sílu.
* * *
„Za to budete pykat," skřípal Chafomťbintrano zuby, zatímco rázoval konferenční místností sem a tam před třemi vězni, kteří ho mlčky pozorovali. Za úzkým stolem stálo polstrované křeslo, ale on měl očividně příliš velký vztek, než aby si sedl. „Slyšíte mě? Budete pykat." Probodl očima Dorianu, pak Car'dase a nakonec Thrawna. „Tímto vás obviňuji z velezrady–"
Admirál Ar'alaní, stojící za stolem daleko od rázujícího aristokry, se ošila. „Myslím si, že takové obvinění neobstojí, aristokro," řekla. Car'das si všiml, že když naslouchala Chaf'orm'bintranově tirádě, její tvář si pečlivě zachovávala neutrální výraz. Přesto se mu zdálo, že za její lhostejností postřehl jistou úlevu.
Nebylo divu. Dostala, co chtěla: Mezigalaktická výprava se ocitla mimo dosah Chaf'orm'bintranových lačných rukou. Co se stane s hrstkou vězňů, ji nejspíš vůbec nezajímalo.
Nebo alespoň co se stane s oběma nechisskými vězni.
„Vy si myslíte, že to obvinění neobstojí?" štěkl Chaf orm'bintrano a upřel svůj zlověstný pohled na ni.
Aralani nehnula ani brvou. „Neobstojí," řekla. „Car'das už přece uvedl, že pachateli jsou syndik Mitth'ras'safis a lidská žena Lorana Jinzler."
„Jenže on jim poskytl radu a pomoc."
„Napomáhání je pouze nižší stupeň zrady," prohlásila Ar'alani. „A jakožto ne-Chiss stejně nemůže být ze zrady obviněn. A pokud jde o Dorianu, ten s tím zjevně neměl nic do činění."
„O čem debatují teď?" zamumlal Doriana Car'dasovi do ucha.
„Aristokra nás chce upéct zaživa," zašeptal Car'das v odpověď. „Admirál mu naznačuje, že by si to měl s obviněním rozmyslet."
„Ah."
Jejich výměna nezůstala bez povšimnutí. „Chtějí snad vězni něco dodat?" zeptal se Chaf'orm'bintrano jízlivě.
„Vězni budou propuštěni na svobodu," promluvil Thrawn poprvé od chvíle, kdy je všechny nahnali do konferenční místnosti, aby jim Chaf orm'-bintrano mohl vyhrožovat v soukromí. „Neudělali nic, za co by zasluhovali trest. Pokud chcete někoho obviňovat, obviňujte mě."

„Taky že to udělám," odsekl Chaf omťbintrano. „Potom, co se vypořádám s vašimi spoluviníky."
„Nejsou to mí spoluviníci," řekl Thrawn klidně. „A navíc to jsou moji vězni, a jako takoví spadají pod zákonnou moc Chisské expanzní flotily." Zvedl obočí. „Stejně jako já, když už jsme u toho."
„Teď už ne," řekl Chaf omťbintrano. „Za zločin neodůvodněného útoku proti vnímajícím bytostem vás tímto zbavuji vašeho vojenského postavení."
„Okamžik, aristokro," vykročila Ar'alani vpřed. „Nemůžete ho zbavit postavení za zločin, z něhož ještě nebyl usvědčen."
„Měla byste si ten zákon přečíst znovu, admirále," řekl Chaf'orm'bin-trano kousavě. „Velitel Mitth'raw'nuruodo překročil meze naposledy – a tentokrát máme důkaz, rozptýlený v soustavě přímo před námi."
„Vagaariové představovali pro Ascendenci bezprostřední hrozbu," řekl Thrawn. „A tato soustava je v chisském prostoru."
„Ale tentokrát jste zapomněl nechat své oběti vystřelit první," odvětil Chaf'orm'bintrano s náznakem triumfu v hlase. „Nesnažte se to popřít – mám záznamy z vašich vlastních plavidel."
„Vagaariové ohrozili jak nás, tak Mezigalaktickou výpravu," opáčil Thrawn. „Tvrdím, že jejich výhrůžky, podložené nepopiratelnou palebnou silou, byly dostatečným důvodem k akci."
„Můžete si tvrdit, co chcete," řekl Chaf'orm'bintrano. „Ale důkazní břemeno nyní spočívá na vás, nikoli na mně." Pohlédl na Ar'alani. „A dokud nedojde k soudu, zbavím ho jak jeho postavení, tak vojenské imunity, kterou ho očividně chcete krýt."
Ar'alani neodpovídala. Chaf'orm'bintrano na ni ještě chvíli upíral pohled a pak se otočil znovu k Thrawnovi. „A vaši spoluvězni stanou před soudem s vámi," řekl. „Stejně jako ti další dva, které máte na Crustai."
Odmlčel se. „Pokud vám ovšem na jejich dobru nezáleží natolik, abyste se mnou uzavřel dohodu."
Thrawn pohlédl na Cafdase a Dorianu. „Jakou dohodu?"
„Vzdáte se své funkce, bezvýhradně a natrvalo," řekl Chaf orm'bintra-no. „Zároveň se také zřeknete svého postavení Zkoušeného Osmé rodiny. Znovu zmizíte v moři chisských občanů, už nikdy se z něj nevynoříte a přestanete ohrožovat zákony a tradice."
„Žádáte celý můj život výměnou za několik nechisských vězňů," podotkl Thrawn klidně. „Jste si jistý, že chcete nést následky?"
Chaf orm'bintrano si odfrkl. „Jaké následky?"
„Tak především Osmá rodina Zkoušenému nedovolí, aby se své příslušnosti jednoduše vzdal," řekl Thrawn. „Budou trvat na tom, aby se vše prošetřilo… a nevěřím, že mě nechají jít. Zejména až uvidí kořist, kterou jim přivezu."
Chaf onrTbintrano ztuhl. „To byste neudělal," zahřměl hlasem ztěžklým hrozbou. „Pokud se Mezigalaktická výprava objeví u výspy Osmé rodiny –"
„Mezigalaktická výprava je pryč," přerušil ho Thrawn. „Měl jsem na mysli úplně jinou technologii." Mávl rukou ke hvězdám. „Konkrétně zařízení, kterým jsem přinutil Mezigalaktickou výpravu i vagaarijskou flotilu opustit hyperprostor."
Chafornťbintrano polekaně pohlédl na Afalani. „Zařízení –? Říkáte, že nepřiletěli ze své vlastní vůle?"
„Čistě z mojí," ubezpečil ho Thrawn. „Mohu vám poskytnout ukázku, pokud chcete."
„To zařízení není vaším majetkem," upozornila ho Afalani, jejíž neutrální výraz byl najednou ten tam. „Patří Chisské obranné flotile."
„A pokud zůstanu členem Expanzní flotily, samozřejmě vám ho předám," ujistil ji Thrawn. „Ale pokud přijdu o své vojenské postavení, oficiálně už budu loajální pouze ke své adoptivní rodině. A v takovém případě…" Nechal větu nedokončenou.
Chaf orm'bintranovi očividně nedělalo nejmenší potíže dát si dvě a dvě dohromady. „Admirále, nesmíte dovolit, aby vámi takto manipuloval," naléhal. „To je obyčejné vyděračství."
„To je realita," opravil ho Thrawn. „A admirál Afalani do toho nemá co mluvit. To vy mi vyhrožujete, že mě zbavíte mého postavení."
Oba Chissové se dlouhou chvíli provrtávali pohledem. Potom se Chaf ornťbintrano náhle otočil a odkráčel z konferenční místnosti.
„To nevypadalo moc povzbudivě," zamumlal Doriana.
„Naopak," řekl Cafdas a pohlédl na Thrawna. „Aspoň myslím."
„Ano," potvrdil Thrawn, jehož výraz i postoj se trochu uvolnil. „Zuří, ale už se neodváží splnit své výhrůžky." Pohlédl na Ať alani. „A jakmile bude mít Obranná flotila gravitační projektor, jistě mě ochrání před případnými dalšími útoky z jeho strany."
Ať alani zaškubalo ve rtech. „Uděláme, co půjde," řekla. „Ale zapamatujte si tohle, veliteli: pokud budete pokračovat v porušování legálních hranic stanovených Obrannou flotilou a Devíti rodinami, možná přijde chvíle, kdy se za vás nebudeme moci postavit."
„Chápu," kývl Thrawn. „A vy zase pochopte, že budu i nadále bránit svůj národ všemi prostředky, které uznám za nutné."
„Nic míň bych od vás nečekala," řekla Ar'alani. Očima krátce kmitla k Dorianovi a Car'dasovi. „Vězni jsou vaši. Vraťte se na Crustai a já se mezitím postarám o zbytek vagaarijských trosek."
„Jak si přejete," uklonil se krátce Thrawn. „Gravitační projektor na vás bude čekat na Crustai, kde si ho můžete kdykoli vyzvednout."
Ar'alani se také krátce poklonila a odešla z místnosti.
Thrawn se zhluboka nadechl. „Tak už je konečně po všem," pronesl. „Čeká na nás raketoplán, který nás vezme zpátky

na Springhawk.“ Pokynul k Dorianovi. „A pak vás i vicelorda Kava dopravím na vaše plavidlo.“
„Děkuji vám,“ řekl Doriana. „Už se moc těšíme domů.“
Když vycházeli z místnosti, Car‘das přemítal, proč Doriana kráčí najednou tak podivně strnule.
* * *
Právě prolétali jednou ze soustav v polovině cesty hvězdokupou, když hyperpohon definitivně vypověděl službu.
„Půjde to opravit?“ zeptal se Thrass.
Lorana zavrtěla hlavou. „Pochybuju,“ řekla. „Na to bychom potřebovali celou loděnici.“
Thrass pohlédl průzorem na vzdálené slunce. „Máme ještě pět dalších dreadnaughtů a každý má svůj vlastní hyperpohon,“ připomněl jí. „Mohli bychom přejít na jeden z nich a použít jeho systémy?“
Lorana si promnula čelo a zachvěla se, když pulzující bolest za jejíma očima pod tlakem prstů zesílila. „Podle stavových údajů v SOC ostatní hyperpohony nefungují,“ odpověděla. „A ovládací vedení k ostatním dreadnaughtům je stejně mimo provoz. Ať už váš bratr použil k… k zastavení C’baothova útoku cokoli, zničilo to spoustu vybavení na palubě. Rozebrat je a znovu je dát dohromady bude trvat měsíce, možná dokonce i roky.“
Thrass zamyšleně zabubnoval prsty na okraj nejbližší konzoly. „Pak tedy zastavíme už v této soustavě,“ rozhodl. „Vypneme pohon, vezmeme loď Delta-dvanáct, o které jste mluvila, a poletíme uzavřít dohodu pro vaše lidi.“
„Nemyslím si, že bychom měli vypínat pohon,“ uvažovala Lorana. „Vzhledem k tomu, v jakém je stavu, už ho možná nedokážeme znovu nastartovat, pokud ho nyní vypneme.“
„Ale pokud ho nevypneme, Mezigalaktická výprava zanedlouho proletí celou touto soustavou,“ podotkl Thrass. „Jednání s Obrannou flotilou a Devíti rodinami možná potrvají měsíc nebo i déle. Zatímco budeme pryč, plavidlo vletí do mezihvězdného prostoru, kde ho budeme hledat jen obtížně.“
A pokud je hyperpohon skutečně neopravitelný, v mezihvězdném prostoru zůstane loď už navždy.
„V tom případě musíme najít místo, kde bude možné nějakou dobu zůstat,“ řekla. „Jako třeba pěknou vysokou orbitu kolem některé planety. Spustíme zbytek senzorů a podíváme se, jaké máme možnosti.“
Průzkum trval skoro dvě hodiny. Nakonec se ukázalo, že poblíž je jen jeden použitelný kandidát.
„Je menší, než jsem doufal,“ posteskl si Thrass, zatímco se oba nakláněli nad hlavní senzorovou konzolou. „Nižší gravitace znamená menší stabilitu oběžné dráhy vzhledem k prolétávajícím tělesům.“
„Ale také to znamená méně atmosféry, která by mohla oběžnou dráhu narušit,“ podotkla Lorana. „A je prakticky přímo na našem vektoru, takže nebudeme muset nijak složitě manévrovat, abychom se tam dostali. Jsem pro to, abychom to zkusili.“
„Souhlasím,“ kývl Thrass. „Doufejme, že nám do té doby pohon vydrží.“
Dospěli k cílové planetoidě a právě zahájili vstup na oběžnou dráhu, když vtom ze sebe pohon vydal poslední zášleh energie a vypnul se.
„Hlášení,“ křikla Lorana, když se pomocí Síly neúspěšně pokusila přivést systém znovu k životu. „Thrassi?“
„Naše trajektorie se stáčí dolů příliš prudce,“ oznámil Thrass napjatě od navigační konzoly. „Po patnácti oběžích protíná povrch.“
Loraně stoupla do hrdla vlna beznaděje jako kyselina. Okamžitě ji potlačila. Po tom všem, čím prošli, Mezigalaktická výprava nesmí být zničena. Ne teď. „Jděte na senzorové stanoviště,“ přikázala mu. „Podívejte se, jestli je tam někde místo –jakékoli místo – kde bychom s touhle věcí mohli přistát.“
„Toto plavidlo nebylo navrženo, aby mohlo přistávat,“ varoval ji Thrass, ale přesto už pospíchal k určené konzole. „Nemůžeme se přece jenom dostat na oběžnou dráhu?“
„Pracuju na tom,“ odpověděla Lorana. Přeběhla k prstenci monitorů pohonu a zapátrala mezi rudými kontrolkami po nějaké zelené. Spatřila, že dvě přední brzdicí a manévrovací trysky stále ještě fungují. Kdyby se jim nějak podařilo otočit Mezigalaktickou výpravu o 180 stupňů a pak se těmi tryskami odrazit opačným směrem…
Vklouzli do gravitačního pole planetoidy a vyčerpali první ze svých patnácti oběhů, když dospěla k závěru, že takový manévr nebude možné provést. Měli zkrátka příliš velkou hmotnost a příliš málo času na to, aby ji stihli obrátit. „To nepůjde,“ oznámila a přistoupila k Thrassovi. „Našel jste něco?“
„Možná,“ řekl váhavě. „Objevil jsem velký kráter, do kterého bychom se měli vejít.“
„Nechápu, k čemu je nám to dobré,“ namítla Lorana. „Kráter má skalní stěny ze všech stran, což zase znamená, že při přistání hrozí náraz.“
„V tomto případě by ten náraz nemusel být tak prudký,“ ukázal Thrass na displej. „Kráter je vyplněn malými kamínky.“
Lorana se zamračila a naklonila se blíž. Měl pravdu: téměř celý kráter vyplňoval jakýsi drobný štěrk. „To by mě zajímalo, kde se tam to kamení vzalo,“ poznamenala.
„Nejspíš po srážkách s asteroidy nebo meteory,“ řekl Thrass. „Na tom nezáleží. Toto je na planetoidě jediné místo, které nám dává naději přežít.“
Lorana se zamračila. Jenže on měl pravdu. Pokusit se s porouchaným pohonem přistát kdekoli jinde na planetoidě by znamenalo kolizi při téměř orbitální rychlosti. Štěrk jejich přistání alespoň částečně zpomalí. „Dostaneme se tam bez pohonu?“ zeptala se a zkusila si vyvolat analýzu.
„Kráter není od naší současné orbitální dráhy daleko,“ odpověděl Thrass. „Věřím, že manévrovací systémy budou stačit, aby nás k němu navedly a aby nás před nárazem alespoň trochu přibrzdily.“
Na displeji se objevila analýza. „Počítač s vámi souhlasí,“ potvrdila Lorana. Pohlédla na temný svět, který se otáčel pod nimi, a přemýšlela ze všech sil. „Tak dobrá. My jsme tady na D-jedna, Delta-dvanáct je na D-tři a lidé, kteří přežili, jsou v jádru. Pokud chceme, aby D-tři skončil nahoře nad štěrkem, musíme Mezigalaktickou výpravu natočit tak, aby dole byl D-šest. Narazí jako první, pohltí energii dopadu a snad nás zpomalí natolik, že až se do štěrku zaryjí ostatní lodě, jejich poškození bude minimální.“

„Včetně poškození této lodi?“ zeptal se Thrass bez obalu.
Lorana zkřivila tvář. „Já vím, ale nemáme na výběr. Pokud chceme dostat Deltu-dvanáct ven, hangár D-tři musí zůstat nad povrchem. Takže natočíme D-šest dolů, jak jsem řekla, a pak přesuneme lidi z jádra do –“
„Haló?“ ozvalo se zničehonic z reproduktorů můstku. „Jedi Jinzler? Jsi tam někde? Tady Chas Uliar. Čekání už nás přestalo bavit, tak jsme všichni vyjeli nahoru na D-čtyři. Jinzler?“
Dlouhou vteřinu na sebe Lorana a Thrass v hrůze hleděli. Pak se Lora-na vytrhla z ochromení a skočila ke komunikačnímu stanovišti. „Tady Lorana Jinzler,“ zavolala naléhavě. „Uliare, okamžitě všechny vezměte zpátky do zásobovacího jádra. Slyšíte mě? Vezměte všechny zpátky do –“
„Jinzler, jsi tam?“ ozval se Uliarův hlas znovu. „Jedi, jestli ses na nás vykašlala, tak se budu opravdu zlobit.“
„Uliare?“ zavolala Lorana. „Uliare!“
Odpovědi se však nedočkala. „Neslyší vás,“ řekl Thrass ponuře. „Komunikátor na tomto konci nevysílá.“
Lorana natáhla krk, aby pohlédla ven na planetoidu, a do agónie v hlavě jí prudce zabušil srdeční tep. D-4. Proč si ze všech dreadnaughtů museli vybrat zrovna D-4?
Asi prostě proto, že z jediské školy, kde je zanechala, to na něj měli nejblíž. A nyní se tam dole potulovalo sedmapadesát lidí, naprosto netušících, co se jim zanedlouho stane.
Thrass ji sledoval s napjatým výrazem ve tváři. „Nemáme na výběr,“ řekla mu tiše. „Musíme se natočit tak, aby nahoře byl D-čtyři.“
Thrass nehnul ani brvou. Zřejmě už dospěl ke stejnému závěru. „D-jedna – tato loď – se potom ocitne úplně vespod,“ poznamenal.
A schytá hlavní nápor jejich nouzového přistání. „Nemáme na výběr,“ opakovala Lorana. „Je to pouze náš předpoklad, že spodní dreadnaught pohltí většinu nárazu a ostatní lodě zůstanou netknuté. Docela dobře mohou všechny narazit tak prudce, že se protrhnou a dovnitř vnikne vakuum. D-čtyři musíme udržet od kamení co nejdál.“
„Rozumím.“ Thrass zaváhal. „Víte, pořád ještě máte čas odejít. Před srážkou se stihnete dostat alespoň do jádra, možná dokonce až na D-čtyři.“
Lorana zavrtěla hlavou. „Sám byste přistát nedokázal,“ připomněla mu. „Ale já ano, když odejdete vy.“
„A kdo by udržoval zbývající systémy v chodu, zatímco byste mi prosekávala cestu pylony?“ opáčil Thrass. „Ne, Jedi Jinzler. Vypadá to, že za vaše lidi položíme životy my oba.“
Loraně se zakalil zrak slzami. Hluboko v zasutých zákoutích své mysli přemítala o tom, proč cítila tak naléhavou potřebu poslat Car‘dase domů se zprávou pro jejího bratra. Nyní věděla, že to bylo jemné vnuknutí Síly.
„Takovýto dočasný domov jsem si pro ně nepředstavoval,“ pokračoval Thrass, jako by mluvil sám k sobě. „Nejspíš bude také mnohem trvalejší, než jsem doufal.“
„Jednoho dne sem přijdou vaši lidé,“ ujišťovala ho Lorana a ptala se sama sebe, proč to vlastně řekla. Zbožné přání? Nebo další vnuknutí Síly? „Do té doby mají dostatek potravin i zásob pro celé generace. Přežijí. Vím to.“
„Pak se tedy připravme na konec.“ Thrass zaváhal a podal jí ruku. „Vás a vaše lidi jsem znal pouze krátce, Jedi Lorano Jinzler. Ale za tu dobu jsem se naučil vás obdivovat a ctít. Doufám, že jednou dokáží lidé a Chissové spolupracovat a žít spolu v míru.“
„Já také, syndiku Mitth‘ras‘safisi z Osmé vládnoucí rodiny,“ řekla Lorana a stiskla mu ruku.
Chvíli tam tiše stáli, drželi se za ruce a připravovali se na smrt. Pak se Thrass zhluboka nadechl a pustil její dlaň.
„Pojďme tuto kapitolu dějin uzavřít,“ řekl rázně. „Ať při nás stojí válečná štěstěna.“
„Ano,“ řekla Lorana. „A ať je s námi Síla.“ Ukázala dolů k D-4.
„A s nimi také.“
* * *
„Jak vidíte, vaši loď i vybavení jsme nechali netknuté,“ ukázal Mitth‘raw‘nuruodo kolem sebe, když vedl Dorianu s Kavem přes můstek Darkvenge do vicelordovy velitelské kanceláře. „Vím, že jste si o to dělali starosti,“ dodal a pohlédl přes rameno na Kava.
Neimoidian neodpověděl. „Jistě už chcete vyrazit domů,“ pokračoval Mitth‘raw‘nuruodo, když vešli do kanceláře. „Ale ještě než odletíte, musím si s vámi vyjasnit několik věcí.“
„Ovšem,“ řekl Doriana a rychle ustoupil ke straně. Kav se protlačil kolem něj, otřel se o Mitth‘raw‘nuruoda, obešel stůl a vzdorně se svalil do svého zdobeného křesla. „Uděláme vše, co bude nutné,“ dodal a posadil se do křesla před rohem stolu.
„Děkuji,“ řekl Mitth‘raw‘nuruodo. Sedl si do křesla před druhým rohem a podél stolu upřel pohled na Dorianu. „Stručně řečeno, všichni se chceme ujistit, že tento první kontakt mezi našimi národy zůstane také posledním.“
„Nerozumím,“ řekl Doriana a vpravil do svého hlasu zmatek. „Náš vztah byl zatím výhodný pro nás i pro vás. Proč v něm nepokračovat?“
„Ale jděte, veliteli,“ pokáral ho Mitth‘raw‘nuruodo mírně. „Mojí straně samozřejmě od začátku vůbec nic nehrozilo. Nemáte představu, kde se nachází moje základna nebo kde leží světy Chisské ascendence. Můžeme se před vámi skrývat, jak dlouho budeme chtít.“ Odmlčel se. „Takže už zbývá pouze vám postarat se, abych nikdy nepřinesl do Republiky zprávu o tom, jak jste zradil Mezigalaktickou výpravu.“
Doriana na něj vytřeštil oči a srdce mu sevřela ledová pěst. Věděl Mitth‘raw‘nuruodo o jeho rozhovorech s Kavem? Viděl snad on nebo některý jiný Chiss, jak mu Kav dává kapesní blaster?
Anebo jednoduše vydedukoval, že se ho Doriana rozhodne zavraždit?
Pomalu, téměř neochotně se jeho ruka začala sunout k ukrytému blasteru, utajená před Mitth‘raw‘nuruodovýma očima okrajem stolu. Rozhodně dávalo smysl zamést po sobě stopy tímto způsobem, připomněl si pevně. Otevřené konce mohou být osudové pro každého, kdo žije dvojím životem jako on. Sidious by na tom také trval, zvlášť vzhledem k

tomu, že Mitth'raw'nuruodo sithského lorda viděl a zaslechl jeho jméno.
A poté, co Doriana pomohl zabít padesát tisíc lidí z Mezigalaktické výpravy, neznamenala pro něj jedna další smrt skoro nic.
Mitth'raw'nuruodo dosud vyčkával a tiše ho pozoroval. Doriana sevřel dlaň kolem pažby blasteru…
A zaváhal. Mitth'raw'nuruodo, brilantní taktik. Geniální stratég. Tvor, který se dokázal postavit republikovým válečným lodím, kočovným pirátům a dokonce i Jediům, a všechny je porazil.
A Doriana se ho skutečně chystal zabít?
„Na co čekáte?" vtrhl Kav netrpělivě do jeho myšlenek. „Je sám a bez ochrany. Zastřelte ho!"
Doriana se pousmál a napětí, které v něm hlodalo od okamžiku zničení jeho operačního svazu, se konečně rozplynulo.
„Nebuďte směšný, vicelorde," řekl. Vytáhl blaster, naklonil se stranou a položil ho do prázdného křesla mezi sebe a Mitth'raw'nuruoda. „Než zabít takovouto bytost, raději rozdrtím tisíc let starý krystal."
Mitth'raw'nuruodo uklonil hlavu a v očích mu zajiskřilo. „Takže jsem se ve vás skutečně nemýlil," řekl.
„Nakonec ne," přiznal Doriana. „Ale myslím, že vy se stejně moc často nemýlíte."
„Tak ať je toto vaše poslední chyba," štěkl Kav, udeřil do opěrky svého křesla a otevřel tajnou přihrádku. Jediným plynulým pohybem z ní vylovil další kapesní blaster, namířil ho na Mitth'raw'nuruoda a vystřelil.
Střela k němu ale vůbec nedoletěla. Místo toho udeřila do mihotavého oparu, který se náhle objevil mezi nimi, a odrazila se zpátky přímo do Kavova těla.
Neimoidian se zatvářil překvapeně a pak se zhroutil dopředu na stůl a bez hnutí na něm zůstal ležet.
A teprve až když Doriana zvedl užaslý pohled od Kavovy mrtvoly k mihotavé záři kolem stolu, uvědomil si, co je ta záře vlastně zač.
Pohlédl okrajem štítu na Mitth'raw'nuruoda. „Stejně jste ale trochu riskoval, že?" zeptal se a usilovně se snažil, aby jeho hlas zněl klidně.
„Vůbec ne," ujistil ho velitel. „Z droideky, kterou jste mi poskytl, šel štítový generátor odebrat celkem snadno. A jak jsem tehdy říkal, s obracením polarity těchto zařízení už máme jisté zkušenosti." Pokynul rukou.
„Dalo se čekat, že vicelord Kav obsadí své křeslo i stůl, a zaujme tak pozici pro svou vlastní záhubu."
„Myslel jsem tím, že jste riskoval se mnou," řekl Doriana. „Můj výstřel by štít neodrazil."
„Ne, neodrazil," souhlasil Mitth'raw'nuruodo. „Ale musel jsem se ujistit, že vám mohu věřit."
Doriana se zamračil. „Proč?"
Mitth'raw'miruodo chvíli neodpovídal. Pak se natáhl pro blaster, který Doriana odložil. „Vy a váš pán Darth Sidious jste mi oznámili, že na okraji galaxie se shromažďují bytosti, jež nazýváte Cizinci z daleka," řekl a obracel zbraň v rukou.
„Už jste se s nimi někdy setkali?"
„Pokud vím, tak ne," přiznal Doriana.
„Myslel jsem si to," řekl Mitth'raw'nuruodo náhle velmi napjatě. „Ale my ano."
Dorianovi přejel po zádech mráz. „Kde?"
„Na druhém okraji Chisské ascendence," odpověděl Mitth'raw'nuruodo temným, ponurým hlasem. „Byla to malá výzvědná jednotka, ale bojovala divoce a zuřivě, než jsme ji konečně zahnali na útěk."
„Kolik tam bylo lodí?" zeptal se Doriana, mozek mu začal pracovat na plné obrátky. Darth Sidious po takovýchto informacích přímo prahl. Dokonce by za ně mohl Dorianovi odpustit ztrátu operačního svazu Obchodní federace. „Jaké měli zbraně? Máte nějaký záznam z bitvy?"
„Něco by se našlo," odpověděl Mitth'raw'nuruodo. „Jednotce, která je nakonec zahnala, velela admirál Ať'alani. Proto přiletěla vyšetřovat Car'dase a jeho společníky osobně. Nevěděli jsme, jestli Republika, o které mluvili, není s dobyvateli spolčená."
„A proto byla také ochotná přimhouřit oko, dokud jste se nevypořádal s Vagaarii," řekl Doriana, když poslední kousek skládačky konečně zapadl na místo. „Válka na dvou frontách by byla neobyčejně ošklivá."
„Správně," řekl Mitth'raw'nuruodo a Dorianovi připadalo, že v tónu jeho hlasu zaslechl pochvalu. „Mé činy byly v rozporu s oficiálními chisskými zásadami, ale ona věděla stejně dobře jako já, že Vagaarie musíme vyřídit co nejrychleji a nejdůkladněji. Promluvím s ní. Pokud mi k tomu dá souhlas, poskytnu vám kopie záznamů, které chcete."
„Děkuji vám," řekl Doriana. „Před chvílí jste mluvil o naší vzájemné důvěře. Co přesně jste měl na mysli?"
„Zatím ještě nic," odvětil Mitth'raw'nuruodo. „Každý z nás musí bránit svůj vlastní lid a vypořádat se se svou vlastní politikou. Ale v budoucnosti – kdo ví? Jednoho dne možná budou naše národy bojovat proti této hrozbě bok po boku."
„Doufám, že ano," řekl Doriana. „Pokud jde o mě, mám v úmyslu připravit naše vůdce na ten den co nejlépe."
„Já také," přisvědčil Mitth'raw'nuruodo. „Ačkoli některé překážky na mé straně bude nejspíš obtížné překonat."
Doriana si vzpomněl na lorda Sidiouse a jeho nenávist k cizím rasám. Ani na jeho straně to nebude zrovna snadné.
„Viděl jsem vás dělat vojenské zázraky," poznamenal. „Jistě zvládnete i politické."
„Snad," řekl Mitth'raw'nuruodo. „Až se vrátí můj bratr, možná mi v tomto směru dokáže pomoci." Povstal a natáhl k němu ruku s blasterem. „Tak či onak, vy a vaše loď můžete kdykoli odletět."
Doriana odstrčil nabízenou zbraň stranou. „Nechte si ho, veliteli," řekl. „Na památku našeho prvního společného vítězství."
„Děkuji vám," řekl Mitth'raw'nuruodo vážně a strčil si blaster do kapsy. „Ať není zároveň i poslední."
„Ano," souhlasil Doriana. „Což mi připomíná ještě jednu drobnost, kterou bych s vámi rád projednal…"
* * *
„Vy žertujete," zamračil se Car'das na Thrawna. „On mi nabízí práci?"
„Ne ledajakou práci, ale vysoké vedoucí postavení," upřesnil Thrawn. „Mám vám tlumočit nabídku, abyste se vrátil do

Republiky na palubě Darkvenge spolu s ním. Zbytek s vámi probere cestou.“
„To nedává smysl,“ namítl Car‘das. „Vždyť jsem sotva dodělal školu. Copak mám kvalifikaci pro vedoucí postavení?“
„Věk nemusí být vždycky nejlepším měřítkem talentu a schopností,“ podotkl Thrawn. „Udělalo na něj dojem, jak jste se zhostil své role při lákání Vagaariů do léčky. Prokázal jste, že jste inteligentní a vynalézavý a že si pod palbou dokážete zachovat klidnou hlavu, čehož si on cení stejně jako já.“
Car‘das si zamyšleně promnul tvář. Pořád mu to připadalo absurdní. Zároveň to však znělo příliš lákavě, než aby nad tím mohl jednoduše mávnout rukou. „Říkal, o jakou práci by šlo?“
„Mám za to, že zčásti by se jednalo o stejné pašování, jaké provozuje kapitán Qennto,“ odpověděl Thrawn. „Ale pod těmito povrchovými aktivitami by vaším hlavním úkolem bylo vytvořit a řídit soukromou informační síť.“
Car‘das sešpulil rty. Samotné pašování mohl vzít nebo nechat být, ale ta druhá polovina zněla mnohem zajímavěji. „Doufám, že nečeká, že celou tu síť dokážu vybudovat sám.“
Thrawn zavrtěl hlavou. „Nejprve by vám zařídil několikaměsíční výcvik a praktickou instruktáž. Poté byste měl k dispozici část jeho republikových kontaktů i zdrojů.“
„Které jsou, předpokládám, pěkně rozsáhlé,“ poznamenal Car’das a pečlivě se nad tím zamyslel. Už by nemusel snášet Qenntův napůl šílený, napůl lajdácký přístup ke klientům a konkurenci. Žádné další lodě, rozpadající se Car‘dasovi pod nohama kvůli nedostatku financí či zanedbané údržbě. A hlavně už žádní další Huttové.
„Samozřejmě je to jen a jen na vás,“ řekl Thrawn. „Ale já věřím, že máte všechny předpoklady, abyste v této úloze exceloval.“
„A jako zvláštní bonus by se tím také zvýšila moje užitečnost coby vašeho případného budoucího kontaktu v Republice?“ zeptal se Car‘das suše.
Thrawn se pousmál. „Jak říkám, máte všechny předpoklady.“
„No, za pokus nic nedám.“ Car‘das zkoumavě pohlédl Thrawnovi do tváře. „Ještě něco?“
Velitel k jeho překvapení skutečně zaváhal. „Rád bych vás požádal o laskavost,“ řekl nakonec. „Ať už si vyberete pro návrat do Republiky jednu či druhou loď, chci vás požádat, abyste Qenntovi ani Ferasi nikdy neřekl, co se stalo s Mezigalaktickou výpravou.“
Car‘das se zašklebil. Také už na to myslel. A docela dost. „Zvláště Ferasi?“
„Zvláště jí,“ potvrdil Thrawn hlasem podbarveným smutkem. „Ve vesmíru je příliš málo idealistů, Car‘dasi. Příliš málo lidí, kteří se na druhých snaží vidět pouze to dobré. Nechci mít na svědomí ani jednoho z nich.“
„A kromě toho se vám ten její nekritický obdiv opravdu líbil?“
Thrawn se slabě pousmál. „Takového obdivu si váží všechny bytosti,“ řekl. „Výborně vidíte do srdcí ostatních. Stratis si vybral dobře.“
„Myslím, že to brzy zjistíme.“ Car‘das mu podal ruku. „Na shledanou, veliteli. Bylo mi ctí, že jsem vás směl poznat.“
„Mně také,“ potřásl mu Thrawn rukou. „Sbohem… Jorji.“
* * *
„Nevím, nevím,“ zakroutil Qennto hlavou. „Jestli ti do toho můžu mluvit, vůbec mi to nepřipadá jako dobrý nápad.“
„Nic se mi nestane,“ ubezpečil ho Car‘das. „Thrawn říká, že Stratis není ten typ, který by mě lákal na palubu jenom proto, aby mě pak zlikvidoval. Není to jeho styl.“
„Možná,“ zamručel Qennto. „Možná ne. To poslední, co takový chlapík může potřebovat, je, aby ses postavil na coruscantskou ulici a z plných plic začal roztrubovat, do čeho se namočil.“
„A co my?“ dodala Maris. „My přece také víme, jaké měl s Mezigalaktickou výpravou úmysly.“
„Jenže vy na rozdíl ode mě neznáte jeho pravé jméno,“ připomněl jí Car‘das. „Dostalo se k vám jenom jeho alias a pár zvěstí. Nijak na něj nemůžete.“
„Ani kdybychom byli tak hloupí a pokusili se o to?“ zeptal se Qennto a střelil varovným pohledem po Maris.
„Tak nějak,“ souhlasil Car‘das. Doufal, že ani jeden z nich nezmíní, že znají Kavovo pravé jméno. Jméno Kav ovšem bylo mezi Neimoidiany poměrně rozšířené, a jelikož byl vicelord mrtvý, nejspíš to nebude představovat problém. Samotný Stratis si s tím očividně také nelámal hlavu. „Navíc se za něj zaručil Thrawn.“
„A to mi stačí,“ prohlásila Maris. „Jenom doufám, že Drixo Hutt bude taky takhle rozumná.“
„S Drixo si nedělej starosti,“ ušklíbl se Qennto. „Když pro ni máme tak velké odškodné, určitě nebude dělat problémy. Dokonce bych se vsadil, že z ní dokážu vytáhnout prémii.“
Maris obrátila oči v sloup. „Už je to tu zase.“
„Hej, vždyť jsem obchodník,“ protestoval Qennto. „Je to můj džob.“
„Hlavně ten džob dělejte opatrně, ano?“ řekl Car‘das. „Nechci mít o vás dva strach.“
„Strach měj sám o sebe,“ odtušil Qennto zlověstně a píchl Car‘dase velikým prstem do hrudi, aby svá slova zdůraznil. „Ať si Thrawn říká co chce, tenhle Stratis je slizký jako naolejovaný Dug a dvakrát tak nepřátelský.“
„Náladu mu určitě nezvedlo ani to, že mu Thrawn překazil útok na Mezigalaktickou výpravu,“ řekla Maris. Čelo jí pokryly vrásky.
„Thrawn jeho útok zastavil, že?“
Car‘dasovi se sevřel žaludek. Maris byla jeho parťačkou, půl roku s ní žil, pracoval a bojoval bok po boku. A kromě toho ji považoval za svou přítelkyni.
Ještě nikdy svým přátelům nelhal. Opravdu s tím chtěl teď začít? A navíc tak ošklivou lží, jako byla tahle?
A potom mu v mysli zazněl Thrawnův hlas. Ve vesmíru je příliš málo idealistů…
Mrtvým z Mezigalaktické výpravy pravda nijak nepomůže. Jedině by ublížila Maris. „Samozřejmě že zastavil Stratisův útok,“ ujistil ji se vší falešnou srdečností, jaké byl schopen. „Byl jsem přímo u toho, když Mezigalaktická výprava odletěla pryč.“

Vrásky na jejím čele se vyhladily. Usmála se. „Já věděla, že to dokáže," řekla a natáhla ke Car'dasovi ruku. „Hodně štěstí, Jorji, a buď na sebe opatrný. Snad se ještě někdy potkáme."
Car'das se přinutil k úsměvu a stiskl její dlaň. „Ano," řekl tiše. „Možné to je."
* * *
Drtivý náraz odezněl, prudké otřesy zeslábly a na potemnělou palubu se zvolna začal snášet prach. Pomalu, opatrně zvedl Uliar hlavu z podušek křesel, mezi kterými se choulil, a zachvěl se, když mu krkem projelo bodnutí bolesti. „Haló?" zavolal, jeho hlas měl ve ztichlé místnosti strašidelnou ozvěnu.
„Uliare?" zavolal něčí hlas. „To –" řekl, ale pak ho přepadl záchvat kašle. „To jsem já, Pressor," vypravil ze sebe, když záchvat odezněl. „Jsi v pořádku?"
„Snad ano," odpověděl Uliar. Vstal a nejistým krokem se vydal za hlasem. Až na nouzová permasvětla přestaly všechny osvětlovací panely fungovat, takže D-4 začal nepříjemně připomínat hrobku. „Co ty?"
„Taky," potvrdil Pressor. Zpod stolu na druhé straně místnosti vylezla dvojice tmavých postav, a když oba stíny vkročily pod jedno z permasvětel, proměnily se v Dilliana Pressora a jeho syna Jorada. „Kde jsou ostatní?"
„Nevím," odvětil Uliar. „Když jsi vyhlásil poplach, všichni se běželi někam schovat." Rozhlédl se kolem. „To je ale spoušť."
„To teda jo," souhlasil Pressor ponuře a poškrábal se na zakrvácené tváři. „Zajímalo by mě, co se to vlastně stalo."
„Neznělo to jako laserové střely ani energetická torpéda," řekl Uliar. „Ale jinak nemám nejmenší představu."
„Takže jedno po druhém," řekl Pressor. „Ze všeho nejdřív musíme najít ostatní a zajistit jídlo, vodu a zdravotnické potřeby. Potom se podíváme, jak jsme na tom s energií a ubikacemi. A potom zajdeme na můstek a zkusíme vykoumat, co se krucinál stalo."
S Joradem po boku se začal brodit troskami a pevně při tom držel syna za ruku. „Ještě že jsi nás včas varoval," poznamenal Uliar, když dospěli ke dveřím. „Jak to, že jsi věděl, co se chystá?"
Pressor zavrtěl hlavou. „Nemám tušení," odpověděl. „Prostě mi to najednou naskočilo do hlavy."
„Myslíš jako nějaká jediská předtucha?"
„Nejsem Jedi, Chasi," řekl Pressor pevně. „Nejspíš jsem zaslechl, jak něco naráží nebo bubnuje do trupu. Drobné asteroidy před větším tělesem, nebo možná atmosférické tření. Něco takového."
„Ovšem," řekl Uliar. „To bude ono."
Ale ať už Pressor byl anebo nebyl Jedi, každopádně na něm bylo něco divného. A Uliar si umínil, že po tom, co Jediové provedli Mezigalaktické výpravě, si na Pressora a jeho rodinu bude dávat pozor. Velmi dobrý pozor.
Ale teď museli přežít. Protáhl se pod zkroucenou částí stropního panelu a vydal se chodbou za Pressorem.

O autorovi

TIMOTHY ZAHN (*1951) napsal od roku 1978 téměř sedmdesát povídek a novel, dvě desítky románů a tři sbírky kratších prací. V roce 1984 získal cenu Hugo za novelu Cascade Point (Kaskádový bod). Největšího ohlasu dosáhlo jeho sedm románů Star Wars – Heir to the Empire (Dědic Impéria), Dark Force Rising (Temná síla na vzestupu), The Last Command (Poslední povel), Speeter ofthe Past (Přízrak minulosti), Vision of the Future (Vize budoucnosti), Survivor's Quest (Pouť pozůstalého) a Outbound Flight (Mezigalaktická výprava), jejichž celkový náklad v angličtině přesáhl čtyři miliony výtisků. Kromě toho přispěl povídkami a novelami do antologií Star Wars – Tales from the Mos Eisley Cantina, Tales from Jabba's Palace, Tales from the Empire, Tales from the New Republic a do časopisů The Official Star Wars Adventure Journal a Star Wars Insider. Timothy Zahn žije spolu se svou rodinou v Oregonu na pobřeží Tichého oceánu. Připravuje další román Hvězdných válek s pracovním názvem Allegiance, který se bude odehrávat v době klasické filmové trilogie.

ROMÁNY STAR WARS V NAKLADATELSTVÍ
EGMONT
Už vyšlo:
Mezigalaktická výprava (27 let před Ep. IV)
Štěpný bod (21,5 roku před Ep. IV)
Trilogie o Hanu Solovi 1: Léčka v ráji (10 let před Ep. IV)
Trilogie o Hanu Solovi 2: Huttský gambit (5 let před Ep. IV)
Trilogie o Hanu Solovi 3: Úsvit rebelů (3 roky před Ep. IV)
Akademie Jedi 1: Hledání Jedi (11 let po Ep. IV)
Akademie Jedi 2: Temný učedník (11 let po Ep. IV)
Akademie Jedi 3: Nositelé Síly (11 let po Ep. IV)
Ruka Thrawnova 1: Přízrak minulosti (19 let po Ep. IV)
Ruka Thrawnova 2: Vize budoucnosti (19 let po Ep. IV)
Pouť pozůstalého (22 let po Ep. IV)

Připravujeme:
Háv klamu (32,5 roku před Ep. IV)
Yoda: Temné setkání (19,5 roku před Ep. IV)
Labyrint zla (19 let před Ep. IV)
Stíny Impéria (3,5 roku po Ep. IV)

Námluvy princezny Leiy (8 let po Ep. IV)
Nový řád Jedi: Počáteční vektor (25 let po Ep. IV)